YENİ BİLİMSEL BULGULAR IŞIĞINDA

KURAN'DAN YENİ MUCİZELER

&

İnanç Evreninde YENİ UFUKLAR

TARIK TAŞPINAR

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ..?

- **Kuran'da geçen eski kavimlerin (Lut, Ad ve Semud) yaşadığı bölgelerin enlem ve boylam koordinatlarına sure ve ayet numaralarıyla mucizevî şekilde işaret edildiğini…**
- Kuran'da bahsedilen "**evrenin 6 günde yaratılması**" bilgisinin, modern astrofiziğin keşfettiği ilk atomların 'Big Bang'den sonraki **300 bin yılda** oluştuğu bilgisiyle, Mearic: 4 ayetindeki, "**50 bin yıl süren bir gün**" süresi ile mucizevî bir şekilde örtüştüğünü…
- Zariyat Suresinde geçen, gökleri donatmış olan "**hubuk**" kavramının, sularda ve kumlarda oluşan "dalgalar" anlamına geldiğini ve astronominin en son bulgularında uzayın **gravitasyon** (kütle çekim) dalgalarıyla dolu olduğunun tespit edildiğini…
- Dünyamızın kaçınılmaz kıyametinin, yaklaşmakta olduğumuz galaksi merkezindeki dev karadeliğe düşmek olacağı ve **Duhan suresinde bahsedilen dumanın**, galaksi merkezinin yakın çevresinde bulunan (ve hatta bize doğru genişleyen) **dev molekül bulutlarından kaynaklanacağını…**
- Tarık Suresinde geçen "necm-i sakıb" (delen yıldız)ın, "**sakb**" kökünün içerdiği anlamlar ışığında, modern astronominin keşfettiği "pulsarlar" ve bunların çıkardığı **madde jetlerinin** özellikleri ile mucizevî bir uyum oluşturduğunu ve Tarık=Vuruşlu anlamıyla birlikte ele alındığında surede bahsedilenin "pulsarlar" olduğunun kesinleştiğini…
- Kuran'ın **Nur Suresinde** "Yüce Allah'ın nurunun temsili" olarak tasvir edilen kavramın, **Samanyolu** Galaksisinin yapısıyla ilgili bilimsel bulgularla birebir örtüştüğünü…
- Modern biyolojideki "**zigot**" (döllenmiş tohum) kelimesinin etimolojik köken olarak "koşum-boyunduruk" anlamına geldiğini ve Kuran' da geçen "**ekmam**" (döllenmiş tohum)kelimesinin kökeninde de "koşum ve boyunduruk" anlamlarının bulunduğunu…
- **Vakıa Suresindeki** anlatımların mucizevî bir şekilde atom altı parçacıklarıyla (**kuantum**) **protonlar ve elektronların** özellikleri ve etimolojik kökenleriyle tam bir uyum içinde olduğunu…
- Canlıların ve dolayısıyla insan vücudunun temel yapıtaşı olan "**karbon**" elementinin etimolojik köken olarak "ateşte pişmiş toprak" anlamına geldiğini ve Kuran'da insanın yaratıldığı madde olarak geçen "**fahhar**" kelimesinin de aynı şekilde "ateşte pişmiş toprak" anlamını içerdiğini…
- Kuran'daki 19'un, aslında 15:87 ayetinde beyan edilen 7 rakamı ile birlikte 7-19'lu ikili bir sistem olduğunu ve mucizevî bağıntılarının ortaya konduğunu…
- ……….

KURAN'DAN YENİ MUCİZELER

&

İNANÇ EVRENİNDE YENİ UFUKLAR

TARIK TAŞPINAR

e-mail: **tarik.taspinar@hotmail.com**

Ayyıldız Yayınları

İzdüşüm yayıncılık

Kuran'dan Yeni Mucizeler & İnanç Evreninde Yeni Ufuklar

Tarık Taşpınar

Editör: İmran Akdemir

Yayına Hazırlayan: ……….

Ofset Ön Hazırlık & Dizgi: ……

Kapak Tasarım: İmran Akdemir

Birinci Basım

© Temmuz 2010

Baskı ve Cilt

….

Genel Dağıtım

İzdüşüm yayıncılık

Çınarlı Mh. 4. Sk. No: 17Seyhan/ADANA

Tel: (0322) …..

ISBN: …..

Sertifika No: …

TARIK TAŞPINAR

1972 - Tarsus doğumlu, hukuk fakültesi mezunudur. Yeni bilimsel araştırmaların Kuran ayetleriyle aynı paralellikte olduğunu tespit eden yazar, yeni bilimsel veriler ile Kuran’dan tespit ettiği yeni bulgular üzerinde iki yıllık bir çalışmanın ürünü olarak bu kitabı hazırlamıştır.

İletişim (e-mail):

tarik.taspinar@hotmail.com

KURAN’DAN YENİ MUCİZELER

&

İNANÇ EVRENİNDE YENİ UFUKLAR

TARIK TAŞPINAR

e-mail: **tarik.taspinar@hotmail.com**

TEŞEKKÜR…

Kuran-ı Kerim’in sayısal sistemi üzerine çok önemli çalışmalar yapan ve bu çalışmalarını “**İkizkod 7 & 19**” adlı kitapta toplayan Sayın **İmran Akdemir**’e, bu kitapta anlatılan araştırmalarımın kitap haline getirilmesi aşamasında ve bazı konuların açıklanmasında yaptığı çok değerli fikri katkılarından dolayı teşekkürü bir borç bilirim.

TARIK TAŞPINAR

İ ç i n d e k i l e r

1. BÖLÜM
KURAN'DA COĞRAFİ İŞARETLER

2.BÖLÜM

KURAN'DAKİ EVREN – EVREN'DEKİ KURAN

3. BÖLÜM
KURAN'DA VE YENİ BİLİMSEL BULGULARDA EVRENDEKİ DÜZEN
(7 Gök - Üstümüzdeki 7 Yol)

4. BÖLÜM
EVREN SİSTEMATİĞİNDE YENİ BİLİMSEL BULGULAR
VE KURAN'DAKİ İŞARETLER

5. BÖLÜM
KURAN-MODERN BİLİM - KIYAMET

ÖNSÖZ

Kuran-ı Kerim'in Allah kelamı olduğunun işaretlerini şimdiye kadar hiç duymadığınız bilimsel delillerle ortaya koyan bir kitap. Kuran’ın doğruluğunun, dolayısıyla da Allah kelamı olduğunun bilimsel bulgulara dayandırılmasına, bilimsel bulgularda sonradan ortaya çıkabilecek değişiklikler dolayısıyla temkinli yaklaşılmaktadır. Ancak bu hiç bir zaman yüce Allah'ın Kuran-ı Kerim'de işaret ettiği bilgilerin, bilimsel bulgularla açıklamasının yapılamayacağı anlamına gelemez. Çünkü yüce Allah’ın bu bilgileri geleceğe dönük mucizelerini ortaya koymak üzere bir işaret olarak bize bildirmiş olduğu apaçık ortadadır.

İnananlara düşen tavır, Kuran hakkında hiçbir zaman şüpheye düşmeden, sonradan bilimsel bulgularda değişiklik olursa (-ki bugüne kadar Kuran’ı yanlışlayabilen bir bilimsel bulgu ortaya çıkartılamamıştır) o ayetlerin anlamı hakkında gerçeği bulabilmek üzere araştırmaya devam etmek olmalıdır. Kuran meallerinde ve tefsirlerde ayetlerin neyi kastettiğiyle ilgili farklı yorumlar ve fikirler vardır. (Ancak her şeyin doğrusunu yüce Allah bilir.) Bu kitapta ayetlerin anlamıyla ilgili açıklamalar hakkında mutlaka böyle olduğuna inanılması gerekir diyebilecek bir lüksümüz yoktur. Fakat böyle olabileceğinin de mutlaka bilinmesi gerektiği kanaatini taşıyoruz.

Kitaptaki bilgi ve yorumların bazı bölümleri ayetlerin farklı bir yorumu olarak görülebileceği gibi, tartışmasız bir şekilde Yüce Allah’ın takdir ettiği mucizeler olarak da kabul edilebilecektir. Ancak; sadece kalpleri mühürlenmiş olanlar Kuran-ı Kerim’in hiçbir mucize içermediğini ve bu kitapta anlatılan konuların da hiçbir mucizeyi yansıtmadığını iddia edebilirler. Bu nedenle kitaptaki anlatılanları isabetli ve inancın gelişmesi yönünden değerli görmek, okuyucunun bakış açısına göre değişebilir. Özellikle, yazılanlara değil de yazana ve yazanın şahsına, eğitimine, uzmanlık alanına ve en önemlisi herhangi bir grup ya da kendi cemaatinin mensupluğuna göre görüş oluşturmak, okuyucuların düşebileceği en önemli hata olacaktır. Ayrıca ne kadar değerli şahsiyetler olarak biliniyor olurlarsa olsunlar, sırf başkalarının telkinleriyle, kendi akıl ve kalp gözüyle olmaksızın olumlu ya da olumsuz oluşturulacak fikirler mutlaka bir yönüyle eksik veya yanlış olabilecektir.

Yüce Allah’a ve kitabına inancı konusunda kendisinden hiç bir şüphesi olmayanlar bile, bu kitapta açıklanan konuları okuyunca, Kuran’ın, yani yüce Allah’ın ayetlerinin inanç sahasını aşıp; bu denli ‘’gerçeklik’’ boyutunda karşılaşabilmeyi ummakta zorluk çekebileceklerdir. İnananların bu ruh hali ile inançsızların ve Kuran hakkında şüpheye düşenlerin bu şüphe hali, yüce Allah’ın şu uyarıyı yapmasının en önemli sebeplerinden birini oluşturacaktır.

27 (Neml) / 82 “**O söz başlarına geldiği zaman, onlara yerden bir dabbe çıkarırız da, bu onlara insanların ayetlerimize kesin bir iman getirmemiş olduklarını söyler**.”

1.BÖLÜM

KURAN'DA COĞRAFİ İŞARETLER

"Ve şöyle de: Hamd Allah'a mahsustur. O, mucizelerini size gösterecek siz de onları görüp tanıyacaksınız. Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir."

27 (Neml) / 93

Kuran-ı Kerim'deki mucizelerin günümüze yansıması ve bu yansımanın insanların inanç dünyasına etkileri bakımından birincil öneme sahip olduğunu düşündüğümüz Kuran'daki mucizevî coğrafi işaretlerin, kitabımızın ilk konusunu teşkil etmesini uygun bulduk. Bu sonuca götüren en büyük sebep, bu bölümdeki enlem-boylam (paralel-meridyen) bağıntılı coğrafik mucizeler, ayetlerin farklı bir yorumu ya da tesadüflere dayalı çıkarımlar olarak nitelendirilemeyeceğine inandığımız özellikler içeriyor olmasıdır. Bu yönüyle bugüne kadar İslamı ve Kuran'ı tanımış / tanımamış herkesin bilinçlerinde mutlaka kalıcı bir iz bırakacak etkileri olacaktır…

ANKEBUT SURESİ'NDEKİ MUCİZEVÎ

COĞRAFİ İŞARETLER

Günümüz coğrafya biliminde, dünyadaki herhangi bir bölgenin nokta olarak yer tespitinin yapılabilmesi, belirli ölçümlerle yapılmış enlem-boylam koordinatlarının bilinmesine dayalıdır. Bu koordinatlar iki unsur içermektedir; enlem (paralel) ve boylam(meridyen). Kuran-ı Kerim'deki anlatım ve cümlelerinin de bir koordinatı vardır; bunlar sure ve ayet numaralarıdır. Peki, Kuran'da bahsedilen bir coğrafik mekânın geçtiği sure ve ayet numaralarının tam olarak enlem ve boylam karşılığı olduğunu fark etseniz ne düşünürdünüz? **Üstelik o ayetlerde olayın meydana geldiği ya da kavimlerin yaşadığı bölgeye dair işaretler olduğu da anlatılıyorsa…**

29. sure olan Ankebut suresinin 38. ayetinde Semud ve Ad kavminin meskenlerinden, yani oturdukları yerlerin beyan edildiği anlatımı vardır. Ayetin bu açıklamasına göre helak olmuş bu toplulukların yaşadığı bölgenin Dünya üzerindeki coğrafi konumu, Kuran'da mucizevî bir işarete tekabül etmektedir.

29. Sure (Ankebut) / 38. Ayet

وَعَادًا وَثَمُودَا	**Ad ve Semud da,**
وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ	**oturdukları yerler de size açıklandı…**
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ	**ve şeytan onlara amellerini süsledi.**
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ	**böylece onları yoldan alıkoydu**
وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ	**…ve görülenler oldular.**
(sure no) **29 : 38** (ayet no)	

Semud kavminin yaşadığı Hicr bölgesinin Medine ile Şam arasında olduğuna dair birçok kaynakta bahsedilmektedir.

Hicaz ile Şam arasında olduğu bilinen "Hicr" bölgesini harita düzleminde gösterebilmek için pratik bir çizim olarak harita üzerinde iki noktayı gösterebilecek şehirlerarasında bir doğru çizildiğinde Ad ve Semud kavimlerinin yaşadığı Hicr mevkisinin bu doğrunun 29. kuzey paraleli ile 38. doğu meridyeninin kesiştiği noktada bulunduğunu görürüz.

Harita:1

Harita:1’de görülebileceği üzere Hicaz bölgesindeki Medine ile Şam (Damascus) olan bu iki şehrin temsil ettiği noktaları birleştiren doğru parçasının tam orta noktası, çok küçük hata payları ihmal edilirse Ad ve Semud’un yaşadığı bölgenin merkezine (29:38 koordinatına) isabet etmektedir. İsteyen herkes bu özelliklerin doğruluğunu herhangi bir harita üzerinde basit bir cetvel yardımıyla test edebileceği gibi, yaygın olarak kullanılan bazı harita programlarıyla da inceleyebilir. Aşağıdaki alıntı bilgilerinde ve haritalarda bu özellikler anlaşılmaktadır.

Hicr; Semud kavminin, Medine ile Şam arasında bulunan yurtlarının adıdır. http://www.ilimdunyasi.com/peygamberler-tarihi/semud-kavmi-ve-yurdlari/

... Bu kavmin adı Semud'du. Yerleri Medine ile Şam arasında Hicr'di. http://peygamberler.8k.com/salih.htm

Semud, Ad'dan sonra idi. Onların yurtları, Hicaz ile Şam arasındaki, Vadi el-Kura ve çevresinde meşhur olup, Allah Resulü (s), hicretin 9. senesi Tebük'e giderken, onların yurtlarına uğramıştı.

http://www.yaklasansaat.com/eski_kavimler/semud/semudsalih.asp

Suudi Arabistan haritasında görüleceği üzere, Semud kavminin yaşadığı yerler olarak belirtilen **Hicaz ile Şam arasındaki Vadi El Kura denilen bölge (Harita:2’de Al-Qurayyat olarak gösterilen bölge) 29. kuzey paraleli ve 38. doğu meridyeninin kesiştiği yerdedir.**

Görüldüğü gibi Semud kavminin yaşadığı yerlerin beyan edildiği belirtilen Ankebut suresinin sure numarası olan 29 rakamı o bölgenin kaçıncı paralelde olduğunu ve ayetin numarası olan 38 rakamının da hangi meridyende olduğunu net bir şekilde açıklamaktadır. Bilindiği üzere Kuran-ı Kerim’in indirildiği dönemde paralel ve meridyen kavramları henüz bilinmiyordu.

Harita:2

http://www.turkeyarena.com/turkeyarena/cografya/22297-suudi-arabistan-haritasi.html

Harita:3

Kaynak:www.expedia.com

Ayrıca, neden güney değil de kuzey paralelinin ya da neden batı meridyeni değil de doğu meridyeninin esas alındığı şeklinde bir soru akla gelebilir. Ankebut suresinde o dönemde yaşayanlar ve ilk müslüman olan toplumlar kastedilerek, ''onların yaşadıkları yerleri siz de gördünüz'' denilmektedir. Bunun yanında birçok kaynakta peygamberimizin de onların yurtlarına uğradığı belirtiliyor. Bu bilgilerden yola çıkarak o zamanki İslam ümmetinin de gördüğü ve uğradığı bir yer olması gerektiği ve bundan dolayı da yer itibariyle Arabistan Yarımadası çevresinde bulunması gerektiği, bundan yola çıkarak da kuzey paraleli ve doğu meridyenlerinin esas alınması

gerektiği sonucuna varabiliriz. Bununla beraber neden sure numarasının paralel olarak, ayet numarasının ise meridyen olarak kabul edildiği şeklinde de bir soru akla gelebilir. Dünya yüzeyini bir koordinat düzlemi olarak düşünürsek, herhangi bir noktanın koordinatları verilirken önce X ekseninin değeri, sonra Y ekseninin değeri (x,y) şeklinde yazılır. Kuran’dan bir ayet belirtilirken de önce sure numarası, sonra ayet numarası verilir. Ayrıca sure ve ayet numaraları pozitif tam sayılardan oluştuğu için, koordinat düzleminde her iki bileşenin pozitif (+x, +y) olan bölgeyi dünya haritası üzerine uyarladığımızda, ekvatorun kuzeyi ve 0 meridyeninin doğusunda kalan bölge, kuzey paralelleri ve doğu meridyenlerine karşılık gelir. Bu iki durumu bir arada düşündüğümüzde yukarıdaki soru net olarak aydınlanmaktadır. Bu konudaki açıklamalar, bu kitaptaki paralel ve meridyenlere dayalı diğer coğrafi mucizeler için de geçerlidir.

Ankebut Suresi (35-37)

35. Andolsun ki, biz, aklını kullanacak bir kavim için oradan apaçık bir ibret nişanesi bırakmışızdır.
36. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik ve Şuayb: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, ahiret gününe umut bağlayın, yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın! dedi.
37. Fakat onu yalancılıkla itham ettiler. Derken, kendilerini bir sarsıntı yakalayıverdi ve yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

Ankebut Suresi’nin 36. ayetinde Medyen halkından ve 37. ayetinde de onların yurtlarından söz edilmektedir. Aslında bu ayet numaraları da sure numarası olan 29 ile birlikte Medyen halkının yaşadığı bölgenin coğrafi konumunu, yani paralel ve meridyenlerini işaret etmektedir.

Medyen, Akabe körfezinden Humus vadisine kadar uzanan bölgenin adıdır.
http://www.diyanet.gov.tr/turkish/basiliyayin/dinikavramlaryazdir.asp?id=111

Bunlar, Kuzey Arabistan ile Güney Filistin arasındaki bölgede ve Kızıldeniz ile Akabe Körfezi Kıyılarında yerleşmişlerdi. Başkentleri, Ebu’l Fida’ya

göre, Akabe Körfezi’nin batı kıyısında, bu günkü Akabe topraklarındaki Eyle’den beş günlük mesafede yer alan Medyen’di.
http://74.125.77.132/search?q=cache:7RLSKQjRmaEJ:www.dinbilimleri.com/dergi/cilt2/sayi2/makale/suayb.pdf+medyen+akabe+KUZEYBATI+ARAB%C4%B0STAN&hl=tr&ct=clnk&cd=7&gl=tr

Medyenliler ticaretle meşguldüler. Hz. Şuayb’ın ikazı bu yönden de dikkate alınmalıdır. Bu halk Yahudi ve Hıristiyanların kutsal kitaplarında "Mudyâniler" (midianites) diye geçer. Bu ad, Kuzey batı Arabistan'da Akabe körfezinin doğu kıyılarında uzanan alan içerisinde yer alan bu çöl şehri sakinlerine Hz. İbrahim’in Keturah’tan (Tekvin 25:1) olma oğlu Midian'dan geldiği söylenir.
http://samil.ihya.org/ansiklopedi/medyen.html

Haritalarda 29. kuzey paralelini ve 35, 36, ve 37. doğu meridyenlerini kapsayan bölge Medyen olarak bilinen coğrafi bölgeyi belirlemektedir. Ankebut 35. ayette de ‘’bırakılan bir ibret nişanesinden bahsedildiği için’’ 35. meridyenden itibaren, yani Akabe Körfezinin doğu kıyılarından itibaren başlatılabilir. 35. ayet sadece Lut Kavmi ile ilişkili olarak kabul edilebilir. Bu düşünce kabul edilmese bile 36. ve 37. meridyenlerle 29. paralelin birleştiği noktaların işaret ettiği bölge, Medyen halkının yaşadığı bölgelerin merkezini belirleyen toprak parçalarını belirttiğini kabul edebiliriz.

Yukarıdaki harita, Medyen Kavminin yaşadığı coğrafi bölgeyi işaret etmektedir.
http://www.yaklasansaat.com/eski_kavimler/medyen/medyen.asp

Kuran'da Ad ve Semud Kavimleri'nin isimleri daima birlikte anılır. Dahası Allah, ayetlerde, Semud Kavmine Ad Kavmi'nin helakından ders almalarını öğütlediği belirtmektedir. Bu anlatım, Semud Kavmi'nin Ad Kavmi hakkında detaylı bir bilgiye sahip olduğunu gösterir.

Semud (toplumuna da) **kardeşleri Salih'i** (gönderdik. Salih:) **"Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur... Ad sonrası sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde** (güç ve servetle) **yerleştirdiğini hatırlayın ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın.**

7 (Araf)/ 73, 74

Ayetlerden anlaşıldığına göre Ad Kavmi ve Semud Kavmi arasında bir ilişki vardır, hatta belki de Ad Kavmi, Semud Kavmi'nin tarihinin ve kültürünün bir parçasıdır. Hz. Salih, Semud Kavmi'ne Ad Kavmi'nin örneğini hatırlamalarını ve bundan ders almalarını emretmektedir.
http://www.kavimlerinhelaki.com/semudkavmi1.html

Ad kavmi, isyanları sebebiyle büyük bir azaba düşüp, helâk olmuştu. İman ettikleri için bu azaptan kurtulan insanlar ise kendilerine yeni yurtlar kurmak üzere çeşitli bölgelere dağıldılar. Bu dağılan insanlardan bir kısmı Semud denilen kimsenin evlatlarıdır. Semud kavmi, Şam ile Hicaz arasındaki Hicr denilen bölgede yerleşmişti.
http://www.nurcafe.com/dini/salih_aleyhisselam.html

Yukarıdaki alıntılardan da anlaşılacağı üzere Semud kavmi Ad kavminin halefi olan bir topluluktur. Aslında aynı topluluğun devamıdır. Bundan dolayı Semud kavminin yaşadığı bölge olarak paralel ve meridyenlerin Ad kavmi için de geçerli olduğu düşünülebilir. Zira Ad kavminden önceki

yaşadıkları yerlerden (Arabistan Yarımadası’nın güneyi) göçenler Semud kavmini oluşturmaktadır.

LUT GÖLÜ’NÜN COĞRAFİ KONUMU

Ankebut Suresi (31-32)
31. Elçilerimiz İbrahim'e (iki oğul ihsan edeceğimize dair) **müjdeyi getirdiklerinde şöyle dediler: Biz bu memleket halkını helak edeceğiz. Çünkü oranın halkı zalim kimselerdir.**

32. (İbrahim) **dedi ki: Ama orada Lut var! Şöyle cevap verdiler: Biz orada kimlerin bulunduğunu çok iyi biliyoruz. Onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Yalnız karısı müstesna; o, kalacaklar arasındadır.**

Ankebut Suresinin 31. ayetinde Hz. Lut peygamberin memleketinden ve o memleketin helak edileceğinden bahsedilir. Aynı surenin 32.ayetinde ise **‘’Orada Lut var’’** şeklinde bir cümle geçmektedir. Bu konuda dikkati çekmek istediğimiz olay, Lut Gölü’nün coğrafi konum olarak 31. ve 32. paraleller arasında bulunmasıdır. (Yukarıdaki haritaların üçüncüsünde Ürdün ile İsrail arasındaki -408 m. olarak gösterilen göl, Lut Gölü’dür. Bazı kaynaklarda Ölü Deniz adıyla geçer.) Görüleceği üzere, Lut Peygamberin memleketi ile ilgili ayetlerin numaraları ile bu bölgenin ve Lut Gölü’nün arasında bulunduğu paralellerin numaraları “31. ve 32. ayet” ile “31. ve 32. paralel” arasında tam bir uyum vardır.

Lut peygamberin memleketi ile Lut Gölü’nün coğrafi konumunun paralel ve meridyen bağıntısı ile ilgili ilginç ve farklı bir durum dikkati çekmektedir. Bu konuda paralel ve meridyenlerin kesişim noktası değil, ayet numaralarından çıkarılan iki paralel aralığı esas alınmaktadır. Bu durumun sebebi, Lut Gölü’nün merkezi olarak kabul edilebilecek bir noktanın veya Lut Gölü üzerindeki herhangi bir noktanın, sure ve ayet numaralarıyla temsil edilecek iki tamsayının oluşturduğu paralel ve meridyen değerlerinin kesişim noktasına denk gelmemesidir. Yukarıdaki

haritalarda Lut Gölü’nün coğrafi konumu incelendiğinde tamsayılarla temsil edilebilecek paralel ve meridyenlerin kesişim noktasına denk gelmediği görülmektedir. Paralel değeri olarak ancak 31. derecenin küsuratını ifade eden dakika ve saniye değerlerine, meridyen olarak da 35. derecenin küsuratını ifade eden dakika ve saniye değerlerine karşılık gelebilmektedir. Örneğin, 31. kuzey paraleli ile 35. doğu meridyeninin kesişim noktası Lut Gölü’ne denk gelseydi, o zaman, “neden 31. surenin 35. ayetinde Lut Gölü ile ilgili bir bilgi ve bağıntı aranmıyor?” denilebilirdi. Ayrıca neden iki meridyen aralığı değil de iki paralel aralığının esas alındığı konusuna da şöyle bir açıklama getirilebilir:

İki paralel aralığı, diğer bir deyişle ardışık olan iki paralel arasındaki mesafe dünyanın her yerinde aynıdır (111 km). Ardışık iki meridyen arasındaki uzaklık ise her yerde aynı değildir. Ekvatorda en geniştir ve kutuplara yaklaşıldıkça daralır. Nihayet kutuplarda “0” olur. Bu nedenle iki paralel aralığı daha net olan belirgin bir uzaklığa ve bölgeye karşılık gelebilmektedir. Bunun yanında, bir noktanın koordinatı verilirken ilk olarak paralel (x) değeri verilir. Bu açıdan da paralel değerlerinin meridyenlere göre önceliği olduğu düşünülebilir.

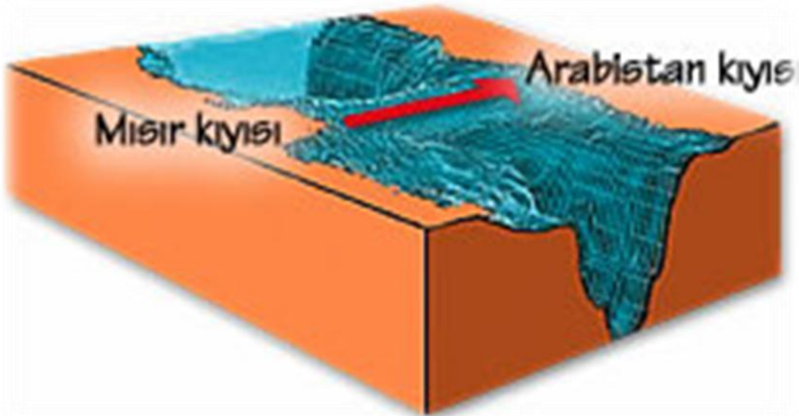
Bu konudaki açıklamalar, ileriki bölümlerde görülecek olan Sebe Suresi ve Arîm seli ile ilgili konuda da geçerli olacaktır.

HZ. MUSA’NIN DENİZİ YARDIĞI YER OLDUĞU TAHMİN EDİLEN BÖLGENİN ANKEBUT SURESİNDEKİ İŞARETİ

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (helâk ettik)**. Andolsun ki, Musa onlara apaçık deliller getirmişti de onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Hâlbuki** (azabımızı aşıp) **geçebilecek değillerdi.**
29 (Ankebut)/39

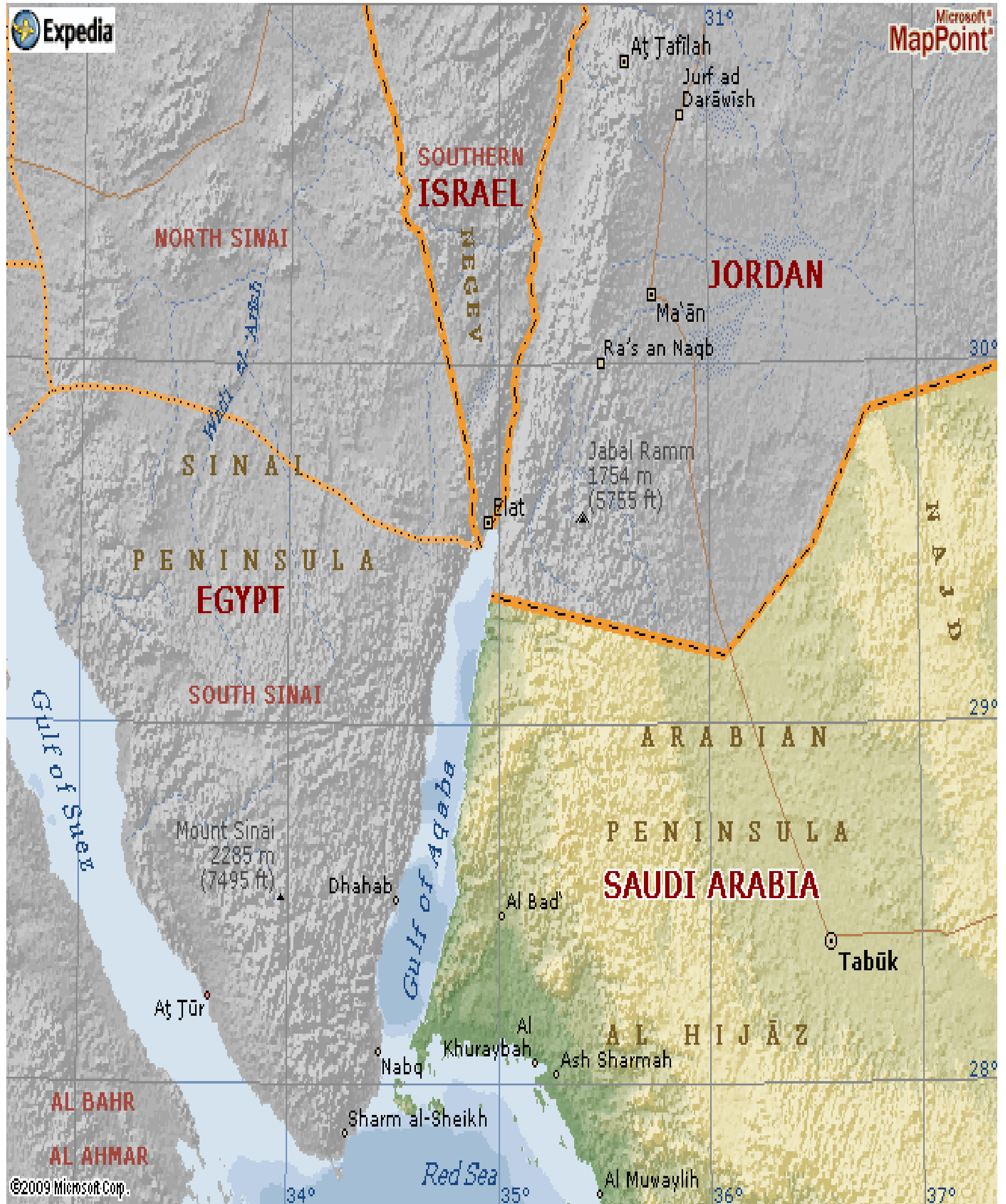

Haritada Hz. Musa'nın Mısır'dan çıktıktan sonra izlediği yol ve denizi geçtiği tahmini yer görünüyor. Aşağıdaki grafikte denizin sığ ve derin yerleri gösterilmiştir. Sina Yarımadası ve Arabistan tarafından birbirine en yakın olan bölümleri bu noktadadır.

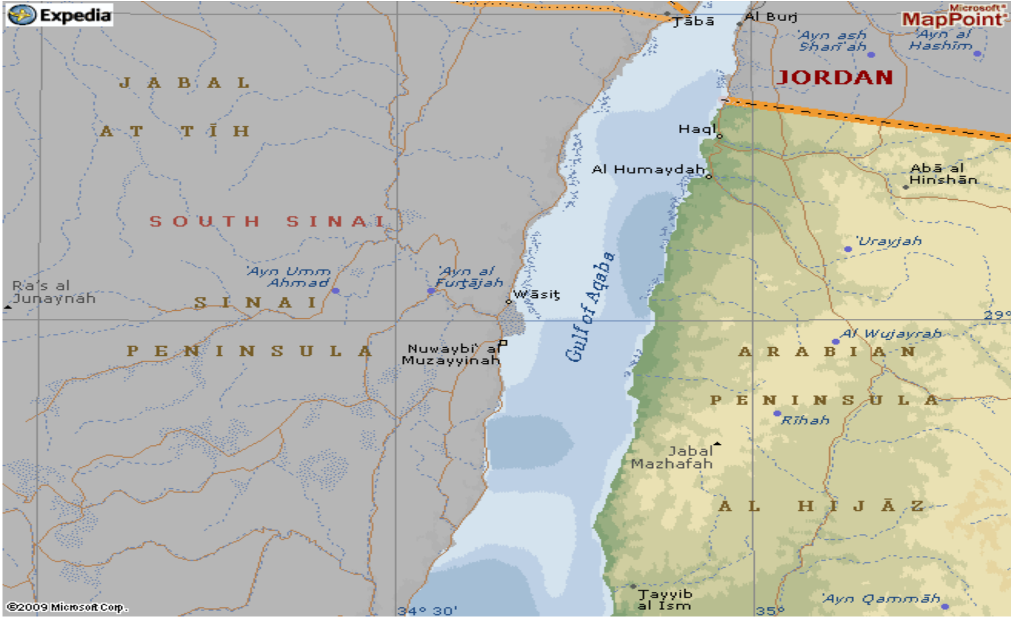

http://www.kuranmucizeleri.com/gecmis_02.html

Harita:4

Expedia
Microsoft®
MapPoint®
31°
At Tafilah
Jurf ad
Darāwīsh
SOUTHERN
ISRAEL
NORTH SINAI
NEGEV
JORDAN
Wadi al-Arish
Ma'ān
Ra's an Naqb
30°
Jabal Ramm
1754 m
(5755 ft)
SINAI
Elat
PENINSULA
EGYPT
NAJD
SOUTH SINAI
29°
Gulf of Suez
ARABIAN
Mount Sinai
2285 m
(7495 ft)
Gulf of Aqaba
PENINSULA
Dhahab
Al Bad'
SAUDI ARABIA
Tabūk
At Tūr
AL HIJĀZ
Al
Khuraybah
Nabq
Ash Sharmah
28°
AL BAHR
AL AHMAR
Sharm al-Sheikh
Red Sea
©2009 Microsoft Corp.
34°
35°
Al Muwaylih
36°
37°

Harita:5

Yukarıdaki harita ve şekillerden de anlaşılacağı üzere **Hz. Musa'nın denizi yardığı yer olarak tahmin edilen bölge tam olarak 29. paralel üzerindedir**. Bu da Ankebut suresinin 29. sure olmasıyla ilişkilidir.

Bu ayette bir başka dikkat çekici ve yukarıdaki bilgileri doğrulayıcı bir özellik vardır. Özellikle ayette **''hâlbuki onlar geçebilecek değillerdi''** şeklinde bir cümle kullanılmıştır. Aslında bu ayette ilk bakışta ''geçebilecek değillerdi'' şeklinde bir sözü gerektirecek durumun aktarılmadığı göze çarpar. Çünkü denizden ya da denizde boğulmalarından bu ayette bahsedilmemiştir. Ancak, yukarıdaki, Hz. Musa'nın denizi yararak kavmini karşı kıyıya geçirdiği ve arkasından onu takip eden firavunun denizin tekrar kapanmasıyla sular altında kalarak boğulduğu bölgenin, (bu bölge haritadaki karanın burun oluşturduğu yerdir) Ankebut suresinde 29. paralel üzerinde bulunması hem de bu bölgeyi neredeyse tam ortasından kesmesi iddiasını göz önüne aldığımızda ayet çok daha mantıklı gelmekte ve ayette ki o mucizevî anlam ortaya çıkmaktadır.

ANKEBUT SURESİ'NDE NEDEN PARALEL VE MERİDYENLERE DAİR İŞARETLER VARDIR?

Ankebut örümcek anlamına gelir ve surenin 41. ayetinde örümceğin evinden bahsedilir. Ankebut suresi adını bu ayetten alır. Bilindiği gibi örümceğin evi örümcek ağındandır. Örümcek, ağını hiçbir zaman bir satranç tahtasının kareleri gibi örmez.

Örümcek ağındaki ilginç olan durum, doğada bulunan yapılardan hiçbirinin örümcek ağı kadar Yerküre'yi farazi olarak sardığı kabul edilen paralel ve meridyenlere benzememesidir. Aşağıdaki örümcek ağı resmine dikkatlice bakıldığında, kutuplara doğru yaklaşıldıkça birbirine yaklaşan kutuplardaki meridyenlere ve kutuplara yaklaşıldıkça daralan paralellere çok benzeyen bir yapısının olduğu hemen fark edilebilir.

Aşağıda verilen kaynaklardaki bilgilerde "**ankebut**" kavramının "bir levhanın üzerindeki ağ" şeklinde tanımlandığını görmekteyiz. Bahsi geçen "levha" kavramı da yerkabuğunu ya da haritaları çağrıştıra-

bilmektedir.
“El -Ankebut: Levhaların üzerinde olan şebekeye denir.” MUSTAFA İbn ALİ El-Muvakkit’in USTURLAB Risalesi

Yüksek Lisans Tezi S. Ertan Tağmanhttp://acikarsiv.ankara.edu.tr/fulltext/2332.pdf

şebeke ~ Ar şabakat [#şbk msd.] ağ, balık ağı, seyrek dokunmuş kumaş, örgü, ızgara <
http://www.nisanyansozluk.com/search.asp?w=%FEebeke&x=20&y=16

Ayrıca dikkat çekici olan bir konu ise, Ankebut suresindeki bu ayetlerde örnek olarak verilen olayların çözümlemesini **ancak ilim sahiplerinin anlayabileceğinin 43. ayette vurgulanmasıdır.**

İşte bu misaller var ya, Biz onları insanlar için getiriyoruz; fakat onlara ilim sahiplerinden başkasının aklı ermez.
29 (Ankebut)/43

Böyle bir ayet ilginçtir. Çünkü bu ayette Yüce Allah’ın mesajını belirli bilgilere sahip olmayanların anlayamayacağı gibi bir anlam içermektedir. Normal olarak bu ayeti ‘’verilen misallerin gerektiği gibi değerlendirilmesini ancak Allah’ın yüceliğini bilenler doğru bir şekilde yapabilirler ve gereken değeri verirler’’ şeklinde tefsir edebiliriz. Ancak, ayetin Arapçasında doğrudan ‘’âlimlerden’’ bahsedilmesi, belli konularda ilim sahibi olan kişilerin anlayabileceğinin belirtilmesi, yukarıda belirtilen mucizevî bilgilerin gelecekte belli bir ilme sahip kişilerin anlayabileceği ve ortaya çıkarılabileceği şeklinde özel bir anlatıma işaret etmektedir.

Ankebut suresindeki bu mucizevî işaretlerle ilgili eklenmesi gereken başka bir konu daha vardır. Ankebut suresinin, sure ve ayet numaralarını esas alıp bunları ilahi vahyin geleceğe dönük olarak konulmuş işaretleri olarak belirtilmesi birçok kişiye ters gelebilir. Ancak unutulmamalıdır ki, Kuran-ı Kerim iniş, yani nüzul sırasına göre düzenlenmiş haliyle

bırakılmamış, Yüce Allah’ın emriyle vahiy meleği olan Cebrail tarafından peygamberimize bildirilmesi yoluyla, sure ve ayet sıraları yeniden belirlenmiştir. Diğer bir deyişle sure ve ayetlerin sıralaması da ilahi vahyin bir parçasıdır ve bunların sıra ve numaraları geleceğe dönük, yani gelecekte anlaşılabilecek mucizelere de işaret edecek şekilde, Allah tarafından düzenlenmiş olduğu ortaya çıkmaktadır.

Üzerinde durulması gereken çok önemli bir konu ise, sure numarası gibi işaretlerden ‘’Yüce Allah’ın bizim o mucizeyi anlayıp tespit etmemizi mi murad ettiği’’ konusunda oluşabilecek değişik fikirlerdir. Öncelikle, açıklanan ve Kuran ile bilim arasındaki mucizevî uyum olarak gösterilen bilimsel verilerin gerçekliği ile Kuran’daki anlamların doğruluğunun, Kuran’a göre uygunluğunun araştırılması gerekir. Eğer ayetlerle bilimsel veriler arasındaki uyumun gerçekliği anlaşılıyorsa artık Yüce Allah’ın bunu kastedip etmediği ya da bizim çıkarımlarımızı murad edip etmediği yönünde bir şüpheye düşmemek gerekir. Çünkü olağanüstü ve gerçek bir uyum varsa, bu uyumdan Yüce Allah’ın habersiz olduğu düşünülemez. Aynı şekilde, gelecekte insanların bilimin ilerlemesiyle bu uyumları keşfettikten sonra bunları birer ilahi mucize olarak değerlendireceklerini bilemeyeceği de düşünülmemelidir. Bu konuda somut örnek olarak yukarıda geçen Ankebut suresi ile ilgili açıklamalar ortaya konulduğunda şöyle bir durum ortaya çıkar; Ad-Semud ve Medyen kavimlerinin yaşadığı bölgelerin coğrafi olarak merkezini işaret eden noktaların ve Hz. Musa’nın denizi yardığı yerin hepsinin 29. paralel üzerinde bulunması mutlaka Yüce Allah’ın bilgisi dâhilindedir. Aynı zamanda Ankebut suresinin 29. sure olmasını da yine Yüce Allah seçmiştir. Böyle bir mucize iddiasıyla karşılaşıldığında ilk önce, yukarıda bahsedilen yerler gerçekten 29. paralel üzerinde midir? Buna bakmak gerekir. Bu konuya olumlu cevap verdikten ve bu konuların geçtiği surenin de 29. sure olduğu tespit edildikten ve örümcek ağının da paralel ve meridyenlere benzerliğini fark ettikten sonra, ‘’Allah bunları biliyor muydu?’’, ’’acaba gerçekten bu mucizeyi keşfetmemizi mi murad etti?’’ diye düşünmemiz mantıklı düşünceye terstir. Sonuç olarak, Yüce Allah bize ahirette, (hâşâ)

‘’ben hiç öyle düşünmemiştim ama siz ne kadar güzel ve doğruyu yansıtan bir uyum keşfetmişsiniz’’ mi diyecektir? Objektif bakış açısına sahip bir insan bu kadar net ortaya çıkan bu delillere rağmen ters bir durumu düşünebilir mi? …

SEBE SURESİ - ARÎM SELİ

Sebe Halkı, Ad Kavmi konusunda bahsettiğimiz, Güney Arabistan yarımadasında yaşamış olan dört büyük uygarlıktan biridir.

…

Sebe ülkesinin başkenti, bulunduğu coğrafyanın avantajlı konumu sebebiyle oldukça zenginleşmiş olan Marib idi. Başkent, bölgede bulunan Adhana Irmağı'nın çok yakınındaydı. Bu nehrin Cebel Balak'a girdiği nokta, baraj yapımına çok uygundu; bundan yararlanan Sebeliler de daha uygarlıklarını kurma aşamasındayken buraya bir baraj inşa etmişler ve sulama yapmaya başlamışlardı. Bu baraj sayesinde de çok ileri bir refah seviyesine kavuşmuşlardı. Başkent Marib o dönemin en gelişmiş şehirlerinden bir tanesiydi, bölgeyi gezen ve bu diyarı oldukça öven Yunanlı yazar Pliny, buranın ne kadar yeşil bir bölge olduğundan bahsetmekteydi.

Marib'deki bu barajın yüksekliği 16 metre, genişliği 60 metre ve uzunluğu da 620 metreydi. Hesaplara göre baraj aracılığıyla sulanabilen toplam alan 9.600 hektardı ki, bunun 5.300 hektarı güney, geri kalanı ise kuzey ovasına aitti. Bu iki ova, Sebe kitabelerinde bazen "Marib ve iki ova" diye anılırdı. İşte Kuran'daki "sağdan ve soldan iki bahçe" ifadesi, muhtemelen bu iki vadideki gösterişli bağ ve bahçelere işaret eder…

Bu baraj, MS 5. ve 6. yüzyıllarda geniş çaplı onarımlar görmüş ancak, bu onarımlar barajın MS 542 yılında yıkılmasını önleyemedi. Bu tarihte yıkılan baraj, Kuran'da bahsedilen "Arîm Seli”ne yol açmış ve büyük tahribata neden olmuştu. Sebe Halkı'nın yüzlerce seneden beri işletmekte olduğu bağ- bahçeleri ve tarım alanları tamamen yok olmuştu.
http://www.kavimlerinhelaki.com/sebehalkiarimseli.html

Harita:6

http://www.expedia.com/pub/agent.dll?qscr=mrdr&fmap=1&lats1=15.34099419663133&lons1=47.90803966873663 5&alts1=2570&regn1=2&plce1=Yemen%2C+Middle+East&

15. Andolsun, Sebe' kavmi için oturduğu yerlerde büyük bir ibret vardır. Biri sağda, diğeri solda iki bahçeleri vardı. (Onlara:) **Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. İşte güzel bir memleket ve çok bağışlayan bir Rab!**

16. Ama onlar yüz çevirdiler. Bu yüzden üzerlerine Arîm selini gönderdik. Onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde biraz da sedir ağacı bulunan iki (harap) **bahçeye çevirdik.**

34 (Sebe)/15, 16

Sebe suresi, Kuran’da Yüce Allah’ın uyarılarına uymadıkları için helak edilen kavimlerin birinden ismini alan tek suredir. Hicr suresinin de ismini helak edilen kavimlerin birinden aldığı düşünülebilirse de bu gerçeği yansıtmaz. Çünkü ‘’Hicr’’ kelimesi aslen coğrafi bölgenin adıdır. Kavmin adı değildir. Bu nedenle Hicr suresindeki ayette Hicr halkından ‘’Ashab ul-Hicr’’ olarak söz edilir. Sebe suresinin 15. ayetine gelindiğinde konu birden değişir, Sebe halkından ve onların yaşadıkları yerlerde büyük bir ibret olduğundan, 16. ayette de onların helakine sebep olan büyük Arîm selinden bahsedilir. **Burada dikkat çekici olan nokta, Sebe kavminin başkenti olan Ma’rib şehrinin ve Arîm selinin yaşandığı bölgenin, aynen bahsedildikleri ayetlerin numaraları gibi 15. ve 16. paraleller arasında bulunmasıdır.**

FURKAN SURESİ - BAHREYN VE FURAT

Tatlı Suyla Tuzlu Suyun Karışmadığı Yer

(Basra Körfezine Dair Mucizevî Coğrafi İşaretler)

*Basra Körfezi'nin (diğer adıyla İran Körfezi) uzunluğu 800 km kadardır. 80 km enindeki girişi, Kızıl Deniz'inki gibi, nispeten dardır ve adalarla doludur. Arabistan tarafında körfez yumuşak bir şekilde sığ sahillere dönüşür. “**Birçok yerde denizin içinden tatlı su çıkar.**” Mercan kayalıkları ve kum setleri giriş çıkışı tehlikeli yapsa da, gemicilerin*

kullanabileceği küçük koylar vardır. İran tarafındaki kıyı düzlükleri ise dardır, büyük ölçüde susuz ve kesintilidir.

www.geocities.com/ystezel/articles/mezopotamya/bolum2.html

(Tefhimü-l Kuran’dan/Furkan Suresi 53. ayet ve tefsiri)

İki denizi (birbirine) **salıp katan O'dur; bu, tatlı, susuzluğu giderici, bu da tuzlu ve acıdır. İkisinin arasında** (birbirlerine karışmalarını önleyen) **bir engel** (berzah) **ve aşılmayan bir sınır koymuştur.**

Bu olgu, denizde ve karada pek çok yerde görülmektedir, yani tatlı suyla acı su yan yana bulunmaktadır. Türk amirali Seydi Ali Reis, "Meratü'l-Memalik" adlı eserinde (16. yüzyıl), İran Körfezi'nde, denizin acı sularının altında tatlı su kaynaklarının bulunduğunu ve donanması için bunlardan faydalandığını yazar. Amerikan Petrol Şirketi de içme suyu için Zahran (haritada Dhahran adıyla geçer) yakınında kuyular kazmadan önce İran Körfezi'ndeki aynı kaynaklardan su almıştı. Bahreyn yakınında da, deniz yatağında halkın son zamanlara kadar su aldığı tatlı su kaynakları vardı.

http://www.kuranmeali.com/tefsir.asp?sureno=25&ayet=53

Yukarıda bahsedilen ayet 25. sure olan Furkan Suresinin 53. ayetidir. Sure numarası olan 25 rakamını enlem olarak, ayet numarası olan 53. rakamını ise boylam olarak aldığımızda 25. enlem ile 53. boylamın kesiştiği nokta, aşağıdaki haritada gösterilen bölgeye isabet etmektedir. Bu bölgenin özelliği, ayette belirtilen deniz dibinden içilebilir tatlı su çıkması ve bu su ile tuzlu deniz suyunun birbirine karışmaması olayının dünyada bilinen en belirgin örneğini oluşturan bölge olmasıdır. Neden sure numarasının enlemi ya da neden ayet numarasının boylamı ifade ettiğine dair Ankebut Suresiyle ilgili açıklamalar bu konuda da geçerlidir. İki rakamda doğal olarak pozitif rakamları ifade ettiği için koordinat düzlemini haritaya uyarladığımızda 25. kuzey enlemi ve 53. doğu boylamı olarak karşımıza çıkar.

Harita:7

Dikkat edilirse Basra Körfezi'nden geçen (haritada uluslar arası adı olan Persian Gulf olarak belirtilmiştir) enlemler arasında sadece 25. enlem, denizden geçtiği hat boyunca her noktada Arabistan Yarımadası'na İran kıyılarına göre daha yakın olmaktadır. Bu özellik ile birlikte Arabistan kıyılarına paralel olarak uzanan enlem de 25. enlemdir. Yani hem

Arabistan kıyılarına her noktada yakın olma hem de kıyıya paralel kısımları en fazla olma özelliği sadece 25. enlemdedir. (Kıyıya paralel olması ve yakın olması yüzölçümü olarak tatlı suyun çıktığı alanları daha çok içermesini sağlar) Sadece 25. enlemin körfezden geçtiği parçasının tamamı tatlı suyun yüzeye çıkabildiği ve haritada açık renkle gösterilen sığ olan bölgeden geçer. Örneğin yukarıdaki kaynakta örnek olarak belirtilen yerlerden Dhahran ve Bahreyn 26. enleme yakındır. Ancak 26. enlemin körfezden geçtiği kısmının tamamı tatlı suyun yoğun olarak çıktığı ve sığ olan, aynı zamanda da Arabistan tarafına yakın olan bölgeden geçmez. Kaynakta da belirtildiği gibi körfezin “Arabistan kıyılarına yakın tarafında” birçok yerde tatlı su çıkmaktadır. Tefhim-ül Kuran tefsirindeki açıklamalarda tatlı su çıktığı belirtilen yerler de bu bölge çevresindedir.

53. boylam ise Arabistan tarafında ve sığ olan ve aynı zamanda 25.enlemin geçtiği bölgenin tam orta kısımlarına denk gelmektedir. Bu bölge de denizin derinliğinin az, yani sığ olması deniz tabanından çıkan tatlı suyun mümkün olduğunca tuzlu suyla karışmadan yüzeye çıkmasını sağlamaktadır.

Özetle; İran (Basra) Körfezinden geçen enlemlerden sadece 25. enlem körfezden geçtiği hattın tamamı boyunca tatlı suyun çıkabildiği alanları içerir. Aynı zamanda yüzölçümü olarak da tatlı suyun çıktığı alanları en fazla 25. enlem içermektedir.(Örneğin bir karşılaştırma yaparsak, 26. enlemin 25. enleme nispeten daha küçük bir kısmı sığ olan ve Arabistan kıyılarına yakın yerde tatlı su çıkabilen alanları içerebilir.) İran Körfezinde Arabistan kıyısı tarafında birçok yerden tatlı su çıkabilmektedir. Ancak coğrafi konum olarak özellikle bir enlem seçmeye çalıştığımızda en uygun olanı yukarıdaki açıklamaları dikkate alırsak bu ancak 25. Enlem olur. 53. boylam ise 25. enlemdeki bu hattı hemen hemen ortasından keser ve en yoğun olan bölgenin merkezini işaret eder. Kaldı ki, bahsettiğimiz sure ve ayet numaralarının karşılığı olan 25. enlem ve 53. boylamın, deniz tabanından tatlı su çıkması ve tuzlu suyla karışmaması olayının en çok bilinen ve belirgin örneği olan İran

Körfezi’nin “herhangi bir bölgesine” isabet etmesi bile zaten tek başına mucizevî bir durum oluşturduğu söylenebilir.

Ve huwellezi meracel BAHREYNi haza azbun FURATun we haza milhun ucacun we ceale beynehuma berzehan ve hicran mahcura

Birinin suyu tatlı, birinin suyu tuzlu iki denizi salıveren, buna rağmen ikisinin arasına karışmalarını önleyici bir engel koyan O (Allah)tır.

25 (Furkan)/53

Harita:8

Furat :1.Tatlı su. 2.Fırat Nehri
http://www.osmanlicaturkce.com/?k=f%FCrat&t=@

Bahreyn, tamamı Basra (İran) Körfezi içinde kalan tek ada devletidir.

Ayette geçen “furat” kelimesi hem tatlı su, hem de özel isim olarak Fırat Nehri anlamına gelmektedir.

Fırat Nehri suları Basra körfezine dökülen en uzun nehirdir.

Görüldüğü üzere Bahreyn ve Fırat Nehri Basra körfezi ile doğrudan ilgili olan yerlerdir.

“Bahreyn” ve “Furat” kelimelerinin Furkan suresinin 53. ayetinde geçmesi, sure ve ayet numaralarının enlem ve boylamın (25.enlem-53.boylam) koordinat olarak Basra Körfezi’ni işaret etmesi, bir mucizedir. Bu durum, neden tuzlu su ile tatlı suyun karışmadığı diğer yerlerin değil de Basra Körfezi’nin ayette kastedilen deniz olarak esas alınması gerektiği konusuna açıklık getirmektedir.

Tatlı suyla tuzlu suyun karışmadığı deniz olarak Basra körfezi ve enlem-boylam koordinatlarının Bahreyn ve Fırat nehri anlamına gelen kelimelerinin ikisinin de bir arada ayette geçmesi ve bunların da Basra körfeziyle doğrudan ilgili olmaları hakkındaki açıklamalara 'tatlı suyla tuzlu suyun karışmadığı başka yerler de var, neden oralar değil de burası esas alınıyor' şeklinde itirazlar gelebilir. Eğer Bahreyn ve Furat (Furat, özel isim olarak Fırat nehri anlamına geliyordu) kelimeleri ayette bir arada bulunmasaydı Basra körfeziyle bağlantısını ikna edici bir şekilde açıklayamayacaktık. Bahreyn, iki deniz anlamına geliyor. Eğer “iki deniz” ve “furat” kelimelerinin bir arada bulunduğu başka bir ayet daha olsaydı, neden o ayeti esas almıyorsun da işine gelen ayeti alıyorsun denilebilirdi. Gerçekten de Kuran’da mealen iki deniz ve furat kelimelerinin bir arada bulunduğu bir ayet daha var. Fatır suresi 12.ayette geçer. Burada da iki denizin farklı olduğundan birinin tatlı diğerinin tuzlu olduğundan bahsedilir.

Kuran da iki deniz ifadesinin geçtiği üç ayet daha vardır. Kehf 60, Neml 61 ve Rahman 19. Bunlara Furkan 53 ayeti de eklenebilir. Bu ayetlerde iki denizi belirtmek için hep “**Bahreyn**” kelimesi kullanılır. Ancak, nedense bir tek iki deniz ve Fırat nehri anlamlarını içeren diğer ayet olan Fatır 12’de “bahreyni” değil "bahrani" formunda geçer.

RAHMAN SURESİ
KARIŞMAYAN DENİZLER VE BALTIK DENİZİ

19. İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıvermiştir.

20. Aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmazlar.
55 (Rahman)/19, 20

Sure ve ayet numaraları ile söz konusu ayetlerde geçen konuyla ilgili coğrafi bölgenin koordinatlarının enlem ve boylam olarak mucizevî bir şekilde uyum içinde olmasına bir başka örnek ise Rahman suresi ve ilgili coğrafi bölge olan Baltık Denizi’dir.

Bu konunun anlaşılabilmesi için aşağıdaki alıntılarda verilen bilgilere dikkat etmek gerekir:

Bir denizi başka bir deniz veya okyanus ile birleştiren boğazlarda, sıcaklık farkları ve özellikle tuzluluk şartları daha başka akıntılara da sebep olur; bunların oluşumu denizin iklim şartlarıyla bağıntılıdır. Bu sıcaklık ve tuzluluk farklarından, boğazlarda birbiri üzerine yerleşmiş, biri ötekinden daha fazla su taşıyan, yönleri birbirine zıt akıntılar oluşur. Tatlı su ile fazla beslenen Baltık denizi, bu yüzden Okyanus ve Kuzey denizine göre daha az tuzludur; Danimarka boğazlarında az tuzlu sular Kuzey denizine doğru yüzeyden akar, daha az hacimde bir tuzlu su kütlesi de dipten Baltık’a girer.

http://www.vik2.com/akinti/#more-77077

Tablo II. Dünya üzerindeki çeşitli denizlerin tuzluluk oranları (Janisch, 1994).

Denizler	Tuz Konsantrasyonu (ooo)
Standart deniz suyu	35
Baltık denizi	7
Hazar denizi	13
Pasifik okyanusu	34
Atlantik okyanusu	36
Kızıldeniz	43
Basra Körfezi	43
Karadeniz	18
Marmara denizi	22
Ege denizi	38
Akdeniz	43

Uludağ Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Dergisi, Cilt 7, Sayı 1, 2002
http://kutuphane.uludag.edu.tr/PDF/muh/2002-7(1)/htmpdf/mak15.pdf

Yukarıdaki açıklamalardan da anlaşılacağı üzere, Baltık Denizi'nin Rahman suresindeki 19. ve 20. ayetlerini ilgilendiren çok önemli özellikleri vardır. Birincisi; Baltık Denizi yeryüzündeki denizler içinde, ‰ 7 ile tuzluluk oranı en düşük olan denizdir. Bu özelliğinin yanı sıra çevresindeki Kuzey Buz Denizi gibi denizlerle arasındaki sıcaklık farklarının da etkisiyle Baltık Denizi'ni bu denizlere bağlayan boğazlarda, birbirine karşıt yönde hareket eden çok güçlü ve sürekli akıntılar oluşmaktadır.

Tuzluluk oranlarındaki farklılıklar konusunda en çarpıcı örnek Baltık Denizi olduğundan dolayı, birbirine karışmadan ve engel oluşturmadan karşılıklı ve zıt yönlerdeki akıntılara en belirgin örnek olarak Baltık Denizi akla gelmektedir. Genellikle, Rahman suresinin söz konusu ayetleriyle ilgili olarak Atlas Okyanusu ile Akdeniz arasında Cebelitarık Boğazı'nda görülen karşılıklı akıntılardan bahsedilmektedir. Dünyanın en tanınmış deniz araştırmacısı olan Jean-Jacques Cousteau tarafından bu denizler arasında ilk kez böyle bir durumun keşfedilmesi nedeniyle (bu keşfin Kuran'da belirtilmiş olması sebebiyle müslüman olduğu da iddia edilmektedir) Atlas Okyanusu ile Akdeniz gündeme gelmektedir. Ancak, Baltık Denizinin yukarıda açıklanan özellikleri ve Yerküre üzerindeki coğrafi konumunun enlem ve boylam koordinatları göz önüne alındığında, Rahman Suresinin 19. ve 20. ayetlerinde mucizevî bir şekilde Baltık Denizi'ne işaret edildiği fark edilmektedir.

Harita:9

Bu konuda daha da önemli bir özelliğe dikkat etmek gerekir. Söz konusu Rahman suresinin numarası olan 55 rakamı ve bundan yola çıkarak tespit ettiğimiz 55. kuzey paraleli Baltık Denizi açısından herhangi bir paralel dairesi değildir. **Baltık Denizinden geçen paralel daireleri içinde bu denizden geçen bölümü en uzun olan paraleldir.**

Harita:10

Rahman suresi Kuran-ı Kerim'in 55. suresidir. Bu 55 rakamını, daha önce Ankebut suresiyle ilgili bölümde de belirtildiği gibi, pozitif sayı olması, 55.kuzey paraleli (enlemi) olarak kabul etmemiz ve ilgili ayet numaraları olan 19 ve 20 rakamlarını da 19. ve 20. doğu meridyenleri (boylamları) olarak kabul etmemiz halinde, ayetlerde bahsedilen konuyla ilgili olan Baltık Denizinin coğrafi konumunun koordinatlarının verildiğini fark edebiliriz. Haritalardan da anlaşılacağı üzere 55. kuzey paraleli ile 19. ve

20. doğu meridyenleri Baltık Denizinden geçmektedir. Bunların kesiştiği noktalar da bu deniz üzerinde bulunmaktadır.

Mucizevî özellikler bununla da bitmez. Rahman Suresinin ilgili ayetleri olan 19.ve 20. ayetlerinden yola çıkarak belirlediğimiz 19. ve 20. doğu meridyenleri de Baltık Denizinden geçen meridyenler içinde, bu denizden geçen bölümü en uzun olan iki meridyendir.

Harita:11

Böylece, böylesi bir mucizeyi ortaya koymak için seçilen sure ve ayet numaralarına ilişkin yapılan seçimlerin rastgele olmadığını ve sonsuz ve üstün bir bilginin geleceğe yönelik bir mucizenin ortaya çıkmasını sağlayacak şekilde bilinçli bir yansıması olduğunu anlayabiliriz.

DENİZ KELİMESİNİN ÇOĞUL HALİNİN GEÇTİĞİ BAZI AYETLER VE ENLEM-BOYLAM KOORDİNATLARI

18(Kehf)/60: **Bir vakit Musa genç adamına demişti ki: "Durup dinlenmeyeceğim; ta iki denizin birleştiği yere kadar varacağım yahut senelerce yürüyeceğim."**

25(Furkan)/53: **Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir sınır koyan O'dur.**

82(İnfitâr)/3: **Denizler birbirine katıldığı zaman,**

81(Tekvîr)/6: **Denizler kaynatıldığında**,

35(Fatır)/12: **İki deniz aynı olmaz. Şu tatlıdır, susuzluğu giderir, içimi kolaydır. Şu ise tuzludur, acıdır. Bununla beraber her birinden taze et yersiniz ve takınacağınız süs eşyası çıkarırsınız. Allah'ın lütfundan istemeniz ve şükretmeniz için gemilerin orada suyu yara yara gittiğini görürsün**

55(Rahman)/19:**İki denizi salıvermiştir; birbirine kavuşuyorlar.**

Yukarıda verilen ayetlerin çok önemli bazı özellikleri vardır. Bu ayetlerde deniz kelimesi tekil halinde olmaksızın "iki deniz" veya "denizler" şeklinde çoğul haliyle geçer ve coğrafi terim olarak denizden başka bir terimden (karalar, dağlar, nehirler vs. gibi) bahsedilmez. Örneğin 31. sure olan Lokman suresinin 27. ayetinde deniz kelimesi tekil halde de bulunmakta ve bu kriterlere uymamaktadır. Bunun yanında, bu ayetlerin sure numaraları ile ayet numaraları bir arada düşünüldüğünde

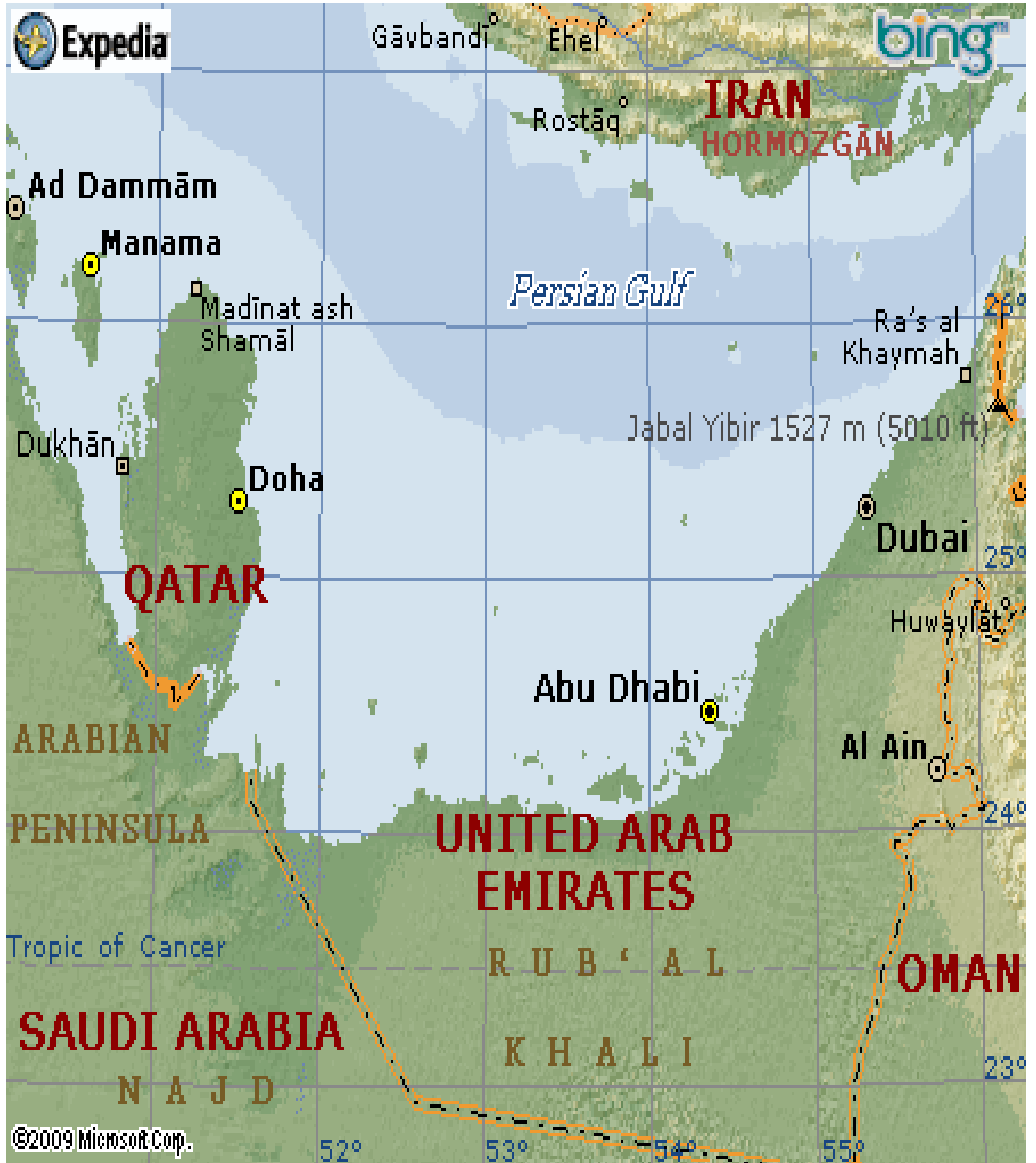
çok ilginç sonuçlar çıkmaktadır. Bu rakamlar Ankebut suresiyle ilgili yapılan açıklamalardaki gibi coğrafi konumları belirleyen enlem-boylam koordinatlarına uyarlandığında, sure numarası enlem (paralel) derecesi; ayet numarasını ise boylam (meridyen) derecesi olarak kabul edilirse çıkan noktaların çok önemli bir ortak özelliği ortaya çıkacaktır. İçinde çoğul olarak denizden bahsedilen ve coğrafi terim olarak "deniz"den başka kelimenin geçmediği bu ayetlerin yukarıda bahsedilen şekilde belirlenen koordinatlarla tespit edilen noktaların hepsi denizlere isabet etmektedir.

Harita:12

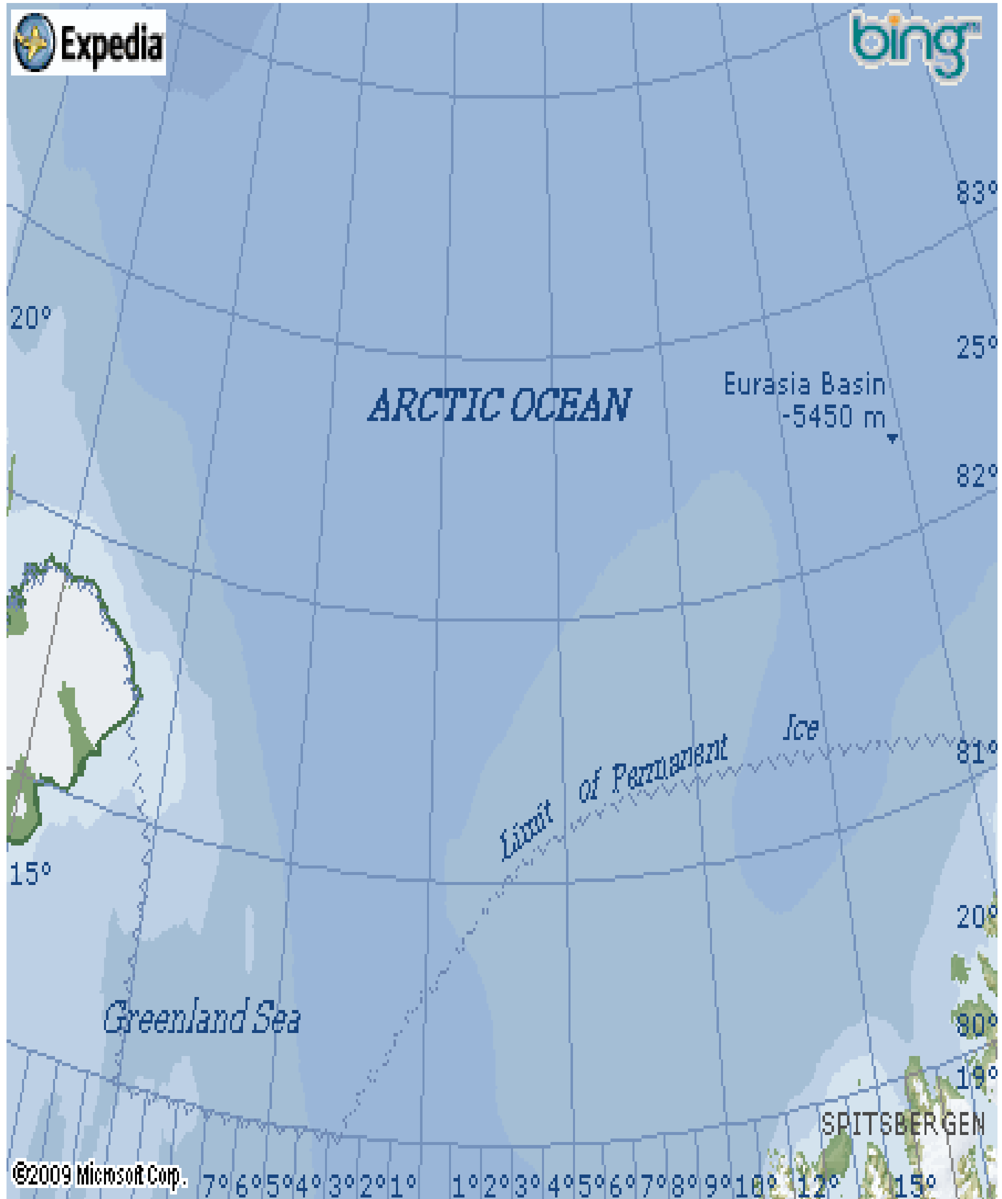
18. Sure olan Kehf Suresi 60. ayeti, 18. kuzey paraleli ve 60. doğu meridyeni olarak uyarlandığında haritada tespit edilen noktanın denize isabet ettiği görülmektedir.

Harita:13

Yukarıdaki haritada 25. sure olan Furkan suresinin 53. ayeti, 25. kuzey paraleli ve 53.doğu meridyeni olarak uyarlandığında haritada tespit edilen noktanın denize isabet ettiği görülmektedir.

Harita:14

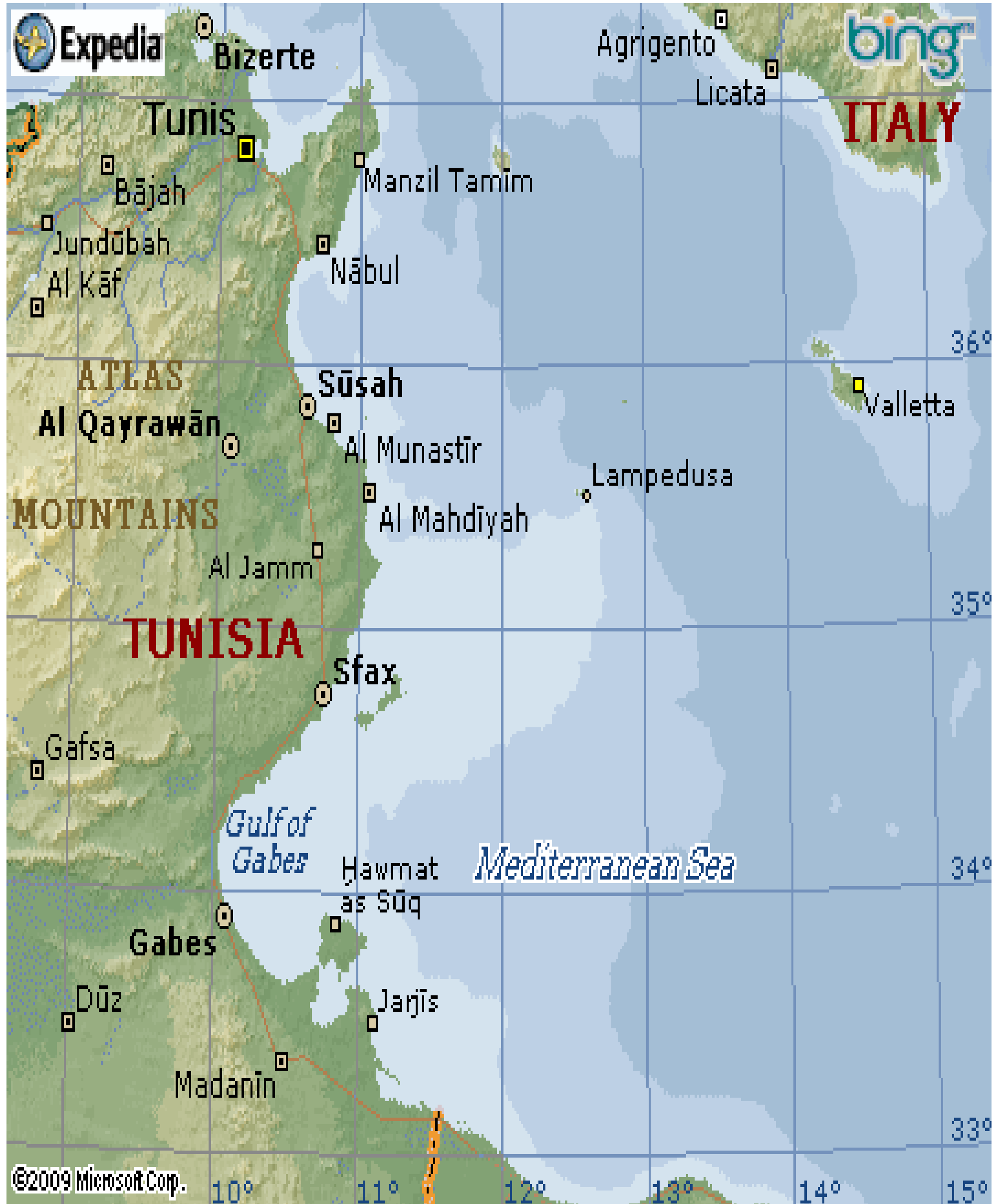
Bu haritada da 82. sure olan İnfitâr suresinin 3. ayeti, 82. kuzey paraleli ve 3. doğu meridyeni olarak uyarlandığında haritada tespit edilen noktanın denize isabet ettiği görülmektedir.

Harita:15

Yukarıdaki haritada 81. sure olan Tekvir suresinin 6. ayeti, 81. kuzey paraleli ve 6. doğu meridyeni olarak uyarlandığında haritada tespit edilen noktanın denize isabet ettiği görülmektedir.

Harita:16

Haritada 35. sure olan Fatır suresinin 12. ayeti, 35. kuzey paraleli ve 12. doğu meridyeni olarak uyarlandığında haritada tespit edilen noktanın denize isabet ettiği görülmektedir.

Harita:17

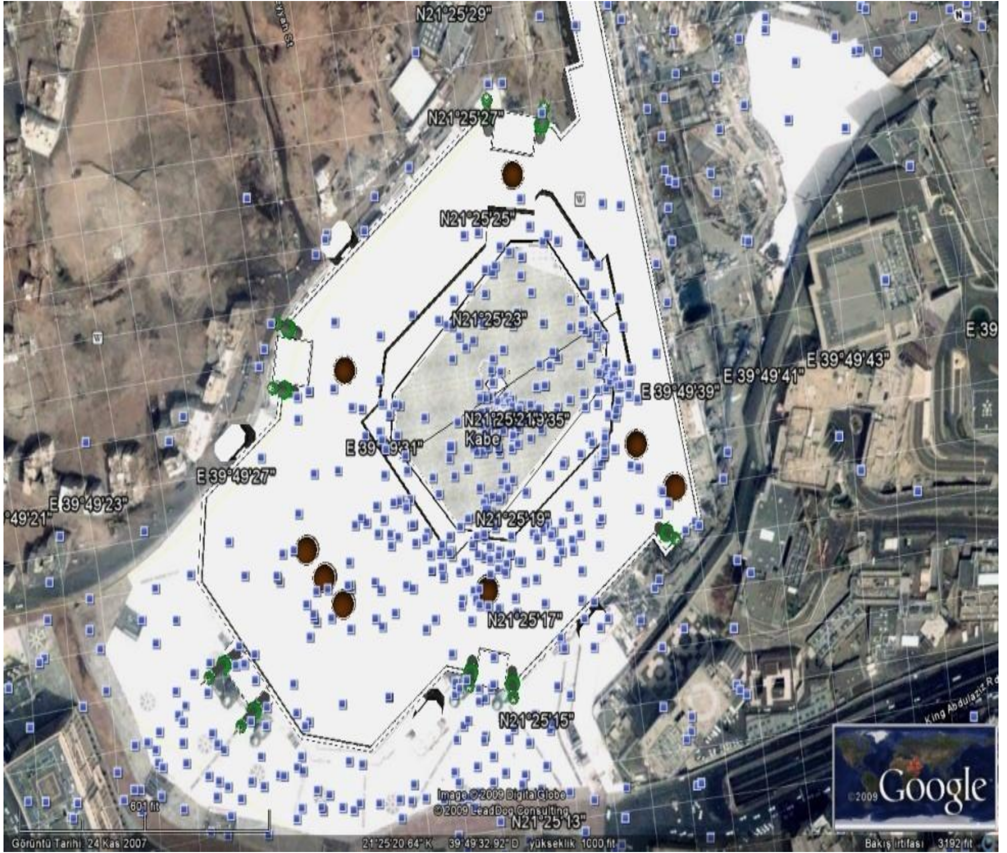
Bu haritada ise 55. sure olan Rahman suresinin 19. ayeti, 55. kuzey paraleli ve 19. doğu meridyeni olarak uyarlandığında haritada tespit edilen noktanın denize isabet ettiği görülmektedir. Yukarıdaki haritalarda belirlenen noktaların neden güney değil de kuzey paralellerinden ve neden batı meridyenleri değil de doğudan esas alındığı konusu daha önce Ankebut suresiyle ilgili açıklamalarda belirtilmişti.

Bu konuda ilginç bir noktaya daha dikkat çekmek gerekir. Dünya yüzeyinin yaklaşık dörtte üçünün denizlerle kaplı olduğu ve yukarıda bahsi geçen altı ayetten yola çıkılarak belirlenen koordinatların da denizlere isabet etme olasılığının yüksek olduğu söylenebilecektir. Ancak aslında durum bundan çok farklıdır. Sure ve ayet numaraları doğal olarak pozitif tam sayılar içerirler. Lise düzeyindeki matematik derslerinden hatırlayacağımız analitik düzlemi dünya haritasına uyarladığımızda, hem x (yatay) ekseninin hem de (dikey) y- ekseninin pozitif olduğu bölge, ekvatorun kuzeyinde (ekvatoru x ekseni olarak kabul ediyoruz) ve başlangıç meridyeni olan 0 meridyeninin doğusunda (0 meridyenini y –ekseni olarak kabul ediyoruz) bulunan bölge olarak kabul etmemiz gerekecektir. Yani belirlediğimiz bu noktalar dünyanın sadece dörtte birinden çıkarılabilen noktalardır. Daha da ilginç olanı bu bahsedilen bölge (ekvatorun kuzeyinde ve 0 meridyeninin doğusunda kalan bölge) deniz-kara oranı açısından toplam dünya yüzeyine göre ters bir orantı gösterir. Bu bölgenin yaklaşık üçte ikisi karalardan oluşur. Dünya’nın en büyük kıtası olan Asya kıtası dahil Avrupa ve Afrika kıtalarının bir bölümü de bu bölgededir. Sonuçta bu altı noktanın da denizlere isabet etme olasılığı aslında oldukça düşüktür.

BAKARA SURESİ - İBRAHİM’İN BEYT’İ KURDUĞU YER

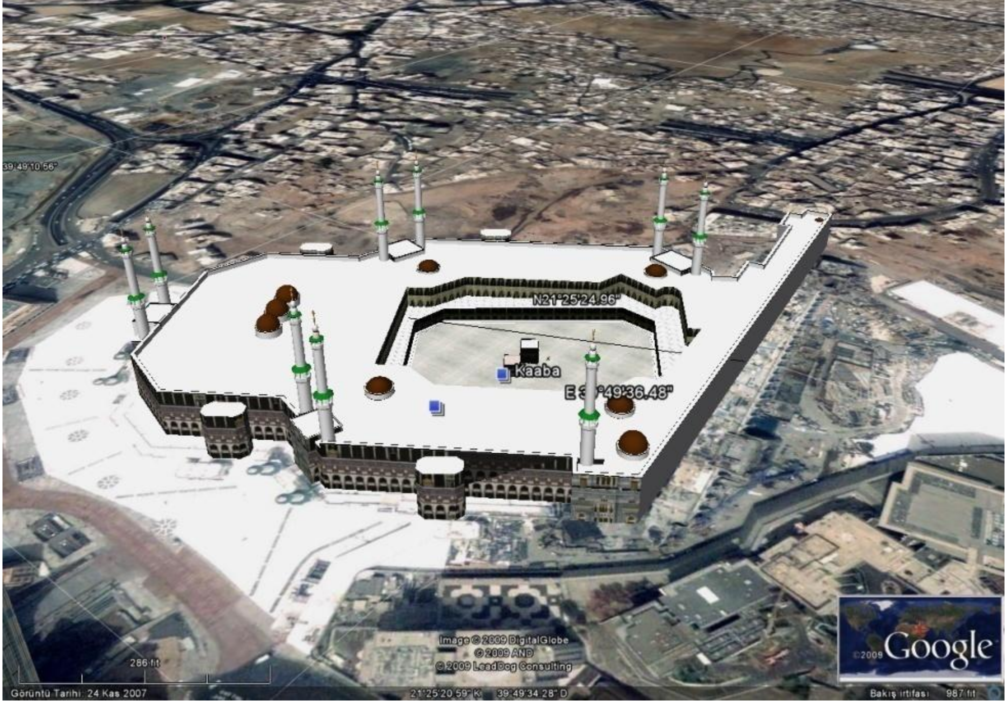
Kuran-ı Kerim » 2 / BAKARA – 125

Ve o vakit Kâbe’yi insanlar için dönüp varılacak sevap kazanma ve güvenilir bir yer kıldık. Siz de İbrahim'in makamından kendinize bir namazgâh edinin! Ve İbrahim ile İsmail'e şöyle emir verdik: «Beytimi, hem tavaf edenler için, hem ibadete kapananlar için, hem de rükû ve secdeye varanlar için tertemiz bulundurun.»

Kuran-ı Kerim'de Kâbe'den bahsedilen ilk ayet 2. sure olan Bakara suresinin 125. ayetidir. Bunun yanında dikkat edilmesi gereken diğer bir bilgi de Kâbe'nin üzerinde bulunduğu ''enlemin'' derece ve dakika olarak değeridir. Günümüzde coğrafi konum ve enlem-boylam tespiti için yaygın olarak kullanılan Google Earth programında ve diğer kaynaklarda Kâbe'nin konumu enlem olarak 21"25dk (21 derece 25 dakika)dır.

Bu bilgiler ışığında çok ilginç bir benzerlik ve bağıntı göze çarpmaktadır. **Kuran'da Kâbe'den bahsedilen ilk ayet yani 2. Sure;125. ayeti oluşturan rakamlar sırasıyla 2, 1, 2, 5 dir. Aynı şekilde Kâbe'nin konum olarak bugün üzerinde bulunduğu enlemin değeri olan 21" 25 dk' yı oluşturan rakamlar da sırasıyla 2, 1, 2, 5 olmasıdır.**

NEML SURESİ - HİMALAYALAR

Sen dağları görürsün de, onları yerinde durur sanırsın. Oysa onlar bulutların yürümesi gibi yürümektedirler. (Bu,) her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatıdır. Şüphesiz ki O, yaptıklarınızdan tamamıyla haberdardır.

27 (Neml)/ 88

Bu ayetteki "dağların bulutların yürümesi gibi yürümeleri" olayı, Kuran'da Dünya'nın hareket etmesi konusunda zaten bilinen ve en açık mucizelerinden biridir. Dünya'nın özellikle kendi ekseni etrafındaki dönüşüyle dağların da bulutlar gibi yürümesi olayı gerçekleşmektedir. Bu durum ancak Dünya'nın dönüşünün ve uzaydan bu olayın görüntüsünün bilinmesiyle ayetteki anlatım daha iyi anlaşılacaktır.

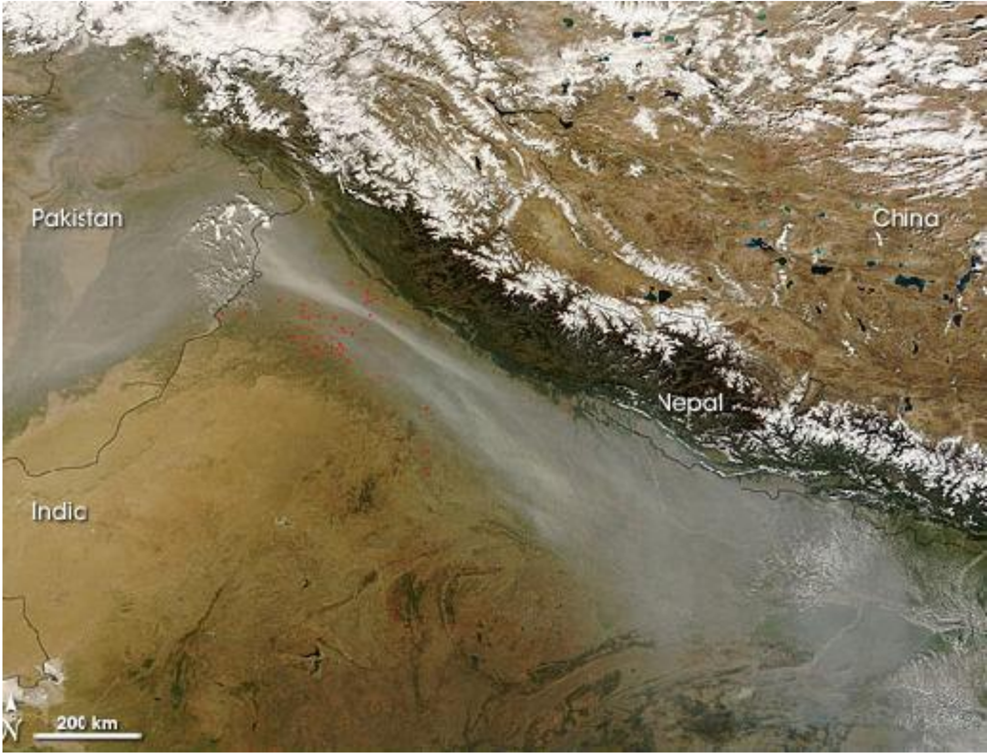
Dünya üzerinde, dağların uzaydan bulutlar gibi hareket eder şekilde görünmesine en belirgin örnek oluşturabilecek dağ zinciri Himalayalardır.

Himalaya Dağları, Dünya'nın en büyük ve en yüksek sıradağlarıdır. Asya'nın orta güney kısmında, doğu batı doğrultusunda uzanır. Dünyanın en yüksek zirvesi Everest'i (8850 m.) içine alır.

http://tr.wikipedia.org/wiki/Himalaya_Da%C4%9Flar%C4%B1

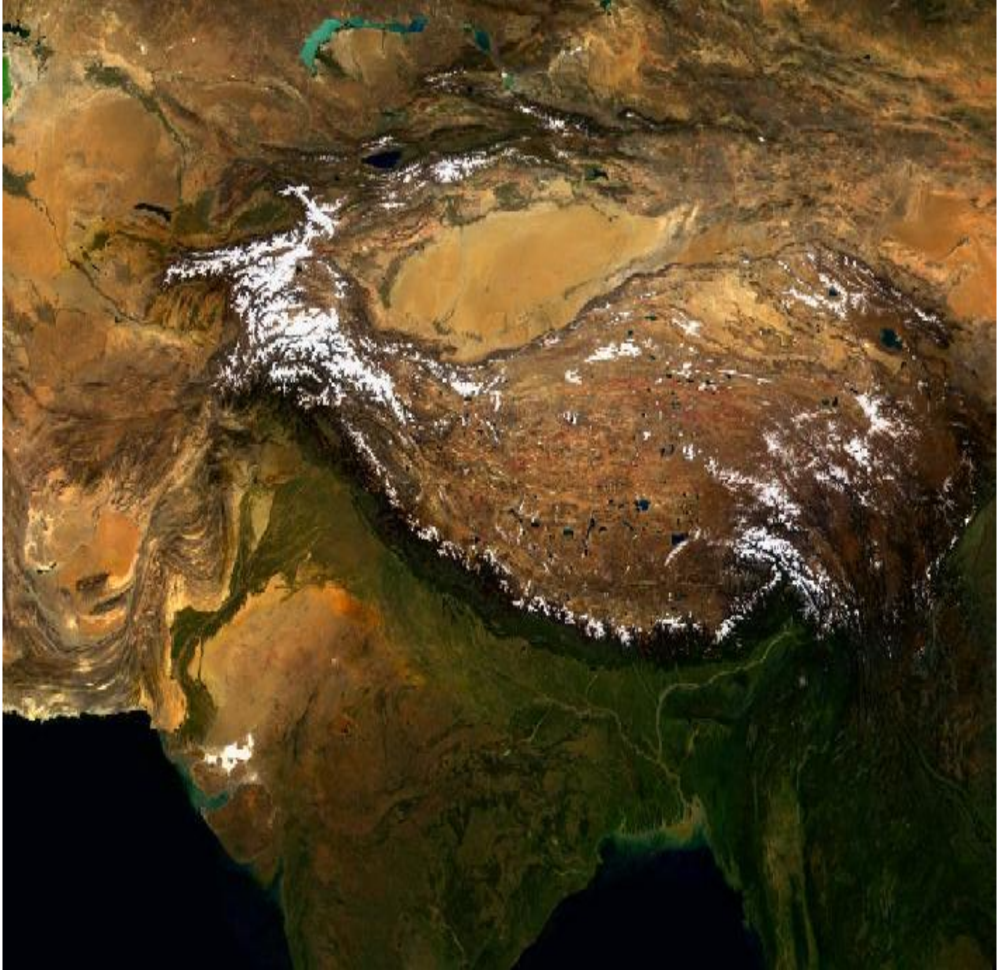
Bu dağlar, yaz-kış tüm yıl boyunca, kar ve buzullarla kaplı olduğu için uzaydan çekilen fotoğraflarda beyaz bulutlara benzer bir görüntü arz etmektedirler.

Yukarıdaki resimde de görülebildiği gibi Himalayaların büyük bölümünde bulunan kar ve buz tabakası resmin sağ alt kısmındaki gerçek bulutlara benzer bir görüntü oluşturmaktadır. Aşağıdaki diğer resimlerde de bu dağların uzaydan çekilen görüntüleri beyaz bulutlara benzer bir manzara arz etmektedir.

Bu görüntüler, ayette neden dağların hareketinin bulutlara benzetildiğini açıklamaktadır. Bu da, Kuran’ın bir başka mucizesini ortaya koymaktadır. Ancak bu açıklamaların yanında bilinmeyen başka ilginç bir durum daha vardır. Bahsi geçen ayet 27. sure olan Neml Suresinin 88. ayetidir. Enlem ve boylam bağıntılarıyla ilgili olarak diğer sure ve ayetlerde bu konuda da enlem-boylam bağıntısı kuracak olursak 27. kuzey paraleli ile 88. doğu meridyeninin birleştiği nokta Himalaya Dağları üzerine isabet etmektedir.

http://val.gsfc.nasa.gov/projects/himalaya/

Bu konuda yukarıda anlatılanlar kadar ilginç ve dikkat çekici bir özellik daha vardır. Himalaya Dağları üzerine düşen paralel ve meridyen kesişim noktalarından neden diğer herhangi bir noktanın değil de 27. kuzey paraleli ile 88. doğu meridyeninin kesişim noktasının esas alındığı sorusu akla gelebilir. Önce 27. kuzey paralelinin esas alınma hikmetini incelediğimizde bu paralelin Himalaya Dağlarının en güney ucundan geçen paralel olduğunu görürüz. Örneğin 28. paralel de bu dağlar üzerindedir fakat en güney ucuna denk gelen paralel değildir. 26. paralel de daha güneydedir, ancak Himalaya Dağları üzerine denk gelmez.

88. doğu meridyeninin esas alınma hikmetini incelersek, 88. doğu meridyeni Himalaya Dağları üzerinden geçen meridyenler içerisinde bu dağlar üzerinden geçtiği kısımların en güney noktası, diğer meridyenlerin geçtiği kısımlara isabet eden en güney noktalarından daha güneydedir.

Neden bu dağların en güney uçlarının esas alınmış olabileceğine ise şöyle bir açıklama getirilebilir. Bilindiği üzere ve aşağıda verilen haritalardan da anlaşılabileceği gibi Himalaya Dağları doğu-batı doğrultusunda yay şeklinde uzanır. Kabaca U harfi şeklinde olan bu yayın uçları kuzeye doğru bakmaktadır. Böyle U şeklindeki bir yayın kolları üzerinde bir nokta belirlenmesi halinde, belirlenen kolun simetrik olarak karşısında bulunan diğer koldaki noktadan da esas alınan paralelin geçmesi söz konusu olur. Bu şekilde aynı temel özelliklere sahip olan, bu dağlarla ilgili iki kesişim noktası bulunacaktır. Bu durumda ise esas alınması gereken iki meridyen olması gerekecektir. O zaman da neden diğer meridyenin değil de 88. meridyenin 27. paralel ile kesiştiği noktanın esas alındığı sorusu akla gelecektir. İşte bu noktada, bu dağların güney ucuna en yakın paralel olan 27. kuzey paralelinin esas alınmış olması ve bunun sonucunda U harfi şeklinin en alt kısmının temel alınması, mantıklı bir açıklama oluşturabilmektedir. Çünkü en alt kısmında teğet olan ancak bir nokta bulunabilir. Yani iki kesişim noktası söz konusu olmaz.

2. BÖLÜM

KURAN'DAKİ EVREN

EVREN'DEKİ KURAN

"De ki: Onu Göklerdeki ve Yerdeki gizlilikleri bilen indirmiştir. O, bağışlayandır, merhamet edendir."

25 (Furkan) / 6

KURAN’DA EVRENSEL BOYUTTAKİ YARATILIŞIN ZAMAN BİRİMİ

Evrenimizin oluşumunu açıklayan bilimsel kaynaklardan bazı alıntılar yaparak konuya girmek daha yerinde olacaktır. Big Bang ya da Büyük Patlama, Evren’in yaklaşık 14 milyar yıl önce çok yoğun ve sıcak bir noktadan meydana geldiğini savunan bir bilimsel teoridir.

- Büyük patlamadan sonra evren radyasyondan yayılan çok sıcak gazla dolmuştur. İlk önce gaz, temel parçacıklardan meydana gelmişti: Önce kuarklar oluştu ve bunlar bir araya gelerek protonları ve nötronları meydana getirdi; daha sonra da elektronlar ortaya çıktı. Büyük patlamadan 300.000 yıl sonra, sıcaklık 3000 °K'ye (2726,85 santigrad) düşünce bu parçacıklar birleştiler ve atomlar oluştu.
  http://tr.wikipedia.org/wiki/B%C3%BCy%C3%BCk_Patlama

- Yaygın bilimsel görüşe göre Big Bang ' den sonra, henüz madde oluşmamışken, patlamanın ortaya çıkardığı ışın parçacıkları serbest elektronlarla etrafa yayılıyordu. Tahminlere göre patlamadan yaklaşık 300.000 yıl sonra bu elektronların bir araya gelmesiyle madde oluştu.
  (Kaynak: http://www.ilmimercek.net/?Pg=Detail&Number=7288)

Bu ilk dakikalardan sonra evren oldukça soğumuştur. Bunun sonucu çekirdeksel kuvvetlerin etkinliği bitiyor. Evrenin o sıradaki bileşimi %75 Hidrojen ve %25 Helyum çekirdeğinden oluşmuş ve sonraki 300.000 yıl boyunca hiçbir değişim meydana gelmemiştir. Bu süre sonunda sıcaklık 3.000 derecenin altına düşünce, elektromanyetik kuvvet sahneye çıkmıştır. Elektronları mevcut çekirdeklerin çevresinde yörüngeye sokularak ilk Hidrojen ve Helyum atomları yaratılıyor. Böylece serbest elektronların ortadan çekilmeye başlaması evreni saydamlaştırmıştır.

- Büyük patlamadan 10 dakika sonra

İlk atom çekirdekleri olan Hidrojen ve Helyum çekirdeği oluşur:

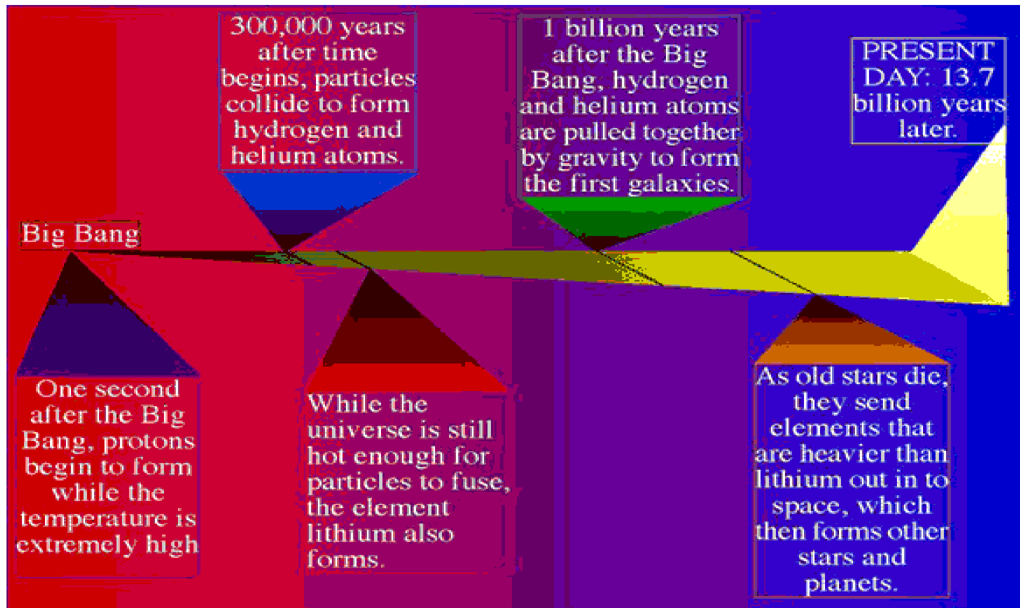
1 proton + 1 Nötron = Hidrojen çekirdeği (Evrenin %75’idir)

2 Proton + 2 Nötron = Helyum çekirdeği (Evrenin %25’idir)

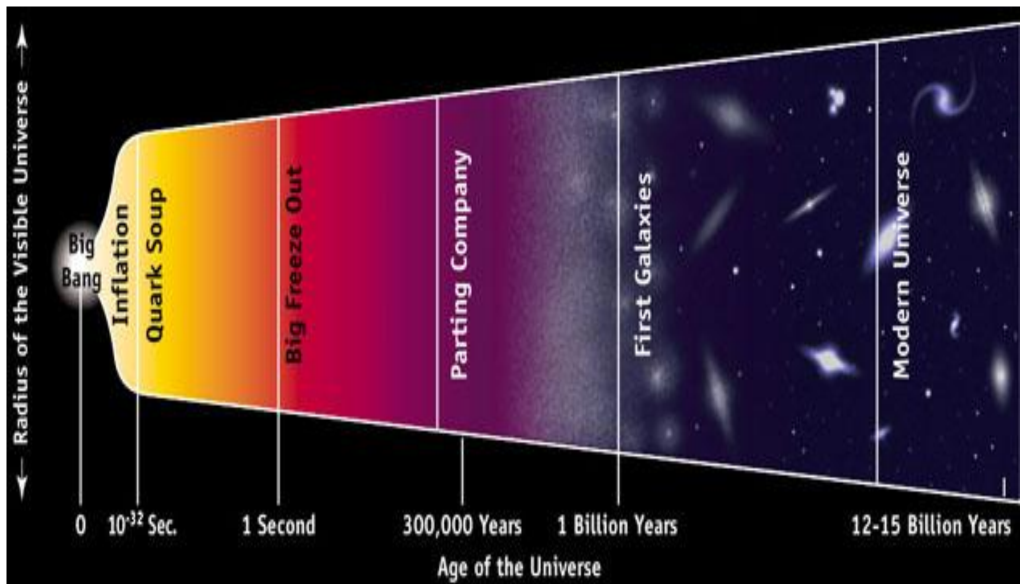
300.000 yıl boyunca dinlenme dönemi (sıcaklık 3.000 derecenin altına düşer)Elektromanyetik kuvvetler devreye girer, elektronlar çekirdeklerin etrafında yörüngeye dizilir ve ilk Hidrojen ve Helyum atomları oluşur. Evren saydamlaştığı için, Fotonlar serbestçe yayılmaya başlar. (Kaynak: http://www.historicalsense.com/Archive/Fener7_4.htm)

- Büyük Patlamanın hemen ardından, Evren, atomların oluşabilmesi için fazla sıcaktı. İlk atomlar, Evrenin ortaya çıkışından yaklaşık 300 binyıl sonra meydana gelmeye başladı. (Kaynak:http://www.haberbilgi.com/bilim/astronomi/evrende_geri_kazanim.html)
- Bu büyük patlamadan 300,000 yıl sonra yani bundan aşağı yukarı 13,5 milyar yıl önce evrenin ilk görülebilir halinin fotoğrafı çekildi. 1992 yılında NASA’nın COBE uydusunun çektiği bu fotoğrafın astrofizikçilerin hesaplarına tam uyumlu olduğu gözüktü. http://www.salom.com.tr/news/detail/8427-Einstein-Tanri-zar-atmaz--Tanri-Atarim.aspx), http://www.godandscience.org/apologetics/bigbang.html,http://lisa.nasa.gov/SCIENCE/echoes.html, http://www.visionlearning.com/library/module_viewer.php?mid=67 http://science.nasa.gov/astrophysics/big-questions/what-are-the-origin-evolution-and-fate-of-the-universe/

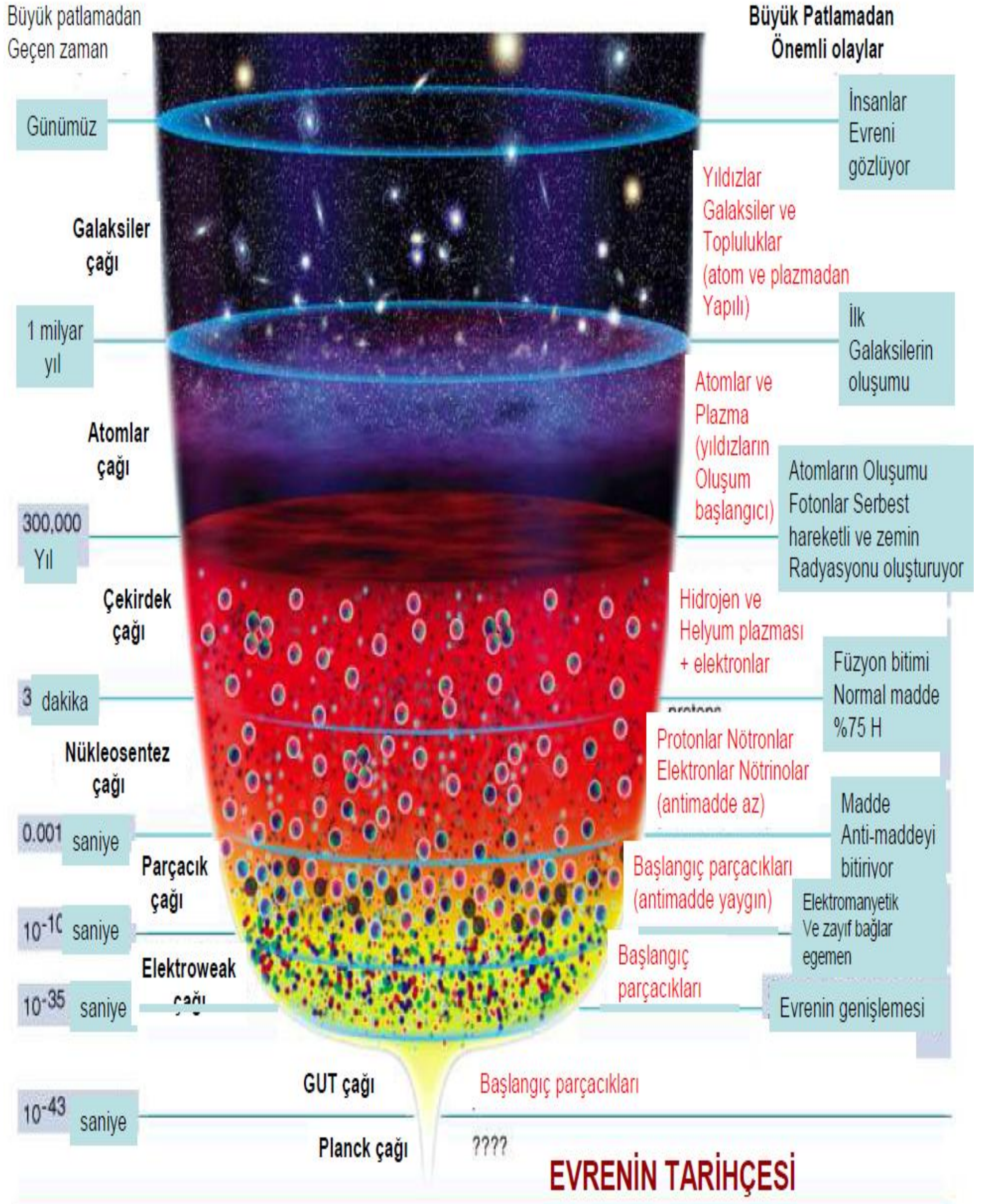
Şimdi bu bilgiler ışığında Kur'an-ı Kerim'de Evren’in oluşumuyla ilgili hangi işaretler bulunduğuna geçebiliriz.

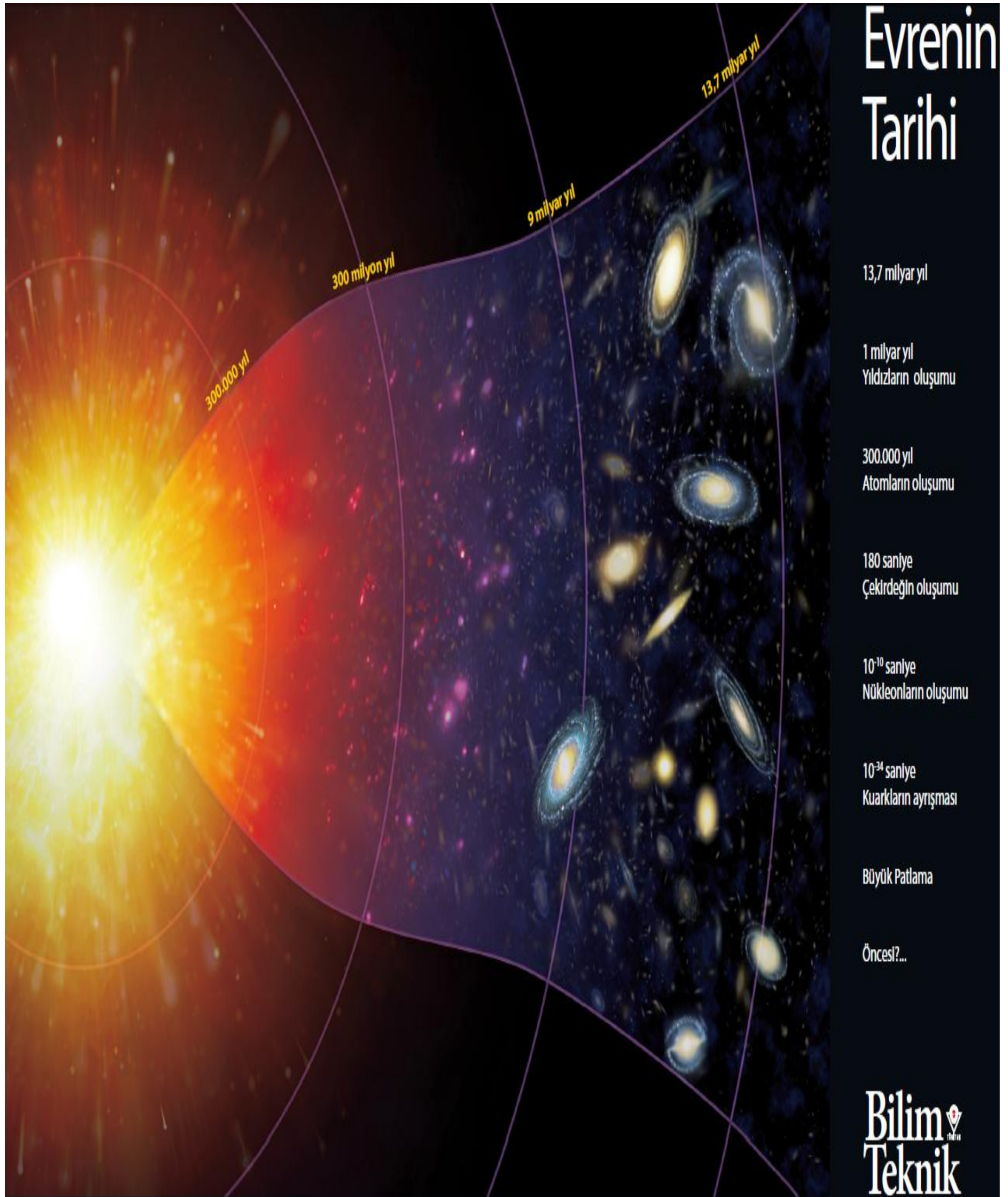
http://www.usoe.k12.ut.us/curr/Science/core/earth/sciber9/Stand_1/html/2a.htm

http://cmb.physics.wisc.edu/tutorial/bigbang.html

http://www.mmf.selcuk.edu.tr/personel/yeren/yasareren/pdfdosy/jeomuh_giris/Microsoft%20PowerPoint%20-%203-jmg-dunya.pdf

http://www.biltek.tubitak.gov.tr/bdergi/509/buyuk_deney_poster.pdf (Bilim Ve Teknik Dergisi-Nisan 2010. 509.sayı poster eki)

KURAN'A GÖRE ÖLÇÜ 50 BİN YILDIR

İlk atomların ve dolayısıyla maddenin oluşum sürecinde belli bir süre göze çarpmaktadır. Bu süre **300,000** yıldır. Büyük patlamadan 300,000 yıl sonra elektromanyetik kuvvetlerin devreye girmesiyle elektronların çekirdeklerin etrafında yörüngeye dizilerek atomların (maddenin) oluştuğu bu konuyla ilgili benim incelediğim bilimsel kaynakların tümünde vurgulanmıştır. Peki, Kuran'da bu 300,000 yıl ile ilgili ne gibi bir işaret vardır? Bunun açıklamasını yapabilmek için ilk önce şu ayetlere dikkat çekmek gerekir.

Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri "ALTI GÜN"de yaratan, sonra Arş'a istiva eden (ona hükmeden) Rahman'dır. Bunu bir bilene sor.
25 (Furkan) /59

Melekler ve Ruh (Cebrail), **oraya, miktarı** (Dünya yılı ile) **"ELLİBİN YIL" olan bir günde yükselip çıkar.**
70 (Meâric)/ 4

Kuran-ı Kerim'deki toplam yedi ayette evrenin yaratılmasıyla ilgili belli bir süreden söz ediliyor: Bu süre **''Altı gün''**dür.

Meâric suresinin 4. ayetinde ise, bize zamanın akışı ile ilgili kozmik bir ölçü veriliyor; **1 gün = 50,000 yıl**. Kuran'da Allah katında bir günün insanlar için ''bin yıl'' gibi olduğuna dair ayetler de vardır. Fakat bu ayetlerde zamanın izafiliği ve Allah için zamanın akışının farkını vurgulamak için bizim de günlük dilde kullandığımız ''Binyıl'' gibi genel bir örnekseme kullanılıyor. Ayrıca içinde ''Binyıl''ın geçtiği bu ayetlerde ''sizin saya geldiklerinizden'' ya da ''sizin saymakta olduğunuz yıllardan'' denilerek de özel bir duruma dikkat çekiliyor. Çünkü onların saya geldiği yıllar Kameri takvime göre saydıkları yıllardır.

Kuran'ın indirildiği zamanlarda kullanılan Kameri takvime göre bir yılın süresi Miladi takvime göre 11 gün eksiktir ve Miladi takvime göre de

farklı zaman dilimlerini ifade eder. Bu durum Miladi takvim dışındaki diğer takvim sistemleri için de geçerlidir. (Çin ve Maya takvimleri gibi) Hatta o zamanlar kullanılan Miladi takvim bile gerçekte tam olarak Dünya’nın Güneş çevresindeki dönüş süresini karşılamaz. Bu yüzden ellibin yılın geçtiği Meâric 4. ayette ise ''sizin saya geldiklerinizden'' sözü ''özellikle'' kullanılmamıştır. Bilimin keşfetmiş olduğu, Evrenin yani maddenin oluşumuyla ilgili hesaplanan süre olan 300 000 yıl, Ay'ın hareketleri değil, Dünya'nın Güneş çevresindeki dönüş süresi olan birim yıl (1 yıl) olarak alınmıştır. Kuran'daki 50,000 yıllık sürede de zaman dilimi olarak sayıla gelen ve süresi bilinen yıllardan değil, o zamanlar için farazi sayılacak bir sürenin, yani Dünya'nın Güneş çevresindeki dönüş süresinin esas alındığını görürüz. Kuran’da ‘’gün’’ (yewm) kelimesinin tekil olarak 365 defa geçiyor olması da, ölçü alınan süre olarak Dünya’nın Güneş çevresindeki dönüş süresinin alınmış olduğuna dair kuvvetli bir işarettir. Ellibin yıldan oluşan bir gün için de ''sizin saya geldiklerinizden'' denseydi bu ellibin yıl Miladi Takvime göre daha az veya daha farklı bir zamanı ifade edeceği için 300 000 yıldan çıkarak beklediğimiz sonucu yani 6 günü bulamazdık. Bu açıklama yanlış anlaşılmamalıdır. Çünkü **300 bin yıla ya da 6 gün sonucuna ulaşabilmek için herhangi bir zorlama değil, ayette ‘’sizin saya geldiklerinizden’’ denmediği içindir.**

Şimdi basit bir matematik hesabıyla Kuran'da birçok kez bahsi geçen 6 günde yaratmanın sırrını çözebiliriz;

300.000 yıl **/ 50.000** yıl = **6** (gün/devir)

Bugün bazı kaynaklarda evrenin altı günde yaratılmasıyla ilgili olarak, altı gün ile evrenin bugünkü yaşı arasında bağıntı kurularak açıklama yapılmaya çalışılmıştır. Ancak bunun sağlıklı bir yöntem olamayacağı açıktır. Zira evrenin yaşı her an sürekli değişen bir süreyi ifade eder.

Kuran’daki **altı gün** ise Kuran ayetlerinin hiçbir zaman değişmediği ve değişemeyeceği için mutlak sabit olan bir süreyi ifade eder. Diyelim ki altı gün ile her hangi bir formül ya da bağıntı kullanılarak evrenin bugünkü tahmin edilen yaşına ulaştık. Peki, örneğin bugünden (kıyametin o zamana kadar da kopmadığını varsayarsak) on milyar yıl sonra aynı formül ile ve aynı kalacak olan altı gün ile evrenin o günkü yaşına da ulaşılabilecek midir? Yoksa o formülde zamana göre sürekli değişiklik mi yapılacaktır?

Kuran meallerinde ve tefsirlerinde özellikle evrenin altı günde yaratılması ve yerkürenin iki günde yaratılmasıyla ilgili olarak, (aynı şey dört günde gıdaların takdir edilmesiyle ilgili olarak da geçerlidir) ayetlerde bu ‘’günler’’ ile bildiğimiz anlamıyla 24 saatten oluşan günlerin kastedilmediği, bu günler ile ‘’altı devir’’ ya da ‘’iki devir’’ kastedildiğine ilişkin açıklamalar yapılıyor. Zaten bu günlerin 24 saatten oluşan günler olamayacağı açıktır. Ancak ‘’devir’’ ile neyin kastedildiği, bu devirlerin her birinin ne zaman başlayıp ne zaman bittiğine ve bu devirlerin her birini diğerlerinden ayıran özellikleri bugün modern bilimin ulaştığı bilgilerle dahi açıklığa kavuşturulamadığı için ‘’muğlâk ‘’olarak kalmaktadır. Bu durum da Kuran’ın anlaşılması yönünden sakınca ve zorluklar ortaya çıkarmaktadır. Tabii ki bu durumdan iyi niyetle ve Kuran’ın insanlar tarafından daha iyi anlaşılabilmesi için çaba harcayan meal ve tefsir yazan ilim adamlarımızı sorumlu tutamayız. Elbette, onlar da ilim adamı vasfıyla bilime, akla ve mantığa daha uygun bir açıklamayı biliyor olsalardı mutlaka bunlara yer verirlerdi.

İşte, bahsettiğimiz açıklamaların temel amacı da budur. Ayetlerin anlamıyla ilgili olarak neye inanılması gerektiği konusunda fikir verebilecek konumda değiliz. Ancak, söz konusu ayetlerin açıklanmasında bu görüş ve bilgilerin de mutlaka değerlendirilmesi gerektiğine inanıyoruz.

NASA'nın kozmik fon radyasyonunu araştırmak üzere uzaya gönderdiği (1989) COBE uydusunun ulaştığı veriler de büyük patlama (big bang)

dan 300.000 yıl sonra ilk ışığın Evrende yayılmaya başladığı yani atomların, dolayısıyla da maddenin bütün yapı taşlarının oluşup atomlara dönüşmeye başladığını doğrulamaktadır. 2001 yılında yine NASA tarafında uzaya gönderilen WMAP uydusu da büyük patlamadan 379,000 yıl sonra Evrenin %4 ünün ve 380000 yıl sonra Evrenin %12 sinin atomlara dönüşmüş olduğunu gösteren veriler alınmıştır. Bu veriler NASA'nın resmi internet sitesinde COBE ve WMAP uydularıyla ilgili bölümlerde yayınlanmaktadır. Bu veriler, Evren'in başlangıcından itibaren 300.000 yıl sonra yani Kuran'daki şekliyle 6 günde maddenin tüm yapı taşlarının, tüm atom altı parçacıklarının oluştuğunu, yani atomların oluşmaya başladığını doğrulamaktadır.

En son bilimsel bulgularda, Evren'in oluşumunda kozmik ses dalgalarının rolü ve bunların 300 000 yıl içinde etkili olabildiği açıklanmaktadır.

Yukarıda anlatılan bilimsel verilere ek olarak, Tübitak'ın (Türkiye Bilimsel Ve Teknik Araştırmalar Kurumu) resmi sitesinde yayınlanan ve 2009 yılına ait, Michigan Üniversitesi yayınları arasında bulunan çalışmalarda da Evren'in ilk 300.000 yılına ait verilerden bahsedilmiştir. (Ayrıca WMAP uydusunun verileri de nazara alınmıştır.)

TUG Cosmology School 2009 Dragan Huterer, University of Michigan http://obscos_09.tug.tubitak.gov.tr/docs/lec1_TUG_Huterer.pdf

Bu verilerin yanında Nasa'nın resmi sitesinde yayınlanan Beyond Einstein: from the Big Bang to black holes adlı bölümde 300.000 yıla ait verilerden söz edilmektedir.
http://www.universe.nasa.gov/reports_pubs/Beyond-Einstein.pdf

Yine buna ek olarak Kaliforniya Üniversitesi'nin 2010 yılı tarihli New Cosmology başlıklı seminerinden alınan yayınlarında da 300,000 yıldan birçok kez söz edilmektedir.
http://sdcc3.ucsd.edu/~ir118/MAE192W10/MAE192W10.html
Bu konuyla alakalı en son bilimsel bulgularda Evren'in oluşumunda

kozmik ses dalgalarının rolü ve bunların 300,000 yıl içinde etkili olabildiği açıklanmaktadır.

Çoğu kozmologlara göre; Big Bang’den hemen kısa bir süre sonra (belki şişme döneminde) gravitasyonel değişimlerin sebebi, ses dalgalarının hidrojen gazını tetiklemesi sonucudur. Bu dalgalar donmadan önce 300 000 yıl yaşarlar. Limit mesafede hareket eder veya belirli sayıda osilasyon yaparlar. http://gokbilgi.blogspot.com/2009/01/galaksi-abell-1835-ve-karanlk-enerji.html

Yukarıdaki kaynakta belirtilen bilgiler California Teknoloji Enstitüsü’nün (California Institute of Technology) internet sitesinden alınmıştır. Bu kaynakta aynen şu şekilde açıklama bulunmaktadır.

“Most cosmologists believe that sound waves were induced in the hydrogen gas in response to the gravitational fluctuations set up shortly after the Big Bang (perhaps by the episode of inflation). Since these waves have only 300 000 years to live, they can only move or a limited distance (or oscillate a certain number of times) before freezing out.

This distance is called the "sonic horizon" and sets a fundamental length scale in the early universe. The first and largest peak in the above spectrum corresponds to sound waves that were just starting their first period of compression when the freeze out occurred. (These are very low frequency sound waves!) The succesive peaks correspond to higher frequency waves alternately caught in periods of rarefaction and compression at the time of lastscatter.”
http://www.pma.caltech.edu/Courses/ph12/papers/WMAP.pdf

Bu kaynakta WMAP uydusunun verileri de değerlendirilirken önce bu uydunun verilerinin alındığı zaman olan Büyük Patlama’dan sonraki 380 bin yıldan bahsedilir, sonra da bugünkü Evren’de bulunan maddenin ilk oluşum sebebinin 300.000 yıl etkisini sürdürebilen kozmik ses dalgaları olduğu üzerinde durulmaktadır. Aşağıda verilen kaynaktaki bilgiler de bu konuda aydınlatıcı olabilir.

Kozmik ses dalgaları: Big Bang'ten hemen sonra ortaya çıkan kozmik ses dalgaları da haritaya entegre edildi. Erken Evren'de fotonlar tarafından emildiği düşünülen bu dalgaların varlığı ilk kez geçen yıl keşfedilmişti. Erken Evren kabul edilen ilk 300 bin yıla ait 'yankı'ları taşıyan bu kozmik ses dalgalarından, galaksilerin dağılımını anlamada istifade edilecek. İlk 300 bin yıl zarfında evren yoğun ve kızmış bir top şeklindeydi. Erken Evren'de hidrojen atomları iyonize olarak, proton ve elektronlara ayrışıyordu. Bilim insanları kozmik ses dalgalarını da hesaba katarak, astronomik ölçümlerin kesinliğini artırmayı hedefliyor."

Kaynak: New Scientist 15 May 2006 by Kimm Groshong

http://www.newscientist.com/article/dn9164-biggest-map-of-universe-reveals-colossal-structures.html

http://thaber.wordpress.com/page/14/

Yeniden Diriliş ve Ses Dalgaları

Yukarıdaki kaynaklarda verilen bilgilerde evrenin ilk yaratılışında, yani Big Bang (Büyük Patlama) olayında, kozmik ses dalgalarının rolünden bahsedilmektedir. Bu ses dalgaları bugünkü evrenin bile şekillenmesinde temel etkenlerden biri olmuştur. Bu konuda daha da ilginç olan nokta, ölümden sonra tekrar dirilişten yani ikinci yaratılıştan bahsedilen ayetlerde de açıkça "ses"ten ve bu çok güçlü sesin etkisiyle yeniden yaratılışın gerçekleşmesinden söz edilmektedir. Aşağıda verilen şu ayetlerde bu durumu tespit edebiliriz.

Onlar, birbirleriyle çekişip dururken kendilerini ansızın yakalayacak korkunç bir sesi bekliyorlar. 36 (Yasin)/49

Olan müthiş bir sesten ibarettir. Bunun üzerine onların hepsi hemen huzurumuzda hazır bulunurlar. 36 (Yasin)/53

O (diriltme) **korkunç bir sesten ibaret olacak, o anda hemen onların gözleri açılıp etrafa bakacaklar.** 37 (Saffat)/19

Bunlar da ancak, bir an gecikmesi olmayan korkunç bir ses beklemektedirler. 38 (Sad)/15

Seslenenin yakın bir yerden sesleneceği güne kulak ver. O gün insanlar bu sesi gerçekten işiteceklerdir. İşte bu, çıkış günüdür.
50 (Kaf)/41,42

Tekrar diriliş yani ahiret hayatının başlangıcı ikinci bir Big Bang gibi ses dalgalarının etkisiyle gerçekleşecek bir olay olmalıdır. Çünkü bu kozmik ses dalgaları Evren’in oluşumunu sağlayan ilk enerjiyi evreni aynı zamanda şekillendirecek şekilde Yüce Allah tarafından yaratılmış ve yönlendirilmiş olmalıdır. Yeniden diriliş de yeni bir şekillenmenin sonucunda gerçekleşebilir ve ses dalgaları gibi bir enerjiye muhtaçtır. Bunları takdir edebilecek ve yaratabilecek güç ise yalnızca Yüce Allah’ta bulunmaktadır.

MEARİC 4. AYETTEN NASIL EVRENSEL (KOZMİK) BİR ÖLÇÜ ÇIKARIYORUZ?

Kuran ayetlerinde Evren’in ve Yerkürenin yaratılması ve gıdaların takdir edilmesiyle ilgili olarak verilen “altı gün”, “iki gün” ve “dört gün” olarak bildiğimiz anlamıyla, 24 saatten oluşan günler olmadığı açıktır. Bunlar sembolik günlerdir ancak, süresi ve özellikleri belli olan günleri (devirleri) ifade etmez. Çünkü bugün modern bilimin bu yönde genel kabul görmüş bir bulgusu yoktur. Bu sembolik günlerin neyi ifade ettiğine dair çıkarım yapabileceğimiz Kuran ayetlerinde sadece iki zaman dilimi için ‘’bir güne eşit’’ süreden bahsedilmiştir. Bunlar 50 bin yıl ve bin yıldır. Bunlardan bin yılın neden ölçü olamayacağını yukarıda açıklamaya çalıştık. Yüce Allah’ın “**sizin saya geldiğiniz yıllardan**” diyerek 1000 yılın zamanın izafiliğini açıklamak için kullanılmış olabileceği ortadadır. Geriye akla ve mantığa uygun olan Meâric suresinin 4. ayetindeki “**50 bin yıl** “ kalıyor. Ayrıca ayette doğrudan sadece 50 bin yılda ulaşır denmiyor, “**miktarı**” 50 bin yıl olan bir gün’’den bahsediyor. Yani burada bahsi geçen ‘’bir gün’’ öyle bir gün ki,

miktar olarak 50 bin yıldan oluşuyor. Ayrıca bu surede meleklerin, Evren'in katlarını geçip Yüce Allah'ın katına ulaşabilmesinden bahsederek, uzun süreli evrensel bir olay ve hareketin kozmik (evrensel) bir ölçü olduğu izlenimini veriyor. Ayrıca bin yılın geçtiği tüm ayetlerde ''sizin saya geldiklerinizden ''dendiği halde, 50 bin yıl için sadece ''yıl''dan bahsedilerek aradaki fark vurgulanmıştır.

EVRENİN 6 GÜNDE YARATILMASI

Bakara suresi (2:29)

"O ki, yerde ne varsa hepsini sizin için yarattı. Sonra (kendine has bir şekilde) semaya yöneldi, onu yedi kat olarak yaratıp düzenledi (tanzim etti). O, her şeyi hakkıyla bilendir."

Bu ayette **''Yerde ne varsa hepsini sizin için yarattı**'' cümlesindeki ''yaratma'' sözcüğü, Evren'in altı günde yaratılması, yani evreni oluşturan tüm maddenin yapıtaşlarının (atomaltı parçacıkların) Büyük Patlamadan itibaren 300,000 yıl içinde ve Meâric 4. ayet bağlamında 50 bin yıldan oluşan 6 günde yaratılmasına atıf olarak değerlendirilmelidir. Çünkü ayette Yerküre'nin değil,''yerde gördüğümüz her şeyin'' yaratılmasından bahsediliyor. Doğaldır ki, yerde bulunan her şey de bu altı günde yaratılan maddenin içine dahildir. Ayetin devamında da göğe yönelip göklerin yedi kat olarak düzenlendiğinden bahsediliyor.

Nâziât suresi

(79:27) Sizi yaratmak mı daha güç, yoksa gökyüzünü yaratmak mı? ki onu Allah bina etti,

(79:28) Onu yükseltti, düzene koydu,

(79:29) Gecesini kararttı, gündüzünü ağarttı.

(79:30) Ondan sonra da yerküreyi döşedi,

(79:31) Yerden suyunu ve otlağını çıkardı,

(79:32) Dağları sağlam bir şekilde yerleştirdi.

Bu ayetlerdeki göğün yaratılması ve bina edilerek yükseltilmesi, Evren’in Büyük Patlamadan itibaren genişlemeye başlamasını tasvir etmektedir. Evren’in genişlemesiyle gök bina edilmiş ve yükseltilmiştir. Daha sonraki ayette gecesinin karartılması ve gündüzünün ağartılması ise, Büyük Patlamadan itibaren 300,000 yıl sonrasında, Evren’de serbest dolaşan elektronların elektro manyetik kuvvetlerin devreye girmesiyle atom çekirdeği etrafındaki yörüngelere dizilmesi ve bu sayede ışığı yayan fotonların serbestçe Evren’de yayılmaları sayesinde Evren’in saydamlaşması olmalıdır. Evren saydamlaşınca, yani ışığı geçirgen bir hale gelince ancak ışık ve karanlık ortaya çıkmıştır.

NAZİAT: 27-32 VE İSRA: 12 AYETLERİNDE GEÇEN KARANLIĞIN VE AYDINLIĞIN YARATILMASI

Yukarıdaki paragrafta verilen bilgilerin yanında, bu ayetlerdeki anlatımları çok daha iyi açıklayan bazı bilimsel bulgulardan bahsetmek gerekir:

“NASA’nın teleskopları Swift uydusunun nisan ayında tespit ettiği 13,7 milyar ışık yılı öteden gelen 10 sn. büyük patlama görüntüsüne odaklandı: Karanlık çağ çok yakında aydınlanabilir.

13 milyar ışık yılı önce meydana gelen gama ışını patlaması, evren haritasındaki karanlık bir bölgenin keşfedilmesi konusunda ipuçları veriyor. Evreni oluşturduğu düşünülen Büyük Patlama 13,7 milyar yıl önce gerçekleşti. Bunu bir “kozmik karanlık çağ” izledi.

....

Karanlık çağ denen dönemin 900 milyon yıl sürdüğü tahmin ediliyor. İlk yıldızların ve galaksilerin oluşumu ise bu karanlık çağın sona ermesiyle başlıyor.”

http://www.teknolojide.com/haber/uzay.aspx

"Astronomlar, uzay teleskopu Hubble sayesinde, evrenin karanlık döneminin sonlarını gözlemlemeyi başardılar. Bu dönem, Büyük Patlama'dan sonraki 1 milyar yıllık dönemi kapsıyor.

Bilim dünyasında genel kabul gören kurama göre, Büyük Patlama'dan sonra evren genişleyerek soğumaya başladı ve Büyük Patlama'dan 300 bin yıl sonra karanlık döneme girildi. Bu dönemde yıldız ve galaksiler oluştu. 1 milyar yıl sonunda da evren, yıldız ve galaksilerin yaymaya başladıkları ışıklarla süslenmeye başladı."

Hubble 13 milyar yıl öncesini gördü

{Anadolu Ajansı}

10 Ocak 2003

http://forum.ufonet.be/viewtopic.php?f=27&t=8555

http://www.nasa.gov/vision/universe/starsgalaxies/hubble_UDF.html

İsra Suresi 12. Biz, geceyi ve gündüzü iki ayet yaptık; sonra gecenin ayetini silip gündüzün ayetini gösterici yaptık ki, Rabbinizden bir lütuf isteyesiniz, yılların sayısını ve hesabı bilesiniz. Biz her şeyi ayrıntılı bir biçimde açıkladık.

Görüleceği üzere, Büyük Patlama ile birlikte madde ve enerjinin yaratılmasından sonra, 900 milyon-1 milyar yıl gibi bir süre evren hiçbir ışığın bulunmadığı karanlık bir döneme girmiştir. Bundan önce 300 bin yıl zarfında ışığın yayılmasını sağlayan fotonlar yaratılmış fakat bu fotonların harekete geçmesini sağlayacak olan reaksiyonlar, bahsedilen karanlık dönem boyunca olmamıştır. Diğer bir deyişle evrenin yaratılmasını sağlayan enerji maddeye dönüşmüş, daha sonra bu maddenin enerjiye dönüşümü -ki ışık da bir enerjidir- bu karanlık dönem boyunca gerçekleşmemiştir. Bunun sonucunda Naziat ve İsra surelerinin bahsedilen ayetlerinde geçen ve evrende önce karanlığın var olduğu ve sonrasında aydınlığın yaratıldığına dair anlatım ve ifadelerin mucizevî

bir şekilde, ne kadar doğru olduğuna ve çok önemli fakat çok az bilinen bazı bilimsel gerçeklikleri yansıttığına da tanık oluyoruz.

Dikkat edilirse ayetlerde Yerküre'nin değil, göklerin yaratılmasından bahsedilirken gecesinin karartılmasından ve ışığın çıkartılmasından söz ediliyor. Eğer Yerkürenin gecesinin karartılması ve gündüzünün ağartılmasından bahsedilseydi, o zaman diliminde doğal olarak Güneşin de var olması gerektiğini düşünebilirdik. Fakat Büyük Patlamanın ilk 300,000 yılında henüz Güneş'in var olamayacağı açıktır.

Bakara Suresi 29.ayet ve Naziat Suresi 27-32 ve İsra Suresi 12.ayetler ile ilgili olarak yukarıda belirttiğim açıklamalar göz önüne alınmadan, yerin ve göklerin yaratılmasındaki sıra yani öncelik sonralık ilişkisi yönünden bir çelişki olduğu iddiaları ileri sürülebilmektedir. Bakara Suresi 29. ayette önce yerin yaratıldığı, Naziat Suresindeki ayetlerde ise önce göklerin yaratıldığının belirtildiği ileri sürülüyor. Fakat modern bilimin ışığında yukarıda yaptığım açıklamalar göz önüne alındığında ve mantıklı bir şekilde düşünüldüğünde hiçbir çelişkili durumun söz konusu olmadığını anlayabiliriz.

YERKÜRENİN 2 GÜNDE YARATILMASI

Göklerin Düzenlenmesi, Karanlık Madde

Kuran'da kozmik bir ölçü olarak "1 Gün = 50,000 yıl" süresinin bir kanıtı daha vardır. Astronomi ile ilgili bir kaynakta aynen şöyle bir bölüm vardır.

Güneş sisteminin oluşumu şu basamaklardan oluşmaktadır: Yıldızlararası gaz ve/veya tozdan oluşan bir bulut kendi çekimsel gücü sonucunda içeriye doğru büzülmeye başlıyor. Bu büzülmeyi başlatan olay bu bulutun yakınında meydana gelen bir Süpernova patlaması sonucu ortaya çıkan şok dalgaları ile gerçekleşebilir. Bulut çökmeye başladıktan sonra bulut ısınır ve merkezi bölgeye basınç uygular. Tozun buharlaşmasını sağlayacak kadar bir ısınma

meydana gelebilir. Bu ilk büzülme evresinin "100,000 yıl" kadar süreceği düşünülmektedir"

http://80.251.36.198/birol/ila319.pdf)

Bu bilgiler ışığında bir de Kuran'daki şu ayetlere bakalım:

De ki: Gerçekten siz, "yeri iki günde yaratanı" inkâr edip O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir. 41 (Fussilet)/ 9

Sonra duman halinde bulunan göğe yöneldi. Ona ve yerküreye: İsteyerek veya istemeyerek buyruğuma gelin dedi. Her ikisi de: İsteyerek geldik dediler. 41 (Fussilet)/11

Böylece Allah onları "iki günde" yedi gök olmak üzere "yerine koydu". Her göğe kendi işini bildirdi. Biz en yakın göğü kandillerle süsledik ve koruduk. İşte bu çok güçlü ve her şeyi bilen Allah'ın takdiridir. 41 (Fussilet)/ 12

Görüldüğü gibi bilimsel kaynakta yıldızlararası "**gaz ve/veya tozdan oluşan bulut**" şeklinde tanımlanan şey, ayette **"duman halinde bulunan gök**" olarak tasvir edilmiştir. Daha önce saydamlaşmış halde bulunan Evren'de daha sonra bazı yerlerde yoğunlaşma olarak Güneş sistemi gibi yıldız sistemlerini oluşturacak olan gaz ve toz bulutları oluşmuştur. Sonra bu gaz ve toz bulutları büzülerek güneş sisteminin ilk şekillerini oluşturmuştur. Bu büzülmeler yerin ve yedi kat göğün ayette belirtildiği gibi "yerine konduğu", uzayda yerlerinin belirlenerek oluştuğu durumu ifade etmektedir. Uzayda asılı duran toz bulutlarından yıldızlar ve gezegenler gibi gökcisimleri oluşmuştur. Daha uzayda Yerküre diye bir şey yok iken, bu olay sonucunda yeryuvarlağı kendini göstermekte ve bir gökcismi halini almaktadır. Dikkati çekmesi gereken asıl şey, ayette iki gün olarak belirtilen sürenin, bilimsel kaynaklarda büzülmenin oluştuğu süreç için 100,000 yıl olarak verilmesidir.

Sonuç olarak; **2 gün x 50,000 yıl=100,000 yıl** süresini vermekte ve Fussilet suresi 9. ayette de Yerküre'nin "iki günde'' yaratıldığı bilgisiyle birebir uyuşmaktadır.

Başka bir kaynakta ise, *"5-6 milyar yıl önce yıldızlar arası toz bulutlarından oluşan Dünya, oluşumunun ilk evrelerinde gevşek bir yapı göstermiştir. Dünya'nın büyüklüğü bugünkünden daha fazla idi... Artan yoğunlukla bu büyük küre gittikçe büzülmeye ve küçülmeye başladı... Büyüyen basınç ile kütle konglomeraları halinde bulunan radyoaktif elementler parçalandı ve sıcaklık yükseldi... Bu ısınma iç tarafın akıcı bir hal almasına ve maddelerin ağırlıklarına göre içten dışa doğru dizilmesine neden oldu. Böylece nikel ve demir gibi ağır metaller merkeze, hafif metaller ve bileşikler ise kabuk şeklinde dışa yığıldı... (100 bin yıl sürdüğü düşünülüyor.)"*

http://www.msxlabs.org/forum/soru-cevap/252905-dunya-ve-insanlar-nasil-olusmustur.html

http://www.bilimfeneri.gen.tr/phpBB2/viewtopic.php?p=11875

Görüldüğü üzere hem Güneş sistemi hem Yerkürenin oluşumu için aynı süre olan 100,000 yıl tahmin ediliyor. Tabi tüm bunların aynı anda yaratıldığı anlamına gelmiyor. Oluşma sürelerinin aynı süreye denk geldiği anlaşılmalıdır.

Diğer bir bilimsel kaynakta ise şöyle bir bölüm vardır: Yer'in oluşumu ile Samanyolu'nun oluşumu aynı esaslara ve büyük bir ihtimalle aynı zaman dilimine rastlanmaktadır. Bu konudaki ilk teori ünlü Fransız gök bilimci Laplace (1749-1827) tarafından 1796 yılında ileri sürülmüştür. (Nebula kuramı) (Kaynak:http://www.bilgipasaji.com/forum/c-d-455/68288-dunyanin-olusumu.html)

Güneş sistemi gibi gökcisimlerinin gaz ve toz bulutundan yoğunlaşıp büzülerek oluştuğu 2 gün x 50,000 yıl =100,000 yıl süresi, Dünyamızın da Güneş sistemine dahil bir gökcismi olduğunu düşünürsek, ikisi içinde

aynı sürenin verilmesi de aynı şekilde mucizevî bir durumdur. Kaynakta büzülmeyi başlatan olaya Süpernova patlamasının şok dalgaları gösteriliyor. Fakat bu Süpernovalar, oluşumdan önceki durumu açıklayamaz. Mutlaka bir yerde Allah'ın kudretinin ve bildiriminin devreye girdiğini gösterir. Meâric 4. ayetin sonunda **''bunu bir bilene sor''** denilerek 50,000 yıl ile ilgili bu mucizevî sırrın anlaşılabilmesi için çok özel bilgilere sahip olunması, yani Evren’in ilk anından itibaren 300,000 yıl sonrasıyla ilgili bilgilere ulaşılabilmesi gerektiğine işaret edilmiştir. Sonuç olarak, Kuran'da hem Yerküre’nin hem de Göklerin (Güneş sistemi dâhil) oluşum süreci için 50,000 yıldan oluşan iki günün belirtilmesi; Kuran ayetlerinin ve bilimin hem Yerküre hem de Güneş sisteminin oluşması için 100,000 yılı vermesi, mucizeyi açıkça ortaya koymaktadır. Yani hem yıldızların hem de gezegenlerin ilk şekillerini alması süreci için Kuran'daki süreyle aynı süre verilmiştir. Bu konuyla ilgili en güncel bilgileri içeren kaynaklarda da hem Güneş ve yıldızların hem de Yerküre’nin bir gökcismi olarak ilk şekillerini almasında (incelediğinde göreceği üzere) hep aynı süre (100,000 yıl) verilmiştir.

(Kaynaklar)

http://www.solstation.com/stars/sol-sum.htm
http://en.wikipedia.org/wiki/Formation_and_evolution_of_the_Solar_System http://stardate.org/resources/ssguide/planet_form.html
http://en.wikipedia.org/wiki/Nebular_hypothesis

Bu konuda üzerinde durulması gereken bir olaya daha dikkat çekilmesi gerekir. Altı günde yaratmanın geçtiği hiçbir ayette yıldızlar, Dünya ve Ay’dan bahsedilse bile, bunlar altı günde yaratmanın içine dâhil edilmez. Hep ''yer ve gökler ile bu ikisi arasındakiler'' şeklinde genel olarak maddeyi tasvir edecek şekilde bir tarif yapılır. Çünkü bu 300,000 yıllık süreç içinde henüz yıldız, galaksi ve gezegen gibi gök cisimleri oluşmamıştır. Bunların temel yapı taşları olan atomlar yani henüz şekil almamış olan madde oluşmaya başlamıştır. Zaten altı günde yaratmanın

geçtiği ayetlerin birinde örneğin yıldızların ya da dünyanın bu altı günde yaratıldığından bahsetseydi bu bir çelişki oluştururdu. Yer ve gökler ve ikisi arasındakiler sözüyle genel olarak maddenin tümünü kapsayan, yani yerde ve gökte gördüğümüz bütün maddelerin temel yapı taşı olan atomların yaratıldığı kastedilerek böyle bir tanımlama yapılmıştır. Yaratılan bu ilk evredeki hidrojen ve helyum atomları, daha sonra oluşacak olan yıldızlardaki çok yüksek sıcaklıklarda oluşan reaksiyonlar sonucundaki diğer elementlerini oluşturacaktır. Hatta burada ''ikisi arasındakiler'' sözüyle, astrofizikçilerin ''karanlık madde'' olarak tanımladıkları, galaksileri oluşturan yıldızların uzaya dağılmalarını önlediği iddia edilen madde benzeri varlığın da kastedildiği düşünülebilir. Milyarlarca yıldızdan oluşan galaksiler çok büyük hızla sarmal bir şekilde dönerler. Bunun oluşturduğu merkez kaç kuvveti, galaksiyi oluşturan yıldızların toplam kütlesinden çok daha fazladır. Bu yüzden gök bilimciler galaksilerin uzaya dağılmalarını önleyen, bilinen maddenin dışında madde benzeri bir varlığın olması gerektiğini savunuyorlar. Bu varlığı da kesin olarak tanımlayamadıkları için ''karanlık madde'' olarak isimlendirirler. Henüz galaksiler yoktur ama karanlık madde vardır. Tam olarak madde özelliği gösteremedikleri için ''arada kalan'' bir formdur. (madenim başka bir halidir.) Aynı zamanda bu daha sonra tüm gökcisimlerinin arasındaki boşlukları da dolduracağı için ''yer ve gökler arasındakiler'' şeklindeki tasvirin tam yerinde kullanıldığını gösterir. Fussilet suresinin 12. ayetinde **“En yakın göğü kandillerle süsledik ve onu koruduk''** derken, en yakın gök olarak, yıldızlarını görebildiğimiz Samanyolu galaksimiz ve bunun yanında ileriki bölümlerde bahsedilecek olan Gould Kuşağı gibi oluşumlar; onun uzaya dağılıp yok olmasını önleyen ve koruyan olarak da az önce sözü edilen karanlık madde, yani ''yer ve gökler arasındakiler'' kastediliyor olmalıdır.

Büyük Patlamadan Sonraki Homojenlik:

Evren’in oluşumunu açıklayan Büyük Patlama (Big Bang) teorisinin en önemli kanıtı olan ve büyük patlamadan bugüne kadar geldiği savunulan

''kozmik fon radyasyonu'' denen bir olay keşfedilmişti. Bu keşiften bahseden bir kaynakta şöyle bir yorum vardır.

''Fakat bu keşif ortaya çözülmesi gereken bir de bilmece çıkardı. Fon radyasyonu, büyük patlamadan 300.000 yıl sonra gazın son derece homojen olduğunu göstermektedir. Gazın içinde büyük topaklar ve delikler olsaydı, bunlar radyasyonun gökyüzündeki dağılımında sıcak ve soğuk bölgeler olarak gözükecekti. Öte yandan bugün çok topaklıdır. Kümeler, ince uzun gruplar halinde toplanan galaksiler ve bunların aralarında boşluklar vardı. Bu büyük yapılar, orijinal gazın içindeki topaklardan çıkmış olması gerekmektedir. Tıpkı sütün topaklanarak peynire dönüşmesi gibi''
http://tr.wikipedia.org/wiki/B%C3%BCy%C3%BCk_Patlama

Yukarıdaki paragrafta, daha sonra oluşacak olan galaksilerin ön şekilleri olan topaklanmaların sıcak gazın içinde var olmaları gerektiğine fakat 300,000 bin yıllık süreç içinde son derece homojen bir yapıda olduğu ve bunun sebebinin anlaşılamadığına dikkat çekiliyor. Sanki sonradan belirli bir müdahale olmuş gibidir. Burada Kuran’daki şu ayet akla geliyor.

Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da işleri yerli yerince idare ederek arşa istiva eden Allah'tır.''
10 (Yunus)/3

Ayrıca Bakara suresi 29. ayette “Sonra (kendine has bir şekilde) semaya yöneldi, onu yedi kat olarak yaratıp düzenledi” ve Fussilet suresi 11. ayette ‘’Sonra duman halinde olan göğe yöneldi’’ sözleri de Yüce Allah’ın yaratma iradesini göklere yönelttiğine, yani yeni bir yaratış için ona yeni bir düzen ve şekil verdiğine birer işaret oluşturmaktadır. Homojen bir plazma ya da gaz birikimi olarak tasvir edilebilecek olan Evren, sonradan O’nun yaratma iradesinin verdiği enerjiyle bugünkü galaksiler ve yıldızlar oluşmuştur.

"4" GÜNDE GIDALARIN TAKDİRİ

Kuran'da sembolik olarak söz edilen bir günün ellibin yıla eşit olduğuna ilişkin olarak ilginç bulabileceğimiz bir bilgiye bakalım:

Uzayda Şeker

Kaynak:
http://www.istanbul.edu.tr/fen/astronomy/news.php?newsid=88

Bilim adamları yıldızlar arası bir moleküler bulutta sofra şekerinin moleküler kuzeni olan glikol aldehit'i keşfettiler.

Karbon, oksijen ve azottan oluşmuş, sekiz atomlu bir molekül olan glikol aldehit, diğer moleküllerle birleşerek riboz ve glikoz gibi daha karmaşık şekerleri oluşturabilir. Riboz, RNA ve DNA gibi nükleik asitlerin temel yapıtaşıdır. Glikoz ise en basit şeker monomerlerinden biridir. Glikol aldehit, metil format ve asetik asitle aynı atomları içerir fakat değişik diziliştedir. Metil format ve asetik asit de daha önce yıldızlar arası toz bulutlarında bulunmuşlardı. Bilim adamlarına göre glikol aldehit basitçe sofra şekerinin moleküler kuzenidir.

Şeker molekülü, galaksimizin merkezine yakın, bizden 26 000 ışık yılı uzakta (bir ışık yılı ışığın bir yılda katettiği yoldur ve yaklaşık olarak 36 trilyon kilometreye eşittir) çok büyük boyutlardaki gaz ve toz bulutunda tespit edildi. Bu toz bulutları- ki çoğu zaman birkaç ışık yılı büyüklüğündedirler- yeni yıldızların oluşumu için temel madde kaynaklarıdır. Fakat Dünya' ya kıyasla çok daha seyrek olan bu bulutlar, milyonlarca yıl süren karmaşık kimyasal reaksiyonların meydana geldiği bölgelerdir. Bu tür bulutlarda şimdiye kadar 120' ye yakın farklı molekül keşfedildi. Bu moleküllerin çoğunluğu küçük sayıda atom içerirler.

Basit bir şeker (veya monosakkarit) olan glikoz yaşam için en önemli karbonhidratlardan biridir. Hücreler onu bir enerji kaynağı ve metabolik reaksiyonlarda bir ara ürün olarak kullanırlar. Glikoz fotosentezin ana ürünlerinden biridir ve hücresel solunum onunla başlar.

(Kaynak: http://tr.wikipedia.org/wiki/Glikoz)

Yukarıdaki alıntıda, yıldızlararası molekül bulutlarında canlılar için en temel gıda olan şeker türevlerinden biri olan Glikol aldehit bulunduğunun keşfinden ve şimdiye kadar 120'ye yakın molekülün bu bulutlarda var olduğunun bilindiğinden söz ediliyor. Bu moleküller canlıların temel yapı taşlarını oluşturan ya da gıda maddelerinin temelini oluşturan moleküllerdir.

Başka bir kaynakta ise…

''Dev hidrojen gazı bulutları Dünya çevresine gelirse, kitlesel yok oluşlara ve 200 milyon yıl sürebilecek kartopu buzlanmalarına yol açabilecektir. Dünya için bir başka tehlike ise, Samanyolu'nun sarmal kollarında kümelenmiş yoğun hidrojen gazı bulutlarıdır. Colorado Üniversitesinden Alex Pavlov ve meslektaşları dev moleküler bulut adıyla bilinen bu tür bir bulutla karşılaşmanın kitlesel yok oluşlara yol açabileceğine, bu durumda kartopu buzlanmasının bile söz konusu olabileceğine inanıyorlar. Atmosferik bir iklim modelinden yola çıkan Pavlov ve arkadaşları en yoğun bulutların Dünya atmosferini tozla doldurabilecek güçte olduğunu, güneş ışığını engelleyerek gezegeni bir buzul çağına sürükleyebileceğini ortaya koydular. Atmosfer genelde güneş rüzgârlarının yarattığı baskıyla kozmik tozlardan korunur. Ancak Pavlov yoğunluğu yüksek bir bulutun bu rüzgârın etkisini yok edebileceğine ve gezegenimizin böylesi bir bulutun içinden geçmesi için gerekli olan 200,000 yıllık süre boyunca iklimin hızla soğuyacağına inanıyor.

(Kaynak: http://ansiklopedi.bibilgi.com/uzaydan-gelecek-%C3%B6nemli-5-tehlike)

http://lists.paleopsych.org/pipermail/paleopsych/2006-April/005104.html

Gelişmiş Uzay Bilimleri Merkezinden John Lindsay aydan alınan toprak örneklerinin Dünyanın moleküler bulutlar arasından geçtiği görüşünü desteklediğine inanıyor.

(Kaynak: http://www.tumgazeteler.com/?a=1226035)

İlk başlarda dünyanın hidrojen, su buharı, amonyak, metan ve hidrojen sülfitten oluştuğu düşünülmektedir. Laboratuarda böyle bir gaz karışımına dışarıdan enerji verildiğinde bir süre sonra kahverengi bir bulamaç elde edilmektedir.

(Kaynak:http://www.historicalsense.com/Archive/Fener73_3.htm)

Yukarıdaki alıntıda ise Pavlov adlı gökbilimcinin Dünya'nın geçirdiği buzul çağlarını araştırırken, bu soğumaların, Dünya'nın Samanyolu galaksisinin sarmal kollarının arasında bulunan dev molekül bulutunun içinden geçmesi bu geçiş sırasında atmosferin tozla dolup güneş ışığını geçirememesinden kaynaklandığını belirtmektedir. Dünya'da başlangıçta hidrojen, su buharı, amonyak, metan ve hidrojen sülfit molekülleri vardı. Sadece bunlardan canlılığın çeşitlenmesi ve gıda maddelerinin oluşabilmesi mümkün görünmüyor. **Sonuç olarak dünyamız bu bahsi geçen dev molekül bulutunun içinden geçmiş ve bugün Dünya'daki gıda maddelerini oluşturan moleküllerin çok büyük bir bölümünü bu buluttan almıştır.** Dünya kendi çevresinde dönerek bu gıda denizi diyebileceğimiz bulutun içinden geçtiği için, her tarafına eşit olarak dağılmıştır. Ayrıca bu moleküller donduğu için bir çeşit dondurulmuş gıda özelliğini aldığını da söyleyebiliriz.

Burada asıl dikkati çeken konu, bu dev molekül bulutundan geçişin ''200,000 yıl" sürmesidir. Fussilet suresinin 10. ayetinde: "**O, yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdi. Orada bereketler yarattı ve orada tam 'dört günde' isteyenler için fark gözetmeden gıdalar takdir etti'' Tahmin edileceği üzere 4 gün x 50,000 yıl=200,000 yıl**

Bu ne büyük tesadüf değil mi? Ama mucizevî anlatımlar bununla da bitmiyor. Bir de şu bilgiye bakabiliriz.

Dünya genellikle kozmik ışınlardan manyetik alanı sayesinde korunuyor. Ancak manyetik alanın çok daha güçsüz olduğu tersinme dönemiyle bulutun geçtiği dönemin çakışması durumunda kozmik ışınlar içeriye akabilir. Pavlov manyetik alanda her 200,000 yılda bir tersinme olduğuna ve bulutla çarpışması sonucunda yaşanan etkinin bir milyon yıl kadar sürdüğüne dikkat çekmekte ve bu mantıktan yola çıkarak çoğu çarpışmaların en az bir tersinme dönemine denk düştüğü sonucuna varmaktadır.

http://www.bibilgi.com/uzaydan-gelecek-%C3%B6nemli-5-tehlike

http://www.newscientist.com/article/mg18024252.200-our-magnetic-shield-is-growing-weaker.html

Dünya'nın moleküler bulutun içinden geçmesi için gerekli olan 200,000 yıllık sürenin yanı sıra, Yerküre'nin manyetik kutuplarında her 200,000 yılda bir tersinme oluşur. (Kuzey manyetik kutbuyla güney manyetik kutbunun yer değiştirmesi)

Kozmik ışınlar ancak, manyetik alanın daha güçsüz olduğu tersinme dönemiyle molekül bulutundan geçilen dönemin çakışması durumunda içeriye, yani yerküreye akabileceği üzerinde duruluyor. Tabi burada kozmik ışınlar söz konusudur. Ancak, kozmik moleküllerin de (bunlar gıdaların hammaddesini oluşturan moleküllerdir) yerküreye akışı için manyetik kalkan görevi gören manyetik alanın zayıflamış olması gerekir. İşte bu yüzden yerkürenin molekül bulutuna girişiyle, Dünya'nın manyetik alanındaki tersinmenin aynı ana denk gelip çakışması gerekir. Yüce Allah'ın Kuran'da (41:10) neden tam "dört günde" denilerek zamanlamayı vurgulamış olabileceğini tahmin ettiniz değil mi?

Dört günde gıdaların takdir edilmesi, yani 200,000 yılda molekül bulutunun içinden Dünya'nın geçmesi ile birlikte canlılığın çeşitlenmesi,

miktarı ve aynı zamanda bu canlıların beslenebileceği gıdaların çeşitliliği ve miktarının artması için yeterli bir molekül zenginliği oluşmuştur. Bu zenginlik biyoloji ve jeoloji biliminde 545 milyon yıl önce olduğu kabul edilen 'kambriyen patlaması' denilen olayın sebebini oluşturmuş olabilir. Kambriyen patlaması bitki ve hayvan çeşitlerinin ani ve hızlı bir şekilde ortaya çıkması sonucunu doğurmuştur. Bugünkü haliyle ve bileşimleriyle atmosferin oluşması da çok büyük ihtimalle bu molekül bulutundan geçiş olayı ile gerçekleşebilmiş olmalıdır. Ayrıca yukarıda bu konuyla ilgili bahsi geçen kaynakta, Yerküre'nin yaklaşık olarak 250 milyon yılda bir böylesi bir molekül bulutunun içinden geçmiş olabileceği belirtilmiştir.

"Orta derecede yoğun bir buluta çarpma olasılığının ise çok daha yüksek olduğu, 250 milyon yılda bir muhtemelen sekiz kadar buluta çarptığımız belirtiliyor."
http://arama.hurriyet.com.tr/arsivnews.aspx?id=3667452

Yaklaşık 545 milyon yıl önce olarak ifade edilen zamanla, (her iki süre de yaklaşık süreleri ifade ettiği için) tersinme döneminin denk gelmesi kuvvetle muhtemeldir. Yüce Allah önce molekül zenginliğini sağlayarak canlıların temel yapı taşlarını ve gıdalarını takdir etmiş, sonra da onların devamlılığını sağlayacak şekilde bitki ve hayvanları diğer canlı türlerini yaratmıştır. Ayrıca Kuran-ı Kerim'de Mü'min suresi 13. ayetinde "**size ayetlerini gösteren, sizin için gökten rızık indiren O'dur. Allah'a yönelenden başkası ibret almaz.**". beyanının gerçek anlamına da ulaşmış olabilmekteyiz. Zira rızık kavramı yağmur ve güneş ışığından daha geniş bir kavramı ifade eder. Ayetin hemen başındaki "size ayetlerini gösteren (yani varlığının delillerini gösteren)" sözü de kanaatimizce bunu tam olarak desteklemektedir.

"ARŞ" ve "SU" (mai)

''O, hanginizin amelinin daha güzel olacağı hususunda sizi imtihan etmek için, Arş'ı su üzerinde iken, gökleri ve yeri altı günde yaratandır.'' 11 (Hud)/ 7

Arşının Su Üzerinde Olması ve Evrenin Saydamlaşması: Bu ayette ''Arşı su üzerinde iken'' şeklinde dikkat çekici ve ilginç bir beyanat var. Burada sözü geçen ''su'' nedir? Yukarıda anlattıklarımızın ışığında 300,000 yıllık süreç içinde su molekülü henüz oluşmamış ve o kadar yüksek sıcaklıkta bildiğimiz sıvı şekliyle su var olamaz denilebilir. İşte tam bu anda, bilimsel bulgulardan olan ''evrenin saydamlaşması'' olayı ile ayette bahsi geçen ''su'' arasında ister istemez bir ilişki kaçınılmaz olur. Biraz araştırma yaparsak ayette ''su'' anlamına gelen ''ma'' kelimesi yerine, ''su renginde'' anlamına gelen ''mai' kelimesinin kullanıldığını anlarız. Ayette geçen ''Arşı su üzerinde iken'' sözü evrenin 300,000 yıllık dönem sonunda saydamlaştığı yani ışığı geçirgen bir hale geldiği gerçeğine mi işaret ediyor? Arş kelimesiyle Evren’den daha yüksek bir mertebe kastedilir. O zamandaki saydamlaşan Evren’e yukarıdan bakan kişi, onu suya bakan kişinin gördüğü saydamlıkta görecektir.

Bugüne kadar bu ayetteki ''ma-i'' kelimesi doğrudan su olarak anlaşılmış, gerçek anlamı olan ''ma-i'' = ''su renginde olan'' veya ''su gibi olan'' yani ''saydam'' anlamı, henüz son yıllarda ortaya çıkarılan bilimsel gelişmeler bilinemediği için, haklı olarak anlaşılamadığı ve meallerde de bu şekilde yazılması, inananlar için bile anlaşılması ve kabul edilmesi zor bir durum ortaya çıkarmıştır. Henüz Evren’in saydamlaşması olayı bilinemediğinden, mai sözcüğüne saydamlaşmayla ilgili bir anlam verilip meal ve tefsirlerde böyle bir durumdan bahsedilmesi tabi ki imkânsızdır. Bu durum, inançsızlar için Kuran’a ve Allah inancına karşı bir koz olarak değerlendirilmiştir. Ama ayetin başındaki **''O, hanginizin amelinin daha güzel olacağı hususunda sizi imtihan etmek için**'' sözü sanki bu duruma işaret ediyor… Ayrıca hem Kuran'da 6 günde yaratmayla eşzamanlı ve bağlantılı olarak saydamlaşmaya işaret edilmesi hem de bilimsel kaynaklarda Evren’deki maddenin yani atomların oluşumuyla bağlantılı olarak saydamlaşmaktan söz edilmesi, mucizeyi açıkça ortaya koymaktadır. Bu konuda üzerinde durulması gereken başka bir ayet daha vardır.

İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı? 21 (Enbiya)/30

Bu ayetteki su kelimesi de aslında ma-i olarak geçiyor. ''Su renginde'', ''su gibi olan'' anlamı katıyor ve saydamlaşan evren kastediliyor olabilir. Ayetin başında göklerle yer bitişik iken ayrıldığı sözü ile Büyük Patlamanın (Big Bang) kastedildiği zaten bilinen bir Kuran mucizesidir. Burada Büyük Patlamadan bahsedilmesinin hemen ardından her canlının sudan yaratıldığının belirtilmesi, patlamadan sonra saydamlaşan Evren'in kastedildiği anlamına gelir. Fakat ''her canlı şeyi sudan yarattık'' sözü bugüne kadar yanlış değerlendirilmiştir. Her canlı şeyin bildiğimiz anlamıyla sudan yaratıldığı anlamı çıkarılmıştır. ''Sadece sudan canlılık ortaya çıkamaz'' diye bazı kesimlerden itirazlar da gelmiştir. Aslında bu ayette saydam şekilde görülen Evren'in içerdiği maddelere dikkat çekmek gerekir. O dönemde Evren'de yaklaşık olarak % 75 Hidrojen ve % 25 helyum atomu bulunmaktadır. Canlılığın oluşması için gerekli olan iki temel unsur olan su ve karbon, bu karışımın içerisinde zaten bulunmaktadır. Üç helyum çekirdeği birleşerek karbon atomunu, dört helyum çekirdeği ise birleşip oksijen atomunu oluşturur. Tabiî ki bunların oluşumunu sağlayacak kimyasal tepkimeler daha sonra yıldızların verdiği yüksek ısıyla meydana gelebilecektir. Bu durumda su renginde saydam olan Evren'in içerdiği maddelerin içinde hidrojen ve oksijenden dolayı su molekülünün (H_20) temel parçalarının ve karbonun bulunduğunu görüyoruz. Canlıların yapısında yaklaşık % 18 oranında karbon, % 80 oranında da su bulunduğu bugün bilinen bir gerçektir. Evren'in oluşmaya başlamasındaki büyük patlamadan 300,000 yıl sonra oluşan ve saydamlaşan Evren'in içerdiği maddelerin, canlılığın temel yapı taşlarını içerdiğini ve ayetin buna dikkat çektiğini anlayabiliriz.

Hud suresinin 7. ayetindeki ‘'arşı su üzerinde iken‘' sözüne, Evren'in saydamlaşmasının yanında ve bunun paralelinde şöyle bir yorum da getirilebilir: Ayette altı günde yaratılan maddenin ilk şekli, tek proton ve

elektrondan oluşan hidrojendir. Hidrojenin kelime anlamı ve tanımı ile ilgili olarak şu bilgiler dikkatimizi çekmektedir.

“Hidrojen” kelimesi Eski Yunancada “su oluşturan” manasına gelir. “su” anlamına gelen “hydro”, ve “oluşturan” anlamına gelen “genes” kelimelerinin birleşiminden oluşur. Hidrojen Evren’de en fazla ve en yaygın bulunan elementtir. Diğer bütün elementler başlangıçtaki hidrojenden veya daha sonra ondan türemiş diğer elementlerden meydana gelir. Hidrojen Evren’deki atomların % 90’dan fazlasını, toplam kütlenin dörtte üçünü oluşturur. Yıldızları oluşturan temel elementtir. Buradaki füzyon prosesiyle birleşerek helyum atomlarının çekirdeklerini oluşturan hidrojen atomları büyük miktarda enerji açığa çıkarır.

Fark edeceğimiz üzere, altı gün (300,000 yıl) sonunda hidrojen atomları oluşmaya başlamış ve bu nedenle hidrojenin kelime anlamı da ‘’su oluşturan’’ olarak bir anlam birliğini oluşturmakta ve tüm dillerde ‘’hidrojen’’ söylenişiyle günümüzde de kullanılmaktadır. Kuran’da da buna uygun olarak ilk maddenin diğer bir deyişle hidrojenin yani ‘’su oluşturanın’’ yaratılmasına işaretle, Yüce Allah’ın arşının yani kudretinin su üzerinde olduğu vurgulanmıştır.

Bunun yanı sıra, ayetin anlamını daha net ve mucizevî şekilde ortaya koyabileceğine inandığımız bazı bilgileri dikkatlerinize sunmak istiyorum; Allah'ın arşının su (mai) üzerindeyken yerin ve göklerin yaratılması: “**We kane arşuhu alel mai = O’nun arşı mai üzerindeyken**” (11:7) ayetinin anlamına paralel yeni bilimsel bilgiler keşfedilmiştir.

Sürpriz; Evren’in ilk hali sıvı: 19 Nisan 2005

ABD'li bilim adamları atomları parçalayarak maddenin bilinmeyen yeni halini elde etti.

‘Kuark-gluon plazması' denilen yeni forum, Brookhaven Ulusal Laboratuvarı'nda Relativistik Ağır İyon Çarpıştırıcısı'nda, altın iyonları ışık

hızına yakın süratle çarpıştırılarak bulundu. Çarpışmanın yarattığı yüksek enerjiyle açığa çıkan ‘Kuark-gluon plazması'nın, beklenenin aksine gaz değil, ‘mükemmel bir kuark sıvısı' olduğu açıklandı. Bu buluş, Evren’in büyük patlamadan bir an sonra neye benzediğini, yani sıvı bir halde olduğunu gösterdi.
http://hurarsiv.hurriyet.com.tr/goster/haber.aspx?viewid=565485
kaynak:http://physicsworld.com/cws/article/news/22043

Bilim adamları, Evren’in meydana geldiği Büyük Patlama'dan sadece bir an sonra tüm maddelerin "kuark-gluon plazması" denilen sıvı bir halde olduğunu belirtiyor.
http://www.maksimum.com/teknoloji/haber/28/29647.php

Mai: Su cinsinden. Akıcı, su renginde, mavi. ''Katı ve sert olmayıp su gibi, akıcı olan.'' http://www.osmanlicaturkce.com/?k=mai&t=@

Yukarıdaki açıklamalardan anlaşılacağı üzere, Evren’in oluşumun ilk anlarında ‘’kuark-gluon plazması’’ denilen özel bir haldedir. Ayette geçen Türkçe Latin harfli söylenişiyle ve ‘’kane arşuhu alel mai’’ (arşı mai üzerindeyken) cümlesindeki ‘’mai’’ kelimesinin anlamlarından biri de ''Katı ve sert olmayıp su gibi, akıcı olan’’dır. Genel olarak ‘’sıvı’’ kelimesinin karşılığını oluşturmaktadır. Bu durum Kuran’daki çok önemli bir mucizeyi daha ortaya koymaktadır. Hud suresinin 7. ayetinden, yaratmanın başlangıcında arşı mai üzerinde olduğunu anlarsak, bu sözü edilen ‘’sıvı, akıcı’’ anlamı devreye girmektedir. Eğer ayeti yaratmanın hemen sonunda arşı mai üzerinde olduğu şeklinde anlarsak da bu konunun başında geçen, Evren’in, atomların oluşarak saydamlaşması olayı ile “mai” kelimesinin su renginde yani saydam anlamında olması, tam bir paralellik gösterir. Doğrudan “mai” kelimesini su olarak anlarsak, “hidro-genes” yani ‘’su oluşturan’’ anlamı dikkate alınabilir ve Kuran’ a özgü bir mucize olarak, bu kelimenin değişik anlamlarıyla anlaşılması halinde bile doğru ve gerçekliği yansıtan anlamlar içerdiği ortaya çıkmaktadır.

BİG BANG’DAN SONRAKİ DİNLENME DÖNEMİ

(FARKLI BİR BAKIŞ)

300.000 yıllık dönem Evren’deki değişimler için bir ''dinlenme dönemi'' olarak nitelendirilmektedir. Bu dinlenme dönemi;

a) sıcaklık 3.000 derecenin altına düşer

b) Elektromanyetik kuvvetler devreye girer,

c)Elektronlar çekirdeklerin etrafında yörüngeye dizilir

d)İlk hidrojen ve helyum atomları oluşur''

Bu ilk dakikalardan sonra Evren büyük ölçüde soğumuştur. Bunun sonucu çekirdeksel kuvvetlerin etkinliği biter. Evren’in o sıradaki bileşimi %75 Hidrojen, %25 Helyum çekirdeğinden oluşur. Sonraki 300.000 yıl boyunca hiçbir değişim meydana gelmemektedir. Bu 300.000 yıllık süreç içinde evren soğumaya bırakılmış ve bu sürecin son bölümünde yeterince soğuyunca da elektromanyetik kuvvetler devreye girerek kendiliğinden elektronlar çekirdeklerin etrafına dizilip atomları oluşturmuştur. Şimdi bu konudaki ''dinlenme dönemi''ve elektronların kendiliğinden çekirdeğin etrafına dizilmeleri gibi nitelendirmeler şu ayeti anımsatmaktadır.

Andolsun biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık. ''Bize hiçbir yorgunluk çökmedi.'' 50 (Kaf)/38

Bu ayette Yüce Allah'ın bahsi geçen yaratma fiilini gerçekleştirirken ''yorulma'' gibi zayıflıklardan münezzeh olduğu kastedilmiştir. Fakat bu konudaki bilimsel kaynakların ifadesi ile Kuran'ın ifade şekli bu denli uyum içinde olduğu için, konuya daha önce hiç düşünülmeyen farklı bir boyuttan da bakılabileceği kanaatindeyiz.

3. BÖLÜM

KURAN VE
YENİ BİLİMSEL BULGULARDA
EVREN'DEKİ DÜZEN

(7 Gök - Üstümüzdeki 7 Yol)

"Ve Göğü yükseltti ve dengeyi kurdu."

55 (Rahman) / 7

GÖĞÜN TABAKALAR HALİNDE YARATILMASI VE MODERN BİLİMDEKİ EVREN MODELİNE İLİŞKİN KURAN’DAN İŞARETLER

O, yedi göğü tabaka tabaka yaratandır. Rahman’ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Bir kere daha bak! Hiçbir çatlak görüyor musun? 67(Mülk)/ 3

Görmediniz mi, Allah yedi göğü tabaka tabaka nasıl yaratmıştır? 71(Nuh)/15

Yukarıdaki ayetlerde de görüldüğü gibi Kuran’da göğün yani Evren’in tabakalar halinde yaratıldığı vurgulanmaktadır. Bu iki ayette de ‘’tabaka tabaka’’ olarak tercüme edilen ‘’tibakan’’ kelimesi ‘’mutabık olma’’ anlamından hareketle ‘’birbiriyle uyum içinde” anlamında da tercüme edilebilmektedir. Hem bu anlamı hem de ‘’tabakalar halinde’’ olma anlamı bir arada düşünüldüğünde de mantıklı bir anlam bütünlüğü oluşturduğu fark edilecektir. Tabaka kelimesi genel olarak kalınlığı genişliğinden daha az olan, ince ve geniş bir levha benzeri bir yapıyı belirtir. Evren’deki galaksilerin de yapısı ve evrendeki dizilişleri tabaka ve levha benzeri bir yapı oluşturmaktadır.

On milyonlarca ışık yılı ölçeğinde bakıldığında, kâinat, sanki diziler ya da tabakalar halinde düzenlenmiş galaksilerden oluşan ve aralarında çok az şey olan köpüğümsü bir yapıya sahiptir .
Kaynak:MasonInman,Nationalgeographic/27.08.2007çeviren:müjde dural
http://www.bilgitreni.com/menu/esrarengiz/haberincele.php?haberid=Mzg=

Dev Galaksi Duvarı

Muhammed MERTEK: *En yeni araştırmalar bize, galaksilerin bir özelliğini daha gösterdi: Galaksilerin, içinde hiç galaksi bulunmayan “balon”ların özellikle yüzeyine dizilmiş gibi olmaları. Bu “balon”lara, 1929’da kâinatın genişlemesine sebep olarak galaksi kaçışını keşfeden Amerikalı büyük astronom Edward P. Hubble’in anısına “Hubble-Bubbles”*

deniyor. Hubble, bir balonun yüzeyine dizilmiş lekelerin şişirildiğinde birbirinden uzaklaştıktan gibi, galaksilerin de mütenasip hızlarla birbirinden uzaklaştıklarını bildirmişti.

...Geller ve Huchra, binlerce galaksinin çok büyük bir yapıda olduklarını tespit etti. Bunlar en az 400 milyon ışık yılı uzunluğunda, 200 milyon ışık yılı genişliğinde ve 15 milyon ışık yılı kalınlığında uzun bir "hortum"(bu daha çok hortumun kesiti olarak anlaşılmalıdır) oluşturuyorlar, yani "dev galaksi duvarını".

Dünyamızdan baktığımızda bu duvar, Yengeç burcundan, Saç, Berenike, Bootes ve Kuzey Taç burçlarından geçerek Herkules'e kadar uzanıyor. Uzaklığı ise 470 – 600 milyon ışık yılı arasında bulunuyor. Dev duvarın en uzak ucu Herkules'e dayanıyor.
http://www.sizinti.com.tr/konular.php?KONUID=4165

''Galaksiler sadece boya kalemiyle konulmuş benekler değil, fakat balonun maddesini oluşturan ve onun esnekliğini lokal olarak etkileyen bir parçasıdır'' http://www.birey.com/avnia/mak/all/expansion.html

Yukarıdaki açıklamalardan da anlaşılacağı üzere, Evren bir balon gibi düşünülmekte ve galaksiler içi boş ve sürekli genişleyen bir balonun dış yüzeyini oluşturan bir tabaka oluşturmakta, bu galaksiler kendi aralarında da yukarıdaki alıntıda belirtilen dev galaksi duvarı gibi tabakalar oluşturacak şekilde kümelenmektedirler.

O gün gök yarılmış, sarkmıştır.
69(Hakka)/ 16

Gökyüzü (yerinden) **sıyrılıp koparıldığı zaman**.
81(Tekvir)/ 11

Hakka 16. ayetteki 'sarkma' olayı, daha çok, ince ve geniş bir tabaka oluşturan yapılar için söz konusu olabilecek bir durumdur. Örneğin; ince bir kumaştan tabaka oluşturan örtünün gerginliğini kaybedip sarkması gibi. Bu durum, Evrenin bir balona benzetilmesi ve galaksilerin de bu

balonun yüzeyini oluşturuyor olmasına Kuran’da bir işaret olduğunu düşündürmektedir.

Tekvir Suresi 11. ayetteki ‘göğün sıyrılması’ olayını vurgulayan Arapçadaki **‘keşt’** kelimesi , ‘’kesilmiş bir hayvanın derisini yüzmek, ağacın kabuğunu soymak ve yüzden örtüyü sıyırmak gibi, örtülü bir şeyi bürüyen örtüyü yüzünden atıp açmak’’ anlamlarına gelmektedir. (Elmalılı Tefsiri) Bu anlamlar da, modern bilimdeki genel kabul gören Evren modeline göre, galaksilerin, balona benzetilen Evren’in dış yüzeyini oluşturması (ağacın kabuğu gibi) ve bir deri veya bir örtü gibi sarması şeklinde anlaşıldığında yine Kuran’da buna ilişkin bir işaret olarak düşünülebilir.

Bunların dışında Zariyat suresindeki 47. ayet, Evren’in genişlemesi olayından da zaten bilinen bir Kuran mucizesi olarak bahsedilebilir.

YERKÜRE VE GÖKLERİN BİRLİKTE YEDİ GÖK OLARAK DÜZENLENMESİ

9. De ki: Gerçekten siz, yeri iki günde yaratanı inkâr edip O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir.

10. O, yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdi. Orada bereketler yarattı ve orada tam dört günde isteyenler için fark gözetmeden gıdalar takdir etti.

11. Sonra duman halinde olan göğe yöneldi, ona ve yerküreye: İsteyerek veya istemeyerek, gelin! dedi. İkisi de "İsteyerek geldik" dediler.

12. Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahyetti. Ve biz, yakın semayı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. İşte bu, Aziz, Âlim olan Allah'ın takdiridir.

41 (Fussilet)/9-12

Önce Yerküre’nin yaratılmasının ardından, sonra duhan (duman, gaz) halinde bulunan göğe yönelmeden bahsedilmesi bazı açılardan bizi önemli sonuçlara götürmektedir. Çünkü ayette geçen ‘sümme’ kelimesini zaman olarak sonralık anlamında anlasak bile, yerin iki günde, yani 50 bin yıldan oluşan iki günün ifade edeceği 100 bin yılda, uzayda bir proto planet olarak belirmesinin ardından, Güneş sistemini meydana getiren dev gaz bulutu hala “duhan” halinde bulunduğunu gösterir. Henüz Güneş de önyıldız (protostar) halini alma aşamasındadır ve bu durumuyla, sistemin merkezinde çökme ile yoğunlaşmış olsa da, hala gaz halini devam ettirmektedir. Ancak milyonlarca yıl sonra kendiliğinden ışıma yapacak duruma, yani gerçek bir yıldız durumuna gelebilecektir. Hatta diğer gezegenler de henüz tam bir katı gökcismi halini almamışlardır. (Günümüzde de Jüpiter, Satürn, Uranüs ve Neptün gazdan oluşan gezegenlerdir) Bu durumda, ayetlerde geçen duhan (gaz, duman) halinde bulunan gökten kasıt, Güneş sistemini oluşturacak olan yıldızlararası bulut olmalıdır. Bu gaz bulutuna yöneliyor, ayetteki ifadesiyle istiva ediliyor, aslen o zaman için yoğunlaşmış gaz halinde bulunan Yerküre’ye ve sistemin diğer üyelerini ve Güneş’i oluşturacak olan gaz bulutuna Yüce Allah’ın emrine gelmeleri vahyediliyor. Bu emre uyma ve sonuçta bir araya gelme, kütle çekimine dayanan bir sistem oluşturmanın temsili olarak ifadesi olmalıdır. Ayetteki “isteyerek ya da istemeyerek gelin” ifadesi, kütle çekiminin kaçınılmaz etkisine işaret etmektedir.

Fussilet Suresinde; “**Böylece onları iki günde yedi gök olarak yarattı…”** (41:12) ayetinde geçen iki gün, hem Yerküre hem de göklerin, yani Evren’i oluşturan diğer gökcisimlerinin, 100 bin yılık dönemlerde ilk oluşumlarının ortaya çıkışını ifade ediyor olmalıdır. En azından Dünya, Güneş ve Güneş Sistemi için böyle olduğu yukarıdaki alıntılarda belirtilmiştir. Evrenin temel unsurları olan yıldızların da önyıldız (proto satar) oluşumu için 100 bin yıl öngörülmektedir. Bu ayetle ilgili diğer bir dikkat çekici konu ise ayetin Arapçasında geçen ve genellikle “**yaratma**” anlamında çevrilen “**kada**” kelimesinin aslen “tamamlama” anlamını içeriyor olmasıdır. Sonuçta, ayeti “**böylece onları iki günde yedi gök**

olarak tamamladı…"şeklinde anlamak daha sağlıklı olacaktır. Çünkü tamamlama söz konusu olduğunda, hali hazırda bütünü oluşturan diğer parçaların zaten var olduğu, en son eksik olan parçaların da var oluşuyla, bütünün son halini aldığı akla gelir. Bahsettiğimiz konudaki bütünlük, yedi parçadan oluşmaktadır ve Güneş, Dünya ve Ay dahil Güneş sisteminin de katılmasıyla yediye tamamlanmıştır.

Bu kitabın diğer bölümlerinde belirtilen yedi kat göğün anlamına ilişkin anlatılanlar göz önüne alındığında, Dünya, Ay ve Güneş sisteminin yedi göğün unsurları arasında olduğunun kabulü ile Dünya ve Ay'dan oluşan birinci gök, tüm Güneş sistemini içeren ikinci göğün de katılımıyla yedi göğün tamamlanması, söz konusu ayetlerden başka nelerin anlaşılabilirliği konusunda aydınlatıcı olmaktadır.

Ayrıca bu konuda bir başka dikkat çekici bir durumdan bahsetmeliyiz. Kuran' da "göğe yönelme ve yedi gök olarak tamamlanma" hususları Bakara 29 ve Fussilet 11. ayetlerde geçmektedir. Fussilet 11'de "duman halinde" olarak bahsedilirken, Bakara 29'da duman halinden söz edilmez. Fussilet 11'de anlatılan gök, Güneş sistemi olmalıdır. Konuyu biraz daha açacak olursak, Güneş sistemini oluşturan gaz ve toz bulutu, Nebula Teorisine göre dönerek kendi içine çöken Güneş ve diğer gezegen ve benzerlerini oluşturmuştur. Fussilet suresi 9. ayetten başlayan anlatımlar Yerküreyi de içine alarak, Güneş sisteminin, göklerin sayısını, yukarıdaki paragrafta da bahsedildiği gibi, yediye tamamlanmasının sıralanmış halini oluşturmaktadır.

Bakara 29'da ise göğe yönelmekten bahsedilirken duman halinden söz edilmez. Çünkü bu göğe yönelme ve yedi kat olarak düzenlenme, Evren'in ilk oluşum aşaması olan Big Bang olayına işaret olmalıdır.

Ayrıca Bakara suresinin 29. ayetindeki ''Yerde ne varsa hepsini sizin için yarattı'' sözünü yerkürenin de yaratıldığı şeklinde anlarsak bile, ayetin devamında göklerin ilk defa olarak yaratıldığından değil, göklerin yedi kat olarak düzenlendiğinden bahsetmektedir.

Fussilet suresindeki bu ayetlerde ise asıl olarak Yerküre'nin iki günde yaratılmasından bahseder. Ardından yeryüzü ile ilgili yaratılan diğer şeylerden söz edilir. Sonra da 11. ayetten itibaren yer ile göklerin beraber iki gün içinde yedi kat gök olarak düzenlendiği bildiriliyor. Neticede göklerdeki gökcisimleri henüz yok iken Dünya onlardan önce varmış gibi bir sonuç çıkaramayız. Elbette Evren’de Dünya’dan daha yaşlı gökcisimleri bulunmaktadır. Fakat bunların diğer yıldızlar gibi önceden var olmayan gökcisimlerinin Dünya ile birlikte bir uyum halinde ve bütünlük oluşturacak şekilde yedi gök olarak düzenlenmesi, Dünya’nın yaratılması ile birlikte veya daha sonra da olmuş olabilir.

Dünya'nın Oluşumu:

Dünya'nın bütün öbür gezegenlerle aynı zamanda oluştuğuna inanılır.[Güneş Sistemi]'nin başlangıcına ilişkin eski bir kurama göre önce Güneş var olmuş, daha sonra gezegenler ondan kopmuştur. Artık geçerli sayılmayan bu kurama göre Güneş ilk oluştuğu zaman bugünkünün 50-60 katı büyüklükteydi ve kendi çevresinde hızla dönüyordu. Bu dönme hareketinden doğan merkezkaç kuvvetin etkisiyle Güneş'ten dışarıya bir miktar madde savruldu. Önce çok uçucu olmayan mineral ve metallerin yoğunlaşmasıyla iç gezegenler, sonra uçucu gazların yoğunlaşmasıyla dış gezegenler oluştu. Güneş'in ve bütün gezegenlerin aynı zamanda oluştuğunu ileri süren yeni bir kurama göre de Samanyolu Gökadası'ndaki dev bir gaz ve toz bulutu kendi kütle çekim kuvvetinin etkisiyle büzülmeye başladı (Gökada). Bu madde parçacıklarından çok büyük bölümünün yoğunlaşmasıyla Güneş oluştu; bu kütle giderek öyle büyüdü ve madde yoğunluğu öylesine arttı ki bir süre sonra nükleer tepkimeler için elverişli bir ortama dönüştü. Öte yandan buluttaki daha küçük madde yoğunlaşmalarıyla da ilk gezegenler oluşmaya başladı. Bugünkü gezegenlerin öncülü olan bu ilk gezegenler başlangıçta birer gaz kütlesi halindeydi, ama hiçbiri nükleer tepkimelerin başlayabileceği kadar büyük değildi. Güneş'in sıcaklığı arttıkça çevresindeki yakın gezegenleri, yani yer benzeri gezegenler kuşatan gaz bulutları yok oldu ve geride büyük olasılıkla erimiş durumdaki

minerallerden oluşan çekirdekleri kaldı. Güneş'e çok uzak olan öbür gezegenler ise pek fazla değişikliğe uğramadan bugüne kadar ulaştı.” http://www.cografya.gen.tr/diger/uzay/yer.htm

Bu açıklamalardan gezegenimiz olan Dünya'nın da Güneş'ten ve galaksimizdeki Dünyamız ile aynı sarmal kolda bulunan (Orion Sarmal Kolu) ve bu yüzden çıplak gözle görülebilen diğer yıldızların birçoğundan önce oluşmuş olabileceği ve daha da önemlisi Güneş'ten bir parçanın kopması ile değil, Güneş’ten bağımsız olarak daha önce oluşmuş olabileceği sonucunu da çıkarabiliriz.

Kuran’da Fussilet suresi 9,10,11 ve 12. ayetlerde de ilk önce Yerküre’nin yaratılmasından bahsedilmesinin ardından “**sonra duman halinde olan göğe yöneldi**” denilerek, galaksimizdeki daha önce bahsettiğim bizimle aynı sarmal koldaki ve çıplak gözle görülebilen diğer yıldızların birçoğunun dünyamızdan sonra oluşmuş olabileceği görüşüyle paralellik gösterdiğine de dikkatinizi çekmek isterim. Bunun yanında Fussilet 12.ayetteki ''ve biz en yakın göğü kandillerle donattık''sözünden de bu konuya paralel anlamlar çıkarabiliriz. Ayette ''en yakın gök'' olarak verilen sözler birçok mealde ise ''dünya göğü'' olarak verilmiştir. Ayetin Arapçasında da aynen Türkçede kullandığımız şekliyle ''Dünya'' kelimesi geçmektedir. Yani Dünya vardır ki Dünya göğünden bahsedilebilsin.

Dünyamızın yaratılmasından sonra dünya göğü kandillerle donatılmıştır ve bu kandil olarak tasvir edilen gökcisimlerinin şüphesiz en önemlisi güneştir. Bu durum dünyamızın Güneşten kopan bir parçadan oluşmadığını (-ki bu artık terk edilen bir teoridir) Güneşten bağımsız olarak ondan önce de oluşmuş olabileceği fikrini desteklemektedir. Dünyamızın Güneş ten koparak oluştuğunun kabulü Fussilet Suresindeki ayetleri zamanlama yönünden anlamlandıracak olursak bir çelişki oluşturacaktır. Denilebilecektir ki; “sonra duman halinde bir göğe yönelme olamaz, çünkü zaten Güneş daha önceden oluşmuştur. Güneş var iken göğün halen duman halinde bulunduğu söylenemez.”

Yeni ve kabul gören teoriye göre ise, Dünya ve Güneş hemen hemen aynı zaman diliminde oluşmaya başlamıştır. Bu durumda pek tabiidir ki, Dünya Güneş’ten önce bir gökcismi olarak ortaya çıkmış olabilir. Belki aralarında astronomik olarak çok fazla bir zaman dilimi olmayacaktır ama yine de günümüzdeki haliyle olmasa da, Dünya Güneş’ten önce oluşmuş olabilecektir.

Fussilet Suresi 11. ayette ''**sonra** '' duman halinde bulunan göğe yönelmesi farklı anlamlarda yorumlanabilir. Ayette geçen ''**sümme**'' kelimesi Arapçada ''sonra'' anlamına geldiği gibi ''bir de”, ''bunun yanında'', ''bununla beraber'' gibi anlamlara da gelebilmektedir. Kanaatimizce hem ''sonra'' anlamı hem de ''bunun yanında'' anlamı ''gök'' kavramından neyi anladığımıza göre doğru olabilmektedir; gök kelimesini ve yedi kat göğü ''dünyanın atmosferi'' olarak anlarsak, ''sümme'' kelimesini ''sonra'' şeklinde düşündüğümüzde de bilime ve mantığa uygun bir sonuç çıkabilmektedir. Çünkü bilimsel kaynaklara göre ''nefes alınabilir atmosfer'' günümüzden yaklaşık 500 milyon yıl önce oluşmuştur.
http://www.sciencedaily.com/releases/2007/10/071029094320.htm

Bugünkü gibi bir atmosferin oluşmasından önce atmosferdeki karbon - dioksit oranı şimdi olduğundan 20 kat fazladır ve ''duman halinde''olan göğün anlamına da uygun bir durum içermektedir. Yani göğü ve yedi kat göğü bu ayet ışığında hem atmosferin hem de Evren’in tümü anlamında anlaşılabileceğini ve bu iki anlamın da doğru olarak değerlendirilebileceği sonucunu çıkarabiliriz.

Yedi kat göğün iki günde, yani 50 bin yıldan oluşan iki günden 100 bin yılda düzenlenmesi olayı da gezegenlerin ve yıldızların Evren’deki gaz ve toz bulutlarından kütle çekimi ile büzülerek bir gökcismi olarak belirgin bir hale gelmeleri ve ilk şekillerini almasının bilimsel kaynaklarda hep 100 bin yıl içinde gerçekleştiğinin belirtilmesiyle uyum içindedir. Gezegenler için ‘’proto planet’’, yıldızlar için ise ‘’protostar’’ ya da ‘’önyıldız’’ tabirleri kullanılıyor.

Önyıldız, dev özdeciksel bulutların gaz kasılımı ile ortaya çıkan bir nesnedir. Önyıldızlık, yıldız oluşumun ilk evrelerinden biridir. Güneş büyüklüğünde bir yıldız için 100.000 yıl yakınlarında sürmektedir.

http://tr.wikipedia.org/wiki/%C3%96ny%C4%B1ld%C4%B1z

Protostar yani önyıldız oluşumu ile ilgili bazı yabancı kaynaklardaki bilgileri de aşağıda aynen aktarıyoruz. [1]

Yeni oluşum haline ilk olarak keşfedilen bir gezegenin proto planet hali için: http://www.scienceblog.com/cms/astronomers-find-baby-planet-just-1-600-years-old-15781.html

Bilim adamları, Evren'de ilk kez bir gezegenin oluşum sürecini gözlemledi. ABD'deki Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nden bilim

---

(1) A protostar takes about 100,000 years to reach the main sequence. http://library.thinkquest.org/05aug/00108/protostar_frameset.htm
Stage4:Protostellar Evolution-
As a protostar evolves, it shrinks, its density increases and it temperature rises. Some 100,000 years after start of the cloud collapse, its center gets heated to 1 million K - purely due to compression of the gas. This hot protostar produce substantial luminosity and can be plotted on a H-R diagram. As the protostar evolves it collapses, and thus its luminosity and temp. changes. www.nku.edu/~ramkumarc/Chapter20.pp

Stage 4: Kelvin-Helmholtz Contraction protostar contracts and heats up coretemperature=1,000,000 K surface temperature=3,000 size=50solar radii no nuclear reactions yet very luminous - more than 1,000 solar luminosity age = 100,000 years star can be plotted on HR diagram
http://astro.gmu.edu/classes/a10695/notes/l11/l11.html

Bu konuylailgili diğer yabancı kaynaklar:

http://www.space.com/scienceastronomy/060111_orion_news.html
http://www.nature.com/nature/journal/v416/n6876/full/416059a.htmlMassive star formation in 100,000 years from turbulent and pressurized molecular cloudsChristopher F. McKee1,2 & Jonathan C. Tan2,3

adamları, NASA'nın uzay teleskopu Spitzer'ın sağladığı verilere dayanarak bir araştırma yaptı. Bilim adamları çalışmaları sonucunda, dünyadan 13 bin ışık yılı uzaklıkta ve 100 bin yıl önce patlayan bir yıldızın yörüngesinde yeni bir gezegen oluşumu gözlemledi. Sırlar ortaya çıktı.
Nature dergisinde yer alan makaleye göre, gözlem sonucunda, gezegenlerin nasıl ortaya çıktığına ilişkin çok sayıda sır da aydınlanmış oldu. Yıldızın patlamasıyla ortaya çıkan süpernova içerisinde yeniden

şekillenen genç yıldızın (pulsar) yörüngesinde, ileride gezegene dönüşecek olan ve bir girdap şeklindeki toz ve gaz diski belirlendi.

Güneş sisteminin yörüngesi oldukça ilginç özelliklere sahiptir. Bu yörünge hem neredeyse çembersel, hem de sarmal kolların oluşumuna yol açan basınç dalgalarıyla aynı hızdadır. Bu nedenle Dünya'da yaşamın var olduğu dönemde, Güneş Sistemi sarmal kolların içinde değil aralarında kalmıştır.

http://www.msxlabs.org/forum/uzay-bilimleri/5230-gokbilim-astronomi-3.html
http://gokyuzu.org/index.php?option=com_content&task=view&id=44&Itemid=44

Yukarıdaki alıntıdan da anlaşılacağı üzere Güneş Sistemimiz ve Dünyamız canlı yaşamının ilk başladığı zamanlarda galaksimizin yıldızların çok yoğun olduğu sarmal kollarının içinde değil, kıyaslanamayacak kadar çok az sayıda yıldız bulunabilen sarmal kolların arasında kalmıştır. Bu da Fussilet Suresi 12.ayetteki **‘’dünya göğünü kandillerle donattık’’** sözüyle uyum içindedir. Zira görüldüğü üzere görülebilen Dünya göğünün ‘’yıldızlarla donatılma’’ olayı sonradan gerçekleşmiştir.

Nefes alınabilir atmosfer ne zaman oluştu?

Ohio State Üniversitesi'nden Matthew Saltzman ve ekibi yaptıkları çalışma sonucunda Dünya atmosferinin bugünkü gibi oksijen zengini bir hale gelmesine neden olan olayın ne olduğunu ve bu olayın ne zaman gerçekleştiğiyle ilgili önemli bilgilere ulaştılar. Yer kabuğunda 500

milyon yıl önce oluşan ve okyanusların soğumasına, dev planktonların oluşmasına ve bunların atmosfere çok büyük miktarda oksijen vermesine ve bunların sonucunda Dünya üzerindeki biyolojik çeşitliliğin çok hızlı bir şekilde artmasına neden olan SPICE (Steptoean Positive Carbon Isotope Excursion) denilen olayın gerçekleştiği sonucuna yaklaşık 10 yıl süren çalışmaları ile ulaştılar. Dünya'nın birçok yerinde kayalar üzerinde çalışmalar yaptılar. Kayalardaki karbon ve sülfür miktarlarından elde ettikleri sonuçlar, 500 milyon yıl önce Dünya'da hava koşullarının 2 milyon yıl içinde çarpıcı bir şekilde soğuduğunu gösteriyor. Bu olaydan önce yeryüzünde yaşamı neredeyse imkânsız kılan bir sıcaklık vardı. Bu nedenle o devirde karalarda yaşam yoktu. SPICE olayından önce atmosferdeki CO_2 miktarı bugünkünün 20 katı civarındayken SPICE olayı sonrası soğuma ve CO_2'in O_2 ile yer değiştirmesi gerçekleşti. Bu olay toplamda 2 milyon yıl gibi jeolojik zaman dilimi içinde kısa sayılabilecek bir sürede gerçekleşti. http://bilimfelsefedin.blogspot.com/2007/11/ilkel-atmosferdeki-serbest-oksijen.html)

Bugünkü gibi bir atmosferin oluşmasından önce atmosferdeki karbondioksit oranı şimdikinden 20 kat daha fazladır. Bu durum duman halinde olan göğün anlamına da uygun düşmektedir.

Yedi kat göğün iki günde (2 x 50 bin yıl = 100 bin yıl) düzenlenmesi olayı da gezegenlerin ve yıldızların Evren'deki gaz ve toz bulutlarından kütle çekimi ile büzülerek bir gökcismi olarak belirgin bir hale gelmeleri ve ilk şekillerini almasının bilimsel kaynaklarda hep 100 bin yıl içinde gerçekleştiğinin belirtilmesiyle uyum içindedir. Gezegenler için ''proto planet'', yıldızlar için ise ''protostar'' yâda ''önyıldız'' tabirleri kullanılır.

Önyıldız, dev özdeciksel bulutların gaz kasılımı ile ortaya çıkan bir nesnedir. Önyıldızlık, yıldız oluşumunun ilk evrelerinden biridir. Güneş büyüklüğünde bir yıldızın oluşumu 100.000 yıl kadar sürmektedir. http://tr.wikipedia.org/wiki/%C3%96ny%C4%B1ld%C4%B1z

Protostar yani önyıldız oluşumu ile ilgili bazı yabancı kaynaklardaki bilgileri de aşağıdaki linklerden incelenebilir.[2]

Yeni oluşum haline ilk olarak keşfedilen bir gezegenin proto planet hali için (bkz.): http://www.scienceblog.com/cms/astronomers-find-baby-planet-just-1-600-years-old-15781.html

Bilim insanları, Evren'de ilk kez bir gezegenin oluşum sürecini gözlemledi.

ABD'deki Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nden bilim adamları, NASA'nın uzay teleskopu Spitzer'ın sağladığı verilere dayanarak bir araştırma yaptı.

Bilim çalışanları, çalışmaları sonucunda, Dünya'dan 13 bin ışık yılı uzaklıkta ve 100 bin yıl önce patlayan bir yıldızın yörüngesinde yeni bir gezegen oluşumunu gözlemledi.

---

[2] A protostar takes about 100,000 years to reach the main sequence. http://library.thinkquest.org/05aug/00108/protostar_frameset.htm
Stage4:ProtostellarEvolution- As a protostar evolves, it shrinks, its density increases and it temperature rises. Some 100,000 years after start of the cloud collapse, its center gets heated to 1 million K - purely due to compression of the gas .
This hot protostar produce substantial luminosity and can be plotted on a H-R diagram. As the protostar evolves it collapses, and thus its luminosity and temp. changes. www.nku.edu/~ramkumarc/Chapter20.pp
Stage4: Kelvin-Helmholtz Contraction protostar contracts and heats up coretemperature=1,000,000 surfacetemperature=3,000 size=50 solar radi in onuclearreactionsyet very luminous - more than 1,000 solar luminosity age =100,000 years star can be plotted on HR diagram
http://astro.gmu.edu/classes/a10695/notes/l11/l11.htmlhttp://www.space.com/scienceastronomy/060111_orion_news.html
http://www.nature.com/nature/journal/v416/n6876/full/416059a.html
Massive star formation in 100,000 years from turbulent and pressurized molecular cloudsChristopher F. McKee1,2 & Jonathan C. Tan2,3

Nature dergisinde yer alan makaleye göre, gözlem sonucunda, gezegenlerin nasıl ortaya çıktığına ilişkin çok sayıda sır da aydınlanmış oldu.

Yıldızın patlamasıyla ortaya çıkan süpernova içerisinde yeniden şekillenen genç yıldızın (pulsar) yörüngesinde, ileride gezegene dönüşecek olan ve bir girdap şeklindeki toz ve gaz diski belirlendi.

Radyasyonla gözleniyor:

Yıldız patlamasının uzaya saçtığı ve metal ağırlıklı toz ve gaz kalıntılarının, yörüngede yeniden toplanmasıyla ortaya çıkan disk, Spitzer'la doğrudan görülemiyor. Ancak çevreye yaydığı radyasyondan, şekli ve yapısı anlaşılabiliyor. Gezegenlerin, yıldız patlamasıyla ortaya çıkan gaz ve tozların, yıldız yörüngesinde yeniden bir araya gelmesinden oluştuğu daha önce de biliniyordu ancak, bu durum ilk kez bir gözlemle kanıtlanmış oldu.''
http://www.genbilim.com/component/option,com_smf/Itemid,114/topic,94.0

Görüldüğü gibi yıldız patlamasıyla ortaya çıkan gaz ve toz kalıntılarından belirgin bir şekilde bir gezegenin, daha doğrusu proto planetin oluşumu 100 bin yıl sürüyor. 100 bin yıl önce patlayan bir yıldızın yörüngesinde belirlenebiliyor. Bu durum ayrıca Yerküre'nin de bir gezegen olarak ilk ortaya çıkışının 50 bin yıldan oluşan iki günde yani 100 bin yılda gerçekleştiğini de desteklemektedir. Ancak bu süre Dünya benzeri gezegenler için geçerli olma ihtimali yüksektir.

Sonuç olarak yıldızların ve Dünya benzeri gezegenlerin Evren'de ilk olarak bir gökcismi halinde belirmeleri Fussilet suresinde de belirtildiği üzere yedi gök halinde yerine konularak düzenlenmeleri 50 bin yıldan oluşan iki günde (100 bin yılda) gerçekleşiyor.

Ayrıca, bu konudaki başka bir bilgi ise şöyledir:

Yüz Bin Yılın Sırrı

Matematikçi Milutin Milankovitch, 20. yüzyılın ilk yarısında Dünya'nın yörüngesindeki değişimlerin iklimi değiştirebileceğini ve bunun izlerinin gezegenin jeolojik 'arşivinde' keşfedilebileceğini öne sürmüştü. Jeolojik kanıtlar son bir milyon yıl içinde buz devirlerinin aşağı yukarı 100 bin yıllık dönemlerde tekrarlandığını gösteriyor. Dünya'nın Güneş çevresindeki yörüngesinin şekli yavaş yavaş bir daireden elipse dönüşüyor, sonra tekrar eski haline geliyor. Bu süreç de yaklaşık 100 bin yıl sürüyor. Birçok bilim insanı, buz devirlerinin yörüngedeki değişimlerle ilişkili olduğunu düşünüyor. Ancak, George Mason Üniversitesi'nden fizik profesörü Robert Ehrlich ve diğer bazı bilim insanları, bu değişimlerin buzullaşmayı tetiklemek için tek başına yeterli olmadığını iddia ediyor. Ehrlich'in yeni çalışmasına göre Güneş'in içinde de sıcaklığını yine aşağı yukarı 100 bin yıllık zaman cetvellerinde azaltan ve çoğaltan bir 'düğme' var…

İşin ilginç yanı, bir süre önce deniz tabanındaki uzay tozlarını inceleyen Kaliforniya Teknoloji Üniversitesi araştırmacıları, uzay tozu miktarının da 100 bin yıllık döngülerle değiştiğini keşfetti. Kaliforniya Üniversitesi'nden Profesör Richard A. Muller, uzay tozlarının buz devirlerinin başlamasında etkili olduğunu öne sürmüştü. (Bu tozların atmosferde bulut oluşumuna yol açtığı düşünülüyor)…

SELCEN PİRGE / Temmuz 2007, sayı 172 ATLAS DERGİSİ’’

Fark edeceğiniz üzere Dünya’yı da ilgilendiren uzay kaynaklı evrensel olaylarda hep 100 bin yıllık döngüler vardır. Bu da yedi kat göklerin ve yerin iki günde yani 100 bin yılda düzenlenmesiyle ilginç bir uyum göstermektedir.

Yedi (Kat) Göğün Anlamı Hakkında Farklı Bir Görüş

Kuran’da birçok ayette geçen yedi kat gök ya da yedi gök kavramı bu güne kadar genel olarak Dünya’yı çevreleyen atmosfer ve atmosferin

yedi katmanı olarak anlaşılmıştır. Talak suresinin 12. ayetinde "**Yedi göğü ve yerden de bir o kadarını yaratan Allah'tır**'' denildiği üzere, yedi kat göğün yerden de sayı olarak benzerleri olacaktır ve bunun atmosferin katmanları olması güçlü bir olasılıktır. Ancak, (Hicr 16) **"Andolsun biz, gökte birtakım burçlar (yıldız kümeleri) yarattık ve bakanlar için onu süsledik.**" (Buruc 1) "**İçinde burçları bulunan göğe andolsun**'' ve (Furkan 61) "**Gökte burçlar var eden, orada ışık saçan güneş ve aydınlatan ayı yaratan Allah, yücelerin yücesidir.**'' Ayetleri, yedi gök olarak belirtilen kavramın atmosfer dışında temel anlamı üzerinde modern astronomi biliminin verileri dikkate alınarak şöyle bir sonuç çıkarılabilecektir. Bu kümeler, bir önceki sonrakinin alt kümesi olacak şekilde düzenlenmişlerdir.

YEDİ KAT GÖK

1. GÖK = Dünya ve Ay'ın Oluşturduğu Küme

Aralarında kütle çekimi ve bundan kaynaklanan hareket birlikteliği oluşturan gökcisimlerini birer küme olarak kabul edebiliriz. Bu nedenle Dünya, Ay ile birlikte bir küme oluşturur.

2. GÖK = Güneş Sisteminin Oluşturduğu Küme

3.GÖK = Samanyolu Galaksisi

Dünya, Güneş Sistemi ile birlikte galaksimizin sarmal kollarından biri olan Orion (Avcı) sarmal koluna dahildir. Ancak Dünya, belirli bir sarmal kolun içinde kalıcı olarak bulunmaz. Çok uzun dönemlerde de olsa sürekli yer değiştirmektedir. Bu yüzden Orion (Avcı) kolu Dünya'nın dahil olduğu bir küme olarak sayılamayabilir. Bu nedenle 3. gök olarak Samanyolu galaksisini kabul edebiliriz.

4.GÖK = Samanyolu ve Andromeda Galaksileri İle Diğer Yaklaşık 30-40 Galaksiden Oluşan ''Yerel Küme''

Samanyolu, "Yerel Grup" diye adlandırılan küçük bir gökada kümesinin üyesi. Küme, Virgo (Başak) süper kümesinin dış sınırına yakın bir bölgede bulunan pek çok başka grup ya da kümeden yalnızca biri. Yerel Küme'nin merkezinden 450 000 parsek (1 parsek= 3.26 ışık yılı) uzaklıkta, kümenin bugün bilinen yaklaşık 40 üyesinin yarısını oluşturan grup, iki büyük sarmal gökadanın, Samanyolu ile Andromeda'nın çevresinde toplanmış bulunuyor.’’

http://www.haberbilgi.com/bilim/astronomi/bir_gokada_portresi_samanyolu2.html

5.GÖK: Samanyolu’nun Bulunduğu Yerel Kümeyi de İçine Alan "Başak Süper Kümesi"

6.GÖK: Büyük Çekim Merkezi (GREAT ATTRACTOR)

Son zamanlarda bir Amerikan astronom grubu, dünyadan 150 milyon ışık yılı uzaklıkta yeni bir galaksi gruplaşmasının (çapı 250 milyon ışık yılı), çok büyük bir kütle çekimi uyguladığını buldu. Öyle ki, aralarında Samanyolu ve Andromeda'nın da bulunduğu binlerce galaksi bu merkeze doğru çekilmektedir. Bu merkez ve çevresindeki galaksiler sisteminin hepsine uzayın büyük çekim merkezi adı verilmiştir. Samanyolu, bu galaksi grubuyla birlikte en yakındaki galaksi kümesini meydana getiren Virgo kümesiyle aynı yönde, saniyede 600 km hızla, tahminen Güneş kütlesinin 30 milyon kere milyar kat bir kütlesi bulunan ve çapı 250 milyon ışık yılı olan dev bir çekim merkezine doğru ilerlemektedir. Şimdiye kadar kâinatta tespit edilmiş en büyük yapı olan bu merkez, sayısız galaksiden meydana gelmiştir

http://ansiklopedi.bibilgi.com/SAMANYOLU

Yabancı literatürde Great Attractor olarak bilinen bu oluşum hakkında bilgi için;

http://www.solstation.com/x-objects/greatatt.htm

7.GÖK: Bütün Gökcismi Kümelerini Kapsayan Tüm Evren

YEDİ YOL

Andolsun, biz sizin üstünüzde "yedi yol" yarattık. Ve biz yaratılanlardan da gafil değiliz.

23 (Mü'minun)/17

Bu ayette ''yol'' olarak belirtilen hususun yukarıdaki 7 kat gök konusunu teşkil eden tüm oluşumların yörüngelerini temsil edebilmektedir.

Üstümüzdeki ''Yedi Yol''

1. Dünya'nın yörüngesi
2. Ay'ın yörüngesi
3. Güneşin yörüngesi
4. Samanyolu’nun yörüngesi
5. Samanyolu’nu da içine alan ''yerel küme''nin yörüngesi
6. Tüm bunları içine alan ''başak süper kümesi''nin yörüngesi
7. Yukarıdaki bütün kümeleri de kapsayan ''büyük çekim merkezi''nin (Great Attractor) yörüngesi

Bu konuda açıklayıcı olabilecek bir bilgi de şu yöndedir:

''Tabii ki bu durumda, uzaya dışarıdan bakacak olursak, Dünya’nın aynı bir saat içinde Güneş’in etrafında da 107 bin km yol katettiğini, Güneş’in de Samanyolu galaksisinde 810 bin km, Samanyolu'nun da Andromeda galaksisine doğru 240 bin km, 'Local Group' adı verilen bizim sistemimizin de Virgo (Başak) kümesine doğru 2 milyon 770 bin km ve komple olarak Virgo sisteminin de 'Great Attractor' adı verilen görünmeyen bir kümeye doğru 2 milyon 150 bin km ile hareket ettiğini düşünmemiz gerekir.''

(http://www.nuveforum.net/121-bilim-teknoloji/22908-zamanda-yolculuk-olasiligi/)

Büyük Çekim Merkezi de en azından evrendeki genişlemenin etkisiyle mutlaka belli bir yörüngede hareket ediyor olmalıdır.

HUBUK - EVRENDEKİ GRAVİTASYON (KÜTLE ÇEKİMİ) DALGALARI

Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış' göğe andolsun;
51 (Zariyat)/7

Ayetin Arapça aslının Latin harfleriyle yazılışı: "Wes semai zâtil **hubuk**"

Hubuk kelimesi "yollar" demektir. "Rüzgârların esmesi ile çöllerin kumlarında ve durgun suların üzerinde meydana gelen dalgalara ve örgü yapılmış saçlardaki kıvrımlara da denir."

"Zatü'l-Hubuk" semaya yemin ederim. "Zatü'l-Hubuk" niteliği, eşsiz bir ifadedir. Bunun manasının ne olduğu hakkında çok şeyler söylenmiştir.

HUBUK: "Habike'nin de, "Hibâk"in de çoğulu olabilir. "Târika" "Turuk" "Misal" "Müsül" gibi.

HABÎKE: Dikkat ve özenle sağlam sanatlı dokunmuş yol, menevişli güzel kumaşa denir.

"HİBAK" da, rüzgâr hoş estiği zaman denizde veya kumda meydana gelen yol kıvrıntılara denir. Saçların çok kıvırcıklığından meydana gelen dalgalanmalara, yani ondülasyona Hubuk denir.

http://www.kuranikerim.com/telmalili/zariyat.htm

"Hubuk" kelimesinin özellikle "dalgalar" olarak anlamlandırılması ilginç ve mucizevî bir durumu göstermektedir. Çünkü en son bilimsel çalışmalarda, Evren'in yani uzayın, gökcisimlerinden kaynaklanan gravitasyon diğer bir deyişle "kütle çekimi dalgaları" ile örülü olduğu ortaya çıkarılmıştır. Özellikle, NASA tarafından yürütülen LISA (Laser Interferometer Space Antenna) programı gravitasyon dalgalarının incelenmesi amacına yönelik bir araştırmadır. (http://lisa.nasa.gov/index.htm)

Kütle çekim dalgası (gravitasyon dalgaları) nedir? Kendi ekseni etrafında dönen cisimlerin çevrelerinde oluşturdukları dalgaya kütle çekim dalgası denir. Eğer bir cismi kendi ekseni etrafında döndürürseniz, çevresindeki başka cisimleri kendine doğru çektiğini görürsünüz. Kütle çekiminin etkisi, kendi ekseni etrafında dönen cismin dönüş hızına, cismin yoğunluğuna ve cismin büyüklüğüne göre değişir.

http://bigalioglu.blogcu.com/gunesin-ve-gezegenlerin-kutle-cekim-dalgalari_43610791.html

“…dolaylı da olsa gravitasyonel ışıma, Taylor ve Hulse tarafından 1974te gözlendi. Çift yıldızlarda dönme periyodunda (gravitasyonel ışımadan dolayı) azalma olacağı öngörülmekteydi. Taylor ve Hulse, kendilerini 1993 Fizik Nobel Ödülü’ne götürecek olan PSR 1913+16 çift atarcasındaki ölçümleriyle bunu kanıtladılar.

Gravitasyonel dalgalar, elektromanyetik dalgalar gibi kaynağı oluşturan atom ve elektronların hareketinden dolayı değil, kaynağın bütün halinde (düzgün olmayan) hareketinden doğar. Dolayısıyla gravitasyonel dalgalar, elektromanyetik dalgalardan değişik olarak kaynağın izlerini de taşır. Buna örnek olarak karadeliklerin iyi bir gravitasyonel dalga yayıcı oldukları bilinmektedir. Gökada merkezlerinde kütleleri çok fazla (binlerce güneş kütlesine sahip) olan karadelikler olduğu gibi, gökadalarda dağınık şekilde bulunduğu bilinen pek çok (birkaç güneş kütleli) karadelikler de bulunmaktadır. Gravitasyonel dalga, bu yıldızların değişik özelliklerinin de ortaya çıkarılmasında ve izlenmesinde çok önemli rol oynayacaktır.”

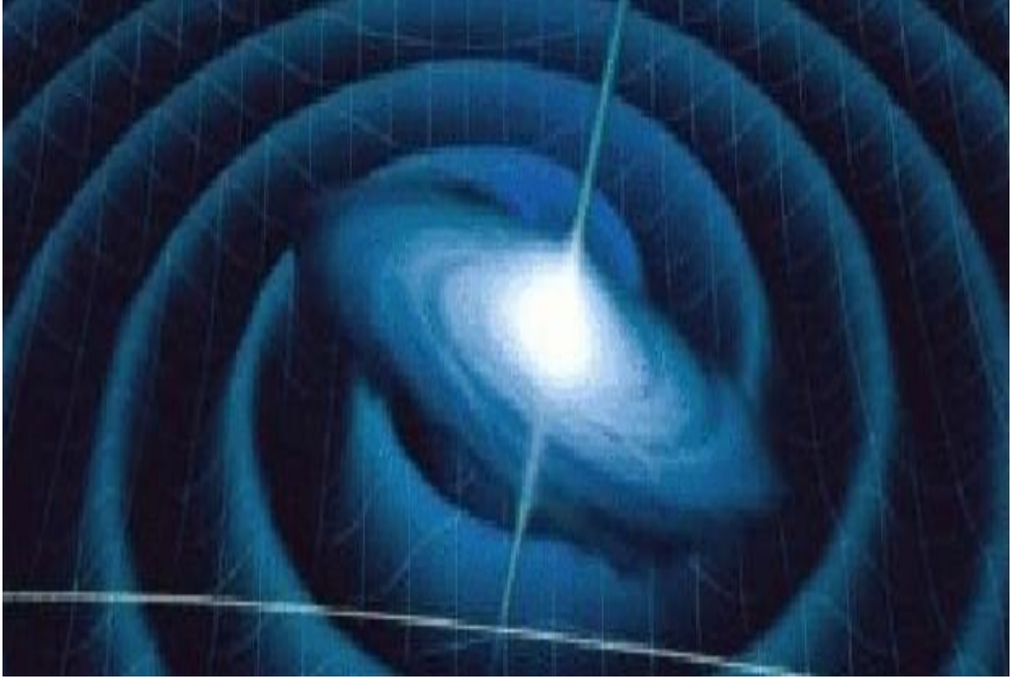
Einstein’ın Gravitasyon Kuramı’nın Önümüzdeki On Yılı

Prof. Dr. Metin Gürses TÜBA Asli Üyesi

http://www.fen.bilkent.edu.tr/~gurses/gunce3.pdf

Gravitasyonel dalgaların varlığı Einstein tarafından 1918 yılında genel rölativite (görelilik) teorisinin sonucu olarak öngörülmüştür. Gravitasyonel dalgalar, gravitasyonel alanın hareket eden çalkantıları, başka bir deyişle bozucu etkileridir. Işık veya radyo dalgalarına benzer olarak gravitasyonel dalgalarda kaynaktan bilgi ve enerji taşırlar. Gravitasyonel dalgalar malzeme içinden engellenmeden geçebilirler. Gravitasyonel dalgalar doğrudan gözlemlenmemesine rağmen teorik

olarak saptanabilir. Çünkü gravitasyonel dalgalar hareketleri boyunca uzayı gerer ve sıkıştırırlar.

http://johnstodderinexile.wordpress.com/category/sci ence/

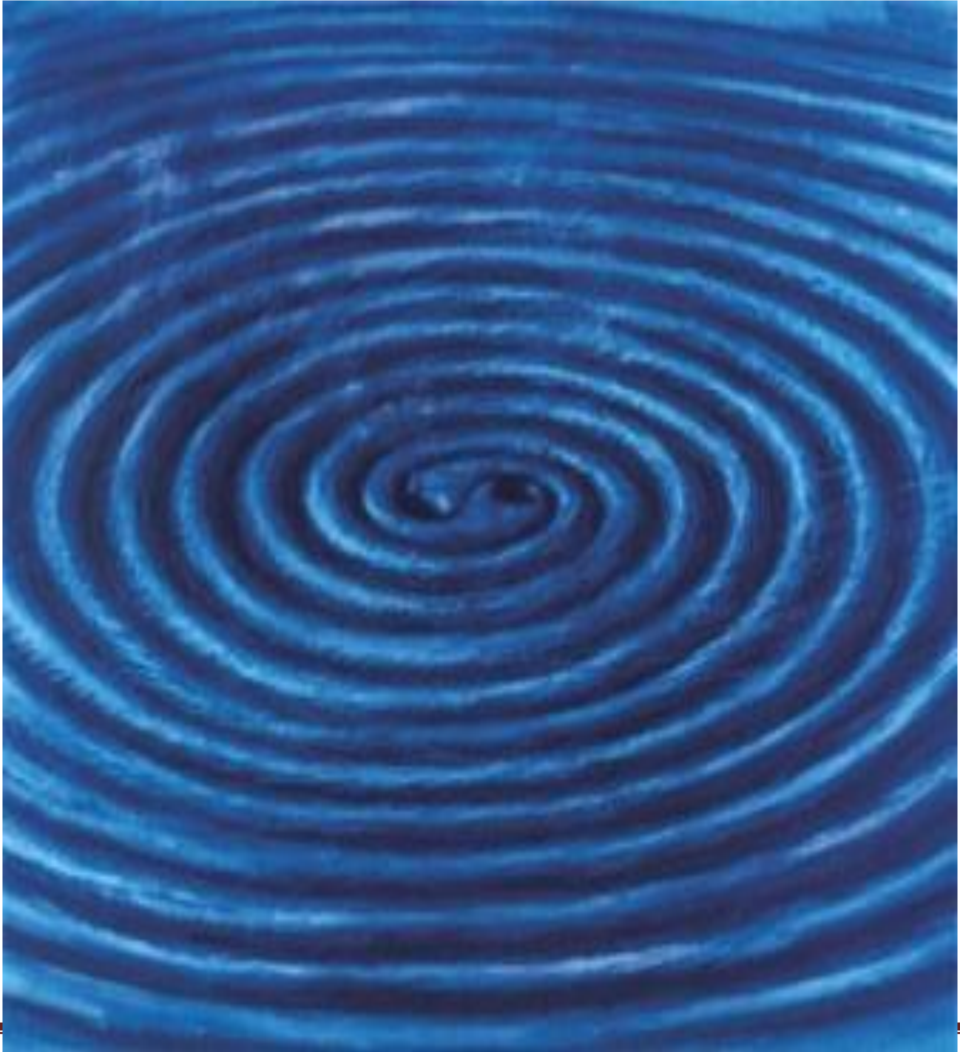
Pulsarların neşrettiği sinyaller kâinat doğumunun ilk sancılarını çektiği sıralarda (yaklaşık 10-5 ila 10-30 saniyeler arasında) ortaya çıktığı düşünülen gravitasyonel dalgaların varlığına da bir delil teşkil edebilir. Gravitasyonel dalgalar denizde oluşan dalgalara benzer şekilde kâinat yaratıldığından beri kâinatta oluşup duran "feza-zaman bozulmaları olarak da tarif edilmektedir. Bu dalgaları pulsarların sinyallerinde de tespit etme ihtimali vardır.

http://www.sizinti.com.tr/konular.php?KONUID=4708

Gravitasyonel dalgaların küresel bir kütleye etkisi (a) Dalga ilk önce bir yönde kütleyi gerer ve dik yönde sıkıştırır. (b) Daha sonra etkiler tersine döner. (c) Bozulmalar dalga frekansında osile eder (salınım yapar) ...

Bozulmuş Evren: Büyük patlamadan hemen sonra evrenin genişlemesi gravitasyonel dalgalar oluşturmaktadır. Bu dalgalar başlangıçta var olan plazmayı gerip sıkıştıracak, küresel yüzeyde hareketler oluşturacak ve geri plan kozmik mikrodalga radyasyonu yayacaktır. Bu hareketler, dönüşle birlikte ve ışımanın sıcaklığıyla kırmızıya ve maviye kayış oluşturur ve geri plan kozmik mikrodalga ışımayı kutuplaştırır.

http://www.kavramsitesi.org/admin/uploads/%7B38E6A23E-EA76-4334-9726-57C582FE88D3%7D.pdf

Ripples in the curvature of space-time
© NASA

Yukarıdaki bilimsel kaynaklardan yapılan alıntılarda ve gravitasyonel dalgaları simgeleyen şekillerden fark edileceği üzere, aynen Kuran-ı Kerim'in ifade ettiği gibi, dalgalardan oluşan bir yapı göze çarpmaktadır. Kuran bunları "Hubuk" yani kumlarda ve sularda oluşan dalgalı şekiller olarak tasvir ediyor; bilim ve bu konu üzerinde en önemli çalışmaları yürüten kuruluş olan NASA da bilhassa sularda oluşan ve yayılan dalgalara benzeyen şekilde resmediyor.

4. BÖLÜM

EVREN SİSTEMATİĞİNDE YENİ BİLİMSEL BULGULAR VE KURAN'DAKİ İŞARETLER

"O ancak âlemlere bir mesajdır ve onun haberinin (*doğruluğunu*) bir zaman sonra çok iyi bileceksiniz."

38 (Sad) / 87,88

DÜNYA’NIN YUVARLAKLIĞINA VE EVRENDEKİ DÖNGÜSEL HAREKETLERE KURAN’DAN İŞARETLER

Dünya’nın yuvarlaklığına ve hatta geoit şekline işaret olarak değerlendirilebilen bazı ayetler vardır. Ancak, bu başlık altında genel olarak bilinen bu ayetler dışında şimdiye kadar bu şekilde değerlendirilmediğini düşündüğümüz bir ayetten bahsedeceğiz.

Yeryüzünü size boyun eğdiren O'dur. Şu halde yerin omuzlarında dolaşın ve Allah'ın rızkından yeyin. Dönüş ancak O'nadır.
67(Mülk)/15

Dikkat ederseniz ayette yeryüzü yani Dünya kişileştirilmiş ve boyun eğmiş bir halde duran, omuzlarına binilebilen bir canlı varlık olarak tasvir edilmiştir. Dünyamız da kendine özgü olan geoit şekli yani kabaca küre olarak tanımlanabilecek şekli dolayısıyla boyun eğmiş vaziyette bulunan bir insana benzetilebilir. Özellikle de yeryüzünün ‘omuzlarında’ yürünmesinden bahsedilmesi bu benzetimi güçlendirmektedir. Zira boyun eğerek eğilmiş duran bir insanın en yüksek uçları omuzlarıdır. Yerkürenin de küresel şekli sebebiyle tüm yüzeyi eğimli olduğundan (dağlar tepeler gibi şekilleri göz ardı edersek) yüzeyinin her noktası omuzlar gibi en uç noktalarını oluşturacaktır.

Ayette omuzlar kelimesinin karşılığı ‘’menakib” olarak geçmektedir. ’’Yerin menakibi” nedir? Bilindiği gibi menkib, omuz demektir. Ancak görüldüğü gibi ayette "iki omzunda" ifadesi kullanılmayarak "menakib" şeklinde çoğul kipiyle zikredilmiştir. Demek ki yerin omuzları, bildiğimiz binit hayvanlarında olduğu gibi iki omuzdan ibaret değil, çoktur.’’(Elmalılı Tefsiri) Görüldüğü üzere, iki omuz şeklinde değil de ikiden fazla omuzu kapsayacak şekilde omuzlardan söz edilmesi, Yerküre yüzeyinin her noktasının birer omuz gibi ve küresel bir yapıda düşünülmesi gerekir.

Ayrıca, yerin omuzlarında yürüyün sözü, kendi ayaklarımızla yürümenin yanı sıra Yerküreyi bir binek olarak düşünüp bineğin üzerinde ilerleme; mesela binilen bir devenin üzerinde ilerleme gibi anlaşılırsa, bundan “Yerküre’nin uzayda hareket halinde olması’’ ve insanların da onun omuzlarında, yani yüzeyinde ilerlemesi sonucuna da ulaşabiliriz. Ayette ‘’boyun eğen’’ anlamına gelen ‘’zelül’’ kelimesi kullanılmaktadır. Zelül, aynı zamanda ‘’hecin devesi ‘’anlamında da kullanılmaktadır. Bu da yukarıdaki bilgileri destekleyen bir durumdur. Çünkü bu deve türü tek hörgüçlü olup, hörgücünün binilen üst kısmı şekil itibariyle bir kürenin kesitini andırır.

Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allah'a secde ederler.
13(Rad)/15

Allah’ın yarattığı şeyleri görmüyorlar mı? Onların gölgeleri Allah’a secde ederek ve tevazu ile boyun eğerek sağa ve sola dönmektedir.
16(Nahl)/48

Gölgenin uzayıp kısalması için bir ışık kaynağı ile gölgesi oluşacak olan cismin bulunması ve bunların arasında döngüsel hareketin olması gerekir. Dünyamız gibi Evren’in diğer köşelerinde de ışık saçan yıldızların ve onların çekim alanında bulunan gezegenlerin ya da meteor ve kuyruklu yıldız gibi gökcisimlerinin onların çevresindeki yörüngelerde dönüyor olması gerekir.

Ayrıca ‘’sabah akşam’’ secde edilmesinden söz edilmesi güneşin doğup batması gibi ışığın döngüsel hareketi sonucu kaybolup tekrar ortaya çıkışını düşündürmektedir. Nahl Suresi 48. ayette de ‘’Allah’ın yarattığı şeyleri görmüyorlar mı?’’ denilerek yeryüzündeki yaratılan şeylerle sınırlanmaksızın tüm Evren’deki varlıkların gölgelerinin secde eder şekilde uzayıp kısalması ve sağa sola hareket ediyor olması nedeniyle Evren’deki tüm varlıkların durağan olmayıp, sürekli döngüsel hareketlerin olduğuna işaret olarak değerlendirilebilir.

Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'a istiva eden, “geceyi, durmadan kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örten”; güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratan Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir! 7 (A’raf)/ 54

Yukarıdaki ayette geçen, “gündüzün sürekli bir şekilde geceyi kovalaması” ve “gecenin de gündüzü bürüyüp örtmesi” olayı dünyanın şekli ve hareketleri ile ilgili işaretler içermektedir. Uzaydan bakıldığında Yerküre üzerindeki herhangi bir nokta izlenecek olursa, bu noktaya Güneş ışığının ilk ulaştığı anda, bu noktanın bir adım ötesinin, yani batısının karanlıkta olduğunu ve gündüzü oluşturan ışığın sürekli bu karanlığı kovalarcasına izlediğine tanık olunacaktır. İzlenen bu noktanın simetriği kabul edilebilecek karşı noktada ise tersi bir durum söz konusu olacaktır. Yani karanlığın sürekli bir şekilde gündüzü temsil eden ışıklı bölgeleri bürüyüp örttüğüne tanık oluruz. Bu olaylar artık ilköğretim düzeyi bilgiler olarak kabul edilebilecek olan, Dünya’nın yuvarlaklığı ve kendi ekseni etrafında dönüşü gerçeğine ayetlerden işaret olarak kabul edilebilir.

A’raf 54. ayette “kovalayan” olarak gündüzün (ışığın) belirtilmesi ilginçtir. Zira ışık ve karanlık karşılaştırıldığında ışık bir enerjiyi ve hareketi içerir. Evren’de en hızlı hareket ışığın hareketidir. Karanlıkta ise böyle bir hareket çağrışımı ve ifadesi bulunmaz.

Güneş’ten gelen ışığın sürekli olarak karanlık bölgenin içine doğru hareketini görürüz. Ayette gecenin karanlığının gündüzü örttüğü belirtilir. Ancak örtme mutlaka bir hareket içermez. Olduğu yerde sabit duran bir şey de pek tabii başka bir şeyin altına girmesi suretiyle örtü olabilir. Işığı oluşturan fotonlar bir bölgeye gelmediğinde o bölgenin orada sabit duran karanlığın altına gireceğini düşünebiliriz.

DÜNYA’NIN UZAYI ÜZERİNE SARMASI

‘’Dünya Uzayı Üzerine Sarıyor” İki İtalyan fizikçi, Einstein’ın genel görelilik kuramının kolay gözlenemeyen bir öngörüsünü doğrulayarak Dünya’nın kendi çevresinde dönerken uzay-zaman dokusunu peşinden sürüklediğini gösterdi. Genel göreliliğin çıkarsınmaları, dönen bir kütlenin, tıpkı ağdalı bir zamk içinde döndürülen bir topun zamkı üzerine sarması ya da uykusunda dönüp duran bir kimsenin çarşafı üzerine dolaması gibi, uzay-zaman dokusunu da peşinden sürükleyeceğini söylüyor. …

Uzmanlara göre uzay-zamanın sürüklenme etkisi, bir uydunun yörüngesinde yılda 2 metrelik bir yalpalanmaya yol açarken, kütle dağılımının eşitsizliği nedeniyle meydana gelen yalpa, yılda birkaç bin km.yi buluyor.

Science, 22 Ekim 2004

NASA Basın Bülteni, 21 Ekim 2004 BİLİM veTEKNİK 16 Kasım 2004’’

http://www.biltek.tubitak.gov.tr/haberler/fizik/S-444-16.pdf

Gökleri ve yeri gerçek ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine sarıyor ve gündüzü de gecenin üzerine sarıyor. Güneş’i ve Ay’ı da emri altına sokmuş ve onların her biri belli bir süreye kadar akıp gitmektedir. Kesinlikle, O Üstündür, Bağışlayandır.

39 (Zumer)/5

Yukarıdaki bilimsel kaynaktaki bilgilerle, Zumer 5. ayet arasındaki ilişki ilk bakışta bile göze çarpmaktadır. Ayette bahsedilen gece ve gündüz halleri, aslında, Dünya’yı çevreleyen uzaydaki ışık ve ışıksızlık durumuyla belirlenir. Dünyanın bir bölümünün üzerindeki uzay parçası Güneş’ten gelen ışık nedeniyle aydınlanmışsa o bölümde gündüz vaktidir

denir. Aksi durumda ise geceden bahsedilir. Eğer bilimsel kaynakta bahsedildiği gibi Dünya, bu gece ve gündüzün asıl kaynağı olan çevresindeki uzayı kendi üzerine sarıyorsa, geceyi ve gündüzü de birbiri üzerine sarıyor demektir. Belki de Güneş ışınları çok küçük sapmalarla bükülerek yeryüzüne ulaştığı için biz bunu fiziksel olarak fark edemiyor olabiliriz.

GÖKLERDEKİ RIZIKLAR

Rızkınızla size vaadolunan şey göktedir.
51(Zariyat)/ 22

De ki: "Size göklerden ve yerden rızık veren kimdir?"
4(Sebe)/24

Size ayetlerini gösteren, sizin için gökten bir rızık indiren O'dur.
40(Mü’min)/13

Bu ayetlerde rızıkların yağmur ve Güneş ışığından daha geniş bir kapsamı olan gıdaların asıl kaynağının gökler olduğu belirtilmektedir. 120 çeşit molekül ve su içeren ''molekül bulutları'' ile göktaşları ve kuyruklu yıldızlar bu gıdaların dünyaya taşınmasında önemli rol oynamış olabilirler. Ayrıca şu kaynaktaki bilgilere de ayetlerin ne anlam ifade ettiği hakkında bir fikir verebilmektedir. Bilindiği üzere planktonlar okyanuslardaki besin zincirinin temellerinden birini oluşturmaktadır.

Uzay kaynaklı tozlar, okyanuslarda zincirleme olayları başlatabilecek çok miktarda demir içeriyor. Demirin bir kilosu, plankton miktarında birkaç tonluk artışa neden olabiliyor.

(Atlas Dergisi SELCEN PİRGE / Temmuz 2007, sayı 172)

UZAYDA SU

Gökten belli ölçüde bir su indirdik de onu yeryüzünde durdurduk. Elbette ki biz, onu gidermeye de gücü yetenleriz.
23(Mü’minun)/18

Suyun Göklerden İndirilmesi:

Özellikle bu ayetteki ''su'' ve diğer birçok ayetteki su kelimesi bugüne kadar hep ''yağmur'' olarak düşünülmüştür. Ancak bu ayetteki suyun yeryüzünde durdurulması yağmur suyunun toprağın üzerinde durması anlamında düşünüldüğünde pek de mantıklı görünmemektedir. Çünkü toprağa veya herhangi bir yere düşen yağmur suyu orada kalıcı olamaz; ya buharlaşarak gökyüzüne çıkar ya da toprağın altına süzülür. Ayrıca, eğer Dünya Güneş’e biraz daha yakın olsaydı gökten inen su sürekli ancak buhar halinde kalabilecek ya da Güneş’e biraz daha uzak olsaydı sürekli buz halinde olacaktı. Suyun yeryüzünde tutulması ve onu gidermeye kadir olunmasının anlamı bu şekilde düşünüldüğünde daha net ortaya konmaktadır. Birçok ayette yağmurdan ayrıca bahsedilmekte iken, bazı ayetlerde ise yağmur yerine gökten indirilen sudan bahsedilmektedir. Ayetlerde kastedilen yağmur olduğunda bu açıkça yağmur olarak belirtilmektedir. Örneğin Nur suresi 43. ayette yağmuru oluşturan bulutlardan ve bunlardan yağan yağmurdan söz edilir. Bu surede yağmur su olarak değil, Arapçadaki yağmur anlamına gelen “el vedka’’ kelimesiyle geçmektedir. Bununla birlikte ancak gökten indirilen suyun Dünya dışından, yani uzaydan gelmiş olabileceği düşünüldüğünde ise ayetin anlamı daha net olabilmektedir. Dış uzaydan molekül bulutlarından ya da buz halinde su içeren kuyruklu yıldızlar yoluyla Dünya’mıza taşınmış olabileceğine dair güçlü bilimsel verilere ulaşılmıştır.

O (Rabb) ki yeri, sizin için döşek, göğü de bina yaptı. Gökten su indirdi, onunla size rızık olarak çeşitli ürünler çıkardı.
2(Bakara)/ 22

Gökten mübarek bir su indirdik. Onunla bahçeler ve biçilecek ekinler bitirdik.
50 (Kaf)/9

O, gökten bir ölçü ile su indirdi. Biz onunla ölü bir ülkeyi dirilttik...
43(Zuhruf)/ 11

Şimdi bilimsel kaynaklardan tespit ettiğimiz şu alıntılara dikkat edelim.

Uzayda Su

Su, yalnızca gezegenimize ve Güneş sistemine özgü bir molekül değil, çok daha uzaklarda, uzayın derinliklerinde de su vardır.

Hidrojen, Evren'de en çok bulunan bir element'tir. Oksijen ise yıldızlarda oluşuyor ve süpernova patlamaları ile Evren'in her yanına saçılıyor. Bu iki element, yıldız oluşturan bulutsularda bir araya geliyor ve önemli miktarda su oluşturuyorlar. Zamanla bulutsular yoğunlaşarak gezegenlere, kuyrukluyıldızlara ya da başka gökcisimlerine dönüşüyorlar.

Su Kaynağı "ORİON BULUTSUSU"

Gökbilimciler, bir yıldız fabrikası olan Orion Bulutsusunun, her 24 saatte bir, Dünya'nın okyanuslarını dolduracak miktarda su oluşturduğunu keşfettiler. Gökadamızda, bu tür bulutsuların sayısının milyonlarca olduğu düşünülüyor. Bu bulutsular, durmadan su oluşturuyorlar. Radyo gökbilimciler, gökadamız Samanyolu dışındaki bazı gökadalarda da suyun izlerini gözlediler.

Uzayın Derinliklerinde Su

1996'da, astronomlar, uzayın derinliklerinde su buldu. Astronomlar uzun süredir, 'suyun yıldızların ve gezegenleri oluşumunda' önemli bir rol oynadığını düşünüyorlar. Avrupa Uzay Ajansı'nın Kızılötesi Astronomi Uydusu'nun fırlatılması, ilk kez, 2600 ışık yılı uzakta bulunan

Cygnus takımyıldızının karbonca zengin nebulası, suyun varlığının kanıtlanması için, astronomlara olanak sağladı. Nebula, yıldızlar arası karışık gaz yığını ve gezegenlerin oluştuğu yer olarak düşünülen toz bulutsusu (kümesi). Bu araç, ayrıca dev yıldız Hydra'daki su buharını ortaya çıkardı. O zamandan beri, astronomlar çeşitli diğer kaynaklarda suyu gözlemleyebildiler.

Yeryüzünün Suyu Nebulalardan mı?

Yeni bir radyo teleskopu, yıldızlar arasındaki çok büyük gaz ve toz bulutlarında su buldu. Bulutlu atmosferin 400 mil üzerindeki yörüngede dolaşan The Submilimeter Wave Astronomy Satellite (SWAS), astronomlara, uzaydaki suyun ilk net görüntüsünü verdi.

Yıldızlar arası toz bulutları, ömürlerini tamamlamış ve patlamış olan eski nesil yıldızların küllerini içerir. Bunlar aynı zamanda yeni nesil yıldız ve gezegenlerin kaynağını teşkil eder.

Astronomlar, yeryüzündeki suyun bir kısmının, yıldızlararası toz bulutlarındaki sudan gelmiş olabileceğine inanıyor. (Dr. Bahri Güldoğan)

http://www.yaklasansaat.com/dunyamiz/hayatioz_su/su4.asp

Dünya’ya Su Nereden Geldi?

Yaklaşık olarak yeryüzünün %71'i okyanuslarla çevrilidir. Dünya'daki suyun toplam hacmi; 1.398.898.300 km^3'tür. Buna buzullar, nehirler, göller, yeryüzü suları ve atmosferik su da dâhildir.

Suyun oluşumu, Dünya'nın oluşum ve değişim sürecine yakından bağlıdır. Ancak, Dünya'nın ve suyun bu oluşum süreciyle ilgili farklı görüşler bulunmaktadır.

Bilinen genel görüş, Dünya'nın başlangıcında suyun iki temel etkenle ortaya çıktığı şeklindedir. Birincisi, yanardağlardan fışkıran gazlarla birlikte su buharının da çıkması ve bu su buharının bulutları, ardından

da yağmurları oluşturmasıdır. İkincisi ise buzullardan oluşan küçük kuyrukluyıldızların ve donmuş asteroitlerin Dünya'ya çarpmalarıdır. O başlangıç aşamasından bugüne kadar ise su, 'devri daim' yaparak Dünya'da dolaşmaktadır.

Yeni Kuram; Suyun Kaynağı Kuyruklu Yıldızlar

Yeni teorilerden biri, Dünya'nın başlangıçta, belki de hiç su içermediği ve belki de suyun tümünü kuyrukluyıldızlar ve sulu asteroitlerden almış olabileceği tezidir. Bu kuyrukluyıldızların kaynağı ise Neptün yakınlarındaki Kuiper Kuşağı ve Oort Bulutları bölgesidir. Bu bölge, Güneş Sistemi'nin soğuk, uzak bölgelerini çevreleyen ve trilyonlarca kilometre uzaklıktaki bir kuyrukluyıldızlar kuşağı yahut kuyruklu yıldız kümesidir.

Burada bulunan gökcisimleri, birer kirli kartopunu andırıyorlar. Kuyrukluyıldızların kaynağı olan bu cisimler, taş ve toz parçalarının yanı sıra, katı hale gelmiş metan, amonyak gibi molekülleri ve önemli ölçüde su buzu içeriyorlar.

NASA Verileri Kuramı Destekliyor

1986'da, Halley kuyruklu yıldızının, su buharından oluşmuş atmosferindeki D (Döteryum) / H (Hidrojen) oranını ölçme olanağı elde edilmiştir. Kuyrukluyıldızın atmosferinin ortasından geçen Giotto uzay sondasına yerleştirilmiş olan kütle spektrometresi ile D/H oranının, 1/10.000 dolayında olduğunu kestirilebilmiştir. Bu ise Dünya atmosferindeki orana oldukça yakın bir değerdir.

1997'de NASA'nın ortaya attığı uydu verileri, Frank'ın görüşünü destekler nitelikteydi. Veriler, Atmosfer'in üst kısımlarında, o zamana kadar geçerli olan kuramların öngördüğünden çok daha fazla su olduğunu ortaya koymuştu. Bunun akla en uygun açıklaması ise atmosfere sürekli giren buz yüklü kuyruklu yıldızlardan kaynaklanan su buharı olabilirdi.

NASA'nın gözlediği ve 2000 yılının Temmuz ayında, Güneş'e yaklaşırken parçalanan LİNEAR kuyrukluyıldızı, bu yeni suyun kuyruklu yıldızlardan geldiği kuramına büyük destek sağlayan ilk örnek olmuştur. Çünkü bu kuyrukluyıldız, Dünya'daki suyla aynı izotopik bileşime sahip olduğu ifade edilen ilk kuyrukluyıldızdı. Taşıdığı su miktarı, 3,6 milyon ton olarak hesaplanan ve yaklaşık 1 kilometre çapındaki LİNEAR, kendi türünden kuyrukluyıldızların taşıyabileceği su miktarını göstermesi bakımından bir ilkti…

Son görüntülerin, parazit olasılığını ortadan kaldıran bir teknik kullanılarak, yeryüzünden, optik bir teleskopla alınmış olması, kuramı güçlendirici bir nokta olarak değerlendiriliyor.

http://www.yaklasansaat.com/dunyamiz/hayatioz_su/su3.asp

Biz, rüzgârları aşılayıcı olarak gönderdik ve gökten bir su indirdik de onunla su ihtiyacınızı karşıladık. (Biz bunları yapmasaydık) siz onu (yeterli) suyu depolayamazdınız.
15 (Hicr)/22

Bu ayette de gökten su indirilmesinde rüzgârların etkisinden bahsediliyor. Bazı bilimsel kaynaklarda da ''güneş rüzgârı''nın kuyruklu yıldızlardan suyun ayrılmasındaki rolü açıklanmaktadır.

Güneşin korona tabakasından gezegenler arası ortama yayılan elektrik yüklü taneciklerin oluşturduğu etkiye Güneş Rüzgârı adı verilmektedir. Güneşe yaklaşan kuyruklu yıldızların kuyrukları bu rüzgârın etkisi ile güneşe ters yönde uzanırlar. Güneş Rüzgârı, proton, elektron ve %5 kadar helyum çekirdeği ile az miktarda daha ağır atomlardan oluşmuştur.

http://www.uydukurdu.com/forum/showthread.php/evren_astronomi_ve_uzay-82789.html?s=e7f811e484a799abfe624c911c45674e&

http://www.fenforum.gen.tr/evren-astronomi-ve-t2106/index.html?s=42db869f69668c7d1cb3411e01b5bcb9&p=5682

Kuyruklu yıldızlar üç bölümden meydana gelir; çekirdek, saç ve kuyruk. Çekirdeğin büyüklüğü çok değişiktir… Çekirdeğin yapısında daha çok su buzu ve kaya gibi katı maddelerle hidrojen, karbon, azot ve oksijen gibi hafif maddeler bulunur. Kuyruklu yıldız, Güneş'e yaklaşırken sıcaklık tesiriyle çekirdekteki bu maddelerin bir kısmı katı durumundan gaz durumuna geçer ve çekirdek etrafında kuyruklu yıldızın saçı adı verilen, çok az yoğunlukta bir çeşit atmosfer meydana gelir. Güneş ışığının ve Güneş rüzgârının tesiriyle bu atmosferden ayrılan gaz ve toz partikülleri, Güneş'in aksi istikametinde çekirdekten uzaklaşırlar. İşte kuyruklu yıldızın kuyruğu dediğimiz şey, çekirdekten kopan bu parçacıklardır.

Görüldüğü gibi, dünya atmosferindeki bildiğimiz rüzgârın yerini Güneş rüzgârları almış ama ayetin anlamındaki bütünlük ve gerçeklik bozulmamıştır.

68. İçtiğiniz suya baktınız mı?
69. Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?

56(Vakıa)/68,69

Kısaca hatırlatmak gerekirse, Oort Bulutu, kuyruklu yıldız deposu olarak adlandırılabilecek bir oluşumdur. Oradaki cisimlerden biri tedirginliğe uğrayacak olursa, içeriye, yani Güneş'e doğru düşmeye başlayacaktır. Daha sonra başına çok çeşitli şeyler gelebilir. Güneş'in etrafında bir tur atıp binlerce veya milyonlarca yıl tekrar görünmemek üzere Oort Bulutu'na geri dönebilir.''

http://www.ido-forum.org/uzay-astronomi/142736-gezegenlerin-otesinde.html

Kuyruklu Yıldız Bulutu (Kümesi)

Güneş Sistemi'nin oluşumuyla ilgili kuramlara göre, bu kuyruklu yıldızlar da, Güneş ve gezegenlerin içinde oluştuğu gaz ve toz bulutundan ortaya çıkmışlardır. Daha sonra Jüpiter ve Neptün gibi dev gaz gezegenlerinin, bugün bulunduğu soğuk bölgelerde toplanmışlardı. Ancak gaz devlerinin

kütle çekim etkisi, bunları Güneş Sistemi'nin dışına; kimini Oort Bulutu'na, kimini de yıldızlararası boşluğa fırlatmıştı. Oort Bulutu, geçmekte olan bir yıldızın kütle çekim etkisi gibi etkilerle hareketlenerek, bazı kuyrukluyıldızlarını yeniden Güneş Sistemi'nin iç kısımlarına doğru püskürtüyordu.

http://www.yaklasansaat.com/dunyamiz/hayatioz_su/su3.asp

Dünya’daki atmosferde oluşan rüzgârların yerine Güneş rüzgârlarını, atmosferdeki bulutların yerine ise Dünya dışındaki gaz ve toz bulutlarını ele alırsak, Yerküre’ye su taşıyan kuyruklu yıldızların asıl kaynakları bu bulutlar (Oort Bulutu gibi) olduğunu ve ayetlerin neyi ifade ettiğini daha iyi anlamış oluruz.

Ayrıca Vakıa suresi 68. ayette ‘’İçtiğiniz suya baktınız mı?’’ diye sorulması ile yukarıda da belirtildiği gibi NASA'nın gözlediği ve 2000 yılının Temmuz’unda ortaya çıkan yeni bir bilgiyle tam bir uyum sağladığını görebiliriz.

“Güneş'e yaklaşırken parçalanan LİNEAR kuyrukluyıldızı, bu yeni 'suyun kuyruklu yıldızlardan geldiği kuramına büyük destek sağlayan ilk örnek olmuştur. Çünkü bu kuyruklu yıldız, Dünya'daki suyla aynı izotopik bileşime sahip olduğu ifade edilen ilk kuyruklu yıldızdı.’’

Yani, içtiğimiz suyu incelediğimizde izotopik bileşiminin kuyruklu yıldızın geldiği buluttaki (Oort Bulutu’ndaki) suyla aynı olduğunu görebileceğiz anlamı çıkmaktadır. Vakıa Suresi 69. ayette de buluttan indirilmesinden bahsedilmesi bu durumu destekliyor. Tabii ki bu anlamlar, ayetlerin ilk algılanabilen anlamlarının, yani bildiğimiz buluttan yağmur suyunun indirilmesi ile uzaydaki bulutumsu cisimlerden Dünya’ya gelen su olarak da algılanabilecektir. Ayrıca Kuran’da bahsi geçen Nuh Tufanı’nın ne şekilde gerçekleşebilmiş olabileceği konusunda da kuyruklu yıldızlarla taşınan suyun etkili olabileceği şu ayetlerle işaret edilmektedir.

Biz de bunun üzerine gök kapılarını boşanan sularla açtık.

Yeryüzünde kaynaklar fışkırttık; her iki su, takdir edilen bir ölçüye göre birleşti.

54(Kamer)/11, 12

GÖKTEKİ DAĞLARDAN İNEN DOLU (BUZ KÜTLELERİ)

Görmez misin ki Allah bir takım bulutları (çıkarıp) sürüyor; sonra onları bir araya getirip üst üste yığıyor. İşte görüyorsun ki bunlar arasından yağmur çıkıyor. O, gökten, oradaki dağlardan (dağlar büyüklüğünde bulutlardan) dolu indirir. Artık onu dilediğine isabet ettirir; dilediğinden de onu uzak tutar; (bu bulutların) şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri alır! 24(Nur)/43

Yukarıdaki ayette geçen "gökten, oradaki dağlardan" benzetmesi çok ilginç bir anlatımdır. Bu benzetim aynı zamanda önemli bir gerçeğin de ifadesini içermektedir. Gökte yani uzayda gerçekten de dağlar kadar büyük ve tam da dağları andıran kütleler dolaşır. Bunlar kuyruklu yıldızlardır. Bu kuyruklu yıldızlar büyük oranda buzdan oluşurlar. Ayette bahsedilen dolu da zaten buz kütlelerinden oluşur. Bu dağlar gibi buz kütleleri zaman zaman Dünyamıza da isabet edebilmektedirler.

Bir kuyruklu yıldız, kirli **buz,** toz ve gazdan oluşur.

http://www.biltek.tubitak.gov.tr/merak_ettikleriniz/index.php?kategori_id=1&soru_id=483

Kuyruklu yıldızlar aslında 10-100 km. çapında **buz** ve kaya karışımı cisimlerdir. Bu buz ve kaya karışımı çekirdek, Güneşe yaklaştıkça üzerinden buharlaşan su, arkasında bir iz bırakmasına ve bu yüzden kuyrukluyıldız olarak adlandırılmasına sebep olmuştur.

...

Kuyruklu yıldızlar genel olarak 5-20 km çaplı, su, amonyak ve **metan buzu** ile toz (silisyum) karışımından oluşmuş kirli kartopu görünümündedirler. Bu ana parçaya "çekirdek" adı verilmektedir. Bu cisim Güneş'e yaklaştıkça, Güneş'in ısı etkisi altında buzları erimeye ve buharlaşmaya başlar. Buharlaşma sonucu serbest kalan toz ve gaz parçacıkları çekirdeğin etrafında yoğun ve parlak bir bulut oluşturur. Bu buluta kuyrukluyıldızın "saç" bölgesi denmektedir. Kuyrukluyıldız Güneş'e daha da yaklaşınca bu sefer Güneş'in ışınım basıncı etkisi sonucu saç bölgesindeki toz ve gaz, çekirdeğin peşi sıra bir kuyruk oluşturur. Bu kuyruk oluşum nedeni gereği her zaman Güneş'in aksi yönünde uzanır. Böylece çekirdek Güneş'e yaklaştıkça daha büyük boyutlu bir kuyruk oluşturur ve kuyrukluyıldız çıplak gözle dahi görülebilir hale gelebilir.

http://www.fiziksemineri.com/astronomi/kuyyil.html

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Amatör Astronomi Topluluğu üyesi Tunç Tezel, Perse göktaşlarının, 'Swift-Tuttle' kuyrukluyıldızından arta kalan döküntülerden oluştuğunu belirtti. Toz ve **buz** atıklarının 'yıldız kayması'na benzediğini söyleyen Tezel şöyle dedi:…

Swift-Tuttle kuyrukluyıldızının yörüngesi Dünya'nın yörüngesiyle neredeyse çakışıyor, ama Dünya'ya çarpması gibi bir olasılığın bulunmadığı hesaplanıyor. Kuyrukluyıldız toz ve **buz** atıklarını arkasında bırakırken, bunlar yörüngesi boyunca dağılıyor. Toz ve **buz** atıkları her ağustos ayında atmosfere giriyor, 'kayan yıldız' gibi görünüyor."

http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=45059

Danimarkalı araştırmacılar, 1908 yılında Sibirya üzerinde meydana gelen ve 500 hektar ormanı yok eden patlamaya, Dünya yakınlarından geçen bir kuyruklu yıldızdan kopan büyük bir parçanın yol açmış olabileceğini açıkladılar.

Araştırmacılara göre "Tunguska Olayı" 1-10 milyon ton ağırlığında bir **buz kütlesinin** orman üzerinde patlamasıyla meydana gelmiş.

Rasmussen, **buz kütlesinin**, her 3,3 yılda bir Dünya'nın yanından geçen Encke Kuyrukluyıldızı'ndan koptuğu görüşünde.

http://www.biltek.tubitak.gov.tr/haberler/cevre/2000-01-14.pdf

Tunguska olayı, 30 Haziran 1908 günü sabah saat yaklaşık 7:45 sularında Sibirya'nın orta kesimlerindeki Podkamennaya Tunguska Irmağı yakınlarında oluşan büyük gök patlamasının adıdır.

Patlama 10-15 bin tonluk bir dinamit kütlesinin patlamasına eşdeğerdi. Kesin olmayan verilere göre patlamanın nedeninin, bir kuyrukluyıldız parçasının ya da meteorun Yer'e çarpması olduğu sanılmaktadır. Cismin atmosfere yaklaşık 100.000 km/h hızla girdiği ve ağırlığının 100.000 ile 1.000.000 ton arasında olduğu varsayılmaktadır.

Patlama bölgesi ilk olarak Rus bilim adamı Leonid Alekseyeviç Kulik tarafından 1927-1930 yılları arasında incelendi. Olayı uzaktan gözleyenler önce bir **ateş topu** gördüklerini ve ardından yer sarsıntısıyla

birlikte, güçlü sıcak rüzgârların oluştuğunu söylediler. Avrupa'daki sismograflar, patlamanın neden olduğu sismik dalgaları saptadılar. Patlamanın alevleri yaklaşık 800 km uzaktan görülmüştü. Cisim atmosferde buharlaştığından çevreye çeşitli gazlar yayılmış ve olaydan belli bir süre sonra bile Sibirya ve Avrupa'da geceleri **gökyüzünün parlak bir renk almasına** neden olmuştur.

http://tr.wikipedia.org/wiki/Tunguska_olay%C4%B1

Yukarıdaki bilgilerde, ayette geçen "şimşeğinin parıltısı gözleri alır" ifadesini destekleyen kısımlar vardır. Tunguska olayında oluşan patlamanın çok güçlü olması, alevlerinin yüzlerce kilometre uzaklıktan görülebilmesi ve uzun bir süre gökyüzünün parlak bir renk alması güçlü bir ışımanın belirtileridir. Üstelik ayette "Allah onu dilediğine isabet ettirir dilediğinde uzak tutar" denilmesi bunun çok etkili bir olay olduğunun değişik bir tarzda ifadesidir.

GÖKTEKİ BURÇLAR

Burçlara sahip gökyüzüne
85 (Buruc)/1

Gökte burçları var eden, onların içinde bir lamba (güneş) ve nurlu bir Ay barındıran Allah, çok yücedir.
25 (Furkan)/61

Andolsun, biz gökte birtakım burçlar yarattık ve seyredenler için onu süsledik.
15 (Hicr)/16

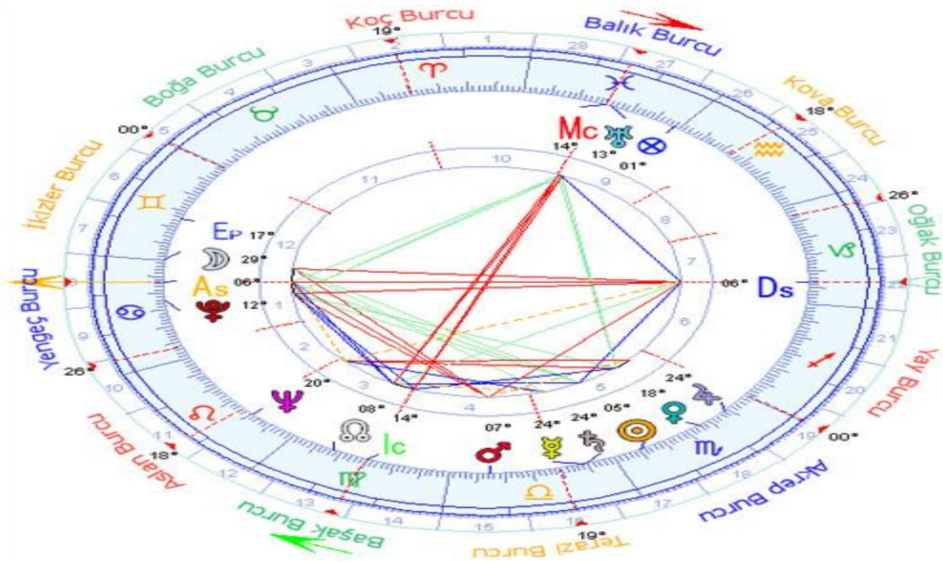
Ayetlerdeki "Buruc" İle Modern Astronominin Bulgularındaki Uyum
"Buruc", bilindiği gibi "burc"un çoğuludur. Burc, aslında "görünen şey" demek olup daha sonraları her bakanın gözüne çarpacak şekilde görünen

yüksek köşk = kasr-ı âlî manasında hakikat olmuştur. Şehir surlarının, kalelerin yüksek yerlerine de aynı şekilde burc denilmiştir.

Bunlara benzetme yoluyla veya "görünme" manasıyla gökteki yıldızlara veya büyüklerine veya bazı yıldızların bir araya gelmesinden ortaya çıkan görüntülere de burc denilmiş ve özellikle, bildiğimiz oniki burçta yani Koç, Öküz(Boğa), İkizler, Yengeç, Aslan, Başak, vs. burçlarında hakikat olmuştur. Onun için astronomi ve yıldız ıstılahında burç deyimi altısı kuzeyde ve altısı güneyde olan bu onikisi için kullanılmış, diğerlerinde ise "suret" tabiri kullanılmıştır.

Gökte bu oniki burcun bulunduğu sahaya "mıntıkatu'l-buruc" yani burçlar kuşağı (Zodyak) ismi verilir.” (Elmalılı Tefsiri)
http://www.kuranikerim.com/telmalili/buruc.htm

Zodyak Burçlar Kuşağı: Zodyak, ekliptiğin iki yanında, aşağı yukarı 18 derece genişliğinde, içinde Güneş'in ve gezegenlerin döndüğü bir gök kubbe kuşağıdır. Ekliptik, Dünya’dan bakan birinin gözüktüğü şekliyle Güneş'in Yeryüzü çevresinde bir yılda çizdiği görünür yörüngesidir.

http://www.astrozoom.com/kemal_milar/ev/p_13/

Halk arasında, zodyak (burçlar kuşağı) üzerinde yer alan 12 takımyıldıza ortak olarak “burçlar” adı verilmiştir. Zodyak, gökyüzünde güneş ve başlıca gezegenlerin yolu üzerinde bulunduğu tasarlanan hayali bir kuşaktır. Burçlar kuşağı olarak da bilinmektedir.
http://www.turkansiklopedi.com/kultur/160-burclar-ve-astroloji/16295-takimyildiz.html

Yukarıdaki bilgi ve grafiklerden anlaşılacağı üzere, “buruc” kelimesi burc kelimesinin çoğulu olarak burçları ifade etmektedir. Burçları, günümüz dillerindeki kullanımda ve hatta antik dönemlerde bile, tamamını çoğul olarak ifade etmek için kullanılan kavram ise “Zodyak”tır. Yukarıda verilen Kuran ayetlerinde geçen “buruc” kavramının yerine “Zodyak”ı koyduğumuzda, modern astronomi biliminin bulgularıyla çok ilginç bir şekilde uyuşan durumlar ortaya çıkmaktadır. Zodyakın en önemli ve temel özellikleri, yıldız gruplarından oluşması ve bir halka (çember) şeklinde olmasıdır. Ayrıca yukarıdaki eski çağlarda astrolojiyle uğraşanları simgeleyen resimde de Zodyak, yıldızlardan oluşan bir halka şeklinde tasvir edilmiştir. Bunun yanında en geçerli tefsir kaynaklarından biri olarak kabul edilen Elmalılı Tefsirinde de “buruc” kavramının burçlar kuşağı Zodyakı ifade ettiği belirtilmiştir. Ayetlerdeki burçları ifade eden buruc kavramının yerine bu temel özellikleri koyarsak söz konusu ayetleri şu şekilde de anlamlandırabiliriz:

Buruc 1. ayet: Halka şeklindeki yıldız gruplarına (takımyıldızlar) sahip gökyüzüne…
Şimdi, inceleyeceğimiz konu, mutlak anlamda Kuran mucizesi ortaya koyduğu iddiasında olan bir husus olmayabilir. Ancak, Kuran-ı Kerim’deki anlatımlarla bilimsel bulguların yani gerçeklerin nasıl birebir örtüştüğünü ortaya koymaktadır.

Şu halde denilebilir ki; burucun Zodyaktan dolayı halka şeklini almış yıldız grupları şekilde açıklanması normaldir. Zodyak da zaten varsayımsal ve hayali bir kuşaktır, göklerde yani, Dünya’yı çevreleyen

uzayda yıldızlardan oluşan halka şeklini almış yapılar var mıdır ki Kuran ile bilim arasındaki uyumdan bahsedilebilsin?!

Peki; ya varsa?.. *Gould Kuşağı: Galaksi düzlemine ~20 derece eğimli, Orion ile Scorpius takımyıldızları arasında bulunan çok parlak yıldızların oluşturduğu bir bant*
http://www.istanbul.edu.tr/fen/astronomy/galaxy/galaktikcevre.pdf

Güneşin galaksi içindeki hareketi geçen birkaç milyon yıl içerisinde düşük yoğunluklu yıldızlararası ortama sahip Gould Kuşağı içinde yolculuk ettiğini göstermektedir.
http://www.istanbul.edu.tr/fen/astronomy/populer/cevre/cevresi.htm

Gould Kemerinin kaynağı konusunda teoriler bulunmaktadır bu teorilerden birine göre asıl hikâye bundan milyarlarca yıl önce başlıyor. (Comeron & Torra 1994, AA, 281, 35).

Gökadalar arası uzay boşluğunda başıboş ilerleyen yüksek enleme sahip devasa bir HI gaz ve toz bulutu gözüne kestirdiği gökadamızın sarmal kollarından birisine 50 milyon yıl önce bindirmesi sonucu çarpışma bölgesindeki sarmal kol üzerindeki gaz sıkışmaya başlıyor ve kompozisyonları, kinematikleri hatta yaşları bile aynı olan ve her bakımdan gökada yıldız popülasyonundan çok farklı binlerce parlak sıcak yıldız kaynamakta olan su üzerindeki kabarcıklar gibi filizlenmeye başlıyor.

Günümüzde Gould’un kemeri kabaca 2000 IY çapında ve birçok OB yıldız birliği, X-ışını yayan genç düşük kütleli yıldızlar, yıldızlararası moleküler gaz ve tozdan oluşan 1 – 2 milyon güneş kütlesinde ve sürekli genişleyen elipsvari bir halkadır. Güneş sistemimizin gökada sarmal kolları üzerindeki yolculuğu sayesinde şans eseri bu ilginç yapının merkezine yakın bir bölgeden geçiş yapmaktadır.

Gould’un tanımlamasında parlak yıldızlardan oluşan devasa bir çemberin gökyüzünde bir bant oluşturduğunu ve Samanyolu ile

Güney Haçı bölgesinde kesişerek tüm mevsimler boyunca belirgin olduğunu bildirmiştir.

Gould’un kemeri gökyüzünde birçok takımyıldız içinden geçmektedir. Gökadamız Samanyolu’nun sarmal kollarının bulunduğu galaktik düzlem ile yaptığı yaklaşık olarak 20 derecelik eğiklik sayesinde gökyüzünde Argo, Pupa, Erboğa, Kurt, Yay, Akrep, Kraliçe, Sefe, Çalgı, Yılancı, Orion, Boğa, Büyük köpek, gibi takımyıldızlara adeta parlak mavi beyaz ve kırmızı süperdev hazineleri ile can vermektedir. **Gould’un kemeri olmasaydı, Yay ve Akrep takımyıldızlarındaki birçok yıldız gökadanın karanlık ve tozlu bölgelerinde arka planda sönümlenmiş biçimde görülecek ve ne muhteşem kırmızı dev Antares ne de büyüleyici Akrep-Erboğa (Sco-Cen) yıldız birliği biz gökyüzü tutkunlarının teleskoplarına renkli ziyafetlerini sunmayacaktı.**

2003 yılında Paris Üniversitesinden Christophe A. Perrot ve Isabelle A. Grenier’in çalışmalarında Gould’un kemerinin 2400’e 1500 Iy genişlikte yayılan bir elips halka olduğunu ve güneşimizin de bu halkanın merkezinden hafifçe uzakta bulunduğunu belirtmişlerdir.

http://www.gokbilim.com/forum/viewtopic.php?f=2&t=3397

Özellikle şu ayete dikkat çekilmelidir;

(Hicr: 16) **Andolsun, biz gökte birtakım burçlar yarattık ve seyredenler için onu süsledik.**

Bu ayetteki ifadeye göre yukarıda bahsi geçen şu bilgileri tekrar değerlendirelim:**“Gould’un kemeri olmasaydı, Yay ve Akrep takımyıldızlarındaki birçok yıldız gökadanın karanlık ve tozlu bölgelerinde arka planda sönümlenmiş biçimde görülecek ve ne muhteşem kırmızı dev Antares nede büyüleyici Akrep-Erboğa (Sco-Cen) yıldız birliği biz gökyüzü tutkunlarının teleskoplarına renkli ziyafetlerini sunmayacaktı.”**

Şimdi de şu ayete ve yukarıda bahsi geçen bilgilere Kuran’ın anlatımları ve bilim arasındaki uyum açısından tekrar bakalım. Furkan 61: **Gökte burçları var eden, onların içinde bir lamba (Güneş) ve nurlu bir Ay barındıran Allah, çok yücedir.**

“2003 yılında Paris Üniversitesinden Christophe A. Perrot ve Isabelle A. Grenier’in çalışmalarında Gould’un kemerinin 2400’e 1500 Iy (ışık yılı) genişlikte yayılan bir elips halka olduğunu ve güneşimizin de bu halkanın merkezinden hafifçe uzakta bulunduğunu belirtmişlerdir.”

Dünya Göğünün Kandillerle Donatılması ve Gould Kuşağı:

Mülk Suresi 5.ayet ve Fussilet Suresi 12.ayette bahsedilen “Dünya göğünün kandillerle donatılması” olayı ile bu bölümde açıklanan Gould Kuşağı’nın oluşum ve özellikleri dikkate alındığında, yine yukarıda açıklanan durumlara benzeyen ilginç bir uyum göze çarpmaktadır. Daha önceki bazı bölümlerde de bahsedildiği üzere, Dünya göğünün kandillerle donatıldığından bahsedilmesi için öncelikle Dünya’nın hâlihazırda var olması gerekliliğini ve ancak bu şekilde Dünya’nın göğünden bahsedilmesinin mümkün olabileceği doğal olarak akla gelmektedir. Sonuç olarak Dünya daha önce oluşmuşken, çok yoğun bir yıldız oluşumu meydana gelmiş olmalıdır. Bundan, Dünya çevresinde başka hiçbir yıldızın bulunmadığı sonucunu çıkarmamalıyız. Ancak, ayetlerde geçen “donatılma, süslenme” gibi bir olayın gerçekleşebilmesi için var olanlara ek olarak çok yoğun bir yıldız oluşumunun Dünya çevresinde gerçekleşmiş olması gerekir. Yukarıdaki Gould Kuşağı (Gould Kemeri) ile ilgili açıklamalarda da bu durumu doğrulayan bilgiler verilmiştir. Özellikle de yoğun yıldızlardan oluşan Gould Kuşağının, bir gaz ve toz bulutunun galaksimizin sarmal kollarından biriyle 50 milyon yıl kadar önce çarpışması yoluyla oluşmuş olması çok önemli bir bilgidir. Dikkat edilirse, bu olayın 50 milyon yıl önce gerçekleştiği tahmin edilmektedir. Dünyamızın yaşının yaklaşık 4,5 milyar yıl olduğu göz önüne alındığında, bahsedilen kandillerle (yıldızlarla) donatılma olayının Dünya’nın oluşumundan çok sonra gerçekleştiği hemen fark edilebilir.

AYIN PARLAK VE NURLU KILINMASI

Onların içinde ayı bir nur kılmış, güneşi de bir lamba yapmıştır.
71(Nuh)/16

Gökte burçları var eden, onların içinde bir çerağ (güneş) ve nurlu bir ay barındıran Allah, yüceler yücesidir.
25(Furkan)/61

Güneşi ışıklı, ayı da parlak kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona birtakım menziller takdir eden O'dur. Allah bunları, ancak bir gerçeğe binaen yaratmıştır. O, bilen bir kavme ayetlerini açıklamaktadır.

10(Yunus)/5

Kuran’da Ay ile ilgili ayetlerde birçok kez Ay’ın nurlu ve parlak olması vurgulanmıştır. Peki, bu kadar çok bu özelliklerine değinilmesindeki hikmet ne olabilir? Yoksa Ay’ın yüzeyi camdan ya da kristallerden mi oluşmaktadır ki, sürekli onun parlak ve nurlu kılındığından bahsediliyor? Ay toprağı kehribar rengindedir ve içinde ‘’cam kürecikler’’ bulunur Bunların meteorların Ay yüzeyine düşmesiyle oluştukları sanılmaktadır.’’

(http://www.e-okul.biz/ayin-yapisi-ve-hareketleri-t1808.html?s=ba5d7e4f02d7cbc388bb06203931ec6d&)

‘’Ay toprağı çeşitli enteresan şekillerdeki ‘’cam parçacıkları ve kristallerin’’ karışımı olup, içerisinde küçük demir meteor parçacıkları da bulunmaktadır.’’ Ercin KASAPOĞLU Pennsylvania Üniversitesi, A.B,D.

http://www.mta.gov.tr/mta_web/kutuphane/mtadergi/74_11.pdf

Allah bunları, ancak bir gerçeğe (ve hikmete) binaen yaratmıştır. O, bilen bir kavme ayetlerini açıklamaktadır.
15 (Yunus Suresi)/5

YERKÜRE'NİN UÇLARINDAN EKSİLTİLMESİ

Bizim, o yerküreye gelip onu uçlarından biraz eksilttiğimizi görmediler mi?'' Allah hükmeder; O'nun hükmünü denetleyecek de yoktur. Hesabı çok çabuk görür.

13(Rad)/ 41

Gazların atmosfere kaçışına neden olan bir başka etken, Güneş rüzgârıdır. Bu rüzgâr, Güneş'ten gelen yüklü parçacıkları içerir ve bu parçacıklar atmosferin üst katmanlarındaki moleküllerle çarpıştıklarında onlara atmosferden uzaya kaçmalarına yetecek hızı kazandırabilir. Yine, Güneş'ten ve yıldızlararası ortamdan gelen morötesi ve yüksek enerjili ışınım, atmosferin üst katmanlarındaki su moleküllerini parçalayabilir. Bu durumda, hidrojen ve oksijen ortaya çıkar. Hidrojen, en hafif gaz olduğundan, atmosferin üst katmanlarından kolayca uzaya kaçabilir.'' (www.nadidem.net/mkpdf/db06.pdf BİLİM VE TEKNİK TEMMUZ 2006)

Furkan 25. ayet ile bilimsel kaynaktaki bilgilerin uyumuna dikkat ediniz. Yerküre'nin ya da Dünya'nın uçlarından eksiltilmesi, Yerküre'nin en ucu sayılabilecek atmosferin üst katmanlarından maddelerin ve bu arada suyun da Güneş rüzgârlarının ve morötesi ışınların etkisiyle uzaya kaçmaya devam ettiği belirtiliyor. Aynen ayette açıklandığı gibi Yerküre tam da uçlarından yani atmosferin üst tabakalarından eksilmekte, diğer bir deyişle kütlesinden kaybetmektedir.

Yerküredeki su da Güneş rüzgârları ve morötesi ışınların etkisiyle uzaya kaçmakta yani sürekli eksilmektedir. Bu durum yukarıdaki bölümlerde suyun göklerden indirilmesi, yani Dünya dışından, uzaydan gelmesi ile ilgili olan konu ve bunun Kuran'da işaret edildiği ayetlerle desteklenmektedir.

Biz, rüzgârları aşılayıcı olarak gönderdik ve gökten bir su indirdik de onunla su ihtiyacınızı karşıladık. (Biz bunları yapmasaydık) **siz o** (yeterli) **suyu depolayamazdınız.** 15(Hicr)/ 22

Bu ayette de suyun sürekli eksildiği belirtilmekte ve eğer uzaydan Yüce Allah’ın takdiri ile yeterli miktarda su indirilmemesi halinde insanların yeterli suyu depolayıp muhafaza edemeyeceğine işaret edilmektedir.

YÜCE ALLAH’IN NURUNUN TEMSİLİ VE SAMANYOLU GALAKSİSİ

(Farklı Bir Yorum)

> **Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun temsili, içinde lamba bulunan bir kandillik gibidir. O lamba kristal bir fanus içindedir; o fanus da sanki inciye benzer bir yıldız gibidir ki, doğuya da, batıya da nispet edilemeyen mübarek bir ağaçtan, yani zeytinden** (çıkan yağdan) **tutuşturulur. Onun yağı, neredeyse, kendisine ateş değmese dahi ışık verir.** (Bu,) **nur üstüne nurdur. Allah dilediği kimseyi nuruna eriştirir. Allah insanlara** (işte böyle) **temsiller getirir. Allah her şeyi bilir.**

24 (Nur)/35

Bu ayette kandillik lambanın içinde bulunduğu kristal fanus olarak açıklanan şey “**mişkat**” olarak geçmektedir. Mişkatın içindeki lambadan ise ‘’misbah ‘’ olarak söz edilmiştir. ‘’ Sanki bir mişkat, yani arkasına nüfuz edilmez dairevî veya çokgen bir pencere. ‘’ (Elmalılı Tefsiri)

‘’MISBÂH: "Sabah ve Sabâhat" maddesinden ism-i alettir ki, sabah gibi hoş ve kuvvetli aydınlık veren lamba demektir. Kuran'da Güneş’e sirac denilmiş olduğu halde, burada misbah denilmiş olması, bunun yanında güneşin normal bir kandil kadar kalacağına işaret eder. O misbah, bir billurda sırça, yani billur, sanki inciye benzer bir yıldız. İncimsi yıldız, zühre gibi inci saflığı ve güzelliği ile parıldayan bir yıldız.’’(Elmalılı Tefsiri)

Ayette geçen kavramlarla ilgili bu açıklamalardan sonra bazı bilimsel kaynaklardaki Samanyolu Galaksisinin yapısı ile ilgili bazı alıntılara dikkatlerimiz çekilmektedir.

Samanyolu Gökadası

Gökada çekirdeği 15,000 ışık yılı çapında küresel bulge (şişkin bölge) ile çevrilmiştir. Bu şişkin bölgenin şekli küreseldir

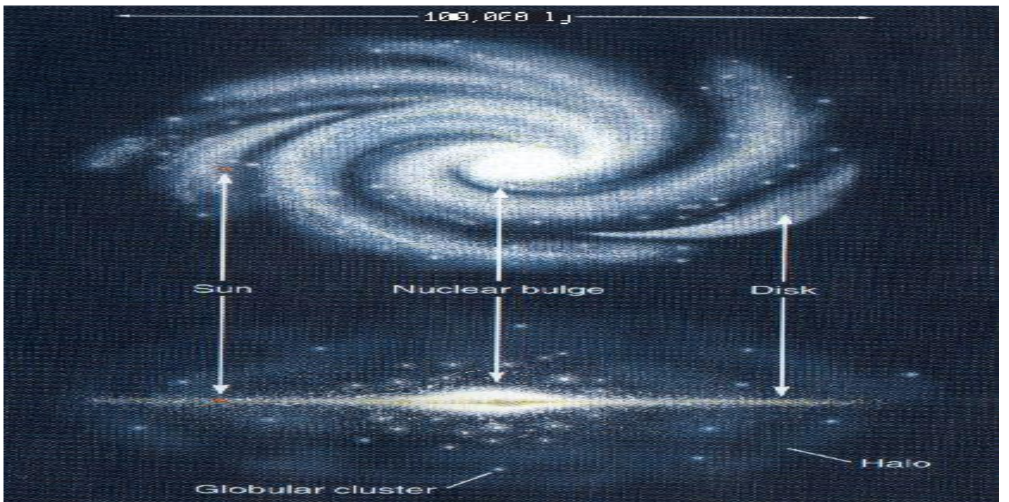
Galaksimiz sarmal şeklindedir; merkezde yoğun bir şişkinlik ile dışarıya doğru merkezi çevreleyecek şekilde uzanan 4 sarmal koldan ve merkezi çevreleyen daha az yoğun bir haleden meydana gelmektedir.’’ http://www.zamandayolculuk.com/cetinbal/HTMLdosya1/Gunessistemi.htm

Geçtiğimiz senelerde, Samanyolu’nun da, Andromeda’nın da “çubuklu spiral galaksi” oldukları ispatlandı. Yani, merkezlerinde yer alan galaktik öz çubuk biçiminde ve dönüp duran spiral kollar da bu çubukların iki yanından çıkıyormuş görüntüsü veriyor. Çubuklu spiral galaksilerin birçoğunda olduğu gibi Samanyolu’nda da bir aktif galaktik çekirdek var. Yani çubuğun tam merkezinde yeni yıldızlar doğuyor ve çubuğun uçlarına doğru olgunlaşarak yol alıyorlar ve genç birer yıldız olduklarında çubuğun ucundan kurtulup sarmal kollardan birindeki yerlerini alıyorlar. Sürekli yeni yıldızların oluştuğu bu galaktik merkezin bir adı da “yıldız fidanlığı”dır.

http://www.derki.com/dergi/index.php/sayi-20/via-lactea.html

‘’Birçok sarmal galaksinin uçları, kollarının başladığı yere rastlayan çubuk biçiminde çekirdekleri vardır. Bu galaksinin de sarmal kolların sıklığına ve çekirdeklerinin büyüklüğüne göre a, b ve c sınıflarına ayrılırlar ve çubuklu galaksi olduklarının görülebilmesi için SBa, SBb ve Sbc biçimde gösterilirler. Bütün sarmalların dönmekte olduğu saptanmıştır.’’

http://www.zamandayolculuk.com/cetinbal/HTMLdosya1/Gunessistemi.htm

http://casswww.ucsd.edu/public/tutorial/MW.html

Görüleceği üzere galaksimizin merkezinde bir şişkin bölge vardır ve küresel bir şekil almıştır. Bu da ayetteki kristal fanusu yani ‘’mişkat’’ ı temsil ediyor olabilir. Ayrıca bu fanus yani mişkat inci gibi parlayan bir yıldıza benzetiliyor ve zaten bu şişkin bölge çok yoğun yıldız kümelerinden oluşuyor. Yukarıda söz edilen Elmalılı Tefsirinde de ‘’Kuran'da Güneş’e sirac denilmiş olduğu halde, burada misbah denilmiş olması, bunun yanında Güneş’in normal bir kandil kadar kalacağına işaret eder...’’ şeklindeki açıklama yapılması da bu görüşü desteklemektedir.

Bunun yanında kristal fanusun yani mişkatin de içinde bulunan misbahtan (lamba) söz ediliyor. Yukarıda belirtilen sözlük anlamında açıklandığı gibi misbah, ‘’meşale’’ ve ‘’çıra’’ anlamlarına da geliyor. Özellikle bu anlamlarıyla düşünüldüğünde yukarıda sözü edilen bilimsel kaynaklarda bahsedilen ‘’galaksi merkezinin çubuk biçimli olması’’ ile aralarında belirgin bir çağrışım meydana getiriyor. Zira meşale ve çıra uçları yakılıp alevlendirilen çubuk biçimli yapıya sahiptir. Ayrıca galaksinin yıldızlardan oluşan spiral yani sarmal kolları da bu çubuk biçimli yapıya uçlarından bağlanmıştır ve bu halleriyle de uçları alevlendirilmiş meşale ya da çıraya benzemektedirler.

Dikkat çeken bir konu da ayette söz edilen lambanın ‘’doğuya da, batıya da nispet edilemeyen mübarek bir ağaçtan, yani zeytinden (çıkan yağdan) tutuşturuluyor’’ olması daha doğrusu bu şekilde temsil ediliyor olmasıdır. Galaksinin merkezindeki çubuk biçimli çekirdek ve diğer yıldızlar hidrojeni yakarak yani hidrojeni helyuma dönüştüren nükleer reaksiyonlarla ışıma yaparlar. Bahsettiğim hidrojen atomu da evrenin her köşesinde en çok bulunan maddedir. (simgesi h, atom numarası 1, atom ağırlığı da 1,00794 amu olan, tek protonlu hemen hemen hiç nötronu olmayan evrende en çok bulunan element.)
http://www.sdu-sozluk.com/sozluk.php?process=word&q=hidrojen

Bu özelliğiyle de sadece doğuya ya da batıya nispet edilemeyen bir yakıttır ve ayette ayrıca söz edilen ‘’ateş değmese bile ışık verir’’

şeklindeki tanımlama da kendiliğinden ve sürekli meydana gelen nükleer reaksiyonların sonucu oluşan ışımayı çağrıştırmaktadır. Bunların yanında ayetteki ''nur üstüne nurdur'' sözü de, galaktik çekirdekteki bu yoğun nükleer aktiviteyi ve galaksi merkezindeki küresel şişkin bölge (bulge) deki yıldızların olağan üstü yoğunluğu ve bunlara ek olarak da galaksinin ince disk, kalın disk ve halo gibi büyük oranda yıldızlardan oluşan katmanlardan oluşuyor olmasına işaret olarak kabul edilebilir.

Ayrıca ayette zeytinin mübarek yani ''bereketli'' olarak nitelendirilmesi de özellikle dikkate değer bir durumdur. '' Hidrojen evrende en fazla ve en yaygın bulunan elementtir. Diğer bütün elementler başlangıçtaki Hidrojenden veya daha sonra ondan türemiş diğer elementlerden yapılmıştır. Hidrojen Evren'deki atomların% 90'dan fazlasını, toplam kütlenin dörtte üçünü oluşturur. Yıldızları oluşturan temel elementtir. Buradaki füzyon prosesiyle birleşerek Helyum atomlarının çekirdeklerini oluşturan Hidrojen atomları büyük miktarda enerji açığa çıkarır.''http://www.genbilim.com/index2.php?option=com_content&do_pdf=1&id=2657

''Yeryüzünde bugün ne varsa; ağaç, çiçek, su, kişioğlu, andıklar (hayvanlar), toprak, maden, petrol, cam gibi ne görüyorsak hidrojenden türemiştir...''
http://www.ahmetercan.net/index.php?mod=HaberDetay&ID=150

(Bu kandil) **birtakım evlerdedir ki, Allah** (o evlerin) **yücelmesine ve içlerinde isminin anılmasına izin vermiştir.** 24 (Nur)/36

Bu ayetteki içlerinde Allah'ın isminin anılmasına izin verdiği ve Allah tarafından yaratılan yapılar yani evler, yani içinde insanlar gibi akıl ve irade sahibi varlıklar olabilecek ve bunlar tarafından Yüce Allah'ın ismi anılarak yüceltilecek evler, galaksileri temsil ediyor olabilir.

Son olarak bu konuyla ilgili çok ilginç gelebilecek ve çok önemli bir ayrıntıyı görelim. Fark edeceğiniz üzere yukarıdaki açıklamalarda hidrojen ve de hidrojenin enerjisi ''zeytin ''ile temsil ediliyor. (Meallerde

''zeytinin yağı'' şeklinde açıklama yapılıyor olsa da ayette sadece zeytinden söz ediliyor.) ''Hidrojen ve hidrojen enerjisi ile bildiğimiz basit bir bitki olan zeytinin ne ilgisi olabilir''? şeklinde akıllarda soru işareti oluşabilir. Buna verilebilecek en basit ve normal karşılanabilecek cevap, bunun sadece temsili olarak verildiği, zeytinyağının özellikle o dönemlerde yakıt olarak ve aydınlatma aracı olarak kullanıldığı'' olabilir.

Zeytin kara suyundan hidrojen enerjisi projesi

Yazar Süleyman YAĞCIZEYBEK

Salı, 17 Haziran 2008
Zeytinyağının üretimi sırasında ortaya çıkan 'karasu'dan hidrojen enerjisi üretimi için proje hazırlandı. AB Proje Uzmanı Süleyman Yağcızeybek, zeytinyağı üreticileri için önemli bir sorun olan zeytin karasuyunu inovatif bir arıtma teknolojisi ile arıtarak, alternatif bir enerji kaynağı olan hidrojen elde edilmesine yönelik bir proje geliştirmeye karar verdiğini açıkladı.''

http://www.kimyamuhendisi.com/index.php?option=com_content&task=view&id=431&Itemid=1

Zeytin Fabrikası Atıksuyundan Biyolojik Hidrojen Üretimi Ve Atıksu Arıtımı İçin Bu Yöntemin Uygulanabilirliği

Eroğlu, Ela Doktora, Kimya Mühendisliği Bölümü Danışmanı: Prof. Dr. İnci Eroğlu Ortak Tez Danışmanı: Prof. Dr. Ufuk Gündüz Haziran 2006, 236 sayfa Fotofermentatif hidrojen üretimi sırasında, oksijensiz koşullarda aydınlatılan bazı tür fotosentetik bakterilerin ortamdaki organik maddeleri parçalayarak hidrojene dönüştürmeleri sonucunda gerçekleştirilir. Bu araştırmada Rhodobacter sphaeroides O.U.001 ile laboratuar ve açık hava koşullarına uygun olarak tasarlanan fotobiyoreaktörlerde zeytin atıksuyundan hidrojen üretilmesi için tek ve çift aşamalı süreçler geliştirilmiştir. Seyreltilmiş zeytin fabrikası atıksuyunun (karasu) biyohidrojen üretimi amacıyla besi yeri olarak

kullanılabileceği gösterilmiştir.’’
hydrogen.cankaya.edu.tr/sunum/sunum9.ppt

Görüleceği üzere Yüce Allah’ın hiçbir sözü rastlantısal veya gelişigüzel değildir. Her biri sonsuz bir bilginin ve kudretin eseridir. Nur suresi 35. ayetin sonundaki ‘’ Allah insanlara (işte böyle) temsiller getirir. Allah her şeyi bilir.’’ sözünün de ne kadar gerçek ve ne kadar anlamlı olduğunu görebiliriz.

MEARİC:4’TEKİ 50 BİN YILDAN OLUŞAN GÜNLER

(Farklı Bir Yorum)

70 (Meâric Suresi)/ (1-9. Ayetler)

1. Bir soran inecek azabı sordu:
2.İnkârcılar için; ki onu savacak yoktur,
3. Yükselme derecelerinin sahibi olan Allah katından.
4. Melekler ve Ruh (Cebrail), oraya, miktarı (dünya senesi ile) ellibin yıl olan bir günde yükselip çıkar.
5.(Resulüm!) **Şimdi sen güzelce sabret.**
6. Doğrusu onlar, o azabı (ihtimalden) **uzak görüyorlar.**
7. Biz ise onu yakın görmekteyiz.
8. O gün gökyüzü, erimiş maden gibi olur.
9. Dağlar da atılmış yüne döner.

‘’Samanyolu gökadası disk çapı yaklaşık olarak yüz bin ışık yılıdır. 1 ışık yılı; ışığın bir yılda gittiği yoldur.’’
http://tr.wikipedia.org/wiki/G%C3%B6kada

‘’Samanyolu’nun çapı 100.000 Işık Yılı(1 milyon trilyon km).’’ http://rasathane.ankara.edu.tr/populer/pak/Evrende_neler_var.pdf [3]

---

[3] The disk of the Milky Way galaxy is about 100,000 light years in diameter (one light year is about 9.5 x 1015 meters), but only about 1000 light year sthick.
http://imagine.gsfc.nasa.gov/docs/ask_astro/answers/980317b.html

Karadelikler Bir Gök Kapısı mı?

Prof. Dr. Osman ÇAKMAK

Karadeliklerin tesir sahasını bir "huni" şeklinde tasvir edebiliriz. Bu bölgenin en geniş sınırı "olay ufku"dur. Bir de çekim tesirinin olağanüstü arttığı, âdeta sonsuz hale geldiği bir bölge vardır ki, burası "huninin" inceldiği uç kısmı teşkil eder ve "tekillik" (singularite)" adını alır. Tekilliğin ötesi farklı kanunların geçerli olduğu bir bölgedir. Bir kısım bilim adamının kanaatine göre karadelikler, kendi varlığı ve öz hacmi ile kendi "dışına" taşmakta; "uzay-zamanı" da beraberinde götürerek bizim âlemimize benzemeyen "farklı" bir âleme geçiş kapısı görevi görmektedir.

Kozmoloji ile ilgili eserlerinden tanıdığımız ünlü fizikçi Paul Davies bu konuda: "Uzay, çok karmaşık bir şekilde 'zamana' bağımlıdır. Uzayın 'gerildiği ve büküldüğü' gibi, zaman da 'gerilir ve bükülür." demektedir.''

''Zamanın 'donarak' ebediyen durması, karadeliklerdeki tekilliğin (singularite) en belirgin özelliğidir. Zamanın durması, zamanın "sabit" kalması; fizik kanunlarının geçerliliğini kaybederek; uzayın bütün öz ve özelliğini yitirmesi ve yepyeni bir başka kâinat'ın içine girilmesi demektir. "Orası" bizim evrenimize hiç benzemeyecek, zaman, madde ve boyutlar farklı keyfiyete bürünecektir. Alıştığımız değer birimlerine sığmayacak özelliklere, fiziğin dar kalıpları ile açıklama getirmek zor görünüyor.

Kâinat dışına açılan "kapı" arayan astrofizikçiler için karadelikler umut kapısı olmuştur. Esasen paralel evrenler, "karşı" âlemlerin yani ahirete ait dünyaların varlığına işaret eden ilgi çekici bir husus olarak karşımıza çıkmaktadır.''

‘’Çok hassas ve ileri bir çekim ölçme cihazı olan Weber dedektörünü kendi galaksimiz olan Samanyolu'nun merkezine yönelttiğimizde belli şiddette bir karadeliğin bize ulaşan çekim ışımasını kaydederiz. Bu, galaksimizin tam merkezinde bir karadeliğin bulunduğuna işaret etmektedir.
Gerçekten de galaksimizin merkezinde çok şiddetli kozmik hadiseler cereyan etmektedir. Oradan alınan ışınlar merkeze yerleşmiş dev bir karadeliğin bulunduğunu göstermektedir.’’

‘’Her karadelik gibi Samanyolu merkezindeki karadelik de durmadan yutmaya devam etmekte, gitgide büyümekte ve güçlenmektedir. Yani tesir sahası gittikçe artmaktadır. Uzun kırmızı ötesi (infrared) astronomisinin tespitleri, her saniye Güneş Sistemi'nin 50 km hızla onun yutulma sahiline yaklaştığımıza göre, Dünya’nın sonu bu karadelik yoluyla mı olacak? sorusu gündeme gelmektedir.’’

Mecerra yahut Şemsü'ş-Şumus: Karadeliklerin ötesi uzayın dışına çıkabilecek tüneller olarak vasıflandırılabilen karadelikler kıyametle ilgili bazı hadislerin yorumunda bizlere ipuçları vermektedir. Bu ipuçlarıyla "Mecerra ve Şemsü' ş- Şumus" konusuna bazı yaklaşımlarda bulunabiliriz. Ayrıca uzay ve kozmos ile ilgili ayet ve hadislerin üzerinde de bu çerçevede bazı yorumlarda bulunmak mümkündür. İlk hadis müellifi olarak kabul edilen San'ani'nin kayıtlarında Peygamberimizin(s) şu sözlerine rastlıyoruz: ***"Bana günler sunuldu. Cuma gününü gördüm; onun güzelliği ve nuru hoşuma gitti. Orada siyah nokta şeklinde bir şey gördüm. "Bu nedir?" diye sordum. "Kıyamet onun içinde" kopacaktır"*** **denildi. Hadisin diğer bir geliş şeklinde, "Cuma günü bir aynada bana gösterildi." denmektedir.**
(Abdürrezzak San'ani, Musannef, III/256, No. 5559, 5560)

Hadiste yer alan ve kıyametin onun içinde kopacağı belirtilen "kara nokta" ile anlatılmak istenen nedir? İslamî literatürde yer alan "Mecerra" ve "Şemsü'ş-Şumus" tabirleri ile ne anlatılmak istendiği konusunda âlimler çeşitli yorumlar yapmışlardır. Kıyamet sırasında göğün

yarılacağını, kapı kapı açılacağını ifade eden ayetin (Gök yarıldığı zaman -ve hep yapa geldiği gibi- Rabbi’nin buyruğunu dinlediği zaman) tefsirinde Hz. Ali (ra)'nin göğün "Mecerra"dan çatlayıp yarılacağı, açıklaması hayli dikkat çekmektedir. (Kadı Beyzavi, II/592; ayet için bkz. İnşikak. 84/1-2). Astrofizikteki gelişmeler çerçevesinde şimdi bu haberleri daha kolay kavrama imkânına sahibiz. Bilindiği gibi karadelikler için en belirgin özellik ağ şeklinde ve sağlam bir surette tesis edilen uzayın "çatlayıp delinmesidir." Mevcut bilgilerimize göre ayetlerin vurguladığı "sema yarılmasını" şehadet âlemi olarak idrak ettiğimiz fizik dünyanın, yani uzay-zamanın değişerek farklı boyutlara kapı açılması olarak yorumlayabiliriz. Kur'an bize her zaman ipuçları vermekte ve birçok yerde de bunların "anlayan, akıl sahibi ve bilgili kimselere misal, ayet (ipucu, delil)" olduğunu tekrarlamakta

http://www.sizinti.com.tr/konular.php?KONUID=5

Fark edeceğiniz üzere yükselme derecelerinin (boyutlarının)sahibi Allah katından inecek olan azab bir kıyamet manzarası oluşturmaktadır. Ayrıca bu kaçınılmaz kıyametin ineceği yükselme derecesi veya boyutuna melekler 50 bin yılda ulaşabilmektedirler. Çeşitli bilimsel kaynaklarda da dünyamızın Güneş Sistemi ile birlikte Samanyolu galaksisinin tam merkezinde bulunan dev karadeliğe doğru giderek yaklaşmakta olduğu belirtilmektedir. Bunun yanında bu karadelikler bildiğimiz fiziksel Evren’deki alışılmış kuralların işlemediği, ışığı bile serbest bırakmayan farklı bir evrensel boyut olarak tanımlayabileceğimiz fizikötesi yapılar oluşturmaktadır. (Bu karadelik daha önce bahsettiğimiz galaksi merkezindeki çubuksu yapının merkezindedir) Samanyolu’nun çapı bilimsel kaynaklarda 100 bin ışık yılı olarak verilmektedir. Bu durumda galaksinin merkezindeki dev karadelik, Samanyolu’nun uçlarına, yarıçapı olan 50 bin ışık yılı mesafededir. Melekler ışıktan yaratılmış varlıklar oldukları için onların ışık hızı ile hareket edebildiklerini düşünürsek meleklerin Samanyolu galaksisinin bir ucundan merkezdeki bu yükselme derecelerini

içerebilecek ve farklı boyutlara bir kapı oluşturabilecek dev karadeliğe ulaşmaları tam da Mearic 4. ayette belirtildiği gibi 50 bin yıl sürecektir.

8. **O gün gökyüzü, erimiş maden gibi olur.**

9. **Dağlar da atılmış yüne döner**.

70 (Mearic)/ 8, 9

Bu ayetler bir kıyamet manzarası oluşturmaktadır. Gökyüzünün erimiş maden gibi olması, Dünya'nın Güneş Sistemi ile birlikte galaksi merkezine çok yaklaşması ve Samanyolu merkezindeki çok yoğun radyoaktif aktivitelerden kaynaklanıyor olabilir, dağların da çok yüksek ısıdan dolayı eriyerek atılmış yüne benzemesi doğaldır.

Galaksi merkezindeki dev karadelik tarafından emilen madde ve enerji, gökbilimcilerin tahminlerine göre ''kuasar'' adı verilen, Evren'de görülen en güçlü ışınımı yayan yapılardan geri püskürtülmektedir. Diğer bir deyişle bunlar karadeliklerin karşı tarafıdır denilebilir. (özellikle galaksi merkezindekilerin olabileceği en güçlü ihtimaldir.) Yukarıda ''Galaksilerin Çöküşü ve Galaktik Kıyamet'' başlığıyla belirtilen konudaki bilgiler ile İbrahim Suresi 48. ayette '' **o gün yerküre başka bir yerküreye, gökler de başka göklere çevrilecek** ''denmesi de kuasarlardan püskürtülen maddenin tekrar gaz bulutlarına, daha sonra da yıldız ve gezegenlere dönüşmesi ile uyum göstermektedir.

TARIK SURESİNDEKİ DELEN YILDIZ (Madde Jetleri)

Nötron Yıldızları, Bunların Çıkardığı ''Jetler'' ve Pulsarlar

1. **Gökyüzüne ve Tarık'a yemin olsun**.

2. **Tarık'ın ne olduğunu nereden bileceksin?**

3. **Delen yıldızdır…**

86(Tarık)/1-3

3. ayetteki ''delen yıldız'', "Necm-i Sakıb" olarak geçmektedir.

İlk olarak Tarık suresinde bahsi geçen 'Necm-i Sakıb' kavramının anlamı üzerinde durmak gerektiğini düşünüyorum. Necm ''yıldız'' anlamına gelmektedir. ''Sakıb'' kelimesi ise ''Sakb'' kökünden gelmektedir ve ''sakb'' aşağıda açıklanan anlamlara gelmektedir.

Sakb: (C.: Sukub) **Delinme, delme.** Bir taraftan diğer tarafa kadar açık olan delik.
Sakb: (C.: Sukub) İnce, uzun. Ev ortasında olan **direk.**
Sakb kökünden türeyen bir kelime olan Sakbe ise,
Sakbe: Çadır direği. Oklava.

http://www.osmanlicaturkce.com/?k=sakb&t=@@

Şimdi yukarıda açıklan bu tanımlamalardan yola çıkarak surede bahsi geçen Necm-i Sakıb''ın ne gibi özellikler taşıması gerektiğini irdeleyelim. İlk olarak delinme yani delik olma, aynı zamanda ''delme'' özelliği olması gereken bir cisim olmalıdır. Yapısında ''bir taraftan diğer tarafa kadar açık olan bir delik'' bulunması da gerekiyor. Bunun yanında ince, uzun ve ev ortasında olan direğe veya çadır direğine ve hatta oklavaya benzer yapıların da bu''necm-i sakıb''da bulunması gerektiği sonucuna varabiliriz.

Peki, Evren'de bu özelliklere sahip yıldızlar veya gökcisimleri var mıdır? Evet, vardır. Bunlar nötron yıldızları, karadelikler ve bunlardan kaynaklanan "**madde jetleridir**." Şimdi, bunların özellikleri hakkında aşağıdaki bilimsel kaynaklara göz atalım.

''Gökbilimcilerin 20,000 IY (ışık yılı) ötelerde keşfettikleri bir nötron yıldızının, karadeliklerin taşıdığı uzaya madde jetleri püskürtme kabiliyetine sahip olduğu ortaya çıktı.''

''Karadeliklerin bir diğer çarpıcı niceliği ise, uzaya büyük enerjilere sahip madde jetleri püskürtebilmeleridir''

‘’NASA'nın Chandra X-ışını gözlem uydusunu kullanan Wisconsin Üniversitesinden Sebastian Heinz'in önderlik ettiği bir ekip, patlayarak ölmüş yıldızların arta kalan yoğun çekirdeği olan bir nötron yıldızının, karadeliklerin relativistik hızlarla püskürttükleri jetleri ile boy ölçüşebilecek madde jetleri püskürttüğüne dair kanıtlar elde etmişlerdir’’

‘’Yeni çalışma sayesinde ilk defa karadeliklere has bir özellik olarak kabul edilen büyük çaplı jetler püskürten bir nötron yıldızı gözlemlenmiş oldu’’

‘’Madisson Üniversitesinden yardımcı doçent, Heinz'e göre: "Karadeliklerin uzun zamandır jetler püskürtmede başarılı oldukları bilinmekteydi, bu keşif ise nötron yıldızlarının da bu işi iyi kıvırdıklarını göstermiştir."

‘’Nötron yıldızı güneşimizin onlarca katı kütleye sahip bir eş yıldız ile wals yapar konumda kitlenmiştir. Kütle çekim eş yıldızdan madde çalarak spiraller halinde dönen diskler ile nötron yıldızının yüzeyine madde yağdırmakta ve bir şekilde uzaya doğru neredeyse ışık hızına yakın hızlarda madde jetleri püskürmesine sebep olmaktadır ‘’

‘’Gökbilimcilerin henüz bu madde jetlerinin neden yapıldıklarını ve nasıl üretildiklerini açıklamakta yolun başında olduğunu bildiren Heinz'e göre: " jetler gizemli madde ışınlarıdır. Bu plazma ışınları kütle aktarımı süren iç bölgeler tarafından fırlatılmaktadır."

Uluslararası katılımlı bir gökbilimci ekibi tarafından gözlemlenen jetler 3 ıy (ışık yılı) uzunluktadır fakat çapı yalnızca 10 km kadar olan bir cisimden kaynaklanmaktadır. Süper kütleli karadeliklerden püsküren jetler ise bazen milyonlarca ıy'ndan daha fazla uzaklıklara yayılabilmektedir.

Karadelikler ya da diğer nesneler tarafından püskürtülen jetlerin nasıl çalıştığının anlaşılması çok mühimdir zira Heinze'ye göre bunlar evreni ateşleyen motorlardır.

İnsanlar karadelikler ve karadelikler tarafından püskürtülen jetlerin evreni ateşlemesindeki önemini fark etmişlerdir. Bunlar devasa miktarlarda kinetik formda enerji taşımaktadırlar ve bu enerjinin yayılımı

daha geniş açıdan evrendeki yapıların oluşumunda büyük büyük önem arz etmektedir

Kaynak: Astronomy. Magazine, Çeviri: Emre Evren
http://www.gokbilim.com/forum/viewtopic.php?t=185&postdays=0&postorder=desc&start=60

‘’Böylece SS 433'e (gözlemlenen nötron yıldızının özel adı) ilişkin birçok sır çözülmüş oldu. Ancak asıl önemli sır hala beklemekte ve yakın gelecekte de çözülebileceğe benzememektedir. Bu sır, hidrojen gazının nasıl olup da nötron yıldızından birbirine zıt yönlerde ve inanılmayacak bir hızla fırlatıldığıdır. Tek bir doğrultuda fırlatılan gazın görsel bölgede ışınım yapan kısmı on milyar km uzunluğunda tahmin edilmiştir. Bu uzunluk, Dünya - Güneş uzaklığının yüz katıdır. Gaz jetini oluşturan enerji ise saniyede 1039 (10 üzeri 39) erg tahmin edilmektedir. Bu ise güneş enerjisinin bir milyar katıdır. SS 433 teki bu enerji kaynağı bilinmemektedir’’
http://www.istanbul.edu.tr/fen/astronomy/populer/tuhaf/tuhaf.htm

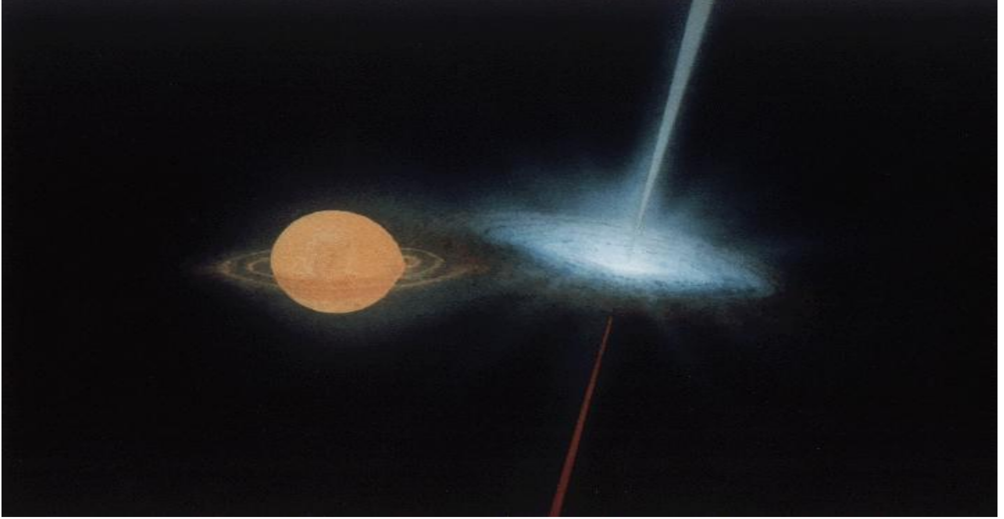
KARADELİK JETLERİ

NASA ve İtalya'dan bilim insanları, gökadaların merkezinde bulunan dev kütleli karadeliklerin kutuplarından fışkıran parçacık fıskiyelerinin (jet) büyük ölçüde elektron ve protondan oluştuğunu belirlediler. Işık hızının %99,9 'u kadar hızlarda seyreden bu jetler karadeliğin yüz binlerce ışıkyılı ötelerine kadar uzanıyorlar ve içlerinde bulundukları gökadaya madde ve enerji taşıyorlar. Araştırmacılar, izledikleri jette 200 milyar kere trilyon kere trilyon kere trilyon kere trilyon parçacık bulunduğunu hesaplamışlar. (NASA Basın Bülteni, 6 Ekim 2006 BİLİM veTEKNiK 10 Ocak 2007)

http://www.biltek.tubitak.gov.tr/haberler/gokbilim/s-470-10.pdf

‘’Çok ağır yıldızlar ömürlerinin sonlarına yaklaşınca çökerek bir nötron yıldızı ya da karadelik haline gelebilmektedir. Gama ışını patlamalarının ise, büyük kütleli yıldızın içinde karadelik meydana gelirken ortaya çıkan,

ışık hızında hareket eden ve yüksek enerjili parçacıklardan oluşan ışıma jetlerinin oluşumu sırasında ortaya çıktıklarına inanılmaktadır.'' (Çeviri: Emre Evren, Kaynak: Astronomy Magazine http://www.gokbilim.com/dergi/Index.php?s=jetler&paged=5

http://www.istanbul.edu.tr/fen/astronomy/populer/tuhaf/tuhaf.htm

Gama ışınları, beta ışınlarından daha yüksek enerjili ve dolayısıyla daha girici (nüfuz edici) ışınlardır.

http://tr.wikipedia.org/wiki/Gama_%C4%B1%C5%9F%C4%B1nlar%C4%B1

Görüleceği üzere, nötron yıldızlarından ve karadeliklerden çıkan jetler gama ışını içermektedir. Aynı zamanda bu gama ışınları bilinen en girici (nüfuz edici) diğer bir deyişle Tarık Suresinde de belirtildiği üzere en ''delici'' ışınlardır. Işık hızına yakın hızlarda ve çok yüksek enerjili plazma halindeki maddeyi ince uzun bir demet halinde püskürtmektedir. Bu anlamda da delici özelliğe sahiptirler.

Evrende Gama Işınları

Gama ışınları evrenin en sıcak bölgesinde üretilen ışığın en enerjik formlarıdır. Süpernova patlamaları ya da atomların parçalanması ve

uzaydaki radyoaktif maddelerin bozunmalarından üretilirler. Süpernova patlamaları, nötron yıldızları, pulsarlar ve kara delikler tüm Evren’in gama ışın kaynaklarıdır.

Gama ışınları Evren’in çok geniş mesafelerinden yayılarak Yerküre’ye kadar gelir ve sadece Yerküre atmosferi tarafından soğurulurlar. Işığın farklı dalga boyları Yerküre atmosferini delerek farklı derinliklere ulaşır. 80.251.40.59/science.ankara.edu.tr/sakkoyun/GammaYonTAyini.doc

Nötron yıldızlarından ve bunların bir türü olan pulsarlardan kaynaklanan gama ışınlarının farklı dalga boyları yerküre atmosferini delerek farklı derinliklere ulaşabilmektedirler. Bu durumda delici özelliklerine bir örnek oluşturmaktadır.

Şimdi de ‘’sakb’’ kökünün diğer anlamları üzerinde duralım. Sakb kelimesinin anlamlarından biri de ‘’delinme’’ ve ‘’bir taraftan diğer tarafa kadar açık olan delik’’tir. Nötron yıldızının merkezinde oluşan ‘’jetler’’ yukarıdaki alıntılarda da belirtildiği gibi yıldızın kutuplarından her iki yönde ışık hızına yakın hızlarda püskürtülmektedir. Bu durumda yıldızın delinmiş olduğu, ‘’bir taraftan diğer tarafa geçen” şeklinde anlayabiliriz.

Bu anlamların yanında ‘’ince, uzun’’, ‘’evin ortasında olan direk’’ sakb kökünden ek alarak türeyen ‘’sakbe’’ kelimesinin anlamı olan ‘’çadır direği’’ ve ‘’oklava’’ anlamları üzerinde duralım. Fark edileceği üzere nötron yıldızının kutuplarından her iki yönde püskürtülen madde jetleri, yukarıdaki alıntılarda da belirtildiği gibi uzunluğu 3 ışıkyılını bulan ve ancak sadece 10 km çapındaki bir gökcisminden kaynaklandığından ‘’ince- uzun’’ tanımlamasını fazlasıyla hak etmektedir. Aynı zamanda bu madde jetleri, yapıları ve görünüşleri gereği yıldızın ortasından geçen ince uzun direği çağrıştırdığı için ‘’evin ortasında olan direk’’, ‘’çadır direği’’ ve hatta ilk bakışta konuya uzak bir kavram gibi görünse de ince uzun yapısı ile madde jetlerini çağrıştırdığı için ‘’oklava’’ anlamlarının da yerinde olduğunu göstermektedir.

Yıldızların Ölümü

PROF. DR. OSMAN ÇAKMAK

Süpernova patlamasından geriye 10-20 km. genişliğinde bir çekirdek kalır. Burada, elektronlarla protonlar birleşmiş ve nötron haline gelmiştir. Yıldız artık bir nötron yumağı haline gelmiş, yoğunluğu ve çekim gücü korkunç boyutlara ulaşmıştır. Bunlara nötron yıldızı denir... Saniyede onlarca, yüzlerce dönüş yapar. Bazıları ise düzenli aralıklarla radyo dalgaları çıkarır. Bunlara da pulsar adı verilir.

http://www.zaferdergisi.com/print/?makale=469

Nötron yıldızlarının bir türü de pulsarlardır. Pulsarların en belirgin özelliği düzenli aralıklarla güçlü radyo dalgaları yaymalarıdır. Daha önce bazı kaynaklarda Tarık Suresinde Tarık olarak belirtilen yıldızla pulsar yıldızları arasında Tarık kelimesini anlamı olan ''vuruşlu, çarpan'' anlamından yola çıkılarak ilişki kurulmuştur. (Tarık, Arapça "tark" kökünden türemiş bir kelime. Periyodik bir "vuruş", periyodik bir "çarpma" anlamlarını karşılayan İngilizcedeki "pulsation=vuruş, titreşim" kelimesinin Arapçadaki tam karşılığı.) Düzenli aralıklarla çıkardıkları çok güçlü radyo dalgaları onlara ''vuruşlu'' olma özelliği vermektedir.

Pulsarların da bir nötron yıldızı türü olmaları ve madde jetleri çıkarabilmeleri sebebiyle Tarık suresinde konu edilen yıldızın anlamıyla ilgili Kuran mucizesini daha net ve daha kesin olarak ortaya koymaktadır. (Pulsarların da madde jeti çıkardıklarına dair bilgi için bakınız)

http://chandra.harvard.edu/photo/2003/vela_pulsar/

Bu açıklama ve bilgilerden de, Yüce Allah'ın Kuran-ı Kerim'de herhangi bir kelime ya da tanımlamayı (Tarık ve Necm-i Sakb) kullanırken sahip olduğu sonsuz bilgiyi ve kudreti nasıl yansıttığına tanık olabiliyoruz.

5. BÖLÜM

KURAN

MODERN BİLİM

KIYAMET

"Her haberin gerçekleşeceği bir zamanı vardır.

Yakında bileceksiniz."

6 (Enam) / 67

YERYÜZÜNÜN KIYAMETTEN ÖNCE KURU BİR TOPRAK HALİNE GELMESİ

Güneş'in dış katmanlarının genişleyerek Dünya'nın yörüngesinin bulunduğu noktaya kadar gelmesi olasıdır ancak son zamanlarda yapılan araştırmalar, Güneş'ten kırmızı dev aşamasının başlarında kaybolan kütle nedeniyle Dünya'nın yörüngesinin daha uzaklaşacağını, dolayısıyla da Güneş'in dış katmanları tarafından yutulmayacağını önermektedir. Ancak Dünya'nın üstündeki suyun tamamı kaynayacak ve atmosferinin çoğu uzaya kaçacaktır. Bu dönemde oluşan güneş sıcaklıklarının sonucunda 900 milyon yıl sonra Dünya yüzeyi bildiğimiz yaşamı destekleyemeyecek kadar ısınacaktır. Bir kaç milyar yıl sonra da yüzeyde bulunan su tamamen yok olacaktır.
http://tr.wikipedia.org/wiki/G%C3%BCne%C5%9F

Ömrünün sonuna yaklaşan Güneş şişerek "kırmızı dev" haline geldiğinde gezegenimizin alev topundan yakayı sıyırabileceği görüşünü ortaya atan iki gökbilimci, bu düşünceyi değiştirmiş bulunuyor:

Güneş Dünya'yı yutup buharlaştıracak... Hesaplar felaketin kaçınılmaz olduğunu gösteriyor. Ama bizlerin, daha doğrusu uzak torunlarımızın korkuya kapılmasına gerek yok. Artan güneş ışınımı nasıl olsa günümüzden 1 milyar sonra Dünya'yı ölü bir kaya parçasına çevirmiş olacak. (Science, 14 Mart 2008)
http://www.biltek.tubitak.gov.tr/haberler/gokbilim/s-485-8.pdf

Yukarıda verilen bilgilerde yeryüzünün Güneş ışınımındaki artış ve Güneş'in kırmızı dev halini alması yoluyla sahip olduğu suyu ve atmosferi kaybederek kuruyacağı belirtilmektedir. Güneş'in kırmızı dev halini almasıyla Dünya'yı yutup yutmayacağı ve bunun zamanı konusunda farklı fikirler ileri sürülse de Güneş ışınımındaki kaçınılmaz artış zaten yeryüzünü aynen ayette belirtildiği gibi kuru bir toprak haline getirecektir. Bu konu, Kuran-ı Kerim'de bildirilen geleceğe yönelik bir bilginin daha bilim tarafından doğrulandığını göstermektedir.
Biz, elbette yeryüzündeki her şeyi bir kuru toprak hâline getireceğiz. 18 (Kehf)/8

KIYAMET İLE İLGİLİ AYETLER
VE MODERN BİLİMİN VERİLERİ ARASINDAKİ UYUM

1. Güneş, dürüldüğü zaman,
2. Yıldızlar, bulanıp söndüğü zaman,
3. Dağlar, yürütüldüğü zaman
... 6. Denizler kaynatıldığı zaman, ...
81(Tekvir) /1, 2, 3...6)

Göğün, erimiş maden gibi ve dağların atılmış renkli yün gibi olacağı gün. 70 (Mearic)/ 8, 9

Gök yarılıp da, yanıp kızaran yağ gibi kırmızı gül haline geldiği zaman. 55(Rahman)/37

Bu ayetleri aşağıda belirtilen bilgilerle karşılaştırarak değerlendirelim:

‘’...gökadamızın merkezindeki 30-40 ışıkyılı genişliğindeki alan, alışık olmadığımız enerji kaynaklarının karşılıklı etkileşimiyle sıcak ve hareketli bir kazan görünümünde. Bunların başında, Sagittarius A adlı karadelik adayı geliyor. (Daha sonraki yıllarda yapılan araştırmalar sonucu bunun bir karadelik olduğu kesinleşmiştir.) Bunun çevresinde ömürlerini tamamlamak üzere kırmızı dev aşamasında bir yıldız kümesi, genç yıldızlardan oluşan bir yapı, moleküler ve iyonize gaz bulutları ve bir süpernova artığına benzeyen güçlü bir ışınım kaynağı yer alıyor. Yoğun gaz ve toz bulutları, gökada merkezini optik teleskoplara kapatıyor...’’*

http://www.haberbilgi.com/bilim/astronomi/bir_gokada_portresi_samanyolu5.html

Duhan Suresi ile ilgili açıklamalarda Dünya’nın Güneş sistemi ile birlikte Samanyolu galaksisinin merkezinde bulunan dev karadeliğe doğru yaklaşmakta olduğunu vurgulamıştık. Kıyamet başlangıcının Dünya’nın bu dev‘’ karadeliğe düşmesi’’ ile olabileceğini belirtmiştik. (tabii ki en doğrusunu Yüce Allah bilir) Kıyamet ile ilgili bazı ayetlerde anlatılan olaylar ile bilimsel kaynaktaki bilgiler arasındaki önemli uyumlara

dikkatimizi çekmektedir. Tekvir suresindeki; Güneş'in dürülmesi ve yıldızların bulanması olayları, galaksi merkezinde bulunan ''yoğun gaz ve toz bulutları'' ve ''moleküler - iyonize gaz bulutları'' arasında bir neden-sonuç ilişkisi kurulabilir. Bu bulutlar yaygın bir şekilde Dünya'yı kuşatan Güneş ışınlarının dürülmüş gibi kapanarak artık sadece küçük bir küre gibi görülmesine, yıldızların da bu gaz ve toz bulutlarından dolayı bulanık bir şekilde görülmesine ya da zaten çok küçük ve belirsiz olarak görülen yıldızların da artık görülemez olmasına sebep olabilecektir.

Mearic: 8 ve 9. ayetlerinde "**Göğün, erimiş maden gibi ve dağların atılmış renkli yün gibi olacağı gün**" ve Rahman: 37'de "**Gök yarılıp da, yanıp kızaran yağ gibi kırmızı gül haline geldiği zaman**" ayetinde vurgulanan ''göğün erimiş maden gibi olması'' ve ''göğün kızaran yağ gibi kırmızı gül haline gelmesi'' olayları ile yukarıdaki alıntıda belirtilen ''Bunun çevresinde ömürlerini tamamlamak üzere kırmızı dev aşamasında bir yıldız kümesi'' ve ''bir süpernova artığına benzeyen güçlü bir ışınım kaynağı yer alıyor'' şeklinde verilen bilgiler arasındaki uyum birbirlerini desteklemektedir. Galaksi merkezi yakınlarında kırmızı dev halindeki yoğun yıldızlar ile ''süpernova artığına benzeyen güçlü ışınım'', göğün erimiş bir maden gibi veya kızaran yağ gibi kırmızı güle benzeyen bir hal almasına neden olabilecektir.

Bunların yanında Dünya'nın ısı ve ışık kaynakları olan Güneş ve yıldızlar etkilerini büyük oranda kaybettikleri halde, çok büyük bir ısı gerektiren ''denizlerin kaynaması'' olayının gerçekleşmesi ilk bakışta birbirine ters bir durum gibi görünecektir. Ancak bilimsel kaynaktaki ''… Gökadamızın merkezindeki 30-40 ışıkyılı genişliğindeki alan, alışık olmadığımız enerji kaynaklarının karşılıklı etkileşimiyle ''sıcak'' ve hareketli bir kazan görünümünde'' açıklamaları bu durum için mantıklı bir açıklama oluşturmaktadır. Bununla birlikte şu alıntıdaki bilgiler de bu konuda açıklayıcı olabilir.

''Karadelikler, çok güçlü kütle çekimleri nedeniyle olay ufku denen küresel bir sınırı geçen ışığın bile geri çıkmasına izin vermediği için kuramsal

olarak görülmesi olanaksız yapılar. Ancak, çevrelerindeki gaz yutulmadan önce karadelik çevresinde bir disk içinde dönerken ‘’milyonlarca dereceye kadar ısınıp’’ güçlü X-ışınları yaydıklarından karadeliklerin varlığı belirlene-biliyor.’’
http://www.biltek.tubitak.gov.tr/haberler/gokbilim/S-457-14.pdf

‘’Göklerin ve yerin gaybı Allah’a aittir. Kıyamet’in kopması, bir göz kırpması gibi veya daha az bir zamandır…’’ 16 (Nahl)/77

Bu ayeti ile aşağıdaki bilimsel kaynaktaki bilgiler arasındaki uyum da birbirleriyle örtüşmektedir.

‘’Galaksinin merkezinde Güneş'in tam 3 milyon katı kütleye sahip bir kara delik bulunmaktadır. Bu karadelik muhteşem çekim kuvvetiyle etrafındaki tüm yıldızları yutarak onları yemektedir. Bilim adamları bu büyüklükte bir karadeliğin Dünyamızı yutmasının ‘’sadece bir saniye’’ süreceğini belirtmektedirler.’’
http://www.ilmimercek.net/?Pg=Detail&Number=7439

6. “Ne zamanmış kıyamet?” diye sorar.
7. Göz kamaştığında,
8. Ay tutulduğunda,
9. Güneş ve Ay bir araya getirildiğinde…

75 (Kıyamet)/6-9

Yukarıdaki ayetlerde ‘’gözlerin kamaşması’’ olayı, galaksi merkezi yakınlarındaki ‘’süpernova artığına benzeyen güçlü ışınım’’ ile ilgili olabilir.
http://www.haberbilgi.com/bilim/astronomi/bir_gokada_portresi_samanyolu5.html

Bunun yanında şu bilgiler de ayetlerde belirtilen ‘’gözlerin kamaşması’’ olayını daha net bir şekilde açıklamaktadır.

''Birçok büyük gökada merkezi bir karadelik içermektedir. Karadeliğin içindeki çok büyük gravitasyonel çekimden dolayı gaz spiralleri oluşur. Bunların bir kısmı karadeliğe geri düşer. Yüksek türbülansın olduğu bölgelerde madde süper sıcaklıklıdır ve X-Ray ile beraber birçok dalga boyunda ışınım yayar. Bu da çok aktif gökadaların çekirdeklerinin çok parlak görünmesine neden olur.''

http://www.forumsitesi.biz/samanyolu-merkezindeki-karadelik-tekrar-t105157.html?s=6c591e241616b2a78a9ef38d52e59395&t=105157

Ay'ın tutulması ise yukarıdaki bu konu başlığıyla ilgili alıntılarda da belirtildiği üzere, galaksi merkezine yakın bölgedeki çok yoğun gaz ve toz bulutu sebebiyle güneş ışığının Ay'a ulaşamaması ve bu nedenle Ay'ın sürekli tutulma olayındaki gibi karanlıkta kalması durumuyla ilişkili olabilir. Güneş ile Ay'ın bir araya getirilmesi de bunların galaksi merkezindeki dev karadeliğe düşünce atomlarına ve hatta atom altı parçacıklarına ayrılarak karadelikteki ''tekilliğin'' bir parçası olmaları kaçınılmaz olur.

''Yeryüzü ve dağlar kaldırılıp birbirine tek çarpışla çarpılıp darmadağın edildiği zaman'' 69(Hakka)/14 ayetindeki yeryüzü ve dağların kaldırılıp birbirine çarpılarak darmadağın edilmesi olayı, galaksi merkezindeki milyonlarca dereceyi bulan ısı ile Yerküre'nin çekirdeğindeki sıcak magmanın meydana getirebileceği çok yoğun volkanik hareketlilik sonucu gerçekleşebilecektir. Ancak 'tek çarpışla çarpılıp darmadağın edilmesi' ile Dünya'nın dev karadeliğe düşünce Dünya yüzeyi ile dağlar da atom altı parçacıklarına ayrılıp iç içe geçerek karadelikteki tekilliğin parçası haline gelmeleri kastediliyor da olabilir. Şüphesiz ki, en doğrusunu ancak yüce Allah bilir.

Çekirdek

Yer kürenin en iç kısmını oluşturur. Yarıçapı 3400 km. kadardır. Yapısında demir ve nikel bulunur. Bu nedenle yoğunluğu fazladır.

Çekirdekte sıcaklığın 3000 derece ile 4000 derecenin üzerinde olduğu sanılmaktadır.

Yer'in merkezindeki yüksek basınç nedeniyle çekirdekte bulunan maddelerin katıya yakın olduğu sanılmaktadır.

http://www.yeniforum.gen.tr/fosil-yakitlarin-tuketilmesi-t125760.html''

Yerküre'nin merkezinde sıcaklık ve basınç çok yüksektir. Dünyamız galaksi merkezine yaklaştığında buranın verdiği yüksek ısıyla denizlerdeki suyun da buharlaşması sonucu yerkabuğunun en ince bölümü olan okyanus tabanlarından yüksek basıncın etkisiyle, üstündeki deniz suyu da olmayacağından ağırlık ve basınç azaldığı için, merkezdeki sıcak magma yüzeye doğru fışkıracaktır. Özellikle Tekvir Suresi 6. ayette göre ''denizlerin kaynatılması/ateşlenmesi/tutuşturulması... ve hatta fışkırtılması'' olaylarına da bu durumlar sebebiyet verebilir.

Zilzal 2. ayette de kıyamet gününde arzın diğer bir deyişle yeryüzünün içindeki ''ağırlıkları'' dışarı atacağından da bahsedilmektedir.

''ÇEKİRDEK: Yer yuvarlağının en iç kısmında çekirdek bölümü bulunur. Yoğunluk mantoya göre çok fazladır. 2890 km derinlikten başlayarak Dünya'nın yarıçapı olan 6371 km'ye kadar devam eder. İki bölümden oluşur. Her iki katta nikel ve demir bileşikleri fazla olduğundan, iki kürenin bileşimine nife ismi verilmiştir. Çok yoğun ve ağır olduğu için ağır küre anlamına gelen barisfer ismi de kullanılır.''
http://www.manisa.tsf.org.tr/images/yz_resim/ic_dis_kuvvetler_zambak.pdf

Bu durum, Zilzal suresinin 2. ayetinde ''arzın içindeki ağırlıklarını'' atmasından söz edilmesinin nedenini bilimsel olarak açıklamaktadır.

" **O gün gök şiddetle sallanıp çalkalanır**." 52(Tur)/9

''Samanyolu'nun merkezine baktığımızda gaz ve toz bulutlarıyla, yıldızların çok büyük hızlarla döndüklerini gözlemliyoruz. Bu hızla dönen cisimlerin uzaya saçılmaması için merkezde çok büyük kütleli bir cismin

bulunması gerekiyor. Fizik kurallarına göre böylesine büyük kütleler, kara deliklerden başka hiçbir cisimde bulunamaz''

http://www.biltek.tubitak.gov.tr/bdergi/poster/icerik/karadelik.pdf

''Galaksi merkezinde bulunan dev karadelikler, etraflarındaki gaz bulutlarına, güçlü çekim uygulayarak, büyük bir hızla döndürürler ve kendilerini belli ederler.''

''Galaksi çekirdeklerinde, birbirlerine çok yakın yıldızlar, çarpışarak parçalanırlar. Ve enkazları, karadelik için, bir besleme kaynağı olur.''

''Genişlemekte olan bu muazzam evren, kütlesel çekimin etkisiyle, geriye dönmeye- büzülmeye başlayacak; adeta bir balonun sönmesi yahut bir kâğıdın avuç içinde dürülmesi gibi galaksiler, biri birlerine yaklaşmaya başlayacaktır. Bir taraftan, her bir galaksi, kendi merkezlerindeki dev karadelikler tarafından yutulurken, diğer yandan galaksilerin dönüş hızı, gittikçe artacaktır. Sonuçta, milyarlarca galaksi, süper dev karadeliklere dönüşürken; karadelikler, 'sonsuza yaklaşan hızla' kafa kafaya gelecek ve hiper dev bir karadeliğe dönüşecektir.''

Dr. Halil Bayraktar

http://www.yaklasansaat.com/evren/karadelik/karadelik.asp

Fark edileceği üzere, Tur 9. ayetteki ''**göğün şiddetle sallanıp çalkalanması**'' olayı, Dünya'mızı bekleyen kıyametin 'galaksi merkezindeki dev karadeliğe düşmesi' olduğu düşünüldüğünde ve mutlak bir şekilde galaksi merkezine yaklaşılacağı da göz önüne alındığında, galaksi merkezine yakın bölgelerdeki, yukarıdaki alıntılarda belirtilen hareketlilik ile ilgili olabilecektir. Ayrıca Tur 9. ayetle ilgili olarak yukarıdaki alıntıların en sonuncusunda da, tüm Evren'i sona erdirecek kıyametin meydana geliş şekliyle ilgili öngörülerde belirtildiği gibi galaksilerin birbirine yaklaşıp dönüş hızlarının artması, surede belirtilen göğün hareketliliği ile ilişkili olabilecektir.

Allah’ın kadrini gereği gibi bilemediler. Yeryüzü kıyamet gününde bütünüyle O’nun elindedir. Gökler de O’nun kudretiyle dürülmüştür. O, onların ortak koştuklarından uzaktır, yücedir. 39 (Zumer)/67

Bu ayet ile yukarıdaki bilgiler de uyum içindedir. Dünya’nın galaksi merkezindeki dev karadeliğe düşmesi, ayette belirtildiği gibi yerin kıyamet günü ‘O’nun elinde olmasına’ işaret olarak kabul edilebilir. Yine Tur suresiyle ilgili olarak yukarıdaki verilen bilgiler ve öngörüler, göklerin onun kudretiyle dürülmesi olayını açıklar niteliktedir.

Kıyametin gerçekleşme zamanı ile ilgili olarak aşağıdaki ayet ve bilgiler de dikkat çekicidir.

‘’**Kıyamet vakti hakkındaki bilgi, ancak Allah'ın katındadır**.’’
31(Lokman)/ 34

‘’Bir kara delik madde yuttukça olay ufkunu genişletir, olay ufku genişledikçe de daha güçlü çekim alanına sahip olur.’’
http://tr.wikipedia.org/wiki/Kara_delikler

Madde yuttukça güçlenen karadelik, cisimlerin niteliğine bakmadan sonsuza değin onları geri salmaz.
http://www.msxlabs.org/forum/uzay-bilimleri/79849-kara-delik.html

Görüldüğü üzere kıyamet vakti hakkındaki bilginin ancak Allah katında olduğu belirtiliyor. Dünya’nın sonu (ve akabinde kıyamet) ile ilgili olarak öngörülen, galaksi merkezindeki dev karadeliğe düşme olayı ve bunun ne zaman gerçekleşeceği, karadeliğin ve onun olay ufkunun durağan olmayıp, sürekli güçlenip genişliyor olması sebebiyle ancak Yüce Allah’ın bilgisi dahilinde olabilir. Ayrıca tüm Evren’in dürülmesi şeklinde gerçekleşecek olan, galaksilerin ve tüm gökcisimlerinin hızla birbirine yaklaşması yoluyla oluşabilecek kütle çekim ve yoğunluktaki artış sebebiyle de karadeliğin ve olay ufkunun güçlenip genişlemesi mümkündür. Bunun zamanını da ancak Yüce Allah bilir.

DUMAN (DUHAN)
GALAKSİ MERKEZİ VE YAKLAŞAN KIYAMET

10. Şimdi sen, göğün, açık bir duman çıkaracağı günü gözetle.

11. Duman insanları bürüyecektir. Bu, elem verici bir azaptır.

12. (İşte o zaman insanlar:) Rabbimiz! Bizden azabı kaldır. Doğrusu biz artık inanıyoruz (derler).

13. Nerede onlarda öğüt almak? Oysa kendilerine gerçeği açıklayan bir elçi gelmişti.

14. Sonra ondan yüz çevirdiler ve: Bu, öğretilmiş bir deli! dediler.

15. Biz azabı birazcık kaldıracağız, ama siz yine (eski halinize) döneceksiniz.

16. Fakat biz büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, kesinlikle intikamımızı alırız.

44 (Duhan)/10-16

Dünya'mız Güneş sistemi ile birlikte Samanyolu galaksisinin merkezine ve bu merkezdeki karadeliğe doğru giderek yaklaşmaktadır. Bu karadeliğin çekim alanına girdiğinde işte bu, beklenen ve vaat edilen kıyamet gerçekleşmeye başlayacaktır. Dünyamızın sonu ile ilgili tabii ki başka kıyamet senaryoları çıkarılabilir ve sonunun Evren'deki herhangi başka bir sebepten olabilmesi mümkündür. Ancak modern bilimin tespitlerine göre Dünya'mız ile birlikte Güneş Sistemi için belirlenen ve kaçınılmaz olan ve ister istemez zaman geçtikçe yaklaşılan son, bu kıyamettir.

Duhan Suresi 10. ayette bahsedilen duman (duhan) ile kastedilenin ne olabileceği ile ilgili şu alıntılara dikkat edelim.

‘’Şeker molekülü, galaksimizin merkezine yakın’’, bizden 26 000 ışık yılı uzakta (bir ışık yılı ışığın bir yılda katettiği yoldur ve yaklaşık olarak 36 trilyon kilometreye eşittir) çok büyük boyutlardaki gaz ve toz bulutunda tespit edildi. Bu toz bulutları -ki çoğu zaman birkaç ışık yılı büyüklüğündedirler- yeni yıldızların oluşumu için temel madde kaynaklarıdır. Fakat Dünya’ ya kıyasla çok daha seyrek olan bu bulutlar, milyonlarca yıl süren karmaşık kimyasal reaksiyonların meydana geldiği bölgelerdir.’’
http://www.istanbul.edu.tr/fen/astronomy/news.php?newsid=88)

‘’Hz. Ali'den şöyle nakledilmiştir: Kıyametten önce gökten gelecek bir dumandır.’’ (Elmalılı Tefsiri)

http://www.kuranikerim.com/telmalili/duhan.htm

‘’Büyük galaksilerin merkezlerinde olduğu gibi bizim galaksimizin de merkezinde devasa bir karadelik bulunuyor. Devasanın anlamı 3 milyon Güneş kütlesi. Gece göğünde Yay takımyıldızına (Sagittarius) doğru baktığınızda Samanyolu'nun merkezine bakıyor olacaksınız. Özellikle bir dürbün ya da teleskopla bölgeyi incelerseniz ‘’yoğun yıldız, gaz ve toz bulutları göreceksiniz’’ fakat karadeliğe rastlayamayacaksınız. Bu çok normal çünkü karadelikler çekim kuvvetleri nedeniyle ışığın bile içinden kaçamadığı cisimler. Fakat karadelikler, etrafında büyük hızlarla dönen ve ışıma yapan maddeler sebebiyle, ayrıca etrafındaki cisimlere uyguladığı kütle çekim etkisiyle gözlenebiliyorlar. Bütün bunlara rağmen ‘’bölgedeki yoğun gaz ve toz kümeleri nedeniyle’’ merkezdeki karadeliği gözlemek çok zor, en azından görünür spektrumda. Kızıl ötesi spektrumda incelendiğinde gaz bulutlarının etkisi azalıyor ve görüntü alınabiliyor.

http://astronomy.ege.edu.tr/main/forum/index.php?topic=160.0

Yukarıdaki kaynaklarda da fark edileceği üzer, Samanyolu galaksimizin merkeze yakın bölgeleri çok yoğun gaz ve toz bulutları içeriyor. Dünyamız da Güneş Sistemi ile beraber merkezdeki bu bölgeye

yaklaşmaktadır. Bu bölge ayrıca yok oluşun gerçekleşeceği (bu yok oluşu en azından Dünya ve Güneş Sistemi için söyleyebiliriz) tüm Evren'i sona erdirecek bir kıyamet, bu bahsedilen kıyametle birlikte ya da hemen sonra ve yahut da Yüce Allah'ın takdir edeceği başka bir zamanda gerçekleşebilir. Merkezdeki dev karadeliğe yakın olan bölgedir. Sonuçta Dünya'mızın bu yoğun gaz ve toz bulutlarının içine girmesi kaçınılmaz bir durumdur. Merkezdeki dev karadeliğe de yaklaşılmış olacağı için kıyametin de yaklaştığı bir dönemden bahsedilebilecektir.

Bilim insanları Evrenin, "Big Crunch" adı verilen kendi içerisine çöküşünün başlangıcı olarak, Evren'deki maddenin kritik yoğunluğa ulaşmasını göstermektedirler. Evrenin sonu yani kıyametle ilgili başka teoriler de vardır. Bu teorilerden herhangi birinin öngördüğü şekilde Evren'in son bulması Yüce Yaratıcının bilgisi ve takdiri dâhilinde herhangi bir zamanda gerçekleşebilecektir. Örneğin, Evren'in kendi içine çöküşü yalnızca Yüce Allah'ın bilebileceği bir zamanda başlayarak Dünya'mızın Güneş sistemiyle birlikte galaksi merkezindeki karadeliğe doğru çok daha hızlı bir şekilde yol almasını ve merkezdeki bu karadeliğin Evren'deki büzülmeyle birlikte yoğunluğunu olağanüstü arttırarak Dünya'yı ve diğer gökcisimlerini kendi içine hızla çekmesini sağlayabilir.

Ayrıca ayette bahsedilen dumanın ''gökten gelecek'' ya da ''göğün getireceği ya da çıkaracağı'' bir duman olması, yeryüzünden kaynağını almayan bir duman (duhan) olması da bu görüşümüzü destekleyen bir durum oluşturmaktadır. Bunun yanında duhan azabının biraz kaldırılması ve insanların yine yola gelmemesi; önce iman ettik diyerek sonra tekrar dönmeleri de, bir gaz bulutunun içine girdikten belki de yüzlerce yıl sonra çıkılması, sonrasında başka bir gaz bulutuna girilmesini belirtiyor olabilir. Duhan suresi 16. Ayette, ''**Fakat biz büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, kesinlikle intikamımızı alırız**'' denmesiyle de Dünya'nın ve Güneş sisteminin, karadeliğin ''olay ufku''na girmesi ve artık geri dönülmez noktadan kurtulamaması kastediliyor da

olabilir. (Olay Ufku: kuramsal olarak, içine bir kez girildikten sonra bir daha kaçılamayacak karadeliksel bölge.)

Yukarıdaki açıklamaların yanı sıra sonradan tespit ettiğimiz şu bilgiler de önem arz etmektedir.

‘’Samanyolu'nu kızılötesi ve radyo dalgalarıyla inceleyen astronomlar, Amerikan Astronomi Birligi’nin St. Louis'de 3 Haziran'da (2008 yılı) yaptığı toplantıda gökadamızın yapısının yenilenmiş bir görünüşünü sundular. ...

Elli yıl önce radyo astronomları, görüş hattımız üzerinde Samanyolu'nun merkezinden 10000 ışık yılı uzaklıkta alışılmışın dışında bir spiral kolun varlığını keşfettiler. Bu kol 10 milyon Güneş kütlesi kadar ‘’hidrojen gazı’’ içeriyordu ve garip bir biçimde 190000 km/s'nin üzerinde bir hızla bize doğru genişliyor gibi görünüyordu. Astronomlar bu kola Genişleyen 3 kiloparsek Kol adını verdiler… Harward-Smithsonian Astrofizik Merkezi'nden Tom Dame ve Partick Thaddeus, Sili'deki Cerro Tololo İnter-Amerikan Gözlemevi'nden elde edilen ‘’galaktik gaza’’ ait radyo haritalarını incelediler. ...

Astronomlar 3-kiloparsek kolların gökada merkezinin her iki yanında binlerce ışık yılı uzanan ve milyarlarca yıldız içeren gökadanın büyük yıldız çubuğu ile gazın etkileşimi sonucu oluştuğunu düşünüyorlar. Kaynak:http://www.astronomy.com/asy/default.aspx?c=a&id=7039’’

http://astronomy.sci.ege.edu.tr/pictures/astrohaber/ah05_0615.pdf

Dünya’mızın Güneş sistemiyle birlikte yaklaşmakta olduğu galaksi merkezindeki dev karadeliğin yakınları sayılabilecek bir mesafede, sadece gazdan oluşan (hidrojen gazı) sarmal bir kol bulunmaktadır. Bu kol aynı zamanda genişleyerek 190000 km/s hızla Dünya’ya yaklaşmaktadır. Bu büyük gaz kütlesi Duhan suresinde belirtilen dumanı (duhan) oluşturabilir. Aynı zamanda, kelimenin tam anlamıyla, bize

doğru kendisi yaklaştığı için de ayetteki ''göğün getireceği veya çıkaracağı'' tanımlamasına tamtamına uymaktadır.

KIYAMETTE TUTUŞTURULAN DENİZLER - KARADELİKLER - RADYO DALGALARI - TUZLU SU

Dünya kıyametinin Samanyolu galaksisinin merkezinde bulunan dev karadeliğe yaklaşması ve kaçınılmaz bir şekilde bu karadeliğe düşmesi ile gerçekleşebileceğine dair bilimsel bulgulardan bahsetmiştik.

Kıyametin en ilginç olaylarından birisi ise, denizlerin tutuşarak yanmasıdır. Böyle bir olayın nasıl gerçekleşebileceği konusu her zaman merak uyandırmıştır. En son bilimsel araştırmalarda (2009 yılında) tuzlu suyun yanması ve bu şekilde yakıt olarak kullanılabilmesi ile ilgili ilginç tespitler yapılmıştır. Bunların içinde konumuzu ilgilendiren tespit, **radyo dalgalarının tuzlu suyu ayrıştırması ve bunun sonucunda yanmanın sağlanmasıdır**. Çünkü karadelikler çok güçlü bir şekilde radyo dalgaları üretmektedirler. Dünya bu karadeliğin etki alanına girdiğinde kaçınılmaz bir şekilde bu radyo dalgalarının tersinde kalacak ve tuzlu sudan oluşan denizler bundan etkilenecektir. Aşağıdaki alıntılarda bu konuyu açıklayan bilgi ve yorumlar bulunmaktadır.

Nature dergisinde yayınlanan makalede aktarıldığı şekliyle Amerikan Ulusal Görsel Astronomi Gözlemevi (NOAO)'dan Todd Boroson önderliğindeki ekip, üzerinde çalıştıkları Sloan Dijital Gökyüzü Taraması (SDSS) verileri arasında garip bir kuazara rastladılar. Kuazarlar özellikle evrenin ilk dönemlerinde sıklıkla görülen, merkezlerinde aktif bir karadeliği ve etrafında bu karadeliği besleyen madde yığınları olan yapılara verilen isimdir. ***Karadeliğin etrafındaki gazlar çekim etkisiyle sıkışıp, ısınırlar ve radyo dalgalarından X-ışınlarına kadar geniş bir aralıkta yüksek miktarlarda ışıma yaparlar.***
http://www.uzayveastronomi.com/2009/03/05/galaksi-merkezinde-karadelik-cifti/

Bu sebeple, süper kütleli karadelikleri aramak için, en uygun yerler yakın galaksilerin çekirdekleridir. Aktif galaksi çekirdeklerinin güç kaynakları, muhtemelen karadeliklerdir. ***Merkezdeki etkinliğin yakın görüntüsü, radyo yayını fışkırmalarıdır.*** *Fışkırmalarının kaynağı, merkezde, süper kütleli bir karadeliğin varlığıyla açıklanabilir.*

http://www.yaklasansaat.com/evren/karadelik/karadelik.asp

Tuzlu suyun yanmasının mümkün olmadığını düşünen bilim adamları, John Kanzius'un, icat ettiği bir radyo dalgası üreteciyle tuzlu suyu yaktığını açıkladığında onun bir aldatmaca olduğunu sandı. Ancak hiç de öyle değildi.

Penn Eyalem Üniversitesi'nden kimyacılar, cihazı aldılar, kendi deneylerini yaptılar ve bunun gerçekten doğru olduğunu buldular. RFG tuzlu suyu tutuşturdu ve yaktı. Alevlerin sıcaklığı 1648 dereceye ulaşıyor.

Tuzlu Su Nasıl Yanabiliyor?

Suyun yanması hidrojenle oluyor. Normal durumda, tuzlu su, öyle görünmesine karşın kendiliğinden yanmaz. Radyo dalgaları aslında tuzlu suyu oluşturan bileşenler arasındaki bağları zayıflatıyor-Sodyum Klorür, Hidrojen ve Oksijen- serbest kalan hidrojen, bir kez ateşlendiğinde, radyo dalgalarına maruz kaldıkça açığa çıkmayı sürdürerek yanmasını devam ettiriyor.

http://www.haber7.com/haber/20091004/Tuzlu-su-benzine-alternatif-olabilir-mi.php

Denizler, tutuşturulduğu zaman
81 (Tekvir)/6

Bu ayette "succiret" kelimesi kullanılmıştır. Bu kelime 'tescir' den mazi-meçhul sigasıdır. Tescir, Arapçada tandır içindeki ateşi tutuşturmak, körüklemek anlamına gelir. Gerçi denizlerin tutuşturulması insana ilk

bakışta tuhaf gelebilir ama eğer suyun gerçek yapısını dikkate aldığımız zaman, bunun hiç de tuhaf olmadığını görürüz. Bu öyle bir mucizedir ki, Allah (c.c) suyu iki farklı gazdan (oksijen ve hidrojen) yaratmıştır. Biri (oksijen) ateşin yanması için gereklidir, ikincisi (hidrojen) ise, kendi kendine tutuşarak ateş alır. Bu iki gaz birleştiğinde suyu meydana getirirler ve ateşi söndürücü bir özellik alırlar. Allah Teâlâ işte bu hususa dikkati çekmektedir. Yani bu iki gaz birbirinden ayrıldığında, hidrojen kendi kendine tutuşur ve oksijen de bu ateşi hızlandırır. Zaten bu gazların asıl özellikleri de budur” (Tefhim ül- Kuran’dan)

Görüldüğü üzere en son paragraftaki alıntıda ayette geçen “succiret” kelimesi ateş almak, tutuşmak anlamlarına gelmektedir. Bazı meallerde “denizlerin tutuşması” değil de “denizlerin kaynatılması” olarak tercüme edilmektedir. Ayeti “denizlerin tutuşması” şeklinde anladığımızda modern bilimin bulgularına daha uygun sonuçlar çıkmaktadır.

KARİ’A : KIYAMETLE GELEN VE ŞİDDETLE ÇARPAN SES

1. O Karia, o şiddetli ses çıkararak çarpan.

2. Nedir Karia?

3. Karia'nın ne olduğunu sana bildiren nedir?

4. O gün insanlar, çırpınarak yayılmış pervaneler gibi olurlar.

5. Dağlar, didilmiş renkli yün gibi olur.

101(Kari’a)/1-5

‘’O kari’a. O çarpacak bela, yani kıyamet. Çünkü "karia", "kar"dan türemiştir. Maddesinden "kar'", şiddetli bir ses çıkaracak derecede şiddetle dayanıp çarpmaktır.’ ’(Elmalılı tefsiri)

‘’Karia”nın manası, bir şeyin başka bir şeye çarpmasından çıkan sert sestir.’ (Tefhimü-l Kuran’dan)

Kari'a Suresi 1. Ayet ve Tefsiri

http://www.kuranmeali.com/tefsir.asp?sureno=101&ayet=1

Onlar, birbirleriyle çekişip dururken kendilerini ansızın yakalayacak korkunç bir sesi bekliyorlar.

Olan müthiş bir sesten ibarettir. Bunun üzerine onların hepsi hemen huzurumuzda hazır bulunurlar.
36(Yasin)/ 49, 53

Bunlar da ancak asla geri kalmayacak korkunç bir ses bekliyorlar.
38(Sad)/15

Stanford Üniversitesi'nde fizik profesörü olan ve Perseus galaksi kümesini inceleyen astronom Steven Allen "Ses dalgaları basınç dalgalarıdır. Ve kara delikler veya en azından onların göreli fışkırmaları muazzam ses dalgaları üretebilirler, sonra bunlar etrafı çevreleyen galaktik gazda yayılırlar' diyor. "Işık hızına yakın hızda hareket eden materyal içeren göreli fışkırmalar, dev eliptik galaksileri ve galaksi kümelerini kaplayan sıcak gaza çarptığı zaman, sanki 'galaktik bir davulu' çalarlar. Fışkırmalar "değnek '' olarak davranır, gazın yüzeyi "davul ''dur.

http://www.gnoxis.com/forum/bilim-and-teknoloji/13819-garip-ama-gercek-karadelikler-sarki-soyluyo.html

Uluslararası astronomlar devasa bir kara deliğin yaydığı ses dalgalarını ilk kez gözlemlemeyi başardılar.

250 milyon ışık-yılı ötedeki kara deliksi bemolden söylüyor. Ses dalgalarının enerjisi milyonlarca süpernovanınkine eşit.

Washington'da açıklama yapan uzmanlar Dünya'ya 250 milyon ışık-yılı mesafedeki Perseus galaksisinin içinde bulunduğu kümenin merkezindeki kara delikten gelen ses dalgalarını Amerikan uzay teleskopu Chandra'yla tespit ettiklerini bildirdiler. Uzmanlar kara

delikten yayılan sesin insan kulağının duyabileceğinden bir milyon kere milyar kat daha pes olduğunu belirttiler.

Nasıl oldu da soğumadı?

Astronom Bruce Margon'un NASA'da düzenlenen basın toplantısında verdiği bilgiye göre x ışınıyla çalışan Chandra teleskopu sayesinde saptanan ses dalgaları astronomların yıllardır kendilerine sordukları sorunun yanıtlanmasını sağlayabilecek: Bu kümenin göbeğindeki sıcak gazlar aradan 10 milyar yıl geçtiği halde nasıl olup da soğumadı? Astrofizikçi Kim Weaver konuyu açıklarken şunu söyledi: "Ses dalgaları gazların içinden geçerken absorbe ediliyor enerjileri hararete dönüşüyor... Bu da gazların niçin soğumadığını gösteriyor..."

http://www.uslanmam.com/uzayin-derinliklerinde/277043-kara-delik-mirildaniyor.html

Yukarıda belirtilen ayetlerde kıyametin çok şiddetli ve çarpan bir ses ile geleceği tekrar edilerek vurgulanmaktadır. Bu ayetlerle ilgili olarak galaksi merkezlerindeki dev karadeliklerden kaynaklanan çok şiddetli ses dalgalarından bahsediliyor. Bu ses dalgalarının galaksi merkezlerinde karadelik yakınlarında oluşan galaktik gaz bulutuna çarptığı ve bu gazın sıcaklığının bu çok yüksek basınç yaratan ses dalgalarından kaynaklandığı üzerinde de duruluyor.

Şimdi, daha önceki konularda da tekrar ederek belirttiğimiz, Dünya'mızın beklenen kıyametinin Samanyolu galaksisinin merkezinde bulunan dev karadeliğe düşmesi şeklinde olacağı öngörüsüne ve Dünya'nın kaçınılmaz bir şekilde bu dev karadeliğe ve galaksi merkezine yaklaşmakta olduğu görüşüne tekrar dikkat edelim. Dünya galaksi merkezindeki gaz ve toz bulutuna girecektir. İşte bu aşamada dev karadelikteki yukarıdaki alıntılarda belirtilen fışkırma ve onun çok yüksek basınç yaratan şiddetteki ses dalgaları ayetlerde vurgulanan ''şiddetle çarpan sesi'' yaratacaktır. Belki de kıyametimizin başlangıcı bu ses olacaktır.

GALAKSİLERİN ÇÖKÜŞÜ (GALAKTİK KIYAMET)

''O gün yerküre başka bir yerküreye, gökler de başka göklere çevrilecek. İnsanlar tek ve kahredici olan Allah'ın huzuruna çıkarılacaktır.'' 14 (İbrahim)/48

Ömrünü tamamlayan galaksiler merkezindeki girdap giderek dönme ivmesini yitirir ve böylece galaksinin giderek şekli bozulur. Sonrasında ise, galaksi büyük bir patlama ile veya sessizce dağılarak büyük bir gaz bulutu şekline bürünür ve evrendeki yerini alır. Oluşan bu bulutsular oluşumunu tamamlayamayıp dağılan galaksilerdir. Oluşumunu tamamlayıp, yaşlanarak ömrünü tamamlayan galaksiler ise, zamanla merkezlerindeki girdabın hızı düşerek durur ve böylece galaksi dağılarak veya patlayarak gaz bulutuna dönüşür. Evrende oluşumunu tamamlayamayan veya ömrünü tamamlayarak yaşlanıp dağılan bütün galaksiler önce gaz bulutsusuna, sonra da büyük ve devasa yıldız kümelerine dönüşürler. Yıldız kümelerine dönüşen gaz bulutsuları da zamanla tamamen gezegenlere dönüşerek ömürlerini tamamlarlar. Daha sonra orada oluşan büyük bir girdaba kapılarak değişime ve dönüşüme uğrar. Önce büyük bir kuasara, sonra yeni bir galaksiye dönüşerek evrendeki yerlerini alırlar.

Büyük yıldız kümeleri de, oluşumunu tamamlayamayıp dağılan veya oluşumunu tamamlayarak yaşlanıp, merkezlerindeki girdap durduğunda büyük bir patlama ile dağılarak, gaz bulutuna dönüşen galaksi artıklarının zamanla tamamen yıldız ve gezegenlere dönüşmüş halleridirler. Bu gaz bulutsuları zamanla tamamen yıldız ve gezegenlere dönüşerek, ömürlerini tüketip atıl hale gelirler. Daha sonra, orada oluşan devasa bir girdapla toplanarak yeniden gaz bulutuna dönüştürülür ve yeni bir oluşum şekli ile yeni bir kuasar ve akabinde de yeni bir galaksiye dönüştürülürler. Bu şekilde evrendeki her şey, sürekli oluşum ve dönüşüm yasası çerçevesinde oluşup ömrünü tüketerek, yeni bir oluşuma dönüştürülür. Böylece, evrendeki hiçbir şey zayi edilmez.

http://www.focusdergisi.com.tr/apps/forum.app/read.php?f=102&i=39&t=39

Evrenin yok oluşu ve tekrar yaratılışı

Mehmet Akyol
Olaya "evrensel" açıdan baktığımızda, gökadalar da bir bakıma maddenin işlendiği fabrikalardır. Belki burada, üzerlerinde "Geri Kazanım Kumbarası" yazılı büyük kutular yok; ancak, buradaki geri kazanım sürecinin çok verimli biçimde işlediği bir gerçek. Nasıl atık içecek kutularından yenileri üretilebiliyorsa, gökadalarda da patlayıp ölen yıldızların atıklarından yeni yıldızlar meydana geliyor.''

http://www.haberbilgi.com/bilim/astronomi/evrende_geri_kazanim.html

Evrende Geri Kazanım (Alp Akoğlu. TÜBİTAK Bilim ve Teknik, Aralık 2000. Sayfa 28-32)

O gün Yerküre başka bir Yerküreye, gökler de başka göklere çevrilecek. İnsanlar tek ve kahredici olan Allah'ın huzuruna çıkarılacaktır. 14(İbrahim)/48

Yeni bir Evren’in yeni bir Big Bang ile yaratılmasıyla varlık âlemine çıkışı birçok bilim insanının öngördüğü şekilde gerçekleşirse, ayetteki ‘’yerin başka bir yere ve göklerin başka göklere çevrilmesi” olayının Yüce Allah’ın dilemesi ve kudretiyle gerçeğe dönüşmesi anlamına gelecektir.

Yazılı kâğıt tomarlarının dürülmesi gibi göğü düreceğimiz günü düşün. Başlangıçta ilk yaratmayı nasıl yaptıysak, -üzerimize aldığımız bir vaad olarak- onu yine yapacağız. Biz bunu muhakkak yapacağız. 21(Enbiya)/104

Onlar (böyle davranmakla), **bulut gölgeleri içinde Allah’ın** (azabının) **ve meleklerin kendilerine gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar? Hâlbuki bütün işler Allah’a döndürülür.** 2(Bakara)/ 210

O gün, gök beyaz bulutlar halinde parçalanacak ve melekler bölük bölük indirilecektir. 25(Furkan)/25

Bu ayetlerde kıyametin gerçekleşme şekline ait bilgiler verilmekte ve göğün bulutlar halinde yarılıp parçalanacağı bildirilmektedir. Yukarıdaki alıntılarda dikkat ederseniz parçalanarak dağılan galaksilerin ilk önce birer gaz bulutuna dönüştüğü açıklanıyor. Yani galaksiler tam da ayette bahsedildiği gibi bulutlar (bulutsular) halinde parçalanıyor.

Güneş'in uğrayacağı akıbet konusundaki bilimsel bulgularla ilgili kaynaklarda da Güneş'in ömrünün son döneminde Beyaz Cüce'ye dönüşmesi hususuyla ilgili Furkan 25. ayette bahsedilen ''beyaz bulutlar" arasında bir çağrışım oluşmaktadır. Bilimsel kaynakta şöyle deniyor: ''Güneş'e benzeyen yıldızlar, parlaklıklarında büyük bir artış göstererek ölmeye mahkûmdurlar. Yıldızın çekirdeğinde hidrojen kalmadığında, nükleer yakıtı da geçici olarak tükenmiş demektir. Çekirdekteki nükleer reaksiyonlar durursa da çekirdek çevresindeki bir kabukta hidrojen yanması devam eder. Bu arada hidrojen yakan kabuğun sıcaklığı artar, bu nedenle de helyum üretimi hızlanarak sürer…

…Yıldız ışıma gücü bin Güneş'e eşit olan bir kırmızı süperdev'e dönüşmüştür. Öylesine çok miktarlarda enerji açığa çıkar ki yıldız kararsız hale gelir ve dış katmanlarını yıldız rüzgârıyla uzaya püskürtür. Sonunda geriye, yıldızın orijinal kütlesinin % 10'unu oluşturan ve genişlemekte olan iyonlaşmış bir gaz kabukla çevrelenmiş karbon bir çekirdek kalır. Önceki süperdev, bir gezegenimsi bulutsu haline gelmiştir. Genişlemekte olan gaz kabuk, yıldızın yaşamı boyunca meydana gelen nükleer reaksiyonlar tarafından ortaya çıkarılan maddelerce kimyasal olarak zenginleşmiştir. Gezegenimsi bulutsunun merkezinde sıcak olmakla birlikte hızla soğuyan bir yıldız kalıntısı vardır. Gezegenimsi bulutsunun merkezindeki yıldız bir beyaz cücedir. '' Görüldüğü gibi Güneş bir kırmızı dev olduktan sonra dış katmanlarını küçük bulutsu parçalar halinde uzaya püskürtüyor. Sonuçta, merkezindeki yıldız kalıntısı bir Beyaz Cüce oluyor ve bunun yanında da bulutumsu parçacıkların beyaz renkte görünmesini sağlıyor. Ancak şu da unutulmamalıdır ki, yukarıda Güneş için sözü edilen Beyaz Cüce'ye dönüşme olayı, kıyametin kopmasından önce Güneş'in belirli bir yaşa

gelip kırmızı deve ve sonunda beyaz cüceye dönüşmesi için geçerli olabilir. Pek tabiî ki, Güneş bu aşamalara henüz gelemeden de kıyamet her zaman kopabilir. Ancak Güneş’in beyaz cüce aşamasına gelişi ile kıyametin başlangıcı ve aşamaları eş zamanlı da olabilir. Burada sadece Güneş’imizden bahsediyoruz ama Evren’deki diğer yıldızlar için de aynı süreç geçerli olacaktır.

EVRENDEKİ 4 TEMEL KUVVET VE KIYAMETTE ARŞ’I TAŞIYAN 8

Evren, dört temel kuvvet sayesinde işliyor. Bunlar kütle çekimi, elektromanyetizma, zayıf çekirdek kuvveti ve güçlü çekirdek kuvveti olarak adlandırılıyor. Bu kuvvetler evrendeki her şeyin birbirleriyle etkileşim durumunda olmasını sağlıyor ve her birinin işlevi, etki uzaklığı ve etki şiddeti birbirinden farklı.

Kütle çekim, gökadalar, yıldız kümeleri, Güneş Sistemi gibi gökcisimlerinden oluşan sistemleri bir arada tutar ve hareketlerini belirler...

Elektromanyetik kuvvet, elektronları çekirdeğe bağlayan, atomları ve molekülleri bir arada tutan kuvvettir…

Güçlü çekirdek kuvveti, atom çekirdeklerini oluşturan parçacıkları yani protonları ve nötronları birbirine bağlar...

Zayıf çekirdek kuvveti proton ve nötronları oluşturan kuark ve lepton adlı parçacıkların birbiriyle etkileşmesini sağlar.’’

TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi – Haziran 2008
http://evrenbilimi.blogcu.com/evren-evrendeki-temel-kuvvetler_18423571.html

Gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a hamdolsun. O, yaratmada dilediği arttırmayı yapar. Şüphesiz Allah, her şeye gücü yetendir. 35(Fatır)/1

‘’Bazıları da "melek kelimesi, başında mim asıl harflerinden olmak üzere mülk ve melekût maddelerinden "kuvvet" manasınadır" demişlerdir. Çoğulu "emlâk" veya kural dışı olarak "melaik" olabilir. Buna göre ikisi bir kavramda birleşebilirse de "melek"te bu kuvvet manası; "melâike"de önceki elçilik manası daha açık görünür. "Melek, melâikeden daha geniş kapsamlıdır." denilmesinin sebebinin de bu olması düşünülebilir. Her melâike melektir, kuvvettir.’’ (Elmalılı tefsiri)
http://www.kuranikerim.com/telmalili/hakka.htm

Melek, ‘’kuvvet’’ demek olan 'Melk'den veya elçilik manasına gelen 'Mel'ek'den alınmıştır. Birincisi itibariyle çok kuvvetli, belki ayn-ı kuvvet manasına; ikincisi itibariyle de emr-i İlahinin ahize ve nâkilesi (alıcı-verici) olarak elçilik manasına gelir.
http://tr.fgulen.com/content/view/1326/150/

Başındaki “م mim/m” kelimenin aslındandır, ek değildir. Kuvvet/yönetim gücü anlamındaki “M-L-K” kökünden türemiştir. Mülk, malik ve melik sözcükleri bu kökten türemedirler.
http://www.kurannesli.info/bilgibankasi/yazi.asp?id=1213
Fatır Suresi 1. ayette geçen ‘’melek’’ kelimesinin ‘’kuvvet’’ anlamına da geldiğine dair açıklamalar vardır. Ayette ise bu meleklerin diğer bir anlayışa göre de kuvvetlerin, ikişer, üçer ve dörder cenahlı yaratıldığından bahsediliyor. Ayette geçen ‘’ecniha’’, cenah kelimesinin çoğuludur. Cenah temel anlam olarak kanat manasına gelir fakat aynı zamanda ‘’taraf’’, ‘’yön’’ anlamlarına da gelebilmektedir. Sonuç olarak bu açıklamalardan ayetten, meleklerdeki kuvvetin ikişer, üçer ve dörder yönlü olarak yaratıldığı anlamını da çıkarabiliriz. (Kütle çekimi, elektromanyetik kuvvet, zayıf çekirdek kuvveti ve güçlü çekirdek kuvveti)
16. Gök de yarılır ve artık o gün o, çökmeye yüz tutar.
17. Melekler onun (göğün) **etrafındadır. O gün Rabbinin arşını, bunların da üstünde sekiz** (melek) **yüklenir.**
69(Hakka)/16, 17

Abd b. Humeyd'in Seleme'den rivayet ettiğine göre İbnü İshak şöyle demiştir: Hz. Peygamber (s.a.v)'in şöyle buyurduğu bize ulaştı: Onlar, yani Arş'ı taşıyanlar bugün dörttür. Kıyamet günü geldiğinde yüce Allah onları diğer bir dört ile destekleyecek, sekiz olacaklar."(ELMALILI TEFSİRİ)

http://www.kuranikerim.com/telmalili/hakka.htm

Arş, mülk manasına alındığı takdirde onun taşıyıcıları onu ayakta tutanlardır. Arş'tan maksat taht olduğu takdirde de onun taşıyıcıları, üzerine tahtın oturmuş olduğu ayaklar yahut taht sırtlarına yüklenenlerdir. Arş'ı taşıyanlar sayı ile ifade edilir.

http://www.kuranikerim.com/telmalili/hakka.htm

Üçüncü grup ise bozonlar; evrende temel kuvvetlerin aktarımını sağlayan küçük mesajcı atomaltı parçacıklar bu üçüncü grubu oluşturur. Örneğin fotonlar elektromanyetik kuvveti taşırken, yerçekimi kuvvetini gravitonların taşıdığı düşünülüyor. Fizikçiler her bir parçacığın görünmez bir ayna görüntüsü de olduğuna inanıyorlar; bu ayna görüntüsüne de antimadde adını vermişlerdi.

http://www.fizikevreni.com/cekirdek2.pdf

Anti madde: Parçacıklar hakkında ilginç olan her birine karşı gelen bir anti parçacık olmasıdır. Anti parçacıklar gerçek parçacıklardır. Parçacık ve onun anti parçacığı arasındaki temel fark sadece yüklerinin ters işaretli olmasıdır. Anti parçacığı aynadaki görüntü gibi düşünelim. Aynaya bakıldığında sağdaki ve soldaki görüntüler sadece aynadaki terslenmelerdir. Benzer olarak parçacık dünyasında da yük aynaya bakıldığında terslenendir. Anti parçacığın kütlesi, spini ve diğer birçok özelliği de parçacık ile aynıdır. Genelde bir anti parçacığın adı parçacığın önüne anti kelimesi gelmesi ile yazılır. Örneğin protonun anti parçacığı anti protondur. Bu kurala uymayan elektronun anti parçacığı olan pozitrondur. Anti parçacık hakkında ilginç olan evrendeki her bir maddenin anti parçacığı olmasıdır. Bu her nedense bir gizemdir.”

http://w3.gazi.edu.tr/~mkaradag/tezler/ertugruldemir.pdf

Kuvvetler, kuvvetlerin aktarımını sağlayan atom altı parçacıklardan kaynaklandığına göre bu parçacıkların sayısı, evrendeki temel kuvvetlerin de sayısını belirlemektedir. Eğer bunlar Allah’ın takdiri ile kıyamette anti parçacıkları ile birleşirse ayet ve hadisteki olay gerçekleşmiş olacaktır.

Hakka suresindeki ayetler Evren’deki dört temel kuvvetin sayısı kıyamet ile birlikte sekize çıkacağını belirlemektedir. Bu kuvvetleri taşıyan atom altı parçacıklardan olan bozonların her birinin bir ayna görüntüsü olarak değerlendirilen anti maddelerin olacağından bahsediliyor. Böylece bu anti maddelerle birlikte sayısı dört olan kuvvet taşıyıcı taneciklerin sayısı da kıyametle birlikte, tüm kuvvetlerin Evren’in etrafında toplanmaları sebebiyle, sekize çıkacaktır.

Bu bölümde, ayetlerde geçen melek kelimesinin yorumundan, Yüce Allah’ın görevlendirdiği meleklerinin inkâr edildiği anlamı çıkarılmamalıdır. Ayette bahsedilen meleklerin ancak evrende fiziksel olarak tanımlanan dört temel kuvvet olabileceği ve yaratılmış diğer melekleri içermeyeceği gibi bir iddia kast olunmamaktadır. Ancak Zumer Suresi 23. ayet anlamında, ayetin içerebileceği ikili anlamlara bir örnek olarak düşünülebilir.

KIYAMETTE ARŞI TAŞIYACAK OLAN “SEKİZ” VE EVREN’İN GEOMETRİSİNİ AÇIKLAYAN MODELLER

Hakka Suresi - Elmalılı Meali (Orjinal)

15. İşte o gün o vâkıa vukua gelmiştir

16. Ve Semâ yarılmış o da o gün sarkmıştır,

17. öyle ki melekler, kenarları üzerindedir ve üstlerinde o gün rabbının Arşını sekiz hâmil olur

Yukarıdaki Hakka Suresi ayetlerinde kıyametin getireceği olaylardan göğün yarılması ve meleklerin diğer bir deyişle de kuvvetlerin, göğün yani evrenin kenarları üzerinde olacağı anlatılmaktadır.

Evrenin şekli ve geometrisi üzerindeki modern görüşler ile bu ayetlerde bahsi geçen “göğün kenarları” ve “sekiz” kelimeleri arasında oldukça ilginç bağıntılar dikkati çekmektedir.

Evrenin geometrisi üzerine en bilinen görüşlerden olan hiperbolik evren modeline göre evren,karşılıklı kenarları birbiriyle bağlantılı “sekizgen”şeklindedir.

Aşğıdaki alıntıda verilen şekillerde bu özel geometri açıklanmaktadır. Türkiye’nin en bilinen resmi bilim kuruluşu Tübitak’ın bilimsel yayınlarından olan Bilim Ve Teknik Dergisi’nde bu görüşler yayınlandığı gibi,en bilinen uluslararası bilimsel yayınlar da bu konular işlenmiştir.

Ayetlerde göğün yani evrenin kenarlarından bahsedilmesinin ardından, arşın “sekiz” tarafından taşınacağının belirtilmesi gerçekt en çok ilginçtir.Evrenin geometrisi hakkındaki bilimsel görüşlerde “sekizgen” olarak belirtilen geometrik kavram zaten “sekiz kenarlı” anlamına gelmektedir.Melekler ,diğer bir deyişle de evrenin işlemesini sağlayan temel kuvvetler ,evrenin bu sekiz kenarı üzerinde toplanmış ve bundan dolayı Yüce Allah’ın evren üzerindeki hükümranlık gücünün ,yani arşının, bu sekiz kenar tarafından yüklenileceği kastedilmiş olabilir.

Evrenin geometrisi üzerine geliştirilen modellerden hiperbolik evren modelinde üçgen,dörtgen veya altıgen vs. değil de tam olarak sekizken bir yapıda olması gerekliliğinin ortaya çıkması ,ayetlerin mucizevi yönünü güçlendirmektedir.

Bunların yanında, matematiksel kavramlardan olan “topoloji” kavramını ve yukarıda bahsi geçen sekizgen yapılı hiperbolik evren modelinin topolojik yapısını araştırdığımızda yine çok ilginç sonuçlara

ulaşılmaktadır.Bu konunun anlaşılabilmesi için “topoloji” kavramı hakkındaki aşağıda verilen bilgilere dikkat etmek gerekir.

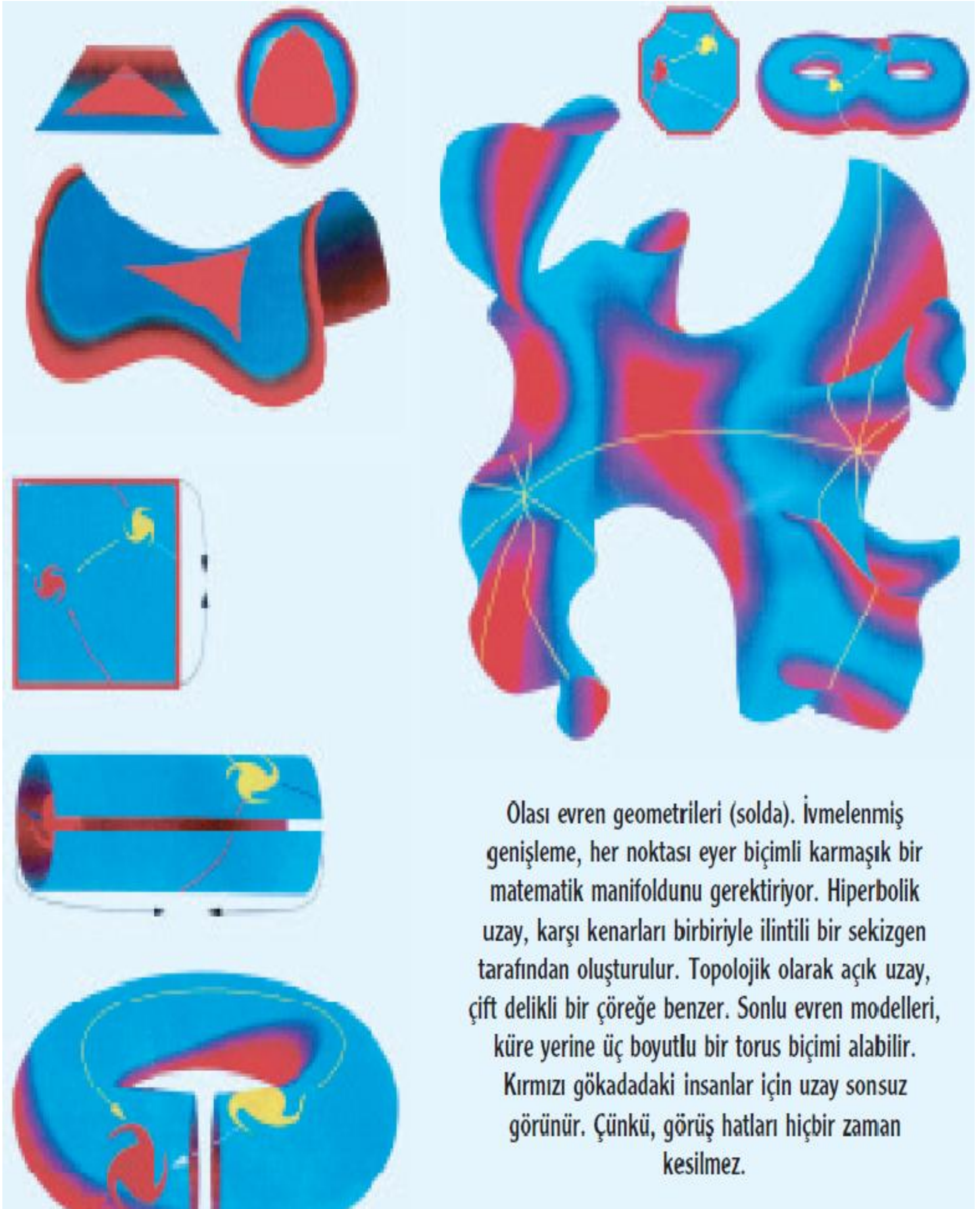
“Homeomorfizma veya topolojik eşyapı (topolojik izomorfizm), matematiksel alanda topolojinin incelediği temel konulardan biridir ve iki uzayın (mesela iki şeklin) parça koparmadan sürekli olarak birbirine dönüşümünü inceler.

Kabaca, topolojik cisim geometrik bir nesne ise, homeomorfizma nesnenin yeni şeklini sürekli esneyerek kaplar. Bu suretle bir kare ve çember birbirlerinin homeomorfudurlar, fakat bir küre ve delinmiş küre değildirler.

Aralarında homeomorfizma olan iki cisim homeomorfik olarak adlandırılır. Topolojik açıdan bunlar aynıdır. Mesela bir üçgeni bir çembere, bir çay bardağını, çay tabağına ya da kulplu bardağı simide homeomorfik kılabiliriz. Bu örneklerde, bu nesnelerin içinde bulundukları uzaylar, nesnelerin hangi topolojiye sahip olduğunu belirlemektedir.

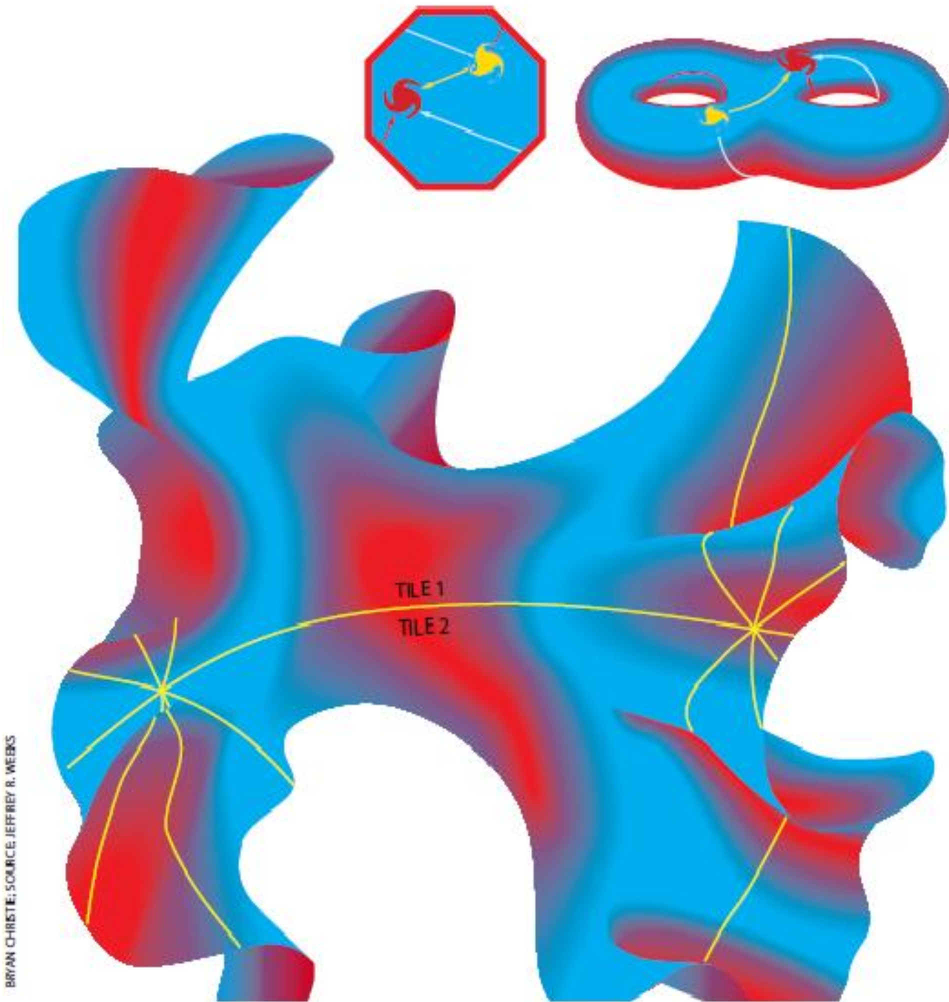
İki şekil üzerinde homeomorfizmayı şu şekilde açıklayabiliriz: A şeklinden B şekline yırtmadan, parça koparmadan geçebilmek için A'dan B'ye sürekli fonksiyona ihtiyaç vardır. Ve aynı şekilde B'den A'ya geçmemiz gerekmektedir. Bunun için de fonksiyonumuz tersinir olmalı ve tersi de sürekli olmalıdır.”

http://tr.wikipedia.org/wiki/Topolojik_E%C5%9Fyap%C4%B1

Olası evren geometrileri (solda). İvmelenmiş genişleme, her noktası eyer biçimli karmaşık bir matematik manifoldunu gerektiriyor. Hiperbolik uzay, karşı kenarları birbiriyle ilintili bir sekizgen tarafından oluşturulur. Topolojik olarak açık uzay, çift delikli bir çöreğe benzer. Sonlu evren modelleri, küre yerine üç boyutlu bir torus biçimi alabilir. Kırmızı gökadadaki insanlar için uzay sonsuz görünür. Çünkü, görüş hatları hiçbir zaman kesilmez.

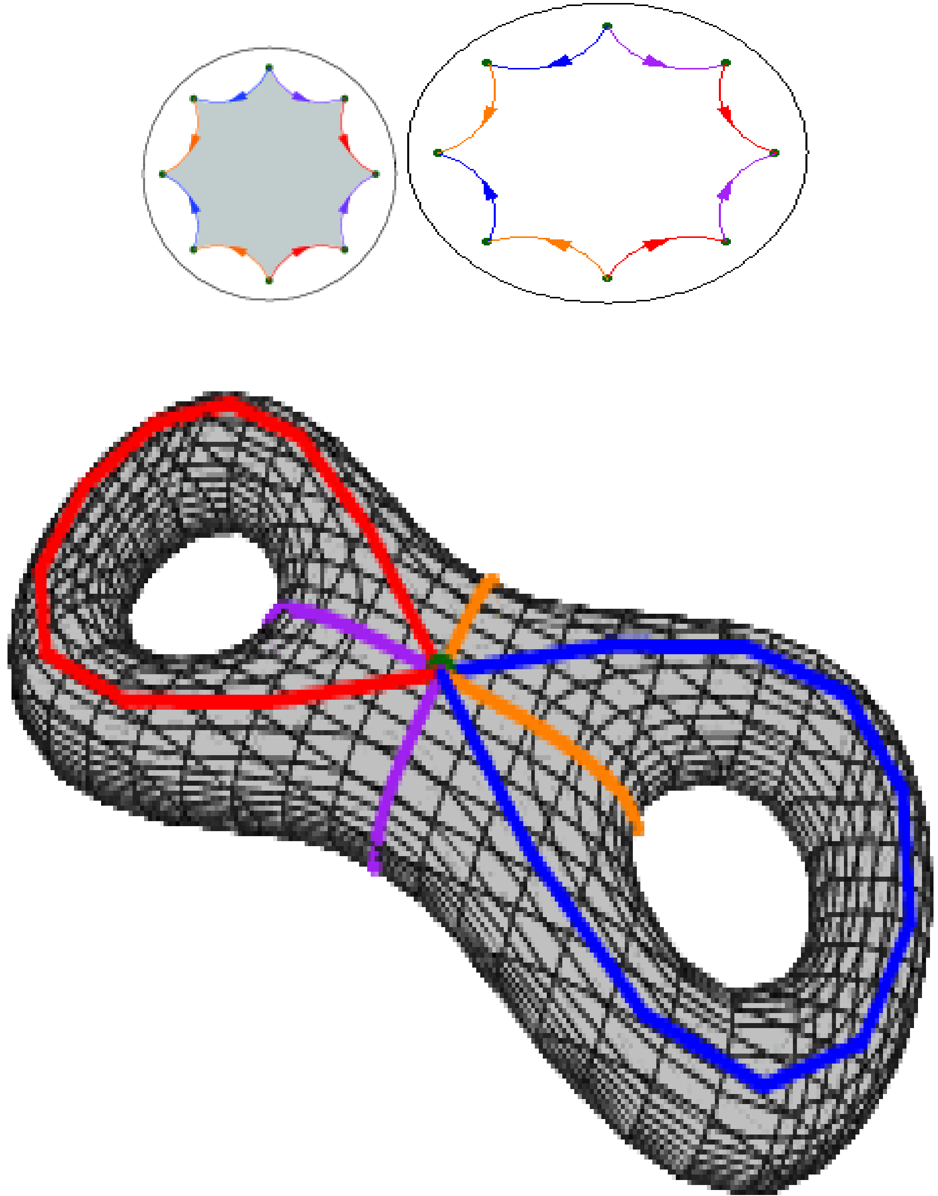
http://www.biltek.tubitak.gov.tr/bdergi/yeniufuk/icerik/ekevrenkuramlari.pdf

FINITE HYPERBOLIC SPACE is formed by an octagon whose opposite sides are connected, so that anything crossing one edge reenters from the opposite edge (*top left*). Topologically, the octagonal space is equivalent to a two-holed pretzel (*top right*). Observers who lived on the surface would see an infinite octagonal grid of galaxies. Such a grid can be drawn only on a hyperbolic manifold—a strange

Scientific American April 1999

http://cosmos.phy.tufts.edu/~zirbel/ast21/sciam/IsSpaceFinite.pdf

http://mathworld.wolfram.com/UniversalCover.html

Yukarıda verilen bilgiler ile bu konuları açıklayan şekillerde sekizgen yapının yanı sıra, topolojik olarak bunun karşılığı olan şeklin çok ilginç olan bir özelliği de göze çarpmaktadır. Hiperbolik evrenin sekizgen yapısının topolojik karşılığı olarak gösterilen şekil,”iki delikli çörek” şeklinde açıklanmaktadır. Ancak görsel olarak bu şekil, tam da modern uluslararası kabul gören rakamlardan “8” şeklini oluşturmaktadır. Bu özelliğiyle de ayetlerde geçen “sekiz”in diğer bir yönden mucize oluşturduğunu göstermektedir.

Peygamberimize atfedilen ve bir önceki konuda bahsi geçen hadislerde söz edilen, arşı taşıyanların sayısının kıyametten önce dört olduğu ve kıyamette bu sayısının sekiz olacağı anlamındaki ifadenin, bu konu için de bir yansıması fark edilmektedir. Dikkat edilirse, bilimsel kaynaklarda hiperbolik evren modeli açıklanırken, "karşılıklı kenarları birbirleriyle ilintili sekizgen"den söz edilmektedir. Buradan, sekizgende, yani sekiz kenarlı bir yapıda dört adet karşılıklı kenar olması gerektiği çıkarımı yapılabilir. Bahsedilen birbiriyle ilintili-bağlantılı dört karşılıklı kenarın arasındaki bağ, kıyametle birlikte gevşeyecek ve artık koparak, arşı taşıyanların yani evren üzerinde Yüce Allah'ın hâkimiyetini sağladığı unsurların, meleklerin (kuvvetlerin), göğün (evrenin) bağımsız sekiz kenarı üzerinde toplanması yoluyla ayetlerde bahsedilen durumlar gerçekleşmiş olacaktır. Burada yapmaya çalıştığımız, bilimin ortaya koyduğu teorilerle Kuran ayetleri arasındaki mucizevî uyumun gözler önüne serilmesidir. Her şeyin doğrusunu ancak Yüce Allah bilir.

6. BÖLÜM

KURAN VE MODERN BİLİMİN UYUMU

“O âlemler için ancak bir mesajdır ve onun haberinin (doğruluğunu) bir zaman sonra çok iyi bileceksiniz.”

38 (Sad)/87,88

VAKIA SURESİNDE ATOMALTI PARÇACIKLAR (KUANTUM)

Vakıa Suresi (1-12)

1. Koptumu o Vakı'a bir
2. Olmaz vak'asına yalan diyen dil
3. İndirir bindirir
4. Yer bir sarsılışla sarsıldığı
5. Dağlar bir serpilişle serpildiği
6. Hepsi dağılıp berhevâ bir hebâ olduğu
7. Siz de üç sınıf olduğunuz zaman
8. Ki sağda «Ashabı meymene»: Ne «Ashabı-meymene!»
9. Solda «Ashabı meş'eme»: Ne «Ashabı -meş'eme!»
10. İlerde sabikun, işte o sabikun

11,12. Onlar ne'iym Cennetlerinde mukarrebun (Elmalılı Meali)

Vakıa Suresi (Arapça - Latin harfli)

8. Feashab ul-meymeneti ma ashab ul-meymeneti.
9. Ve ashab ul-meş'emeti ma ashab ul-meş'emeti.
10. Vessabikun es-sabikune.
11. Ulaik el-mukarrabune.

Elmalılı mealindeki 6. ayetin açıklamasında bulunan, yerin şiddetle sarsılmasından ve dağların serpilmesinden sonra, bunların hepsinin dağılıp ''berheva bir heba'' olacağından söz ediliyor. Burada ayette geçen "**hebaen münbessa**", ''**havaya karışan ya da saçılan ince toz**'' anlamına gelmektedir. Bu tasvirler, maddenin atom altı (kuantum) parçacıklarına ayrılmasını akla getiriyor. Bir sonraki 7. ayette de ''ve siz de'' denilerek insanları da dahil edecek şekilde üç sınıfa ayırmaktan söz edilmektedir. Peki, atom altı parçacıklar üç sınıf mıdır?

''*Günümüzde üç tip atomaltı parçacık tanınıyor: İlk grup leptonlar; bu gruba muonlar ve nötrinolar giriyor. İkinci grupta hadron, proton, nötron ve pionlar var. Üçüncü grup ise bozonlar; evrende temel kuvvetlerin*

aktarımını sağlayan küçük mesajcı atomaltı parçacıklar bu üçüncü grubu oluşturur. Örneğin fotonlar elektromanyetik kuvveti taşırken, yerçekimi kuvvetini gravitonların taşıdığı düşünülüyor. Fizikçiler her bir parçacığın görünmez bir ayna görüntüsü de olduğuna inanıyorlar; bu ayna görüntüsüne de anti madde adını vermişlerdi.''

http://www.neuroquantology.com/journal/index.php/nq/article/viewFile/90/89

Birçok kaynakta da atom altı parçacıklar, kuarklar, leptonlar ve bozonlar olmak üzere üç sınıfa ayrılmaktadır. Atomu oluşturan parçalar da proton, nötron ve elektron olarak üç sınıf kabul edilir.

Tabii ki, sadece buraya kadar anlatılanlardan, Vakıa suresindeki ayetlerden atom altı parçacıklardan bahsedildiği sonucunu çıkarmak zorlama bir yorum olarak görülecektir. Peki, bunların dışında başka işaretler de var mıdır?

Şimdi, Vakıa suresi 8. ayette söz edilen «Ashab-ı Meymene», 9. ayette geçen «Ashab-ı Meş'eme» ve 10. ayette bahsedilen ''sabikun'' sıfatlarına dikkatlerimizi çekelim.

"Ashab ul-Meymene"; Meymene, lügatte "yemin" (sağ el) veya "yumn" (uğurlu) anlamlarının her ikisine de gelebilir. Şayet yemin kelimesinden türediğini kabul edersek, Meymene "sağ el" anlamına gelir.

"Ashab-ul Meş'eme"; Meş'eme, "şum" kelimesinden türemiştir. Uğursuzluk, talihsizlik demektir. Ayrıca lügatte sol el için "şu'ma" tabiri kullanılır. Nitekim Araplar "şimal" (sol el) ve "şu'ma" (uğursuzluk) kelimelerini aynı anlamda kullanırlar. Araplarda, sol el zayıflığın ve zilletin simgesidir.

(TEFHİMÜ-L KUR'AN'DAN Vakı'a Suresi 8. Ayet ve Tefsiri)
http://www.kuranmeali.com/tefsir.asp?sureno=56&ayet=9

Görüldüğü üzere, diğer başka anlamlarda da yorumlanabiliyor olsa da (ki o yorumlarıyla da gayet güzel ve yerinde anlamlar içermektedir) "Ashab

ul-Meymene" ‘sağ el ashabı’’ yani ‘sağ el sahipleri’; «Ashab ul- Meş'eme» sol el ashabı, yani ‘’sol el sahipleri’’ anlamına gelmektedir. Peki, atom altı parçacıklar dünyasında sağ el ve sol el sahipleri, diğer bir deyişle sağ elli ve sol elli olanlar var mıdır? Şimdi, bilimsel kaynaklardaki şu bilgilere bakalım.

Atomu oluşturan parçacıkların kendi eksenleri etrafında olağanüstü bir hızla dönüşlerine "spin" adı verilir. Evrendeki pek çok sistemde spin hareketi önemli bir rol oynar.

http://www.evreninyaratilisi.com/html/parcaciklarin_hareketi.html

Spin, kütle ve yük gibi parçacıkların iç, özgün özelliğidir. Kuantum kuramının zorunlu bir sonucudur. ...Farklı spinli parçacıklar farklı davranırlar. Spinler│〉, sağ elli ya da yukarı ve │〉, sol elli ya da aşağı doğrultuda spin ifade edilebilir. Yönlerin yukarı ya da aşağı olmasının bir önemi yoktur.
http://www.neuroquantology.com/journal/index.php/nq/article/viewFile/90/89

Tüm nötrinolar “sol-elli” ve tüm karşıt nötrinolar “sağ-elli”dir.
http://www.fizikevreni.com/cekirdek2.pdf

Elektromanyetik kuvvetler için taneciklerin kutuplanmaları, yani sol-elli mi veya sağ-elli mi oldukları fark etmez. Oysa zayıf etkileşmelerde sol-elli tanecikler tercih edilmektedir. Nötrinolar sadece zayıf etkileşmelere girerler ve daima sol-ellidirler. Doğada sağ-elli nötrino yoktur.

http://www.biltek.tubitak.gov.tr/bilgipaket/biliminsanlari/nobelalanlar/S-387-54.pdf

Yukarıdaki alıntılarda değişik vesilelerle sağ elli ve sol elli atom altı parçacıklardan bahsediliyor. Bu da demek oluyor ki, atom altı parçacıklar yani kuantum dünyasında da aynen Vakıa suresinin ayetlerindeki anlatımlar gibi "Ashab'ul-Meymene" ‘sağ el ashabı’’ yani

‘sağ el sahipleri’ ve «Ashab ul- Meş'eme» sol el ashabı yani ‘’sol el sahipleri’’ vardır.

Vakıa Suresi 10. ayette ise önde, ileride olan, önde giden anlamında ‘’sabikun’’dan bahsedilmektedir. O halde kuantum dünyasında da önde olan, önde giden parçacıklar var mıdır?

Standart Model'e göre evrende, temel parçacık olarak sadece; 6 çeşit kuark, 6 çeşit lepton, bunların 'karşıt' parçacıkları ile foton, 8 çeşit gluon ve 3 çeşit 'vektör bozon'dan oluşan 'kuvvet taşıyıcı' parçacıklar var.

Kuarklarla leptonlar, kuvvet taşıyıcı parçacıklar aracılığıyla etkileşime girerek, evrendeki görünür maddenin tümüne vücut veriyor.

http://www.kuark.org/bilim/index.php?option=com_content&task=view&id=37&Itemid=44

http://www.biltek.tubitak.gov.tr/bilgipaket/madde/standart.html

Kuvvet taşıyıcı parçacıklara bozon adı verilir. Her kuvvetin kendi bozonu bulunur. http://elitbilgi.com/showthread.php?p=771

Üç atom altı parçacık sınıfından biri olan ‘’bozonlar’’, kuvvet taşıyıcı parçacıkları oluşturmaktadır. Evren’deki tüm maddeler bu bozonların ‘’önde giderek’’ ve her zaman ‘’ileride bulunup’’ birbirlerine kuvvetlerini taşımaları sayesinde, birbirlerine uzak olsalar bile etkileşime girebilmektedirler. Zaten mantık olarak da kuvvet taşıyıcı olabilmeleri için mutlaka önde gitmeleri her zaman ileride olmaları gerekir ve bu özellikleriyle Vakıa suresinin 10. ayetindeki ‘’sabikun’’un karşılığını oluşturmaktadırlar.

Bununla birlikte, yanında ‘’sabikun’’ yani önde olanlar için 11. ayette ‘’Ulaik el-mukarrabun’’ sıfatı kullanılmaktadır. Mukarreb; ‘’yakınlık, yakınlaş-tırılmış’’ anlamlarına gelmektedir. ‘Sabikun’un karşılığı olduğu sonucunu çıkardığımız, “bozonlar” için de mukarreb yani yakın olma ve

yakınlaştırılmış olma özelliğinden söz edebilir miyiz? Şimdi bu konuyla ilgili fikir sahibi olabilmek için aşağıdaki bilgilere dikkat edelim.

Böylece iki atomu bir araya getirip bir molekül oluşturmak isteyince, yine pauli dışlama ilkesinden kaynaklanan bir karşılıklı itme etkisi yüzünden, iki atomu tam birbirinin içine sokmak mümkün olmamakta, bunun sonucu olarak da moleküller meydana gelmektedir. Her ne kadar elektronlar arası itici elektrostatik (diğer ismi elektromıknatıssal) kuvvet burada bir rol oynasa da, kısa mesafelerde esas belirleyici olan itici etki "pauli dışlama" ilkesidir.

Bozonlar ise bundan farklı olarak, iki bozon (ki bunlarda Bose-Einstein istatistiğine uyarlar) uzayda aynı konuma, spine, momentuma… vb özelliklere sahip olabilirler. Bu da bozonların sayısının sonsuz olarak çok büyük kuvvetleri doğurabilecekleri anlamına gelir.

http://www.sufizmveinsan.com/fizik/alanlar3.html

Fiziksel değişkenlerin olası değer kümelerinden oluşan bu seçenekleri veya 'kuantum durumları'nı, bir otelin farklı katlarındaki odalara benzetecek olursak; spini ħ'ın tamsayı katlarıyla orantılı (0, ħ, 2ħ,...) olan benzer parçacıklar; birbirlerine daha 'yakın' olabiliyor ve aynı odayı paylaşabiliyorlar. Yani, aynı kuantum durumunda oturmaya hiçbir itirazları yok. Bunlara 'bozon' deniyor. Hâlbuki spini ħ'ın kesirli katlarıyla orantılı (ħ/2, 3ħ/2,...) olan parçacıklar, aynı odayı asla paylaşmıyor ve farklı kuantum durumlarında bulunmayı tercih ediyorlar. Bunlara da Fermion sınıfı parçacıklar deniyor ve aralarındaki geçimsizlik ilişkisi, bulucusunun adıyla, "Pauli'nin dışlama ilkesi" olarak anılıyor.

http://www.onlinefizik.com/content/view/258/117/

Yukarıdaki bilgilerden de anlaşılacağı üzere atom altı parçacıklar normal olarak ''pauli dışlama etkisi'' denilen fiziksel durum sebebiyle uzayda aynı konumda bulunamazlar. Bizim de günlük yaşamımızda gözlemlediğimiz olay iki faklı maddenin aynı anda aynı yerde

bulunamayacağıdır. Ancak bozonlar, “’pauli dışlama etkisine’’ uymazlar ve birbirlerine iç içe geçecek şekilde yakın olabilirler. İki farklı kaynaktan gelen ışığın uzayda aynı konumda bulunabilmeleri gibidir. Işık fotonlar aracılığıyla taşınır ve fotonlar da ışığı taşıyan bozonlardır. İşte bahsedilen bu özellikleri sebebiyle de bozonlar Vakıa suresinde söz edilen ‘’mukarrebun’’ yani yakınlaştırılmış olanlar sıfatının karşılığını oluşturmaktadırlar. Bunun yanında, bozonlar, kuvvet taşıyan tanecikler oldukları ve yukarıda da belirtildiği şekilde maddelerin etkileşebilmeleri için önde ve ileride bulunması gereken parçacıklar olmaları sebebiyle de bir maddenin veya cismin diğer bir maddeye veya cisme ‘’yakınlaşan’’ parçalarıdır.

Vakıa suresinde ‘’sabikun’’ ve ‘’mukarrebun’’dan bahsedilirken –ki bunlar ‘’bozonlar’’ın karşılığı olabilecektir- 13. ayette ‘’Çoğunluğu evvelkilerdendir. (sülletün minel’evveliyn;), 14. ayette ise, ‘’Azı sonrakilerdendir. (ve kaliylün minel’ahıriyn;)

Yani bozonların çoğunluğunun ‘’ilk’’lerden oluştuğu gibi bir çıkarım yapabiliriz. Bu bilgilerin paralelinde, Evren’deki maddenin; daha doğrusu Evren’i oluşturan maddenin kütlesinin büyük çoğunluğu ‘’protonlar’’dan oluşmasıdır. Evren’deki maddenin başlangıcını oluşturan Big Bang teorisinden bahsedilen kaynakta aşağıdaki bilgiler verilmiştir. …

Şu ana kadar 3 dakika 46 saniye geçmiştir. Çekirdek birleşiminin başlamasından hemen önce, nötron bozunumu, nötron-proton dengesini yüzde 13 nötron ve yüzde 87 proton durumuna kaydırmıştı.

http://www.egze.com/forum/bueyuek-patlama-kuraminda-enerji-madde-iliskisi-ilk-dakikalar-vt5733.html

Bu protonlarla ‘’evveliyn’’ yani ‘’ilkler’’ arasında bir bağlantı var mıdır? Bunu anlamak için ‘’proton ‘’ kelimesinin anlamı üzerinde durmak gerekir. ‘’Proton Yunanca "ilk" anlamındadır.’’

http://www.genbilim.com/content/view/2663/36/

‘’Proton Yunanca protos "ilk" kelimesinin nötr biçimidir.’’
http://www.birey.com/avnia/solomon/all/hintsph.htm

Bir de Vakıa suresindeki şu ayetlere dikkat edelim:

15**. Alâ sürurin mevdûnetin**;

Mevdune (işlenip süslenmiş, bitişik, sıra sıra dizilmiş) tahtlar üzerindedirler.

16. **Müttekiiyne aleyha mütekabiliyn;**

Onlar (tahtlar) üzerinde karşılıklı yüz yüze durur halde yaslananlar olarak.

17. **Yetufu aleyhim vildanün muhalledûn;**

Üstlerinde (çevrelerinde) ebedi kılınmış (ölümsüz) vildan (veliyd’ler, genç-zinde hizmetçiler, kuvveler) tavaf eder/dolaşır.

http://www.sufizm.gen.tr/kuran-i-kerim-meali/56-vakia-suresi/

Yukarıdaki ayetlerde modern fizikteki atom modeline benzer bir yapı tarif edilmektedir. Atomun çekirdeğinde protonlar ve nötronlar bitişik, sıra sıra dizilmiş (mevdune) ve karşılıklı (mütekabiliyn) şekilde ve birbirine yaslanmış bir durumda bulunurlar. Bunların etrafında ise ayette ‘’vildan’’ olarak bahsedilen varlıklar tavaf eder şekilde dolaşarak ‘’elektronları çağrıştıran’’ bir durum arz etmektedirler. ‘’vildan’’ olarak bahsedilen varlıkların ‘’kuvve’’ yani kuvvet olarak da açıklanabilmesi elektronlara benzetme yönünden dikkate değerdir. Bunun yanında, ‘’ebedi kılınmış (ölümsüz) ‘’olarak nitelendirilmeleri, proton ve nötronlardan oluşan atom çekirdeğinin parçalanabilmesi ve atom enerjisine dönüşerek yok olmaları yanında elektronların kalıcılığına bir işaret olarak da kabul edilebilir.

Diğer bir ilginç konu; yine Vakıa suresindeki ayetlerde…

38. **Liashabilyemiyn;**
(Bunlar) ashab-ı yemin (saidler) içindir.

39. **Sülletün minel'evveliyn**;
(Ashab- Yemin) bir cemaat evvelkilerdendir.

40. **Ve sülletün minel'ahıriyn**;
Bir cemaat ta sonrakilerdendir.

41. **Ve ashabüşşimâli mâ ashabüşşimâl**;
Ashab-ı Şimal (sol tarafın ashabı; şakıyler, uğursuzlar; hakikatından perdeliler), ne ashab-ı şimaldır?

42. **Fiy semumin ve hamiym**;
Semum (zehirleyici bir radyasyon) ve hamiym (kaynamış bir su; taassubi bilgi ve şartlanmalar) içinde,

38. ayette geçen "Ashab-ı yemin", sağ el ashabı anlamına gelir. Yani atom altı parçacıklardan sağ elli olarak değerlendirilen grubu kastediliyor. 39. ayette bunlardan bir kısmının evvelkilerden yani ilklerden diğer bir deyişle, protonlardan (proton kelimesi Yunancada ''ilk'' anlamına geliyordu) oluştuğu; diğer bölümünün ise diğer parçacıklardan da oluşabileceğine (40. ayette) işaret edildiği şeklinde yorumlanabilir.

Bu konuyla ilgili daha dikkat çekici olan bir duruma da 41. ve 42. ayetlerde işaret edilmektedir. 41. ayette ''ashab-ı şimal'' yani sol el ashabından söz ediliyor. 42. ayette ise onların ''semum'' yani zehirleyici bir radyasyon içinde bulunduğu vurgulanıyor.

''Arapçada "semum" kelimesi iki manaya gelir. Birincisi: " Gözeneklere (mesamat) işleyen ışın " ... İkincisi: " zehirleyici ateş, yani "radyasyon!''
http://www.sufizmveinsan.com/aksam/ozde.html

Sol elli olarak tabir edilen parçacıklarla radyoaktif ışınları ve radyasyonu bağdaştırabilir miyiz? Bu soruya aşağıdaki bilgiler açıklayıcı niteliktedir.

Elektromanyetik kuvvetler için taneciklerin kutuplanmaları, yani sol-elli mi veya sağ-elli mi oldukları fark etmez. Oysa zayıf etkileşmelerde sol-elli tanecikler tercih edilmektedir. Nötrinolar sadece zayıf etkileşmelere girerler ve daima sol-ellidirler. Doğada sağ-elli nötrino yoktur.
http://www.biltek.tubitak.gov.tr/bilgipaket/biliminsanlari/nobelalanlar/S-387-54.pdf

Zayıf nükleer kuvvet, bazı atom altı parçacıklar tarafından taşınan ve bir tür radyoaktif parçalanmaya sebep olan bir kuvvettir. http://www.ilmiarastirma.net/?Pg=Detail&Number=3640

(Nötrinolar) Elektrik yükü olmayan ve kütlesi sıfıra yakın olan ve ışık hızından küçük fakat ona yakın hızlarda giden atom altı büyüklükte bir temel parçacıktır.

Sadece yıldızlarda (güneş), radyoaktif parçalanmada ve nükleer tepkimelerde ortaya çıkarlar. Elektron nötrinolar, müon nötrinolar ve tau nötrinolar diye sınıflandırılırlar .
http://tr.wikipedia.org/wiki/N%C3%B6trino

Fark edeceğiniz üzere, yukarıdaki alıntılarda sol elli olarak nitelendirilen parçacıklar, zayıf nükleer kuvvet etkileşimlerinde rol almaktadırlar. Özellikle de nötrinoların tamamı sol ellidir ve sadece ''zayıf etkileşime'' giriyorlar. Bu etkileşim radyoaktif parçalanmaya sebep olmaktadır. Sadece yıldızlarda (güneş), radyoaktif parçalanmada ve nükleer tepkimelerde ortaya çıkarlar. "Vakıa suresinde ''semum'' olarak geçen ve radyoaktif ışınlar ve radyasyon şeklinde açıklanabilen bir kavramın, sol el ashabı olarak nitelendirilen insan grubu ise bu anlamının yanında ikincil bir anlam olarak sol elli atom altı parçacıklar –ki bu parçacıklar radyoaktif parçalanmalarda ve nükleer tepkimelerde ortaya çıkıyorlardı- birbiriyle bağlantılı olarak gerçekten dikkate değer bir durumdur. Ayrıca ''semum''un geçtiği ayetten hemen sonra gelen, Vakıa:43'te, ''Kapkara dumandan bir gölge altındadırlar'' ayetindeki siyah duman, atom bombası gibi nükleer patlamalarda ortaya çıkan mantar ya da şemsiyeye benzeyen siyah duman bulutunu çağrıştırması yönünden de ilgi çekicidir.

HUR-İ IYN KAVRAMI VE YÖRÜNGELERDE DÖNEN ELEKTRONLAR

Modern bilimdeki atom modelinin temsil edilmiş olabileceğini belirttiğimiz ve elektronların da ‘’vildan’’ kavramıyla özdeşleştirilmiş olma olasılığına değindiğimiz Vakıa 15. 16. ve 17. ayetlerden sonra, daha özel bir şekilde “**hur-i ıyn”** kavramıyla elektronlara ve yörüngelerine işaret olarak değerlendirilebilecek işaretler vardır. Daha önce ‘’mukarrebun’’dan bahsederken, çoğunluğunu protonların oluşturduğunu ve atom çekirdeğini oluştururken çekim gücü ile birbirine yakınlaşan bu mukarrebunlar için bahşedilen şeyler ise “hur-i iyn” olabileceği yönündedir.

22. ayette: Huri ıyn, 23. ayette: Saklı inci timsalleri gibi kavramları genelde ‘’cennetteki huriler’’ olarak açıklanmaktadır. Hur-i ıyn, hur ve ıyn kelimelerinden oluşmaktadır. Şimdi, bu kelimelerin hangi anlamları içerdiği üzerinde durmalıyız. Öncelikle “hur” kelimesinin anlamlarını inceleyelim.

HUR: Ağarmak-Temizlenmek-Beyazlanmak-Ceylan Gözlü-Kar Gibi Pak-Kristal Gibi Saydam-Ayıpsız-Seçkin-Halis-Kehriba Ağacı-…El Mevarid-Arapça Sözlük/Mevlüt Sarı.

Mehmet DOĞRAMACI

http://www.sufizmveinsan.com/sohbet/kurantetkikleri6.html

Hur kelimesinin anlamlarıyla ilgili olarak ‘’Kehriba Ağacı’’ anlamı üzerinde durmakta yarar var.

Kehribar Nedir? - Nasıl Oluşur?

Kehribar, milyonlarca yıl önce yaşamış, çok geniş alanlar kaplayan, yüksek ağaçlı, tropik ve yarı tropik ormanlardaki ağaçların salgıladığı reçinenin fosilleşmiş halidir.
http://www.kehribar-amber.com/

Süs eşyası yapımında kullanılan, açık sarıdan kızıla kadar türlü renklerde, yarı saydam, kolay kırılır ve bir yere hızlıca sürtüldüğünde hafif cisimleri kendine çeken, fosilleşmiş reçine, samankapan

http://tr.wiktionary.org/wiki/kehribar

Hur kelimesi ile ilgili açıklamada ‘’kehriba ağacı’’ olarak verilmişti. Kehribar aslen Farsça olup Arapçası ‘’kehriba’’ şeklindedir. Yukarıda açıklanan ‘’kristal gibi saydam’’ anlamı da kehribarın saydamlık özelliğinden kaynaklanmaktadır. Diğer anlamları olan, temizlenmek, pak olmak, halis gibi anlamları da bu özelliğinden esinlenerek verilen anlamlar olabileceği izlenimi vermektedir.

Şimdi, asıl dikkat çekici olan konuyu yani “hur” kelimesi ile “elektron” kavramı arasındaki ilişkiyi açıklayabiliriz.

Kehribar

Yunancada elektron demektir. 'kehrüba' Farsçası olup; 'samankapan' demektir. Türkçede ise tahrif olup 'kehribar'a dönüşmüştür. Kehribar, ilkokul deneylerindeki gibi statik elektrik yüklenince bazı nesneleri kendine çeker. Arapçada 'kehriba'dır. Kimilerinin yanlışlıkla taş ya da kaya diye nitelediği kehribarın aslı fosilleşmiş çam reçinesidir.

http://www.antisourtimes.com/kehribar.html
http://www.uted.org/dergi/2004/temmuz/temmuz_8.htm

Görüldüğü üzere hur kelimesi kehribar anlamına gelmekte ve bugün tüm dillerde ve bilim literatüründe ELEKTRON olarak bilinen eski Yunancadan gelen kelimenin karşılığını oluşturmaktadır.

Hur kelimesi ile ilgili açıklamalardan sonra, Vakıa suresi 22. ayette Hur kelimesi ile beraber geçen “IYN” kelimesi üzerinde duralım.

IYN: Göz-Kuyu-Öz-Kaynak-Ayna. El Mevarid-Arapça Sözlük/Mevlüt Sarı.

Mehmet DOĞRAMACI
http://www.sufizmveinsan.com/sohbet/kurantetkikleri6.html

Burada, ayetteki IYN kelimesi ile ''elektronların atom çekirdeği etrafında dönerken izlediği yol ya da yörünge'' olarak basitçe açıklanabilecek olan ORBİTAL kavramı arasındaki ilişkidir. ORBİTAL kelimesinin kökü "orbit"tir.
orbit (isim): göz çukuru, göz, yörünge...
http://sozluk.turkcebilgi.com/orbit

orbit: i. göz çukuru, göz, yörünge, faaliyet sahası, etki alanı
http://www.babylon.com/definition/Orbit/Turkish

Vakıa suresi 22. ayette geçen ıyn kelimesinin temel anlamı da orbital kelimesinin kökü olan orbit kelimesinin temel anlamı gibi göz ve göz çukurudur. Yukarıda ''ıyn'' kelimesinin anlamıyla ilgili olarak yapılan tanımlamada da göz ve kuyu olarak açıklanması göz çukurunu çağrıştırması bakımından çok dikkat çekicidir. Bu bilgiler ışığında HUR-İ IYN kavramını ''orbitaldeki yani yörüngedeki elektronlar'' olarak da anlamlandırabiliriz.

Bu açıklamaların yanında HUR kelimesinin anlamıyla ilgili olarak başka bir kaynaktaki anlamlar üzerinde de durmak gerekir

Hur : Noksan, eksik.
Nakıs:1. Noksan, eksik. Tamam olmayan. 2. Mat: Eksi. Negatif.

http://www.osmanlicaturkce.com/?k=nâkıs&t=@

Yukarıdaki tanımlamalardan özellikle eksi, negatif anlamları, daha önce Hur kelimesi ile ilişkilendirdiğimiz elektronların fizik ve kimya bilimlerinde eksi (negatif) yük taşımasına bir işaret olarak da değerlendirilebilir. Hur kelimesinin anlamıyla ilgili diğer bir bilgi de şöyledir:

“HUR” kelimesi “HAWERE, yani HARE” kökünden gelir.”Hare” dönmek manasına gelir. Muhavare, karşılıklı söz teatisinde bulunmaya denir. Ayni kökten gelen “Mihver” de dönüş ekseni manasında kullanılır.

Hurilerle ilgili ayetlerde geçen kelimelerin, Ragip İsfehaninin Müfredatındaki açıklamaları: ح و ر : Mihver=Eksen, bizzat veya fikren gidip gelme, tereddüt. Döngü, bir şeyin etrafında devamlı dönmek.’’

“HUR”= Mihver, etrafında dönülen, döngü merkezi
http://www.darulkitap.com/forum/index.php?topic=2114.10

Bu açıklamalar da, HUR kelimesinin içerdiği anlamların her birinin başka bir yönden elektronlara işaret etmektedir. Zira bugün, elektronların atom çekirdeği etrafında dönmeleri basit bir bilgi haline gelmiştir.

Dikkat çeken bir husus da Vakıa suresinde ‘’yığın halinde’’ meyvelerden bahsedilmesi ve ‘’molekül’’ kelimesinin “yığın’’ kelimesinin Latincedeki karşılığı olmasıdır.

28. Dal bastı kirazlar
29. Sıvama muzlar içinde (Elmalılı Meali –Orijinal)

29. ayetin Latin harfli yazılışı “ Ve talhin mendud”
Mendud: Meyvesi aşağıdan yukarıya yığılı, istifli.

http://www.osmanlicaturkce.com/?k=mendud&t=@

İstif: Muntazam yığın. Sıralanmış eşya. Yığma, molekül : ~ Fr molecule belli sayıda atomdan oluşan yığın ~ Lat moleculus [küç.] küçük yığın, molozcuk < Lat moles yığın moloz

http://www.nisanyansozluk.com/search.asp?w=molek%FCl&x=13&y=8

Görüldüğü üzere molekül kelimesi Latince kökenli bir kelimedir ve ‘’küçük yığın’’ anlamına gelmektedir. Kimya biliminde kullanılan ‘’mol’’ terimi de ‘’yığın’’ anlamına gelmektedir. Vakıa 29. ayette meyveleri tasvir

etmek için kullanılan ‘’mendud’’ kelimesi de ‘’yığın’’ anlamında kullanılmaktadır.

Vakıa 28. ayetteki ‘’Fiy sidrin mahdud‘’ cümlesinde geçen ‘’mahdud’’ kelimesinin diğer bir anlamı ‘’sınırlı sayıda’’ demektir. Dünyadaki atom ve element çeşitlerinin de ‘’sınırlı sayıda olması’’ bu konuya bir işaret olarak değerlendirilebilir.

Vakıa suresinde dikkati çeken diğer bir konu ise bu ayetlerde geçen ‘’yakınlaştırılmış olanlar’’ (mukarrebun), ‘‘ önde olanlar’’ (sabikun) ya da sağ ve sol el ashabı (ashab-ul yemin, ashab-ul meşeme) gibi kavramlar kullanılırken, bu özelliklerin kime ait olduğunu belirtmek için ‘’inanan insanlar’’ ya da ‘’önde olan kişiler’’ özelliklerin insanlara ait olduğunun hiç belirtilmemiş olmasıdır. Kavramlar kullanılırken öyle bir anlatım seçilmiştir ki, hem insanlar hem de atom altı parçacıklar gibi cansız varlıkları belirtebilen bir üslup seçilmiştir.

Buraya kadarki anlatımları ikna edici bulmayıp; hâlâ ‘’atom altı parçacıklar, yani ‘’**KUANTUM**’’, bu ayetlerin neresinde yazıyor’’ diyenler varsa, aynı surenin 7. ayetine bakabilirler…

Vakıa 7. ayet “**ve KUNTUM ezvacen selaseten**.’’

(**ve siz de üç sınıfa ayrıldığınızda**)

…ve tam olarak o ayette ve tam olarak üç sınıf olan ‘’kuantum’’dan bahsedilen yerde, “kuantum” ile “kuntum” kelimelerinin birbiriyle sesteş olarak benzeşmesi ilginç bir tevafuku barındırmaktadır…

13. Kendilerine apaçık delil gelince bu apaçık bir sihirdir dediler
14. Vicdanları onların doğruluğuna kanaat getirdiği halde sırf haksızlık ve böbürlenme yüzünden onları inkâr ettiler…
27(Neml)/13, 14

ŞEMS (GÜNEŞ) SURESİ İLE HELYUM ELEMENTİ ARASINDAKİ MUCİZEVÎ BAĞLANTI-HELYUM KELİMESİNİN ANLAMI

Son yıllarda sıkça gündeme gelen bazı kaynaklarda, Şems Suresi ile Helyum elementi arasında Helyumun simgesinin “He” olması nedeniyle mucizevî bir ilişkinin bulunduğu açıklanmıştır. Bu ilişki Güneş anlamına gelen Şems Suresi’nin bütün ayetlerinin Arapça ‘’h’’ ve “e” harfinin karşılığı olan ‘’elif’’ harfleri ile bitmesidir. (http://www.kuranca.com/)
Aşağıdaki kaynakta Latin harfli yazılışına dair fikir vermesi açısından surenin birinci ayeti örnek olarak verilmiştir. Bu çalışmalarda hidrojen elementiyle ilgili çıkarımlar da vardır ancak, konumuzu helyum ilgilendirdiği için ona değinmeyeceğiz.

“Ve-ş şemsi ve duhâ-hâ,”

1.**ve**: andolsun 2. **eş şemsi**: güneş 3. **ve**: ve 4. **duhâ-hâ**: onun duha vaktine **“Andolsun güneşe ve parıltısına,”**

http://www.kuranmeali.org/kuran_meali.aspx?suresi=sems&ayet=1

Füzyon tepkimeleri Güneş'te her an doğal olarak gerçekleşmektedir. Güneş'ten gelen ısı ve ışık, hidrojen çekirdeklerinin birleşerek helyuma dönüşmesi ve bu dönüşüm sırasında kaybolan maddenin yerine enerji ortaya çıkması sayesinde meydana gelmektedir. Güneş saniyede 564 milyon ton hidrojeni 560 milyon ton helyuma çevirir. Kalan 4 milyon ton gaz maddesi de enerjiye dönüşür.
http://ansiklopedi.turkcebilgi.com/F%C3%BCzyon

Yukarıdaki kaynakta verilen bilgiler, Güneş ile helyum arasında ilişki kurulduğunu açıklamaktadır. Bu konuda asıl olan, Güneş ve helyum arasında şimdiye kadar fark edilememiş bir bağlantının bulunmasıdır. **Helyum kelimesi köken olarak zaten Güneş’ ten gelmektedir.**

Helyum (Yunanca: helios = güneş) periyodik cetvelin birinci periyot 8A grubunda yer alan bir gazdır. http://tr.wikipedia.org/wiki/Helyum

helyum	Bah 1924	~ ***YLat*** *helium* bir element < ***EYun*** *(h)élios* güneş ~ ***HAvr*** **saəwel-* a.a . ————————— • İlk kez 1868'de bir güneş tutulması esnasında güneş tayfında tesbit edildiği için. ? Aynı kökten **Lat** *sō<>* ***Sans*** *súvar > súrya,* ***Ave*** *hvarə<>* ***İng*** *sun (güneş),* ***İng*** *south (güneş yanı, güney)* . ————————— *EŞKÖKENLİLER:* ***EYun*** *(h)élios : helyum*

Kaynak: Türkçe Etimolojik Sözlük

http://www.nisanyansozluk.com/search.asp?w=helyum&x=17&y=9

Görüldüğü gibi, Helyum ile Güneş anlamına gelen sure arasında bir bağlantı kurulabilmesinin yanında, helyum kelimesinin köken olarak diğer herhangi başka bir anlama (çiçek, ağaç, hayvan ya da deniz vs. gibi anlamlardan hiçbirine) gelmeyip sanki özellikle seçilmiş gibi Güneş anlamına gelmektedir. Yani simgesel ilişkinin yanında bir de anlamsal ilişki bulunmaktadır.

Yukarıdaki açıklamaların yanında üzerinde durulması gereken bir husus daha vardır. Şems (Güneş) Suresinin ilk ayetinde Güneş'e ve onun parıltısına yemin edilmektedir. Ayette geçen ''duha'' kelimesi Güneş'in parıltısı veya ışığı anlamında kullanıldığı gibi, Güneş'in ilk ışımaya başladığı vakit anlamında da kullanılmaktadır. Güneş'e ve onun ışığına, parıltısına yemin edildiğini düşünürsek, Güneş'in parıltısının asıl kaynağı araştırıldığında ortaya yine ilginç sonuçlar çıkmaktadır. Güneş'in ışığının ve parıltısının asıl kaynağı helyum elementidir. Aşağıdaki kaynaklarda verilen bilgiler bu konuyu açıklamaktadır.

Helyum elementi ilk kez güneşte keşfedilmiştir. Adı, güneş anlamına gelen Helios sözünden türetilmiştir. 1868 yılında Janssen, güneş tutulması sırasında güneşin tayfını incelerken o zamana kadar bilinmeyen tayf çizgileri olduğunu anladı. Daha sonra Lockyer ve

Frankland bu yeni elemente helyum adını verdiler. Helyum radyoaktif bozunmalardan alfa ışıması sırasında oluşur. Gerçekten alfa ışınlarını yapan tanecikler helyum çekirdeklerinden başka bir şey değildir.
http://tr.wikipedia.org/wiki/Soygaz

Hidrojenden sonra en hafif element olan helyum renksiz ve kokusuz bir gazdır. ,İngiliz astronom Normal Lockyer 1868'de Güneş tayfını incelerken bilinen hiç bir elementin tayf çizgilerine benzemeyen ‘’parlak’’ çizgiler görmüş ve yeni bir element bulunduğu anlamıştır. İlk kez Güneş tayfında rastlandığı için bu yeni elemente "Güneş" anlamındaki Yunanca “helios” sözcüğünden türettiği “helyum” adını verdi.
http://www.teknolojikarastirmalar.com/e-egitim/periyodik/periodic/periodic/He.html

“ATEŞ KASIRGASI” NÜKLEER PATLAMA

> **Sizden biriniz arzu eder mi ki, hurma ve üzüm ağaçlarıyla dolu, arasından sular akan ve kendisi için orada her çeşit meyveden bulunan bir bahçesi olsun da, bakıma muhtaç çoluk çocuğu varken kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, bahçeye de ‘ içinde ateş bulunan bir kasırga isabet ederek yakıp kül etsin!’ İşte düşünüp anlayasınız diye Allah size ayetleri açıklar** 2 (Bakara)/266

Yukarıdaki ayette hemen dikkatimizi çeken “içinde ateş bulunan bir kasırga”dan bahsetmiş olmasıdır. Atom bombası gibi nükleer patlamalar da bu patlamaların gerçekleşme süreci incelendiğinde tam olarak ateşli ya da alevli bir kasırgaya benzer. Ayet ilk defa okunduğunda bahsedilen olayın çok yoğun yıldırımlı bir kasırga akla gelebilir. Ancak ilginç bir şekilde ayette nedense yıldırımdan ya da şimşeklerden hiç bahsetmez. ‘’İçinde ateş bulunan” denilerek, rüzgârın kendisinde bir ateş, yani yakıcılık özelliği olduğuna vurgu yapmaktadır. İlk bakışta, kullanılan tasvirlerden mutlaka nükleer patlamalara işaret edildiği sonucuna

varılamaz’’ denilebilir. Ancak, ayette geçen ve kasırga kelimesinin karşılığını oluşturan ‘’i’sar’’ kelimesinin anlamları araştırıldığında çok ilginç sonuçlara ulaşılır. İsar kelimesinin kasırga anlamı dışında konumuzla ilişkili olan diğer anlamları şöyledir;

İ’sar: Dökmek, serpmek, saçmak, sürçtürmek, ayak kaydırmak.
http://www.osmanlicaturkce.com/?k=isar&t=@

Nükleer Silahlar

Bu gruba giren silahlar, atom çekirdeğinin parçalanması veya birleştirilmesiyle oluşan enerjinin birden açığa çıkması etkisiyle çalışır.

Etkileri ve korunma yöntemleri:

1. **Işık:** Patlama anında oluşan çok parlak ışık, çıplak gözle bakıldığında gözlerde tedavisi olanaksız hasarlar yaratır. …
2. Isı: Patlama noktasında milyonlarca dereceye çıkan ısı, hızla etrafa yayılır. Etkisini kaybedene kadar olan bölgede (bu bölge, kullanılan nükleer madde miktarına göre değişir) her şeyi yakar…
3. **Darbe:** Patlama anında oluşan ısı, bulunduğu yerdeki havayı da aynı derecede ısıtacak, ısınan havanın genleşmesi prensibi ile bu hava kütlesi etrafa doğru yayılacaktır. Atmosfer ısısından bir anda birkaç milyon dereceye ısınan havanın genleşmesi tam bir kasırga etkisi yapar ve yüzlerce km hızla etrafa yayılır. Kısa bir müddet sonra merkezde hava atmosfer normaline dönünce (bu süre 5-10 sn. kadardır) bu sefer de etraftaki hava aynı hızla merkeze hücum edecektir. Yani darbe etkisi 2 defadır.
4. **Radyoaktif ışıma:** Patlama anında etrafa alfa, beta ve gama ışınları yayılır. …
5. **Radyoaktif serpinti:** Patlama anında toz haline gelen bölgedeki taş, toprak radyoaktif ışıma sonucu kendisi de radyoaktif özellikler kazanarak mantar şeklinde yükselir. Bu mantar bulut, atmosferdeki rüzgârların etkisinde kalır ve uzaklara doğru yayılır. Daha sonra yağmurlarla veya serbest olarak yeryüzüne yağar. Bu

serpinti, patlama bölgesindeki ışıma ile aynı etkileri yapar. http://www.yasamdersleri.com/yazi.asp?id=947

Dikkatinizi çekeceği üzere 3. Maddede, patlamada havanın genleşmesinin ‘’tam bir kasırga etkisi’’ yaratacağından bahsediliyor. Ondan önceki 1.ve 2. maddelerde ise ateşi ve alevi anımsatan çok parlak bir ışıktan ve her şeyi yakan çok yüksek bir ısıdan söz ediliyor. 5. maddede ise radyoaktif serpintiden bahsediliyor ve ‘’i’sar’’ kelimesinin anlamlarından olan ‘’serpmek’’ fiiline karşılık oluşturuyor.

Bu bombalar saniyenin milyonda birinde, bir milyon kere milyon kilo kalori enerji açığa çıkarmaktadır. Bu enerji Havayı ısıtarak 12.000 m yüksekliğinde bir bulut meydana getirmekte, rüzgârlarından ‘’binalar yıkılmakta’’ ve 400 m çapındaki alanı eriterek ateş gölü haline getirmektedir.
http://www.diyadinnet.com/YararliBilgiler-1705&Bilgi=atom-bombas%C4%B1

Burada yine “i’sar” kelimesinin “ ayağını kaydırıp yere yıkmak’’ anlamına karşılık gelen durum anlaşılmaktadır. Ayrıca ‘’rüzgârlarından binalar yıkılmakta’’ ve “400 m çapındaki alanı eriterek ateş gölü haline getirmektedir’’ bilgisi de ayette geçen ‘’içinde ateş bulunan kasırga’’ tasvirini çok net bir şekilde karşılamaktadır.

EVRİM DÜŞÜNCESİNDE CİNSİYET VE EŞEYLİ ÜREMENİN ORTAYA ÇIKIŞI VE BUNA KARŞIT KUR’AN AYETLERİNDEN İŞARETLER

(Leyl: 3) :**Erkeği ve dişiyi yaratana yemin ederim ki,**
(Kıyamet:3):**Ondan da iki eşi, yani erkek ve dişiyi var etmişti.**
(Zuhruf: 12) :**Bütün çiftleri O yaratmıştır.**
(Zariyat:49) :**Her şeyden de çift çift yarattık ki, düşünüp öğüt alasınız**
(Nebe: 8) :**Sizi çifter çifter yarattık.**
(Hucurat:13):**Ey insanlar! biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık.**
(Necm: 45) :**Muhakkak ki erkek ve dişi olan iki çifti O yarattı.**

Evrim teorisine göre tüm canlılar tek bir ortak atadan evrimleşerek ortaya çıkmışlardır. Yani bir tek hücre cansız maddelerden evrimleşme yolu ile ortaya çıkmış ve bundan sonra ortaya çıkacak canlıların ortak evrimsel atası olmuştur. Bu ilk canlı da ancak eşeysiz üreme yani bölünerek çoğalma yoluyla üremiştir. Başlangıçta sadece bölünerek çoğalma yani eşeysiz üreme vardır. Eşeyli üreme ise evrimin sonraki aşamalarında ortaya çıkmıştır. İşte bu eşeysiz üremeden eşeyli üremeye geçiş, diğer bir deyişle cinsiyetlerin ortaya çıkışına dair evrim teorisinin herhangi bir fosil kaydına yani somut ve bilimsel kanıta dayanan bir açıklaması yoktur. Sadece çok genel ve yetersiz tahminlerle açıklama yapılmaya çalışılmıştır.

Evrimcilerim varsaydığı evrimsel süreci, diğer bir deyişle canlılığın tarihini, bir film gibi kabul edersek ve bu filmi geriye sararak izlersek, bugün yeryüzünde yaşayan tüm eşeyli üreyen yani cinsiyetlere sahip canlıların, eşeyli üremeye ve dolayısıyla da erkek ve dişi olarak cinsiyetlere ayrıldığı dönemin temsil edileceği bir noktaya mutlaka gelmeliyiz. Bu noktadan bir adım öncesi ise eşeysiz üreme yani bölünerek çoğalma olmalıdır ya da biraz uç bir düşünce olarak hermafroditlik yani çift cinsiyetlilik olabilir.

Geçmişini izlediğimiz canlının insan olduğunu farz edelim. Bütün memeli ya da yumurtayla üreyen hayvanlar için de bu durum geçerli olacaktır. İnsanın evrimsel atası olarak kabul edeceğimiz bu canlının bölünerek çoğaldığını düşünelim. Öyle bir noktaya geliniyor ki, bu canlı yine bölünüyor, ama bu kez atası olan canlının genetik kopyası olarak değil de erkek ve dişi olarak kabul edebileceğimiz iki farklı cins halinde bölünüyor. Biri erkek cinse ait özellikleri, diğeri ise dişiye ait özellikleri taşıyor. Bu özellikler çok basit yapıda değişimler olmamalıdır. Çünkü bu değişimler bu canlıların daha sonra üremeleri için gerekli organları meydana getirmelidir. Bunların içine basit anlamıyla cinsel organların yanı sıra üreme hücreleri diyebileceğimiz sperm ve yumurta gibi hücrelerin de vücutta oluşmasını sağlayacak organların ve sistemlerin bulunmasını gerektirecektir. Ayrıca hamilelik ve doğum için gerekli olan

rahim gibi organların da bulunması gerekecektir. Üstelik bunların hiçbirini kendilerinin atası olan canlıdan genetik bir miras devralarak kendisine sağlayamayacaktır. Çünkü bölünme yoluyla kendilerinin ortaya çıktığı atalarında böyle bir genetik bilgi mevcut değildir. Böyle birçok gelişmiş organ ve sistemlere sahip olabilen bir canlının bölünen ataları da çok basit canlılar olmamalıdır. Öyle tek hücreli ve ya çok hücreli basit canlılar diyebileceğimiz canlılar olamaz. Bu yüzden bunların herhangi birinin fosil kayıtlarına mutlaka rastlanmalıdır. Günümüzde yaşayan canlıların çok büyük bir bölümünün eşeyli üremeyle ürediğini ve türler olarak bunların sayısını en az on binlerle ifade edilebileceğini göz önüne alırsak, eşeyli üremeye geçişten hemen bir adım önceki bu hallerinin fosil kayıtlarına mutlaka rastlanması gerekliliğini daha net bir şekilde anlayabiliriz. Ancak evrimle ilgili araştırmalarda bu konuda aydınlatıcı olabilecek bir fosil kaydından bahsedildiğine rastlanmamıştır.

Diyelim ki, bu canlılar çok daha basit bir yapıdayken hatta tek hücrelilik aşamasında bölünerek mutasyonlar gibi varsayılan evrimsel süreçlerin etkisiyle iki farklı cinsiyete ayrıldı. Bu canlılar daha sonra da ataları gibi bölünerek çoğalmaya devam ettiler. Yani erkek, erkek olarak; dişi de dişi olarak farklı özelliklere sahip canlılar halinde bölünerek çoğalmaya devam ettiler. Bunlar başlangıçta çok basit yapılı canlılar olacağı için bugün bildiğimiz anlamda üreme organları ve sistemleri henüz oluşmamış olacaktır. Fakat her bir cins kendine özgü ve rastlantısal olarak gelişen evrimsel süreç ve mutasyonlar gibi etkenlerle evrim geçirerek değişime uğruyorlar. Daha sonra bunlar üreme organları ve sistemlerini oluşturacak bir hale gelince eşeyli üreme yapmak üzere bir araya geliyorlar ve kalıtsal özelliklerini taşıyabilecek yavru ya da yavrular oluşturuyorlar. Daha önce de bahsettiğimiz gibi, her biri kendine özgü ve rastlantısal süreç ve koşullardan geçerek evrimleşen bu iki cins canlı, nasıl olup da tam da birbirlerine uygun üreme organlarına ve sistemlerine sahip olacak şekilde gelişebiliyorlar. Hatta bunların anatomi olarak aynı tür canlı olarak gelişmesi bile mucize olarak kabul

edilebilir. Örneğin, erkek ve dişi kedinin tek hücrelilikten yola çıkarak, kedi anatomisine sahip birer canlı olarak gelişmesi gibi.

Bunların da dışında uç bir olasılık olarak örneğin insanın hermafrodit yani çift cinsiyetli bir özelliğe sahip olduğu bir dönemin olduğunu ve bu dönemde kendi kendisiyle çiftleşerek yani eşeyli üreme yaptığını var sayalım. O zaman da yine bu şekilde çok sayıda hermafrodit insan ya da onun evrimsel atası sayılan canlının fosil kayıtlarının bulunması gerekirdi.

Bunların yanında eşeyli üremeyi harekete geçiren hormonların ortaya çıkışı da önemli bir sorundur. Çünkü bu hormonlarla ilgili olarak, eşeyli üremeye başlayan ilk canlılar evrimsel atalarından genetik bir bilgi devralmamışlardır. Zaten bu atalarda eşeyli üremeyi harekete geçiren hormonlar bulunmamaktadır ve bunlara ihtiyaç duymadan eşeysiz olarak üremektedirler.

''Canlıların çeşitliliğinde bugün her tarafta izlerini gördüğümüz, büyük olasılıkla Kambriyen öncesi dönemde meydana gelen patlamayı doğuran şey, eşeyli üremenin meydana gelişidir. ***Eşeyli üreme nasıl ortaya çıktı? Anlamlı bir proteini meydana getiren bir gen, ilk atadan bölünme sırasında parçalanarak bir parçası bir yavruya, diğeri de öbür yavruya verilmiş olabilir. Bu protein yaşamsal öneme sahipse, ancak iki birey bir araya gelerek işlevsel döllerin oluşmasını sağlayabilir. Bu, bireylerden belirli bir genomu alana (+), verene de (-) diyerek ilk dişi ve erkeğin ayrımının temelini oluşturulmuş olabilir.*** *Daha sonra eşeysel seçilimle, özellikle çok hücreli canlılarda, ikincil eşeysel özellikler ortaya çıkmıştır''. Ali Demirsoy Prof. Dr. H.Ü.Biyoloji Bölümü*

Yukarıdaki alıntıda eşeyli üremeye geçiş konusunda, kanıtlanmış bilimsel verilere değil, tamamen kişisel çıkarımlara dayalı tahminlere yer verildiğini görüyoruz.

''Çekirdekli hücre –ökaryotlar– oksijene tamamen uyum sağlamış ve çok az bir değişim göstermiştir. Bu devrimci yeni yaşam formunun ortaya

çıkışı gelişmiş eşeyli üremeyi mümkün kılmış ve bu üreme biçimi de evrimin hızını arttırmıştır. Prokaryotlar, bakteriler ve mavi-yeşil alglerden (bunlar fotosentez sayesinde oksijen üretirler) oluşan iki grup organizmayı içerirken, ökaryotlar bütün yeşil bitkileri, bütün hayvanları ve mantarları içerirler. **Eşeyli üreme bir başka nitel sıçramayı temsil eder.**

Ökaryot veya çekirdekli hücrenin ortaya çıkışı 1,5 milyar yıl önce biyolojik bir devrim yaratmıştır. Eşeysiz tomurcuklanma ve bölünmeden eşeyli üreme çıktı. Böylesi bir ilerleme, iki bireyin kalıtım malzemesinin karışımını sağladı, böylece artık yavrular ebeveynlerden farklı olacaktı. Bu durum çeşitliliği doğurdu, artık bu çeşitlilik üzerinde doğal seleksiyon işleyebilirdi. Her hayvan ve bitki hücresinde DNA, çekirdek içindeki kromozom çiftleri olarak düzenlenir. Bu kromozomlar bireysel özellikleri belirleyen genleri taşırlar. Oluşan yavru, ebeveynlerin özelliklerini kendinde birleştirirken aslında yine de onlardan farklılık gösterir. **Eşeyli üremenin kökeni, öyle görünüyor ki birbirini yutan ilkel organizmalarla bağlantılıdır. İki bireyin genetik malzemesi iki kromozom takımına sahip bir organizma üreterek kaynaşıyordu. Ardından daha büyük olan organizma doğru miktardaki kromozoma sahip iki parçaya bölünür. Tek ve çift kromozomlar bir dönem vardı, fakat zamanla çift kromozoma sahip olma durumu tüm bitki ve hayvanların normal varoluş tarzı haline geldi.** Bu da çok hücreli organizmaların evriminin temelini oluşturdu.
http://www.sonsuz.us/?q=node/1062

Yukarıdaki alıntıda dikkat edilmesi gereken ilk husus, eşeyli üremenin "evrim açısından **nitel bir sıçrama**yı" temsil ettiğinin belirtilmesidir. Evrimin doğasında olması gereken aşamalı ve zamana yayılan değişimlerin, eşeyli üremeye geçiş konusunda işlememesi veya daha doğrusu, bu geçişi açıklamada yetersiz kalışı, böyle bir "sıçrama" nitelemesini zorunlu hale getirmiştir. Evrimin, evrimsel süreçlerle mantıklı bir şekilde açıklayamadığı konularda, en az "yaratılış" kadar doğaüstü ve metafizik sayılabilecek "nitel sıçrama" kavramına sarıldığını

görüyoruz. Sağlam bilimsel ve mantıksal temellere dayanmayan bu "nitel sıçrama" kavramının, sınırlarının ne olacağı da belirsizdir. Nitel sıçramalarla neler oluşabileceği, ne gibi değişimler ve oluşumların mümkün olabileceği tamamen hayal gücü ile sınırlanabilen çıkarımlara açık konulardır. Bu konuda çarpıcı bir örnek vermek gerekirse; içinde insan vücudunu oluşturan elementlerin ve bileşiklerin bulunduğu çamur yığınlarından bir insanın birden bire ortaya çıkıvermesi de bir "nitel sıçrama"nın gerçekleşmesi olarak görülebilir. Bu durumda yaratılış fikrinden daha bilimsel sayılabilecek bir temele dayanılamadığının kabulü gerekir. Aslında yaratılış fikri daha akılcıdır çünkü en azından üstün bir ilme ve güce sahip yaratıcıya dayandırılmaktadır.

Yukarıdaki alıntıda dikkat çekilmesi gereken diğer bir konu daha vardır. Eşeyli üremenin kökeninin, "birbirini yutan ilkel organizmalara" bağlanması da bilimsel ve mantıksal açıdan "nitel sıçrama" açıklamasından daha sağlam değildir. Bir kere birbirini yutan organizmaların varlığı ve bu yutma olayından sonra yutulan organizmanın bütün genetik malzemesini taşıyan kromozomlarıyla birlikte, sindirilerek tamamen yok olmadığının, varsayımlarla değil, bilimsel kanıtlarla ortaya konulması gereklidir.

Daha farklı bir açıdan olaya bakalım: Eşeyli üreme için birbirine uyumlu sperm ve yumurta hücrelerine ve bunların bir araya gelerek döllenme olayını gerçekleştirmelerine ihtiyaç vardır. Şimdi, belli bir canlının, örneğin insanın üremesini sağlayan sperm ve yumurta birleşmesinin yeryüzünde ilk kez gerçekleştiği zamana geri dönelim. Varsayılan evrimsel süreçte her şeyin bir ilki olacağına göre, insanda sperm ve yumurta döllenmesi olayının da bir ilki mutlaka olmalıdır. Böyle bir ilkin gerçekleşmesi için bahsettiğimiz özel hücreler olan sperm ve yumurtanın kendilerini üreten bir beden olmaksızın kendiliğinden evrimleşerek var olabilmesi ya da kendilerini üreten bir bedenden kaynaklanmaları gerekir. Kendilerini üreten bedenler olmadan sperm ve yumurtanın gelişmesi ve hatta yepyeni bir canlı oluşturacak şekilde mucizevî bir uyum ortaya koyarak birleşmeleri tamamen hayalî bir fikir olabilir. O

zaman bu ihtimalin alternatifi olabilecek bir diğer fikri değerlendirmek gerekecektir. İlk döllenmeden önce insan, erkek ve dişi olarak gelişmiş, fakat eşeyli üremeyle değil, bölünerek çoğalma yoluyla üremiş olabilir. Yani erkek insan ve dişi insan olmak üzere veya bunların günümüz insanına çok da benzemeyen evrimsel ataları şeklinde iki farklı canlı türü bulunmalıdır. Bunlar da mucizevî bir şekilde birbirine tam bir uyum sergileyen eşey hücrelerini yani sperm ve yumurtaları hiçbir genetik miras olmaksızın üretmiş olmalıdırlar. Bu da yetmez, tesadüfen birbirine tam uyumlu olarak evrimleşip gelişmiş cinsel organlar vasıtasıyla ilk cinsel birleşmeyi de gerçekleştirmiş olmalıdırlar. Dahası, hamilelik ve doğum için gerekli organ ve sistemler önceden bir şekilde tam da olması gerektiği gibi gelişmiş olması gerekir.

Daha önce de bahsettiğim uç bir düşünce olarak burada da başlangıçta hermafroditlik ihtimalini değerlendirecek olursak, bu sefer de böyle bir insan ya da onun evrimsel atası sayılabilecek canlının fosil kayıtları bulunması gerekliliği, çözülmesi güç bir sorun olarak karşımıza çıkar.

Miller-Urey Deneyi ve Canlılığın Cansız Maddelerden Kendiliğinden Oluştuğu İddiası

“Miller-Urey Deneyi kimyasal evrimin oluşumunu denemek üzere, dünyanın ilk zamanlarında var olduğu öngörülen koşulların benzetim yöntemiyle oluşturulduğu bir deneydi. Bu deney, özellikle Aleksandr Ivanovich Oparin ve J.B.S. Haldane'in, ilkel dünya üzerindeki koşullarda var olan inorganik öncüllerinin kimyasal tepkimeler yoluyla organik bileşikleri sentezlediği hipotezini sınamak içindi. Abiyogenez konusunda klasik bir deney olduğu kabul edilen bu deney, 1953 yılında Stanley Lloyd Miller ve Harold Urey tarafından Şikago Üniversitesi'nde yapılmıştı

Deney, su (H2O), metan (CH4), amonyak (NH3), hidrojen (H2) ve karbon monoksit (CO) ile yapılmıştır. Bu kimyasallar, steril cam tüp ve kaplar dizgesi içinde, dış ortamdan yalıtılmış olarak bulunuyordu. Bir cam kap yarısına kadar sıvı haldeki su ile doluydu, diğer bir cam kapta ise bir çift

elektrot vardı. Su ısıtılarak buharlaşma sağlanmıştı, elektrotlar arasında ise kıvılcımlar çakması sağlanarak dünyanın atmosferindeki yıldırımların ve su buharının benzetimini sağlanmıştı. …

Bir haftalık sürekli bir işlemin ardından Miller ve Urey sistemin içindeki karbonun en az %10-15 kadar bir kısmının organik bileşik oluşturduğunu gözlemlemişlerdi. Karbonun yüzde iki kadar bir kısmının da, canlıların hücrelerini oluşturan proteinlerin oluşumunda kullanılan amino asitleri, bol olarak da glisinin oluşturduğunu görmüşlerdi. …”

http://tr.wikipedia.org/wiki/Miller-Urey_Deneyi

Yukarıdaki bilgilerde bahsedilen deneyin sonuçları tartışmalı olduğu gibi, deney düzeneğinde ilkel atmosfer koşullarının uygulanıp uygulanmadığı konusunda da tartışmalar vardır. Ancak biz bu tartışmaları bir yana bırakıp, deneyin ve sonuçlarının doğru olduğunu kabul edelim.

Mademki evrimcilere göre bu deneyin sonuçları, yani cansız maddelerden organik bileşikler olan amino asit vb. oluşması evrimin tartışmasız bir kanıtını oluşturabiliyor, neden bu deneyden itibaren 50 yıldan fazla zaman geçtiği halde 21.yüzyılın bilim ve teknoloji düzeyi ile ve uygun hale getirilmiş laboratuar koşullarında tamamen cansız varlıklardan tek bir tane ve sadece tek hücreli olsun (bakteri, virüs gibi) bir canlı oluşturulamıyor? Öyle ya, yukarıdaki bilgilerde sadece bir hafta gibi canlılığın oluşum süreci için çok kısa sayılabilecek bir zamanda, canlılığın evrimle oluştuğunun kesin göstergesi saydıkları organik bileşiklerin sentezlenmesi olayı gerçekleşebiliyorsa ve bunlar canlılığın temel yapı taşlarıysa, aylarca ve hatta yıllarca kesintisiz sürdürülebilecek benzeri bir deneyle bir tane de olsa sadece tek hücreli bir canlı oluşabilmelidir değil mi? Acaba evrimi savunanlar neden böyle bir sonuç ortaya koyabilecek bir çalışmayı gerçekleştirip yüzyıllardır süren evrim tartışmalarına bir nokta koyuver(e)miyorlar?

Geçmiş yıllarda ilk yapay canlının üretildiği yolunda medyada haberler çıkmışsa da, bu sadece zaten var olan bir bakteri türünün genleriyle oynanarak ya da kromozomları değiştirilerek, yani tesadüfe yer bırakmaksızın bilinçli ve zekice müdahalelerde bulunarak, başka özelliklere sahip bir bakteri türünün ortaya çıkarılmasından ibarettir. Bu konuyla ilgili olarak çok daha yeni sayılabilecek (Mayıs 2010) bir çalışmada ise başka bir mikrobun genetik haritası kullanılarak elde edilen yapay kromozom laboratuarda bir bakteriye nakledilmiş, yapay DNA’lı hücre çoğaltılarak kullanılan bakteriden farklı bir bakteri türü oluşturulmuştur. Ancak bunlar yukarıda da bahsedildiği gibi bilim ve teknolojinin ulaştığı son imkânlar seferber edilerek ve son derece bilinçli müdahalelerle olabilmiştir. Bu açıdan yapay canlı üretmeye yönelik bu çalışmalar ve hatta bunların başarıya ulaşması, Kuran’ı ve yaratılışı çürütmek bir yana, ayetlerle birebir örtüşerek, bir bakıma doğruladığı da iddia edilebilir. Zira aynen ayetlerde belirtildiği Allah’ın yarattığı DNA ve bakteri gibi canlılar değiştirilerek yeni ve farklı türler oluşturulmaya çalışılmaktadır. Zaten Kuran-ı Kerim’de “Allah’ın yarattığının değiştirileceği” bilgisi 1400 yıl öncesinden haber verilmiştir. (bkz. 4:118 ve 119. ayetler.)

İNSANLIK TARİHİNDEKİ EN BÜYÜK BİLİMSEL İLLÜZYON

(EVRİM)

İllüzyon sanatı, izleyenlerin dikkatini başka noktalara çekerek, asıl olayın fark edilmemesini sağlamaya dayanır. Evrimciler de, canlıların, özellikle de insanın biyolojik geçmişinde bazı sanal aşamaların varlığına yönelik, kendilerince belirlenmiş noktalara dikkat çekerek, asıl olayın yani yaratılışın fark edilmemesini sağlamaya çalışırlar. Şimdi bunun nasıl ve ne şekilde gerçekleştirildiğini inceleyelim:

Evrimciler insanın evrimiyle ilgili olarak, bugün yaşayan maymun türleriyle aynı ortak atadan geldiğimizi iddia ederler. Genel olarak "primat" adıyla bilinen canlılar grubunun, insanın da evrimsel ataları olduğu kabul edilir. Daha da geriye giderek en uzak evrimsel ata olarak "ağaç sivrifaresi" adıyla bilinen bir canlı gösterilmektedir. Ancak bu görüş bütün antropologlarca kabul edilmemektedir. Yani bilinen en uzak evrimsel atalarımız hakkında da bir görüş birliği yoktur. (Kaynak: Vikipedi-İnsan Türünün Evrimi)

http://tr.wikipedia.org/wiki/%C4%B0nsan_t%C3%BCr%C3%BCn%C3%BCn_evrimi)

Daha sonraki aşamalar için ise primat olarak adlandırılan canlı grubundan insana benzerliğiyle dikkat çeken bazı türler insanın daha yakın evrimsel ataları olarak gösterilir.

"Homininae: 6 milyon yıl önce günümüzün goril şempanze cinslerini oluşturan atalar ayrıldığı varsayılmaktadır
Gorillini: Unassigned Homininae
Hominini – insan türüne giden yol olarak kabul edilmekte
Hominina: 4,5 milyon yıl önce iki ayağının üzerinde duran hominianlar ortaya çıkmıştır.
Ardipithecus, Australopithecus – Yakın hayvan atalarımızın kuzeni olduğu varsayılıyor.
Kenyanthropus, Orrorin, Paranthropus, Sahelanthropus, Ramapithecus – Yakın hayvan atamız olduğu ve insanın bilinen en eski soyu ve ilk homo türlerinin ortak atası olduğu varsayılıyor.
Homo: Homo cinsi 3 milyon yıl önce hominianlardan ayrıldığı varsayılıyor
Homo antecessor, Homo cepranensis Homo erectus – Homo habilisten türemiş uzak insan atası olduğu varsayılıyor
Homo ergaster, Homo floresiensis, Homo georgicus, Homo habilis – Modern insanın (Homo Sapiens Sapiens), ilk uzak insan atası,
Homo heidelbergensis, Homo neanderthalensis, Homo rhodesiensis,

Homo rudolfensis, Homo sapiens – Yakın insan olduğu varsayılıyor, Homo sapiens sapiens -- Günümüz insanı" (Kaynak: Vikipedi)

Yukarıda bahsi geçen, insanın evrimsel ataları olduğu varsayılan canlı türlerinin hepsi bir omurgaya, gelişmiş bir sinir sistemine ve organlar sistemine sahiptir. Hepsinin bir başı, beyni, gözleri, kulakları, gelişmiş mide, akciğer, bağırsak vs. gibi iç organları ve memeli hayvanlar olarak üreme sistemleri mevcuttur.

Peki, evrimciler bu "illüzyonu" nasıl gerçekleştirirler? İnsanın evrimsel ataları olarak kabul edilen canlıların gelişmiş özelliklere nasıl ve ne şekilde ve hangi zaman aralıklarında sahip olduğunun üzerinde fazla durmazlar. Sadece bazı tahminlere dayalı açıklamalarla yetinirler. Basın yayın organlarında ise, tahminden, fanteziden ve "nitel sıçrama" gibi sınırları hiçbir şekilde belirlenemeyen mantıklı ve bilimsel açıklamalar getiremedikleri için bu konuları gündeme getirmezler. Çünkü ondan önceki aşama şüphe götürmeyecek şekilde yaratılıştır. Eşeyli üremeye geçiş gibi… Örneğin, bugün vücudumuzda bulunan organlardan ilk olarak oluşanın ve son olarak oluşanın hangisi olduğuna dair, evrimciler tarafından kesin bilimsel kanıtlarıyla ve fosil kayıtlarıyla desteklenen ortaya konmuş bir bilgi mevcut mudur? Bu konulara hiç dikkat çekilmemeye çalışılır. Medyada çıkan evrimle ilgili haberlerde, sadece, insana benzeyen daha eski canlıların fosilleri için "İnsan Evrimindeki Kayıp Halka Bulundu" gibi sansasyona yönelik konular göz önüne getirilir. Üstelik bu tür haberler hemen hemen her yıl tekrar tekrar gündeme getirilir. Tabii bu durum, "İnsan evriminde kaç tane kayıp halka vardı? Hani geçen yıl da bulunmuştu, bu kayıp halkalar hiç bitmeyecek mi?" vs. gibi sorular akla getirmektedir.

İnsanın evrimsel ataları olduğu varsayılan tüm canlıların nasıl, ne şekilde ve hangi zaman aralıklarında (birkaç yüz milyon yıl gibi çok genel bir zaman aralığı vermeden) bugün elde edilen fosil kayıtlarında tespit edildiği haliyle sahip oldukları organ ve sistemlere sahip olduğu konusuna tekrar dönelim. Örneğin, bugün vücudumuzda on tane organ

olduğunu varsayalım. Evrimcilerin varsaydığı evrimsel süreç içinde bu organların hepsinin aynı anda birden bire ortaya çıkmayacağı kabul edilmelidir. Zamanda geriye doğru gidersek, şimdi, örnek olarak on adet olduğunu kabul ettiğimiz organlardan daha az sayıda organın bulunduğu bir dönem mutlaka olmalıdır. Mesela midenin ya da kalbin bulunmadığı bir evrimsel atadan hiç bahsedilmez. Bu organların olmadığı dönemlerde bu organların bugünkü işlevlerini neyin ve nasıl gerçekleştirdiği bilimsel olarak, fosil kayıtlarıyla gösteren bilgiler mevcut mudur? Yani somut olarak, “işte, şu canlı da insanın evrimsel atasıdır ve örneğin midesi olmadan önce şu şekildedir ve şu şekilde sindirim yaparak yaşar” gibi fosil kayıtlarına dayanan bir bilimsel açıklama getirilebilmiş midir?

İşte bu konularda bilimsel açıklamalar getirilemediği ve bu haliyle insanları evrime inandırmak mümkün olamayacağı için “bilimsel illüzyon”a başvurmak ihtiyacı ortaya çıkar. Asıl olan yaratılışın fark edilmemesi için, bugünkü insan ırkından önce yaşamış ve nesli tükenmiş olan ve aynı zamanda anatomik olarak insana benzeyen primat türü canlıları günümüz insanından önceki evrimsel basamaklar olarak gösterirler. Oluşturdukları bu basamaklar, (evrim ve yaratılışı canlıların oluşumu hakkında iki ayrı senaryo olarak kabul edersek) evrim senaryosunun karşıtı olan yaratılış senaryosunu herhangi bir şekilde çürütebilen kanıtlar ortaya koyabilmekten de uzaktır. Zira Yüce Allah, bu canlıları zaman içerisinde birbirlerinden sonra ve ya aynı zamana da rastlayabilecek şekilde, fosil kayıtlarında tespit edildikleri haliyle yaratmış ve zamanı gelince de nesillerinin tükenmesini takdir etmiştir. Örneğin, bu primat türü canlıların veya insanın hep iki kollu, beş parmaktan oluşan iki elli ve iki bacaklı olmaları bazı sorular akla getirir. Neden hiç tek bacağı olan fakat ikinci bacağı henüz oluşma aşamasında yani çok küçük olan bir ara formdan bahsedilmez? Örnekleri çoğaltabiliriz. Neden evrimsel atalar olarak kabul edilen canlıların hiç birinde elde ve ayaklarda dört parmak olan ve beşinci parmağın henüz çok küçük ve oluşma aşamasında olduğu bir fosil kaydı gösterilemez? Neden hep gözler iki tanedir, gözün biri tam olarak oluşmuş iken diğer

gözün henüz küçük ve oluşma aşamasında olduğu bir ara geçiş formu fosili gösterilmez? Eğer evrimcilerin varsaydığı evrimsel aşamalar ve aşamalı değişimler doğruysa bu tür eksik ya da gelişimini tamamlamamış organlara sahip çok sayıda canlının fosillerine rastlanmalıdır. Oysa evrimciler buna karşılık, ara geçiş formlarının bu şekilde olmayacağını bunun yanlış bir anlayış olduğunu savunurlar. Peki, bu tür çok sayıda ara geçiş fosiline rastlansaydı bunları evrimin bir bilimsel kanıtı olarak görmeyecekler miydi? “Ara geçiş formları böyle olmaz zaten, bunları evrime kanıt olarak görmeyin” mi diyeceklerdi? Herkes biliyor ki bu tür kanıtlara balıklama atlayıp, “işte görüyorsunuz, hala neden kabul etmemekte diretiyorsunuz?” diyeceklerdir. Üstelik bu tür ara geçiş formlarının olamayacağını hangi bilimsel veya mantıksal temele dayandırdıklarını açıklamaya bile gerek duymazlar.

Oysaki günümüzde de insan dahil birçok canlı türünde mutasyonların etkisiyle anormallik içeren doğumlar olmaktadır. Örneğin altıparmaklı el gibi durumlar sıklıkla görülebilmektedir. Ancak her ikisi de altıparmaklı insandan olan bir çiftten bile gayet normal bir ele sahip insanlar doğmaktadır. Örneğin her ikisi de cüce olan iki insandan normal boyda insanlar doğmaktadır. Taşıdıkları cücelik gibi özellikleri genetik olarak sonraki nesillere aktarmaları zorunlu değildir. Peki, mutasyonlar sonucu oluşan bu anormallikler mutlak bir şekilde sonraki nesillere aktarılsaydı evrimciler bunu evrime kanıt olarak kabul etmeyecekler miydi? Bunların mümkün olmadığı görülünce “ara geçiş formları böyle olmaz zaten” denilmekte ve bahsettiğimiz bilimsel illüzyonun gerçekleşmesi sağlanmaya çalışılmaktadır.

İnsan ile şempanze arasındaki genetik benzerlik evrimciler tarafından sıkça kullanılır. Bu benzerlik dolayısıyla şempanzenin insan türünün en yakın evrimsel akrabası olduğu kabul edilir. Bu görüş bile, evrimcilere, ilk bakışta mantıklı görüldüğünden, bu konuda illüzyon için önemli bir fırsat oluşturur. Şöyle bir düşünelim: Sizin, size çok az benzeyen örneğin yedi kardeşiniz var. Sizin yaşadığınız ülkeden ve hatta yaşadığınız kıtadan çok uzakta bir ülkede, size ikiziniz kadar benzeyen bir insan

yaşıyor. Sizin de bu benzerliğe dayanarak diğer kardeşlerinizin aslında sizin kardeşleriniz olmadığını, dünyanın öbür ucundaki insanın ise mutlaka kendinizin kardeşi olduğunu iddia etmeniz ne kadar mantıklıdır? Gerçek olan, size çok az benzeyen ya da hiç benzemeyen yedi kardeşinizin de sizin gerçek kardeşleriniz olduğu, diğer size çok benzeyen kişinin ise sizinle hiçbir akrabalık bağı olmadığıdır. Sonuç olarak, eğer benzerlikler evrime kanıt olarak gösterilecekse, bu hiç de sağlam temellere dayanan bir kanıt olmayacaktır.

Evrimci anlayışa göre insan türü evrimin en yüksek zirvesini oluşturur. Özellikle insan beyninin gelişmişlik seviyesi bu anlayışın temelini oluşturan en büyük etkendir. Eğer şempanze, insanla olan genetik yakınlığı, fiziksel benzerliği ve beyinlerinin gelişmişlik düzeyi sebebiyle insanın en yakın evrimsel akrabası sayılıyorsa yine evrimci anlayıştaki başka bir mantığın hiç de sağlam temellere dayanmadığını görebiliriz. Çünkü beyinlerinin gelişmişlik düzeyi ve zekâ bakımından insandan sonra en gelişmiş ve bu yönlerden insana en yakın olan canlı türü şempanzeler değil yunuslardır.

İnsandan sonra en zeki canlı yunus, şempanze üçe geriledi

Yunuslar insanlardan sonra en parlak beyne sahip canlı. ABD, Atlanta'daki Emory Üniversitesi'nden zoolog Lori Marino'nun yaptığı araştırmada, MR tekniğiyle yunusların beyin haritasını çıkarıldı ve primatlarınkiyle karşılaştırıldı. Şişe burunlu yunusların beynindeki serebral korteksle neokonteksin çok büyük olduğunu belirten Marino, "Yunusların birçoğunun beyni bizimkinden daha büyük ve kütle olarak insan beyninden sonra ikinci geliyor" dedi. Yunuslar uzun zamandır zekâlarıyla tanınıyor, ancak üç yaşındaki bir çocuğun zekâ seviyesine sahip olabilen şempanzelerin, yunuslardan daha zeki olduğu zannediliyordu. Son araştırmayla şempanzeler üçüncü sıraya düştü. Araştırmaya göre yunusların belirgin bir kişilikleri var, kendilerinin farkındalar ve gelecek hakkında düşünebiliyorlar. Aynı zamanda 'kültürel' hayvanlar olan yunusların başka yunuslardan yeni davranış biçimleri alabildikleri de

açıklandı. Yunuslara insanlarla aynı statünün verilmesini isteyen uzmanlar, bu zeki hayvanların eğlence parklarında kullanılmaları ve eti için öldürülmelerinin zalimlik olduğunu söylediler."

Radikal Gazetesi –Ocak 2010

http://www.radikal.com.tr/Radikal.aspx?aType=RadikalHaberDetay&ArticleID=972771&Date=06.01.2010&CategoryID=96

Mademki evrimci anlayışa göre insanın en yakın akrabası şempanzedir, neden beyin ve zekâ yönünden de en yakını değildir. Evrimcilerin yarattığı mantık illüzyonuna göre evrimin şu andaki zirvesi insan türüdür ve ona en yakın olabilecek olan da şempanze değil midir? İnsanın maymun türleriyle ve özellikle şempanzeyle ortak atadan geldiği savının temellerinden biri genetik ve buna bağlı olarak fiziksel benzerlik değil midir? Fiziksel benzerliğin akrabalığa sağlam bir kanıt olarak kabul edilemeyeceği örneğini verdik. Zekâ ve beyin gelişmişliği açısından insana en yakın olan canlılar yunuslar olduğuna göre neden yunuslarla insan türü arasında evrimsel akrabalıktan bahsedilmez? Evrimci anlayışa göre evrimin zirvesi insan türü ise ve ona en yakın olan canlı şempanze ise zekâ ve beyin gelişmişlik düzeyi açısından da en yakın canlının yunus değil şempanze olması gerekmez mi?

Evrimciler evrimin tüm canlıların biyolojik kökenini ve geçmişini açıkladığını veya açıklayacağını iddia ederler. Ancak bugüne kadar 21. yüzyıl bilim ve teknoloji düzeyiyle bile herhangi bir canlının kökeni ve geçirdiği biyolojik aşamalar kesin ve eksiksiz bir biçimde açıklanabilmiş değildir. Örneğin, herhangi bir memeli hayvanın "bir tek hücreden" başlayarak geçirdiği tüm aşamaların zaman çizelgesi halinde günümüzdeki haline kadar biyolojik geçmişini, ne zaman cinsiyetlere ayrıldığını, ne zaman kalp ve beyin gibi organlara sahip olduğunu, ne zaman bir sinir sistemine sahip olduğunu ve ne zaman memeli bir hayvan halini aldığını açıklayan bilgiler ortaya çıkarılabilmiş değildir. Zaten böyle evrimsel aşamalarının tümü açıklanabilen bir canlı var

olsaydı bundan bugün tüm insanlığın haberdar olması ve bu canlının isminin de herkesçe ezbere biliniyor olması gerekmez mi?

Yukarıdaki açıklamaları tamamlayıcı bir düşünce deneyi tasarlayalım. Yeryüzünün derinliklerinde, insana dair hiçbir izin bulunmadığı bir zamandan, örneğin yüz milyonlarca yıl öncesinden kalmış olduğu kesin olan ve deniz kabuklarından oluşan bir fosiller grubu keşfedilmiş olsun. Ancak, bir arada bulunan bu deniz kabuğu fosillerinin çok önemli bir özelliği bulunuyor. Bu kabuklar öyle ilginç bir şekilde dizilmişler ki, bugün için de anlamlı bir yazı oluşturmuş. Yazı aynen şöyle: "**canlılar evrimleşmiştir ve bu yazı da tıpkı canlıların evrimi gibi, hiçbir bilinçli müdahale olmaksızın tamamen rastlantısal olarak oluşmuştur.**"

Şimdi şöyle bir düşünelim. Deniz kabuklarının diziliminden oluşan böyle bir yazının içerdiği yargıya, en ateşli evrim savunucuları acaba inanırlar mıydı? Böyle bir yazının gerçekten de bilinçli bir müdahale olmadan tamamen rastlantısal olarak oluşmuş olabileceğine ihtimal verebilirler miydi? Ya da en azından böyle bir şeyi savunabilirler miydi? Hatta bu yazıların milyonlarca yıl içerisinde aşama aşama, ilk olarak tek bir harften başlayıp sonra bir kelime ve sonunda yukarıdaki gibi bir cümle halini aldığı da kesin olarak kanıtlanmış olsun. Bu durumda bile yukarıda bahsi geçen yazının içerdiği yargıdaki gibi rastlantısal olduğunu iddia edebilmek oldukça zor görünmektedir.

Böylesi bir yazıya inanabilmek güçtür, çünkü yazı her ne kadar bilinçli bir müdahale olmadığını ifade etse de bir "bilinç" içerdiği sonucuna varılır. Peki, canlıların genetik şifresini taşıyan, en küçük ayrıntısına kadar hangi özelliklere sahip olacağına dair kütüphaneler dolusu bilgi içerebilen DNA yukarda bahsi geçen yazıdan daha mı az bilinç içermektedir? **Evrimciler nasıl DNA'nın rastlantısal olarak oluştuğunu savunabilmektedirler?**

KURAN'DA CANLILIĞIN TEMEL YAPITAŞI OLAN KARBON ELEMENTİNE DAİR İŞARETLER

''Karbon, canlıların yapısını oluşturan temel maddedir.''
http://www.canlibilimi.com/madde-donguleri-nedir.asp

Karbon içermeyen bir canlı yoktur**.** Bundan dolayı, bileşim yoluyla elde edilmeleri mümkün olsa bile, Karbon bileşiklerinin incelenmesine "Organik Kimya" adı verilmiştir.
http://www.yaklasansaat.com/dunyamiz/dunya/karbon.asp

Canlı Hayatının Temel Taşı: "Karbon" Atomu

Karbon, canlılar için en hayati elementtir. Çünkü bütün canlı maddeler karbon bileşiklerinden oluşmuşlardır.

Rahman suresinin 14. Ayeti:

"**Halak al -insâne min salsâlin ke'l fehhâr**"

1. **halaka :** yarattı
2. **el insâne** : insan
3**. min** : -den
4. **salsâlin** : inorganik halden, organik hale dönüşmüş nemli toprak
5. **ke** : gibi
6. **el fahhâri** : nemli topraktan yapılıp, pişirilen (ısıtılarak kurutulan) ve çın çın ses veren testi benzeri kap

Elmalılı Hamdi Yazır : Fağfur gibi bir salsâlden insanı yarattı
Edip Yüksel : İnsanı, çömlek gibi kuru bir çamurdan yarattı.
İskender Ali Mihr:(Allah) insanı, fahhar gibi ses veren salsalinden yarattı.
Diyanet İşleri : Allah, insanı pişmiş çamur gibi bir balçıktan yarattı. Abdulbaki Gölpınarlı : İyice pişmiş gibi kupkuru balçıktan, insanı halketti.
Adem Uğur : Allah insanı, pişmiş çamura benzeyen bir balçıktan yarattı.

Ali Bulaç : İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı.
Ali Fikri Yavuz : O (Rahmân), insanı (onun aslı olan Adem'i) yanmış kerpiç gibi kuru bir çamurdan yarattı.
Bekir Sadak : O, insani pişmiş çamur gibi kuru balçıktan yaratmıştır.
Celal Yıldırım : insanı testi gibi ses çıkaran kuru balçıktan yarattı
Diyanet İşleri (eski) : O, insanı pişmiş çamur gibi kuru balçıktan yaratmıştır.
Diyanet Vakfi : Allah insanı, pişmiş çamura benzeyen bir balçıktan yarattı.
Elmalılı (sadeleştirilmiş) : İnsanı fağfur gibi bir salsal (ateşte pişmiş gibi bir kuru çamur)dan yarattı;
Elmalılı (sadeleştirilmiş - 2) : Allah insanı, pişmiş bir çamura benzeyen bir balçıktan yarattı.
Fizilal-il Kuran : O insanı pişmiş çamuru andıran kuru balçıktan yarattı.
Gültekin Onan : İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı.
Hasan Basri Çantay : O, insanı bardak gibi (çınlayan) kupkuru bir balçıktan yarattı.
İbni Kesir : İnsanı pişmiş çamur gibi kupkuru bir balçıktan yaratmıştır.
Muhammed Esed : O, insanı çömlek gibi pişmiş çamurdan yarattı,
Ömer Nasuhi Bilmen : İnsanı pişmiş çamurdan yapılmış çanak gibi bir kurumuş ses verir balçıktan yarattı.
Şaban Piriş : İnsanı iyice pişmiş gibi kuru balçıktan yarattı.
Suat Yıldırım : İnsanı kiremit gibi pişmiş çamurdan yarattı.
Süleyman Ateş : İnsanı kiremit gibi pişmiş çamurdan yarattı.
Tefhim-ul Kuran : İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı.
Ümit Şimşek : O, insanı ateşte pişmiş gibi kupkuru çamurdan yarattı.
Yaşar Nuri Öztürk : İnsanı, pişirilmiş çamur gibi kuru bir balçıktan yarattı.
http://www.kuranmeali.org/kuran_meali.aspx?suresi=rahman&ayet=14

Aşağıdaki kelimelerin kökenini yani etimolojisini açıklayan kaynakta karbon kelimesinin kökeni ile ilgili dikkat çekici bazı bilgiler verilmektedir. Burada karbon kelimesinin asıl kökünü oluşturan ve Eski

Yunancadan gelen ''keramos'' kelimesi ocakta pişmiş toprak ve kiremit, seramik anlamlarına gelmektedir.

----

karbon: ~ Fr carbone bir element, saf kömür ~ Lat carbo, carbon- odun kömürü ~ HAvr *kr- < HAvr *ker-4 ateş, yakma

- Aynı HAvr kökten **EYun kéramos (ocakta pişmiş toprak**), Lat cremare (yakmak), İng hearth (ocak).

Eşkökenliler:
Lat carbo : bikarbonat, karbon, karbonat, karbondiyoksit, karbonhidrat, karbüratör, karpit, şarbon
Lat cremare : krematoryum
EYun kéramos : kiremit, seramik

Türkçe Etimolojik Sözlük
http://www.nisanyansozluk.com/search.asp?w=KARBON&x=11&y=6

Fahhar: Çanak, Çömlek. Toprak testi

http://www.osmanlicaturkce.com/?k=fahhar&t=@

Rahman Suresi 14. ayette geçen 'fahhar' kelimesi de yukarıda geçen değişik meallerde ateşte pişmiş toprak, çamur veya balçık anlamlarında ya da kiremit, çömlek gibi anlamlarda açıklanmıştır. Ayrıca ateşte pişmiş çömlek, kiremit ve seramik gibi yapıların ortak özelliklerinden biri de sert bir cisimle vurulduğunda çınlama sesi çıkarmalarıdır. Dikkat çekeceği üzere, karbon kelimesinin asıl kökenini oluşturan Eski Yunanca keramos kelimesi de ocakta pişmiş toprak ya da kiremit ve seramik anlamındadır. Bu ilginç durum, Rahman suresinin 14. ayetinde insanın yaratılışı üzerine açıklama yapılırken, özellikle "fahhar" kelimesi ile tüm canlılar gibi insanın da temel yapı taşlarını oluşturan karbon elementinin kastedildiğini açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

AYETLERDE KROMOZOMA DAİR İŞARETLER

Daha sizin için Arzdan ''muhtelif renklerle'' yarattıkları neler var, elbette bunda tezekkür edecek bir kavim için bir ayet var.
16 (Nahl)/ 13

Sonra meyvelerin hepsinden ye de Rabbinin müyesser kıldığı yollara koyul, içlerinden ''renkleri muhtelif'' bir içecek peyda olur ki onda insanlara bir şifa vardır, her halde bunda tefekkür edecek bir kavim için elbet bir ayet var.
16(Nahl)/ 69

Görmedin mi Allah yukarıdan bir su indirdi de onunla birçok meyveler çıkardı: ''renkleri başka başka…
35(Fatır)/ 27

İnsanlardan: hayvanlardan, davarlardan da böylece ''türlü renklileri'' var, ancak Allah saygısını kullarından bilenler duyar, haberiniz olsun ki Allah aziz ve gafurdur.
35(Fatır)/ 28

Görmedin mi Allahın Semadan bir su indirip de onu bir yol ile Arzda menbalara koyduğunu? Sonra onunla bir ekin çıkarır, ''türlü renklerle'', sonra o heyecana gelir, bir de görürsün…
39 (Zumer)/ 20

Yukarıdaki Nahl suresinin ayetlerinde ve diğer ayetlerde dikkatimizi çeken konu, canlıların çeşitliliğinden bahsedilirken hep renklerinin çeşitliliğinden söz edilmesidir. Aslında canlıların çeşitleri ve sınıfları belirtilirken renkleri sadece bir ayrıntı olarak kalır. Ama ayetlerde hep renklerinin çeşitliliği üzerinde durulmaktadır. Acaba bundaki hikmet ne olabilir?

Canlılarda çeşitliliğe sebep olarak Yüce Allah'ın yarattığı şey aslında genlerdir. Bu genler DNA zincirlerinde bulunur. DNA'lar ise canlıların

‘’kromozomlar’’ındadır. Yani sonuç olarak farklı kromozom sayılarına ve dizilişlerine sahip canlılar farklı şekil ve özelliklere sahip olur.

Şimdi asıl konuya gelelim. “**kromozom”** kelimesinin anlamı ve kökeni hakkında şu alıntılardaki bilgileri inceleyelim.

Kromozom, Yunanca, chromos (renk), soma (vücut); DNA'nın "histon" proteinleri etrafına sarılmasıyla, yoğunlaşarak oluşturduğu, canlılarda kalıtımı sağlayan genetik birimlerdir.

http://tr.wikipedia.org/wiki/Kromozom

*Kromozom***, (Yunancadan: chromos = renk + soma = vücut)** *Her canlı gibi insan da trilyonlarca hücreden meydana gelir. Hücre, bitkisel ya da hayvansal her türlü yaşam biçiminin en küçük birimidir. Her hücre bir stoplazma ve çekirdekten meydana gelir. Çekirdeğin içinde ise kromozom adı verilen ipliksi parçalar bulunur.*

http://ansiklopedi.turkcebilgi.com/Kromozom

Hemen fark edileceği üzere kromozom eski Yunancadan gelen bir kelimedir ve renk ile vücut kelimelerinin birleşiminden oluşmaktadır. Görülüyor ki, Kuran ayetlerindeki canlıların çeşitliliğiyle ilgili kısımlarda geçen ‘’renkler’’ aslında kromozomları temsil etmek için kullanılmaktır.

Özellikle Nahl suresindeki ayette renklerden bahsedilmekte fakat bu kez arıların ürettiği içeceklerin çeşitliliğini vurgulamaktadır. Renkler sözüyle kromozomların temsil edilmesi mantığını bu ayete uyguladığımızda, ilk bakışta, arıların ürettiği içeceklerle canlıların genetik özelliklerini belirleyen kromozomlar arasında bağlantı kurulması mantık dışı gelebilir. Ancak arılar söz konusu olduğunda durum değişir.

Bilim adamları, normalde işçi arı olacak larvanın arı sütü ile beslenmesi sonucu ana (kraliçe) arıya dönüşmesini ve ana arının işçi arıya göre 40 kat daha uzun yaşamasını, arı sütünün kimyasal yapı bakımından zenginliğine ve biyolojik aktif maddeler içirmesine bağlamaktadırlar.

http://www.erginbal.com/ari-sutu.html

Kraliçe arı larvaları, genetik özelliği açısından işçi arıların larvalarından farkı bulunmuyor. Ancak, daha fazla arı sütüyle beslendiği için diğerlerinden ayrılarak, kraliçe arıya dönüşüyor. Ömrü de 6 yıla kadar uzayabilir. İşçi arıların ömrü ise, sadece 45-60 gün oluyor. Kraliçe arı ise uzun ömürlü olmasının yanı sıra, üreme özelliği, boyut farklılığı kazanıyor.

http://www.turkcebilgi.net/haberler/kose-yazilari/apiterapi-tedavisi-yayildi-ari-sutu-ithalati-katlandi-242326.html

Arı sütü, yine arıların ürettiği bir içeceğin, bir canlının genetik yapısını ve özelliklerini değiştirmesi, o içeceğe yani arı sütüne kromozomlar gibi canlıların genetiğini belirleyen bir özellik katmaktadır. Bu da Kuran ayetlerinde canlıların çeşitliliğinden bahsedilirken kullanılan ‘’muhtelif renkler’’ kelimesinin kromozomları temsil etmek için kullanıldığı görüşümüzü desteklemektedir.

Nahl Suresi 13. ve 69. ayetlerin her ikisinin de son cümlesinde ‘’bunda düşünen bir toplum için bir ayet (mucize) vardır’’ diye mucizelere özellikle işaret edilmesi de ayrıca dikkat çekici bir durumdur. Nahl suresine adını veren “nahl” kelimesinin arı anlamına gelmesi ve surenin 16. sure olması nedeniyle yine arının kromozom sayısına eşit bir sayı olması, (http://www.kuranca.com/) bunun Nahl suresinin özellikle renklerle, yani kromozomlara işaret eden bir surede olması bakımından da önemli bir sayısal veridir.

DNA - BİLİMSEL ARAŞTIRMALAR VE KURAN AYETLERİ ARASINDAKİ UYUM

DNA’daki Lisan

DNA’ları kesip çıkarmadan ve tek tek genleri değiştirmeden, DNA’nın sözlerle ve frekanslarla etkilenebileceği ve tekrar programlanabileceği yeni bir tür tıp için kanıt vardır. DNA’mızın sadece % 10’u proteinlerin

inşası için kullanılmaktadır. Batılı araştırmacıların ilgilendiği ve incelenip kategorize edilen DNA'nın bu % 10'luk bölümüdür. Diğer % 90'ı süprüntü - kalitesiz DNA- olarak düşünülür. Ancak Rus araştırmacılar, doğanın aptal olmadığına inanıyorlar, süprüntü DNA'nın bu % 90'lık bölümünü keşfetmek için dilbilimcilerin ve genetikçilerin yolculuğuna katılıyorlar.

Bu araştırmacıların sonuçları, buluşları ve yorumları devrimcidir! Onlara göre, DNA'mız sadece bedenimizin inşası için sorumlu değildir, aynı zamanda veri deposu olarak ve iletişimde hizmet görür. Rus dilbilimciler özellikle görünür olarak yararsız olan % 902da, genetik kodun tüm insan lisanlarında olduğu gibi aynı kuralları izlediğini keşfettiler. Bu noktaya kadar, onlar syntax (sözdizimi) kurallarını (cümle ve sözcük öbeği oluşturmak için sözcüklerin birleştirildiği yol), anlambilim (semantikler) (lisan şekillerindeki anlam çalışması) ve gramerin temel kurallarını karşılaştırdılar. DNA'mızın alkalinlerinin (alkali olan, baz; asit karşıtı) düzenli bir gramer izlediğini ve bizim lisanlarımız gibi kurallar kurulmuş olduğunu keşfettiler.

İnsan lisanları tesadüfî olarak ortaya çıkmamış, onlar bizim doğal DNA'larımızın bir yansıması. Rus biyofizikçi ve moleküler biyolog Pjotr Garjajev ve arkadaşları ayrıca DNA'nın titreşimsel davranışını keşfettiler. …Alt başlık şöyle: Yaşayan kromozomlar, içinden büyüyen DNA lazer radyasyonunu kullanan solitonic - holografik bilgisayarlar gibi fonksiyon görüyorlar. Bu şu anlama geliyor, örneğin, kromozomlar bir lazer ışını üzerine belli frekans modelleri modüle etmeyi yönetiyorlar ve bununla DNA frekansını etkiliyorlar ve böylece genetik bilginin kendisini etkiliyorlar. DNA - alkalin çiftlerinin temel yapısı ve lisana benzer yapıda olduğundan DNA'nın şifresinin çözülmesi gerekli değildir. Kişi basitçe insan lisanının sözcüklerini ve cümlelerini kullanır! Bu deneysel olarak kanıtlanmıştır! Yaşayan DNA maddesi yaşayan dokuda, vitroda değil, (Vitro= bir önsöz, camsı yapıda olan bir minerali gösterir) eğer uygun frekanslar kullanılmış ise, lisanla - modüle edilmiş lazer ışınlarına ve hatta radyo dalgalarına daima reaksiyon gösterir. Bu, onaylamaların,

otojen eğitimin, hipnozun ve bunun gibi tekniklerin neden insanlarda ve onların bedenlerinde böyle güçlü etkiler yapabildiğini bilimsel olarak açıklar. DNA'mızın lisana reaksiyon göstermesi tamamen normal ve doğaldır.

Batılı araştırmacılar DNA ipliklerinden tek tek genleri kesip onları başka yerlere yerleştirirken, Ruslar uygun modüle edilmiş radyo ve ışık frekansları vasıtasıyla hücresel metabolizmayı etkileyebilecek ve böylece genetik hataları tamir edebilecek cihazlar üzerinde büyük bir hevesle çalışıyorlar. Garjajev' in araştırma grubu örneğin x - ışınları tarafından hasar görmüş kromozomların bu yöntemle tamir edilebileceğini kanıtlamayı başardı. Onlar özel bir DNA'daki bilgi modellerini zapt ettiler ve onu başka şeye geçirdiler (ilettiler), böylece hücreleri başka bir genom'a tekrar programladılar. Onlar başarılı şekilde dönüştüler, örneğin kurbağa embriyoları, DNA bilgi modellerini basitçe ileterek (geçirerek) semender (kertenkele) embriyolarına dönüştü! Bu yolla, tüm bilgi DNA'dan genler kesilip tekrar eklendiğinde karşılaşılabilecek yan etkiler ve uyumsuzluklar olmadan iletilebilir. Bu, inanılmaz, dünya - değiştiren bir devrim ve sansasyondur. Bunun hepsi, kesip çıkarma işlemi yerine lisan ve titreşimle uygulanır! Bu deney dalga genetiğinin yoğun gücünü gösterir, bunun organizmaların oluşumunda alkalin zincirlerinin biyokimyasal proseslerinden daha büyük etkisi vardır. Ezoterik ve spiritüel öğretmenler bedenimizin lisan, sözcükler ve düşünce ile programlanabileceğini yüzyıllardır bilmekteler. Bu şimdi bilimsel olarak kanıtlanmış ve açıklanmıştır

http://www.genbilim.com/index.php?option=com_content&task=view&id=5418

''DNA'nın sözlerle ve frekanslarla etkilenebileceği ve tekrar programlanabileceği yeni bir tür tıp için kanıt vardır.''

''DNA - alkalin çiftlerinin temel yapısı ve lisana benzer yapıda olduğundan DNA'nın şifresinin çözülmesi gerekli değildir. Kişi basitçe

insan lisanının sözcüklerini ve cümlelerini kullanır! Bu deneysel olarak kanıtlanmıştır !''

''DNA'mızın lisana reaksiyon göstermesi tamamen normal ve doğaldır.''

… ''örneğin kurbağa embriyoları, DNA bilgi modellerini basitçe ileterek (geçirerek) semender (kertenkele) embriyolarına dönüştü!... Bunun hepsi, kesip çıkarma işlemi yerine lisan ve titreşimle uygulanır !''

Şimdi daha fazla yoruma girmeden şu ayetlere dikkat edelim;

Kibirlenip de kendilerine yasak edilen şeylerden vazgeçmeyince onlara: Aşağılık maymunlar olun! dedik.
7 (A'raf)/ 166

İçinizden cumartesi günü azgınlık edip de, bu yüzden kendilerine: Aşağılık maymunlar olun! dediklerimizi elbette bilmektesiniz.
2 (Bakara)/ 65

Dikkat ederseniz, Allah'ın emrettiği yasaklara uymadıkları için maymuna çevrilen bir topluluktan bahsediliyor. Ancak bu olayın anlatımında iki ayette de özellikle ''onları maymuna dönüştürdük'' gibi bir söz yerine onlara ''aşağılık maymunlar olun'' şeklinde bir hitap kullanılmıştır. Yani onlara belirli bir lisan kullanılarak hitap ediliyor ve bir telkin yöneltiliyor ve onlar bu hitabın sonucunda maymunlara dönüşüyorlar.

Şimdi, değişik tekniklerle lazer ya da radyo dalgaları gibi frekanslar yoluyla insanların kullandığı lisanların bir şekilde DNA'ya yöneltildiği ve bunun sonucunda kurbağa embriyolarının semender embriyolarına dönüştürüldüğü göz önüne alındığında, yukarıdaki ayetlere bakışımız ve anlayışımız mutlaka değişecektir.

Şu ayetler de konuyla ilgili olmalıdır.

Rabbin bal arısına: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları çardaklardan kendine evler (kovanlar) **edin**.
16 (Nahl)/ 68

Sonra meyvelerin her birinden ye ve Rabbinin sana kolaylaştırdığı yaylım yollarına gir, diye ilham etti. Onların karınlarından renkleri çeşitli bir şerbet (bal) çıkar ki, onda insanlar için şifa vardır. Elbette bunda düşünen bir kavim için büyük bir ibret vardır.
16 (Nahl)/ 69

Dikkat edilirse, arıların yukarıdaki ayetlerde bahsedilen özelliklerde yaratılması doğrudan, ’’Allah onları şunu yapacak şekilde yarattı’’ şeklinde değil de onlara şunları yapması telkin edildiği, diğer bir deyişle kendine özgü bir lisan yoluyla ilham edildiği’’ şeklinde açıklanmaktadır. Çünkü arılar bunları sonradan öğrenme yoluyla değil, DNA’larında yazılı genetik bilgiler sayesinde yapabilmektedirler. Özellikle de yön bulma ve yiyeceklerin yerini belirtme için yaptıklar özel dans bu konuya çok iyi bir örnek oluşturmaktadır. Ayrıca bu dans Nahl 69’daki ‘’Rabbinin sana kolaylaştırdığı yaylım yollarına gir’’ sözüne de bir açıklamadır.

Yukarıdaki açıklamaların yanında dikkat çekici olan bir konuyu da değinelim. Hz. İsa’nın doğumu hakkında aşağıdaki ayetlerde O’nun Yüce Allah’ın bir ‘’kelimesi’’ olduğu beyan edilmektedir.

Zekeriya mabette durmuş namaz kılarken melekler ona şöyle nida ettiler: Allah sana, kendisi tarafından gelen bir Kelime'yi tasdik edici, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeler 3 (Al-i İmran)/ 39

Melekler demişlerdi ki: Ey Meryem! Allah sana kendisinden bir Kelime'yi müjdeliyor. Adı Meryem oğlu İsa'dır…
3 (Al-i İmran)/ 45

...Meryem oğlu İsa Mesih, ancak Allah'ın resulüdür, (o) Allah'ın, Meryem'e ulaştırdığı "kun: Ol" kelimesi(nin eseri)dir, O'ndan bir ruhtur... 4 (Nisa)/ 171

Özellikle Nisa suresi 171. ayette Hz. İsa’nın, Hz. Meryem’e ulaştırılan ‘ol’ kelimesinin sonucunda yaratıldığının belirtilmesi ilginçtir. Belki de bu ‘’kelime’’, Hz. Meryem’in DNA’sında, yukarıda geçen bilimsel kaynaklarda söz edilene benzer bir şekilde önemli bir değişim meydana getirmiştir. Doğal olarak vücudunun ürettiği yumurta hücresi değişime uğrayarak, doğrudan döllenmiş yumurtaya dönüşmüş ve bunun sonucunda Hz. İsa’nın doğumu mümkün olabilmiştir. Yüce Allah, mutlaka dilediği şekilde Hz. İsa’nın doğumunu sağlayabilir. Ancak bu durum, onun yaratılışına ve doğumuna bilimsel bir açıklama olabilir. Ama tabii ki, en doğrusunu Yüce Allah bilir. Hz. Âdem’in yaratılışıyla ilgili ayette dikkati çeken bazı durumlara değinmek gerekir. Öncelikle yukarıda geçen kaynaktaki şu açıklamaya dikkat edelim;

‘’***İnsan lisanları tesadüfî olarak ortaya çıkmamış, onlar bizim doğal DNA’larımızın bir yansıması .***’’ Bu bilgiyle, aşağıdaki Kuran ayetleri arasındaki bağıntıyı inceleyelim.

Allah Âdem'e bütün isimleri, öğretti. Sonra onları önce meleklere arz edip: Eğer siz sözünüzde sadık iseniz, şunların isimlerini bana bildirin, dedi. 2 (Bakara)/ 31

Ey Âdem! İsimleri meleklere bildir, dedi. Âdem onların isimlerini onlara anlatınca: Ben size, muhakkak semavat ve arzda görülmeyenleri bilirim. Bundan da öte, gizli ve açık yapmakta olduklarınızı da bilirim, dememiş miydim? dedi. 2 (Bakara)/ 33

İsimleri bilmek aslında bir lisan bilmeyi gerektirir. Allah, Hz. Âdem’i yarattığında, onun meleklere göre daha üstün olan özelliği olarak, eşyanın yani yaratılan maddelerin isimlerini bilmesini ve bunları dile getirebilmesini gösteriyor. Bu özelliğin ilk yaratılışında ona verilmiş

olması Hz. Âdem’in DNA’sında bunun işlenmiş olduğu fikrini akla getiriyor. Şimdi, yukarıda geçen bilgiyi tekrar hatırlayalım;

‘’İnsan lisanları tesadüfî olarak ortaya çıkmamış, onlar bizim doğal DNA larımızın bir yansıması.’’

Kuran’da DNA: *Deoksiribonükleik asit (DNA), tüm organizmalar ve bazı virüslerin canlılık işlevleri ve biyolojik gelişmeleri için gerekli olan genetik talimatları taşıyan bir nükleik asittir*. (http://tr.wikipedia.org/wiki/DNA)

Biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı (dirileceğiz)**?**

Bu, akla uzak bir dönüştür.

Biz, toprağın onlardan neleri eksilttiğini kesinlikle bilmekteyiz. Yanımızda o bilgileri koruyan bir kitap vardır.

50 (Kaf)/ 3, 4

Kuran ayetlerini oluşturan kelimeler hem kesin yargıyı ifade ederler hem de bilimsel literatüre geçmiş olan sembol kelimelerin aynısı ile geçmektedirler. Yukarıdaki ayetlerde her şeyin kayıtlı olduğu bir yazı sistemini kesin yargı olarak ifade ettiği gibi, aynı ayette geçen bir kelime ise kayıtlı olan duruma eşit bir ifade biçimiyle bilimsel literatüre geçmiş kelime olarak ta içinde barındırmaktadır. Ayet, ilk okuyuşta Evren’deki her şeyin kayıtlı olduğunu bildirmesinin yanı sıra, canlıların özelliklerini içeren ve saklayan DNA’dan bahsettiğini de görebiliriz.

Kaf 4. ayetinde: Kad alimnâ mâ tenkusul ardu minhum, we
“İNDENA” KİTÂBUN HAFÎZUN.”

olarak geçmektedir. Dikkat edilirse, yazılışında geçen ‘in-dena’ kelimesinde DNA harflerini içermektedir. İndena kelimesi yanımızda ya da katımızda anlamına gelmekte ve indena kelimesi yerine DNA kavramını koyduğumuzda ‘’DNA’daki saklı koruyan kitapta’’ anlamlarına ulaşılabilir.

Gökten bereketli bir su indirdik, onunla bahçeler ve biçilecek daneler bitirdik. 50 (Kaf)/ 9

Yine Kaf 9. ayet: "Ve nezzelnâ mines semâi mâen mubâreken fe enbetnâ bihî cennâtin ve HABBEL HASÎD." olarak okunmaktadır.

DNA bir nükleik asittir yani diğer bir deyişle ''çekirdek asiti'' dir.

En çok çekirdekte bulundukları için nükleik asitler (çekirdek asitleri) diye isimlendirilmiştir.

http://www.frmtr.com/biyoloji/1423440-9-sinif-ders-notlari-konu-nukleik-asit.html

Kaf 9. ayette geçen 'habbel hasidi' kelimeleri çekirdek asidi kavramını çağrıştırmaktadır. Asit kelimesi bilim dilinde ve tüm dillerde hemen hemen aynı şekilde telaffuz edilir. Aynı durum Arapça için de geçerlidir. Ayetteki "habbel hasidi" olarak geçen "hasid" kısmı asit kelimesini çağrıştırmaktadır. Hasidi, aslen hasat edilen, biçilen anlamındadır.

Habbe kelimesi ise "tane", "çekirdek" anlamlarına gelmektedir.

Bu özellik "habbel hasidi" kelimelerinde ''çekirdek asiti'' kavramına işaret edildiği gerçeğini açıkça ortaya koymaktadır. Kaf suresinin 10. Ayetinin okunuşu ise…

Ve'nnahle bâsikâtin lehâ tal'un nadîd.

Ve'nnahle : ve hurma ağaçları
Bâsikâtin : yüksek, uzun
Lehâ : onun (var)
tal'un : tomurcuk
nadîdun : üst üste yığılmış, dizilmiş, kümelenmiş

"**Ve üst üste kümelenmiş tomurcukları olan uzun hurma ağaçları**"

Hurma, içerdiği bol fosfor ve kalsiyum ile kemik zayıflığına karşı bünyeyi korur ve bu hastalıkların azaltılmasına yardım eder. Hurma içerdiği %60-65 oran ile en çok şeker içeren meyvelerden biridir.

http://www.hasadorganik.com/pinfo.asp?pid=393

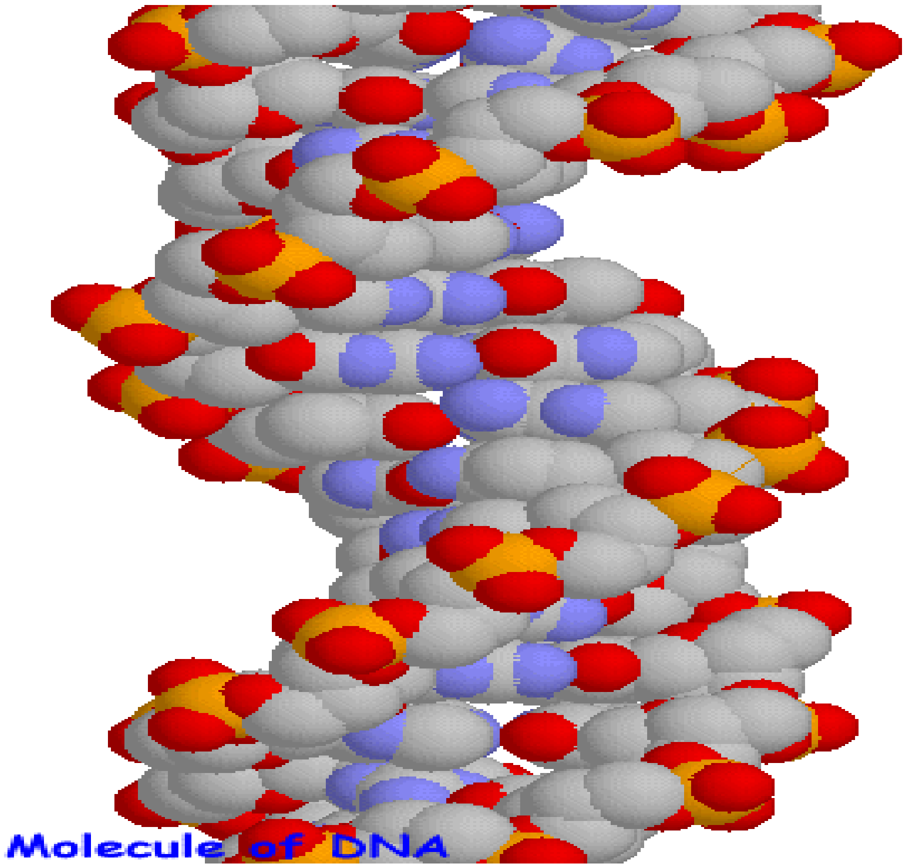
DNA molekülü, heliks (=sarmal) şeklinde kıvrılmış, iki kollu merdiven şeklindedir. Kollarını, yani merdivenin kenarlarını, şeker (deoksiriboz) ve fosfat molekülleri meydana getirir. Deoksiriboz ile fosfat grupları ester bağlarıyla birbirlerine bağlanmıştır.

http://www.genetikbilimi.com/genbilim/dnanedir.html

Kaf 10. ayette hurma ağacı ve üst üste dizilmiş tomurcuklar ile modern bilimdeki DNA zinciri modeli arsında bir bağ kurulabilir. Çünkü uzun hurma ağaçları uzun DNA zincirlerini temsil ediyor olabilir. Bahsedilen DNA zincirleri şeker ve fosfattan oluşur ve hurma bu iki maddeyi bu kadar bol miktarda içeren belki de tek bitkidir.

Kurumuş hurma dalı sarmal şeklini alır. Bu şeklinden dolayı bazı kaynaklarda, Ay’ın Dünya ve Güneş çevresindeki hareketlerinden dolayı “Ay'a da bir takım evrelerle ölçü biçtik. Nitekim o eski ve eğri hurma dalı gibi döner.”(Yasin:39) ayetinden yola çıkılarak ve Ay’ın hareketlerinin sarmal bir yol oluşturması özelliğiyle birlikte bir başka Kuran mucizesine işaret edilmektedir. DNA zinciri de sarmal şeklindedir ve hurma dalının bu sarmal şekli bir başka yönden yani DNA’nın sarmal şeklini çağrıştırması ve yukarıda bahsedilen diğer özellikleriyle birbirini destekler ve tamamlar bir şekilde, Kuran’ın bir başka mucizesine işaret eder. Aşağıdaki DNA molekülü resmiyle yukarıda soldaki üst üste yığın halinde bulunan hurma resmi karşılaştırıldığında da üst üste yığın oluşturmaları bakımından aradaki benzerlikler dikkat çekmektedir.

Kullar için rızık olsun diye. Ve onunla ölü beldeye hayat verdik. (topraktan) **Çıkış** (diriliş), **işte bunun gibidir**.
50 (Kaf)/11

Yeniden dirilişin de DNA da saklı genetik bilgilerin kullanılması şeklinde gerçekleşebileceğine bir işaret olarak düşünülebilir. Tabii ki bu bilgilerin mutlaka insan ya da canlının bir parçasının kullanılması şeklinde olacak anlamına gelmez. Zaten DNA'daki bu bilgiler Yüce Allah'ın katındaki saklı bir kitapta yazılıdır.

Kaf 11. ayet, yeniden dirilişin de DNA'da saklı genetik bilgilerin kullanılması şeklinde gerçekleşebileceğine bir işaret olarak düşünülebilir. Ama tabii ki bu bilgilerin mutlaka insan ya da canlının bir

parçasının kullanılması şeklinde olacak anlamına gelmez. Zaten DNA'daki bu bilgiler Yüce Allah'ın katındaki saklı bir kitapta yazılıdır.

İz yetelakkâl mutelakkîyâni anil yemîni ve aniş şimâli kaîdun.
50 (Kaf)/17

iz	: o zaman
yetelakkâ	: ikisi telâkki eder, kaydeder, tespit eder
el mutelakkîyâni	: iki telâkki edici, iki yazıcı, iki tespit edici
an il yemîni	: sağından
ve an iş şimâli	: ve solundan
kaîdun	: oturan

O zaman, sağda ve solda oturan iki telâkki edici (tespit edici melek), (amelleri) tespit ederler. Aslında ayette "meleklerden" ve "amellerden" söz edilmez. Sadece, sağda ve solda bulunan iki tespit edici –kaydedicinin kaydettiğinden bahsedilir. Yukarıdaki Kaf Suresi 17. ayette de DNA zincirinin iki yanındaki şeker ve fosfat moleküllerinin genetik bilgileri kaydetme konusundaki rolleri kastedilmiş olabilir. Bunun yanında ayette geçen "yemin" kelimesi "sağ el", "şimal" kelimesi de "sol el" anlamlarını da içermektedir. İlginç bir şekilde DNA için de sağ ve sol el kavramları ayırıcı bir özelliktir.

DNA'nın A ve B halleri de sağ-elli sarmallardır. DNA'nın Z hali sol-ellidir.
http://tr.wikipedia.org/wiki/Sarmal

"**Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız."** 50 (Kaf)/16

Yukarıdaki ayette "şah damarı" olarak açıklanan "habl-il werid" kelimesinde geçen "habl" kelimesinin anlamları da dikkat çekici bir şekilde DNA'nın başka özelliklerini yansıtmaktadır. "HABL: Malum olduğu üzere ip ve bağ demektir. Damar manasına da gelir."
http://www.kuranikerim.com/telmalili/kaf.htm

Habl :İp. Urgan. Halat. Tıb: Vücutta ip gibi olan âzalar
http://www.osmanlicaturkce.com/?k=habl&t=@

Bugün modern biyolojide DNA’nın iplik şeklindeki yapısı bilinen bir özelliktir ve DNA zincirlerine DNA iplikleri denilmektedir. Aynı zamanda iplik anlamının yanında bağ anlamına da gelmesi DNA’nın bağlardan oluştuğu bilgisiyle örtüşmektedir. Bütün bu yorumları DNA ile ilgili doğrudan ilgili olabilecek Kaf suresinin 4. ayetinden yola çıkarak yapabiliyoruz. Zira DNA ile ilgili modern bilimin ulaştığı bilgilerle Kuran ayetlerindeki işaretler arasında bu denli bir uyum olabilmesi ve bunların aynı surede geçiyor olması, kolay kolay rastlantıyla veya sadece yorumla açıklanabilecek bir durum değildir. Kaf suresi dışında insanın yaratılışını ve aşamalarını anlatarak başlayan İnsan Suresinde de DNA ile ilişkilendirilebilecek önemli işaretler vardır.

İnnâ a’tednâ lil kâfirîne selâsile ve ağlâlen ve seîrâ 76 (İnsan)/4

innâ : muhakkak ki biz
a'teDNA : hazırladık
lil kâfirîne : inkar ediciler için
selâsile : zincirler
ve ağlâlen : ve halkalar
ve saîran : ve çılgınca yanan ateş,

Ayetin ikinci kelimesi olan ‘’atedna’’, DNA harfleriyle bitmektedir. Hemen ardından da DNA zincirine çağrışım yapacak şekilde zincirlerden söz edilmesi de ilgi çekici bir durumdur.

Ayrıca ayette “halka”lardan da bahsedilmektedir. Peki, DNA’nın “halka” şekliyle bir ilişkisi olabilir mi?

Bilimsel kaynaklardan alınan aşağıdaki alıntılar bu durum hakkında bir fikir verebilmektedir. Her ne kadar bilimsel bir dille yazılmış ve bu konu hakkında uzman olmayanlarca anlaşılması zor görünse de DNA’nın halka şekliyle ilgisi belirgin bir şekilde anlaşılmaktadır.

DNA halkalaşması

DNA halkalaşması molekülün hem eksensel (bükülme) sertliği hem de torsiyonal (dönel) sertliği ile ilişkilidir. Bir DNA molekülünün başarılı bir şekilde halkalaşabilmesi için tam halka olabilecek kadar uzun olması gerekir; buna ilaveten, kovalent bağların oluşabilmesi için uçtaki bazların doğru açıya sahip olması gerekir, bunun için de molekülde doğru sayıda baz bulunması gerekir. DNA **halka**laşması için optimal uzunluk 400 baz çiftidir (136 nm uzunluk), DNA sarmalındaki dönmelerin sayısı tam sayı olmak zorundadır.

…

DNA topolojisi

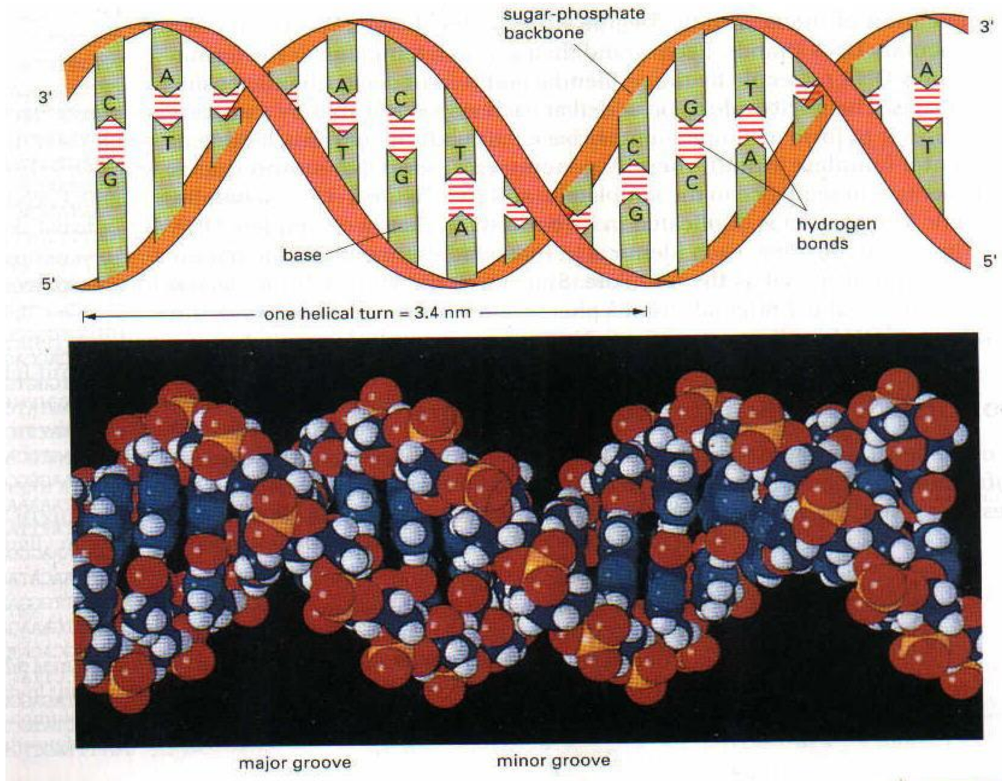
Hücredeki çoğu DNA topolojik olarak kısıtlanmıştır. DNA ya kapalı halka şeklindedir (prokaryotlardaki plazmitler gibi) ya da çok uzun moleküllerdir ki, bunlar, düşük difüzyon katsayısı yüzünden bunlar fiilen topolojik olarak kapalı bölgeler meydana getirir. DNA'nın lineer kısımları da çoğu zaman membranlara bağlı proteinler tarafından bağlıdır ve bunun sonucu topolojik anlamda kapalı **halka**lar oluşur.” Bunların yanında ayette geçen “kâfirine” kelimesine dikkat çekmek gerekir. Kâfir kelimesi ile aynı kökten (k-f-r kökünden) türeyen “kefr” kelimesi “örtme, sarma” anlamlarına gelmektedir.

(Kâfir kelimesi de zaten “Hakkın varlığını gizleyen, örten anlamındadır.)
Kefr (C. Küfür) Örtme, **sarma**
http://www.osmanlicaturkce.com/?k=Kefr&t=@

Özellikle “sarma “anlamı ele alındığında yine DNA’yı çağrıştıran bir özellik dikkat çekmektedir. Çünkü DNA zincirleri “sarmal” şeklindedir.

“DNA, birbiri üzerine kıvrılmış iki adet sarmal yapıdan oluşur.”

http://www.tubitak.gov.tr/tubitak_content_files/KGB/Bilim_Yonetimi/SciAdminSlides_SA4_Turkce.ppt

http://www.androloji.info/dna.php

Son olarak da yine aynı ayetin sonunda bulunan "**sairan**" kelimesinin anlamı olan "çılgınca yanan ateş, alevli ateş" üzerine durmak gerekir. DNA ile çılgınca yanan ateş arasında mantıklı ve bilimsel bir bağ kurmak pek mümkün görünmeyebilir. Ancak DNA ile ilgili şu bilgiler incelendiğinde bunun mümkün olduğu görülecektir. Aşağıdaki alıntıda vücutta protein üretimiyle ilgili aşamalar ve DNA'nın rolünden bahsedilmektedir.

"DNA molekülünün merdiven gibi birbirine dolanmış kollarının kopyalama işlemi için ayrılmaları gerekir. Bu ayrılma işleminde yine RNA polimeraz enzimi iş başındadır. RNA polimeraz, kodlanacak genin başlangıcından 35 harf öncesine bağlanarak, sarılmış merdiven gibi olan

DNA'nın basamaklarını bir fermuarı açar gibi açar. Bu açılma çok hızlı yapılır. Öyle ki, bu hızdan dolayı DNA'nın **ısınıp yanma** tehlikesi oluşur."

http://www.populerbilgi.com/genel/40_konuda_hucre_29.php

"Nahnu halaknâhum ve şedednâ esrehum, ve izâ şi'nâ beddelnâ emsâlehum tebdîlâ" 76 (İnsan)/28

nahnu : biz
halaknâhum : onları yarattık ;
ve şedeDNA : ve kuvvetlendirdik
esrehum : bağlarını
ve izâ : ve o zaman
şi'nâ : biz dilersek
beddelnâ : değiştiririz
emsâlehum : benzerlerini
tebdîlen : onların yerine

"Onları Biz yarattık. Ve bağlarını biz kuvvetlendirdik. Ve dilediğimiz zaman onları emsalleri ile değiştiririz." 76 (İnsan)/28

Yukarıdaki ayette de ''şededna'' kelimesi DNA harfleriyle bitmektedir. Hemen ardından da kuvvetlendirilmiş bağlardan söz edilmesi çok ilginçtir. Çünkü gerçekten DNA zincirleri çok kuvvetli bağlardan oluşur. Aşağıdaki alıntıda verilen bilgiler bu konuya açıklık kazandırmaktadır.

Nükleotidler birbirlerine fosfat bağlarıyla bağlanarak, şeker ve fosfat kısımlarının birbirlerini izlediği serilerden oluşan bir omurgaya sahip uzun ve dallanmış polinükleotid zincirlerini meydana getirmiştir. ''Kovalent ester bağları veya fosfodiester bağları olarak da bilinen bu bağlar son derece kuvvetlidir. Fosfodiester bağlarının varlığı DNA molekülünün tek zincirli yapı halinde iken bile dayanıklı ve stabil yapıda olmasını sağlar. Genetik mühendisliğinin hedeflerinden biri olan klonlama çalışmaları,

doğal yolla gerçekleşmesi mümkün olmayan “ kovalent bağ kırılmalarını” gerçekleştirerek yeni türler oluşturma çabalarını içerir.

http://www.genetikbilimi.com/genbilim/dnanedir.html

Ayrıca, ayetin sonunda ‘’emsalleriyle değiştirmek’’ten bahsedilmesi yukarıdaki alıntıda bahsedilen ‘’klonlamayı’’ güçlü bir şekilde çağrıştırması ve bunun bilimsel kaynaktaki gibi güçlü bağların kırılması yoluyla gerçekleşebilmesi de bir başka ilginç durumu oluşturmaktadır.

Dikkat edilirse önce DNA harfleriyle biten şededna kelimesinin ardından -ki şededna zaten kuvvetli anlamına geliyor - kuvvetli bağlardan söz edilmektedir. Gerçekten de hem DNA da kuvvetli bağların olması ve hemen ardından emsalleriyle değiştirilmekten bahsedilerek bunun da modern bilimde klonlamayı çağrıştırması hem de bunun klonlama olayındaki DNA bağlarla ile ilgili olması pek öyle kolay kolay rastlantı veya ‘’zorlama yorum’’ ile açıklanabilecek bir durum değildir.

AYETLERDE ZİGOTA DAİR İŞARETLER

Kıyamet gününün bilgisi, O'na havale edilir. O'nun bilgisi dışında hiçbir “meyve (çekirdeği)**” kabuğunu yarıp çıkamaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. Allah onlara: Ortaklarım nerede! diye seslendiği gün: Buna dair bizden hiçbir şahit olmadığını sana arz ederiz, derler**. 41 (Fussilet)/47

Ayette geçen ‘’ekmam’’ kelimesinin anlamı üzerinde duralım;

*Ekmam, kâfın kesriyle "**kimm**"in çoğuludur ki, meyvenin çiçeğinin üzerindeki kabcık, tomurcuk demektir.*
http://www.kuranikerim.com/telmalili/rahman.htm

Kimam kelimesi de ekmam gibi aynı kökten yani ‘’kimm’’ kökünden türeyen bir kelimedir. Anlamı da ilginç bir şekilde zigot kelimesinin kökeni olan Eski Yunanca kelimelerin anlamıyla benzerlik göstermektedir. Aşağıdaki alıntılarda verilen bilgiler bu konuyu açıkça

ortaya koymaktadır.
Kimam :(Kimm. C.) 1.Tomurcuklar. 2.Hayvan ağızlığı. Boyunduruk.

Ekmam (Kimm. C.) Tomurcuklar. Ağaç çiçeklerinin kapçıkları

http://www.osmanlicaturkce.com/?k=kimam&t=@

zigot [TDK 1945] ~ Fr zygote döllenmiş tohum ~ EYun -zygótos: koşumlanmış (at, öküz) < EYun zýgon koşum, boyunduruk ...(Türkçe Etimolojik Sözlük)

http://www.nisanyansozluk.com/search.asp?w=Z%DDGOT&x=24&y=11

Yukarıdaki bilgilerden de anlaşılacağı üzere, modern biyoloji bilimindeki ‘’zigot’’ kavramı Eski Yunancaya dayanmaktadır ve zigot kelimesinin kökenini oluşturan zygotos ve zygon kelimeleri, tıpkı Arapçadaki “ekmam” kelimesiyle aynı kökten, yani “kimm’’ kökünden türeyen ‘’kimam’’ kelimesi gibi hayvan ağızlığı ya da koşumu veya boyunduruk anlamına gelmektedir. Kimam kelimesi hem döllenmiş tohumu karşılayan tomurcuk anlamına (yani zigot anlamına) gelmekte hem de az önce bahsedilen hayvan ağızlığı, koşumu ve boyunduruk anlamlarını içermektedir.

Sonuç olarak, Eski Yunanlılar da Kuran’ın indirildiği dönemde yaşayan Araplar da ‘’zigot’’ kelimesinin gelecekte biyoloji biliminde kullanılan bir kavram olacağını ve döllenmiş tohum gibi bir anlamda kullanılacağını bilecek durumda değillerdir. Arapların da kimam kelimesini hem tomurcuk yani döllenmiş tohumlar (zigot) anlamında kullanalım, hem de Eski Yunanlıların yaptığı gibi bu kelimeyi koşum ve boyunduruk anlamlarında da kullanalım diye bir ortak karar vermiş olamayacakları açıktır.

Ayrıca yukarıda açıklamaya çalışılan özellikler, neden Kuran-ı Kerim’de ‘’Kuran’ın Arapça olarak indirildiğine’’ vurgu yapıldığını da açıklamaktadır. Çünkü diğer dillerdeki meallerinde yukarıda bahsettiğim mucizevî durumu belirlemek mümkün değildir.

DERİNİN YUMUŞAMASI

Allah sözün en güzelini, birbirine benzeşen ikizli bir kitap olarak indirdi. Ondan Rablerine saygısı olanların derileri (tüyleri) ürperir. Sonra derileri de kalpleri de Allah'ın zikrine karşı yumuşar; işte bu, Allah'ın rehberidir. Allah onunla dilediğini doğru yola çıkarır. Her kimi de Allah şaşırtırsa, artık ona hidayet edecek yoktur. 39 (Zumer)/23

Yukarıdaki ayette ilk bakışta fazla dikkat çekmeyen, incelendiği zaman çok büyük mucizeler ortaya koyan hususlar vardır. Ancak bu ayette dikkatleri çekmek istediğimiz konu; Kuran’daki tekrarlanan ikiliden derilerin (tüylerin) ürpermesi ve sonra da derilerin yumuşamasından bahsedilmesidir. Ayette sadece kalplerin yumuşamasından bahsedilse bunun mecazi bir anlatım olduğu, Allah inancına karşı bir saygı ve sevgi oluşması gibi bir anlam taşıyacağı düşünülürdü. Ancak sadece kalbin yumuşamasından değil de bunun derinin de yumuşamasını kapsayacak şekilde ifade edilmesi ilginçtir. Şimdi derinin (tüylerin) ürpermesi ile derinin yumuşaması arasında bir bağlantı olup olmadığını inceleyelim.

Vücudumuzda derinin ürpermesini ve “tüylerin diken diken olması” şeklinde tanımladığımız kılların dikleşmesi olayını sağlayan “Arrektör Pili Kası” denilen bir kas vardır. Bu kasın kasılmasıyla deri ürperir ve tüyler ve kıllar dikleşir. Bu yüzden bu kasa diğer adıyla “ürperme kası” da denmektedir. Bu kasın kasılmasının bir başka sonucu daha vardır. Arrektör pili kası kasıldığı zaman “sebase bezi” adı verilen bezler sıkışır ve “sebum” adı verilen yağı kıl köklerine ve oradan da deri yüzeyine boşaltır. Böylece bu olay derinin normal zamankinden daha yumuşak olmasını sağlar.

Şimdi biraz düşünelim; derimizde kendiliğinden işleyen bu mekanizmalardan ve adını bile pek çoğumuzun ilk defa duyduğu organ

ve biyolojik yapılardan Kuran'ın indirildiği dönemde insanlığın haberdar olması mümkün müdür? Ya da en azından kendimizde derimizin ürpermesinden sonra yağlandığı ve yumuşadığı yönünde bir izlenimimiz olmuş mudur ve bu yönde bir bilgi ve duyumumuz var mıdır?

1. a. Arrektör Pili Kası:

Düz kas yığınını dermis ve dermisin papiller katındaki kıl foliküllerine bağlar. Kasılması ile kıllar dikleşir.

http://www.istanbulsaglik.gov.tr/w/tez/pdf/genel_cerrahi/dr_arif_karakaya.pdf

Saç köküne bağlı olan "arrektor pili" (ürperme kası) kası gerildiğinde saç teli dikleşir.
http://makinecim.com/bilgi_5365_SAC-VE-CILT-ANALIZI

Kıl folikülünün yanında, buna bağlı olan ve ürperme kasları denen bir düz kas demeti bulunur. Bu kasların kasılmasıyla, derideki tüylerin "diken diken" olduğu görülür.

http://www.kadinlarsitesi.com/deri/

Arrektor pili kaslarının kontraksiyonları aynı zamanda dermise bağlı kasların bulunduğu yerdeki deride çöküntüye sebep olur. Bu, tüylerin diken diken olmasına yol açar.

http://canlibilimi.com/derinin-biyolojik-ozellikleri-nedir.asp

SEBASE BEZLERİ:

Sebase bezleri, kıl folikülüyle arrektör pili arasına yerleşen çok katlı kübik epitel hücrelerinden kurulmuş keseciklerdir. Keseciklerin duvarını oluşturan çok katlı kübik epitelin kese içine en yakın bulunan hücreleri özel bir biçimde yağdan zenginleşirler ve hücre olmaktan çıkıp küçük yağ fıçıcıkları haline gelirler.

Arrektör pili kası kasıldığı zaman sebase bezi sıkışır ve içindeki yağı kıl folikülüne, oradan da deri yüzeyine boşaltır.

Sebase bezleri tarafından salgılanan yağa "Sebum" denir. Sebum deriyi ve saçları nemlendirir, bazı bakterileri öldürür ve deriyi bir ölçüde mekanik etkilere karşı dirençli kılar.

http://www.saglik.im/sebase-bezleri/

Derinin sebase bezlerinin daha fazla sebum salgılaması neticesinde derinin yumuşaması sağlanır.

http://www.dornmethod-turkey.com/pages.asp?page=81

... Sebase bezlerinin daha fazla sebum salgılaması sonucu deri yumuşar.

http://www.aeczane.com/index.php?option=com_content&view=article&id=343&Itemid=85&showall=1

BEL İLE KABURGA ARASINDAN ÇIKAN VE ATILAN SIVI

Tarık Suresi (5-7)

5. **İnsan neden yaratılmış olduğuna bir baksın.**
6. **Atılan bir sıvıdan yaratıldı.**
7. (Bu sıvı) **Bel ile kaburga kemikleri arasından çıkar.**

Bu ayetlerdeki kelimelerden konumuz açısından önemli olan bazılarının anlamıyla ilgili olarak İmran Akdemir'in görüşleri şöyledir:

"Bel ile kaburga kemikleri arasından çıkan su" tanımlaması bugüne kadar gereği gibi anlaşılamamış ve inançsızlar tarafından Kuran'a saldırı için bir fırsat olarak değerlendirilmiştir.

Ayetlerden alınan izlenime göre, bahsedilen suyun spermleri içeren meni olduğu ve bunların vücutta üretilip çıktığı yerin testisler ve cinsel organlar

olduğu düşünülmüştür. Bunun sonucundaysa 7. ayette bahsi geçen bel ile kaburga kemikleri arasında kalan bölgenin sperm ve meni üretimiyle ve bunların çıktığı yerlerle ilgisinin olamayacağı ve bunun da Kuran’daki bir bilimsel hatayı ortaya koyduğu iddia edilmektedir. Ancak bilimin ulaştığı en son veriler incelendiğinde, ayetlerdeki anlatımın son derece hayrete düşüren bir şekilde bilimin ortaya koyduğu gerçeklere birebir uyduğuna tanık olmaktayız.

Ayrıca, 7. ayetteki “min” edatı Kuran’da genellikle objeleri belirtmek için kullanılır. Eğer “sulb” kelimesi “nesil” olsaydı, o zaman “an” edatı kullanılacak, “beyni” kelimesi de kullanılmayacaktı. Çünkü bu edat Kuran’da genellikle “nesil” kelimesi gibi soyut kavramlar için kullanılmıştır. “YAHRUCU min beyni’s sulbi we’t teraib” ayetindeki “yehrucu” fiili mudari fiildir. Yani “her zaman çıkıyor” demektir. (sulb ve teraib arasında her zaman çıkıyor) Her zaman çıkan şeyin ne olduğu ise bir önceki ayette (6. ayet) bildirilmiş olan atılan sıvıdır. Yine ayetin başında “Liyenzur” mudaraa fiili “L” emir kipiyle geçmektedir. Asıl anlamı “için” olan bu harfin ayete verdiği anlam; insanın neden yaratıldığını ve araştırıp inceleyerek herkes tarafından da bilinen bu suyun nereden ve hangi aşamalardan geçtiğini öğrenerek bunun kendiliğinden değil, Allah’ın bir hikmeti ve mucizesi olarak algılanması istenmektedir. Yoksa herkes tarafından bilinen sıvının basit bir anlatımı değildir.” …

Meninin içeriğinin ne olduğu konusunu açıklamak yararlı olacaktır. İçeriğinde yaklaşık 200 ile 500 milyon adet spermatozanın yanı sıra amino asit, sitrat, enzimler, flavin, fruktoz, proteinler ve C vitamini de bulunur.
http://tr.wikipedia.org/wiki/Meni

Meninin içeriğinde bulunan maddelerin vücutta üretimi:
Amino asitlerin çoğu karaciğerde metabolize olur. ...
http://w3.gazi.edu.tr/web/erkoc/BIYOKIMYA/aakatabolizma.pdf

Temel olmayan amino asitler ise vücutta karaciğer tarafından üretilebilir. http://www.sporcugidalari.com/protein-amino-asit-baglantisi.htm

Temel olmayan Amino Asitler: Alanin, Arginin, Asparajin, vs...

L-Arginin’in sperm üretiminde (spermatogenez) gerekli olduğu literatürde belirtilmektedir. Ayrıca, sperm hareketliliğine de yardımcıdır. http://www.genrise.com.tr/urunler/genrise_sports/aminoasitler/l-arginin_(nitrox).html

Bu flavin enzimleri karaciğerde bulunur ve böbreklerin zehirlenmesinin önlenmesi için gereklidir
http://yunus.hacettepe.edu.tr/~dogan/20.html

Klomifen sitrat karaciğerde metabolize olur...
http://www.merck.com.tr/country.tr/tr/images/Serophene%2050%20TR_tcm699_35094.pdf

Klomifen sitrat adı verilen yumurtlama ilacıyla kadınların %80'inde yumurtlama sağlanabilir.
http://www.gebelik.net/tedavi.html

Karaciğerin fonksiyonları arasında proteinler, safra, kan pıhtı faktörleri, ve binden fazla enzimin üretimi yer alır.
http://www.sufizmveinsan.com/arastirma/karaciger.html

...Karaciger; keza protein, hormon ve enzimleri üreterek vücudun normal olarak yaşamı sürdürmemizi sağlar. ... Dr. Salih Derya Akın
http://www.megabilim.com/index.php/Tip/Karaciger-ve-fonksiyonlari.html

Şimdi de meninin içeriğinde bulunan ve üremede temel hücrelerden biri olan spermlerin içeriğiyle ve bu maddelerin vücutta üretildiği organlar ile ilgili aşağıdaki bilgileri inceleyelim.

Sperm oluşması için gerekli besin maddeleri şunlardır:
Arjinin, Temel yağ asitleri, Çinko, Krom, Selen, E vitamini, A vitamini, B

vitaminleri, C vitamini.
http://www.jinekologlar.net/kadindogum-yazi/sperm-uretimiyle-ilgili-maddeler.html

Yukarıda "arjinin" (arginin) ile ilgili açıklamalar bu konu için de geçerlidir. Diğer temel olmayan amino asitler gibi arjinin de vücutta karaciğer tarafından üretilir

Çinko: Sperm oluşumunda çinko eksikliğinin rolü olduğu saptanmıştır. Sperm sayısı az erkeklerde çinko eksikliği olduğu görülmüştür.
Çinko karaciğerde yüksek konsantrasyonda pankreas, böbrekler ve balgam salgılayan salgı bezlerinde az miktarda bulunur
http://www.food-info.net/tr/min/zinc.htm

Selenyum hayvan ve insan vücudunda yaygın şekilde bulunur. Karaciğer ve böbrekler en yoğun olduğu organlardır.
http://www.iyitarim.net/resources/SELENYUM.doc

Absorbe olan krom vücutta birçok dokuya dağılır, özellikle böbrek, dalak, karaciğer ve kemikte yüksek seviyelerde bulunur.
http://www.solgar.com.tr/yazici_lit.asp?ano=900

Vitaminlerin bir kısmı vücutta depo edilebilirken bir kısmı depolanamıyor. Depo edilebilen vitaminler genellikle karaciğer hücrelerinde ve az miktarda da diğer hücrelerde depolanıyor. Karaciğerde depolanan A vitamini, hiç vitamin almayan bir insana 5-10 ay kadar yetebilir. Yine vücudumuzdaki D vitamini deposu da hiç vitamin almayan bir insana 2-4 ay kadar yeterli olabilir.
http://www.biltek.tubitak.gov.tr/merak_ettikleriniz/index.php?kategori_id=2&soru_id=785

C Vitamini, insan vücudunda depolanmamaktadır. (Karaciğerde minimal depolandığı iddia edilmektedir.)
http://ansiklopedi.in/c-vitamini-nelerde-bulunur.html

İnsan vücudunda A, B, D, K vitaminleri sentezlenir. A vitamini karaciğerde, B ve K vitaminleri bağırsakta bakteriler tarafından, D vitamini deride üretilir. A, D, K ise karaciğerde depolanır. Diğerlerinin fazlası atılır.

http://www.egitimders.com/vitaminler-ve-vitaminlerin-ozellikleri.html

Yukarıdaki bilgilerden de anlaşılacağı üzere meninin içeriğinde bulunan ve spermleri oluşturan maddeler asıl olarak vücutta karaciğer tarafından üretilmektedir. Bazı maddelerde de böbrek ve bağırsak, dalak ve kemik gibi diğer organlarında rolü bulunabilmektedir.

Ayrıca erkekte cinsel özelliklerin oluşmasında ve gerektiği gibi çalışmasında etkili olan testosteron hormonu ve bunun kadın cinsiyeti tarafında karşılığı olan östrojen hormonunun üretiminde de karaciğer ve böbrek üstü bezleri rol oynar.

“Östrojen ve testosteron steroid grubu hormonlardır. Vücutta ön maddeleri kolesteroldür. Yumurtalıklar ve "böbrek üstü bezleri" kolesterolü enzimlerle dönüştürerek testosteron ve östrojeni üretirler

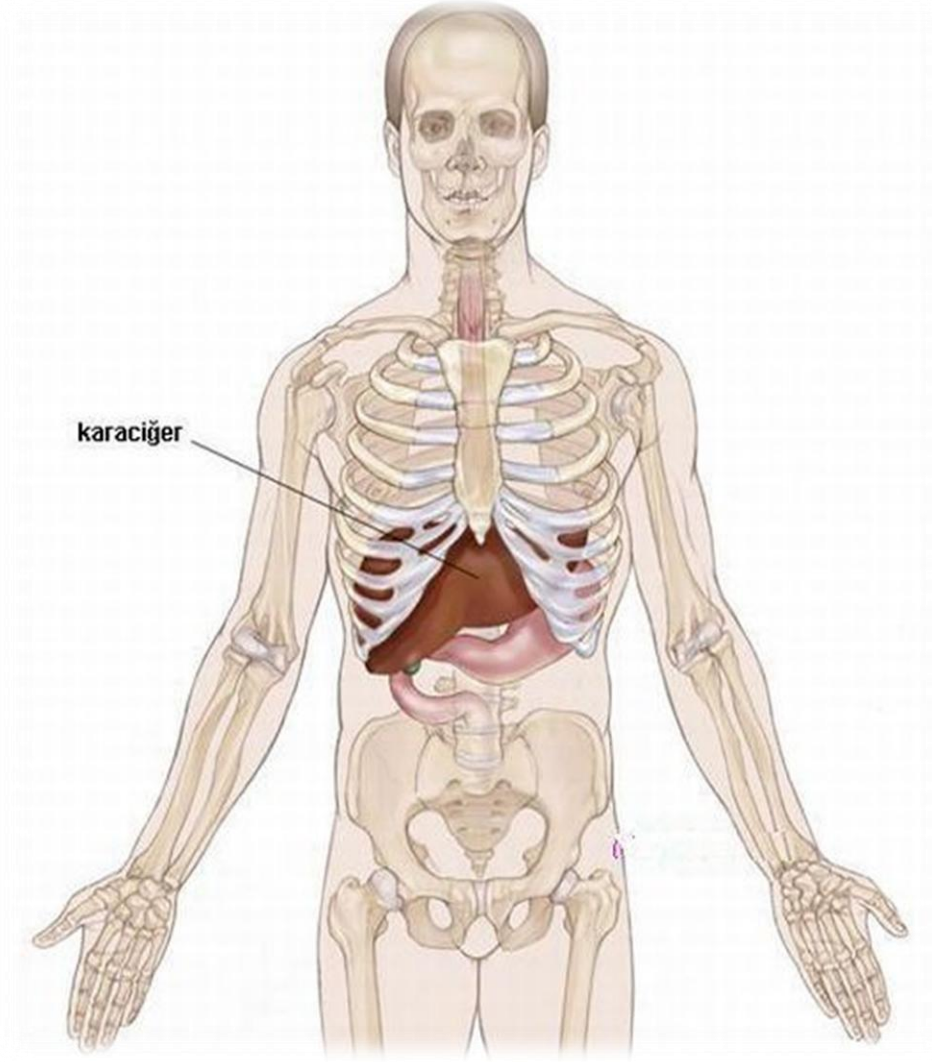
Sex hormonlarının %80’i yumurtalıklardan, %20’si ise böbrek üstü bezlerinden salgılanır.”

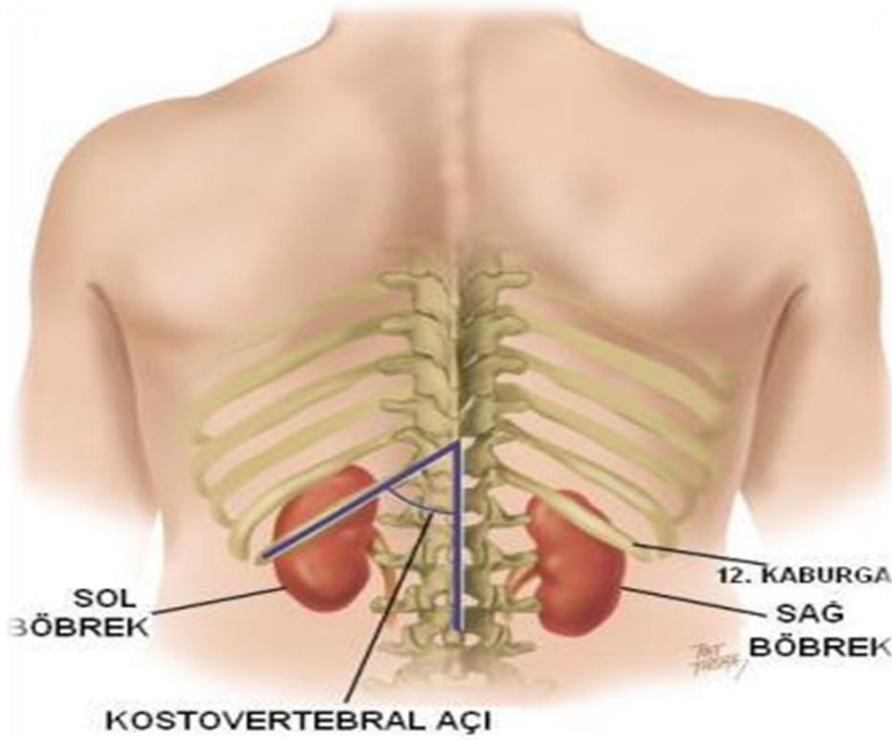
http://www.endokrinoloji.com/ostrojentestosteron.html

http://www.endokrinoloji.com/ostrojentestosteron.html

Şimdi de bahsi geçen organlardan en önemlisi olan karaciğerin ve bunun yanında böbreklerin insan vücudundaki konumlarını inceleyelim ve ayette belirtilen “bel ile kaburga kemikleri arasından çıkar” sözünün ne kadar isabetli olduğunu gözlemleyelim.

Hem erkekte hem de kadında, üreme sistemi ve asıl üreme organları, insan vücudunun bel kısmında bulunmaktadır. Göğüsteki kaburga kemikleri arasında bulunan ve en önemlisi karaciğer olan bazı organların üretiminde önemli rol oynadığı bazı molekül ve maddelerin, bel bölgesinde bulunan üreme sistemi organlarınca üreme amacına yönelik olarak kullanılmaktadır. Bu durum Tarık suresindeki anlatımların bilimsel gerçeklere uygunluğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Söz konusu ayetlerde omurga kemikleri göğüs kemiklerinin “arasından” bahsedilmesi aşağıdaki bilimsel bulgularda sözü edilen “kemik iliğini” çağrıştırabilmektedir. Bu da, gelecekte mümkün olabilecek farklı bir üreme yolunun çok önceden Kuran-ı Kerim’ de, ikincil bir anlam içerecek şekilde bildirildiğini ortaya koymaktadır.

“Kemik İliğinden Sperm Üretildi”

Almanya'nın 3 farklı üniversitesinden bir araya gelen araştırmacılardan oluşan bir ekip, insan kemik iliğinden elde ettikleri kök hücrelerden, erginleşmemiş sperm hücreleri üretmeyi başardılar. Elde edilen bu sperm öncülleri başarıyla olgunlaştırılabilirse, erkeklere yönelik kısırlık tedavilerinde de kullanılabilecek.
http://www.tubitak.gov.tr/home.do?sid=342&cid=3372

Kemik iliği kısırlığa da çare oldu. ABD ve Almanya’da yapılan araştırmalar, kemik iliğinden elde edilen kök hücrelerle yumurta ve sperm üretilebileceğini ortaya koydu. Cornell Üniversitesi’nden Prof. Dr. Kutluk Oktay’a göre bu araştırmalar hem kısır çiftler için hem de menopoz dönemindeki kadınlar için önemli bir gelişme anlamına geliyor.
http://arsiv.ntvmsnbc.com/news/372732.asp

Maalesef Tarık suresinin 8. ayetine de yanlış meal ve tefsir yapılmaktadır. Rec’i kelimesine yapışık olan zamir, alınan gıdaların Karaciğer böbrek vs. (omurga ve göğüs kemikleri arasındaki bölgede) Allah’ın takdir ettiği bir ölçü ile yani alınan gıdaların sentezlenerek enzim oluşturabilen kimyasal “optimum” ölçünün bu omurga ve göğüs kafesi arasındaki karaciğer, böbrek gibi organlardan üretilerek dönüşüm sağlayan sıvıya işaret eder.

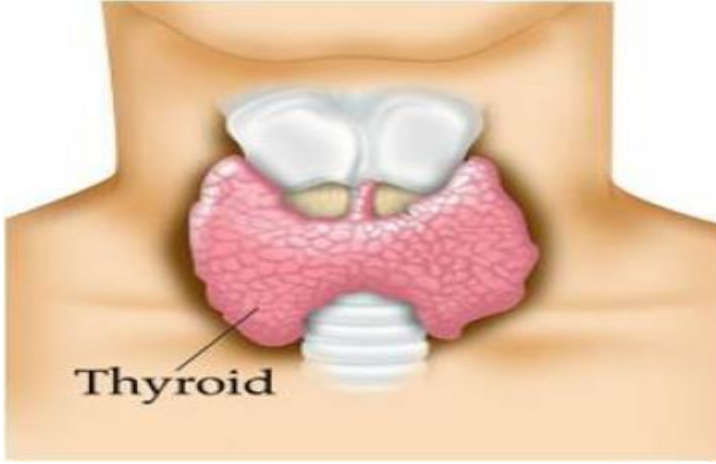
Böylece bu kimyasal enzimleri meniye dönüştürme (REC’İHİ) işini bir çeşit biyo-kimya fabrikası olan insan vücudunda ancak ve ancak Allah gerçekleştirir.

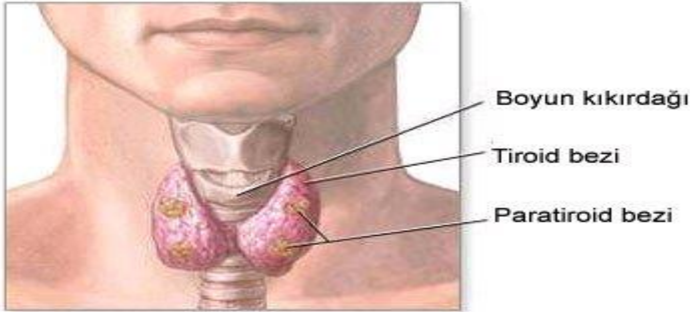
(86:8) “**İnnehu ala rec’ihi le Qaadir**.”

(86:8) **Şüphesiz O, onu** (alınan gıdaları bel ve kaburga kemikleri arasındaki organlarda kimyevi enzimlerle sentezleyerek atılan bir sıvıya) **dönüştürmekte ölçü koyucudur /kadirdir.**

İSRA: 13 - BOYUNA BAĞLANAN KUŞ: “TİROİD BEZİ”

TİROİD BEZİ

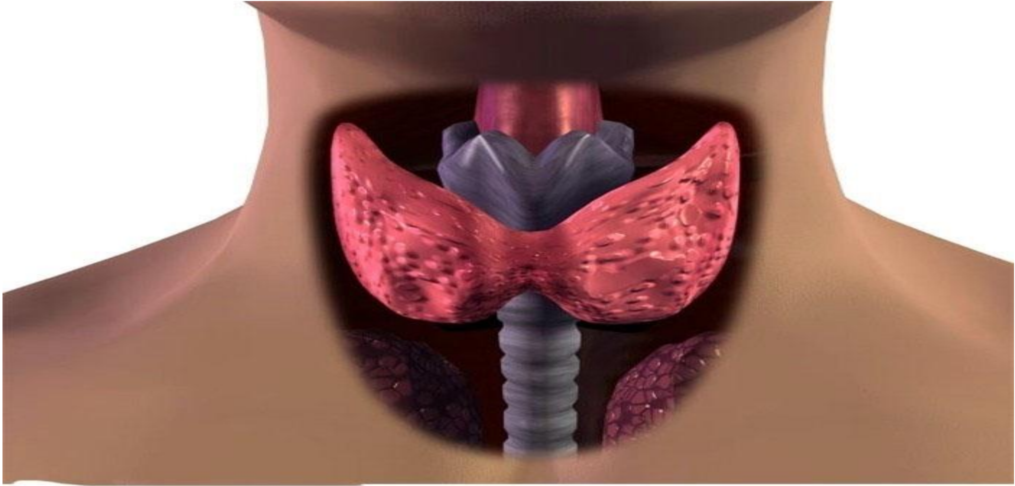

Yukarıdaki resimlerde Tiroid bezinin vücutta bulunduğu haliyle ve şekliyle görüntüsü bulunmaktadır.

Aşağıdaki resimde ise Tiroid bezinin vücutta bulunduğu şekliyle değil, açık bir kesit halindeki görüntüsü vardır.

Hemen hemen her insan, aşağıdaki Tiroid bezi görüntüsünü herhangi bir şeye benzetecek olsa, çok büyük ihtimalle kuşa ya da kuşun kanatlarına benzetecektir.

TİROİD BEZİ

İsra suresi 13. ayet meali (Elmalılı Hamdi Yazır)

Her insanın da kuşunu boynunda kendine takmışızdır ve onun için Kıyamet günü bir kitab çıkarırız ki neşrolunarak onu şöyle karşılar.

(Tefhim-ul Kuran) **Biz, her insanın kuşunu** (işlediklerini, yaptıklarını) **kendi boynuna doladık, kıyamet gününde onun için açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız.**

Yukarıda verilen meallerin dışındaki diğer birçok mealde, ayetin Arapça aslında “taire” olarak geçen kelime gerçek anlamı olan “kuş” yerine, mecaz anlam olarak “amelleri, işledikleri” gibi anlamlar yüklenmektedir. Ancak gerçek ve birincil anlamı olan “kuş” olarak anlaşıldığında yine Kuran-ı Kerim’in (Zumer Suresi 23.ayet anlamında) diğer bir mucizesine tanık olmaktayız.

Bu ayetin yukarıda verilen meallerinde, her insanın kuşunun “boynuna bağlandığı (takıldığı) veya dolandığı” vurgulanmaktadır. Tiroid bezinin

açık kesit halindeki görüntüsüyle vücuttaki doğal duruşu olan “bağlanmış –dolanmış” görüntüsü karşılaştırıldığında ayette neden boyuna bağlanma ya da dolanma gibi fiillerin kullanıldığı daha net bir şekilde anlaşılmaktadır. Çünkü açık kesit halindeki görüntüsünün boyuna bağlamış –dolanmış hali, Tiroid bezinin vücuttaki doğal duruş ve görüntüsünü oluşturmaktadır.

Ayetin anlatımlarını genel olarak düşündüğümüzde, zaten gerçekte boyuna bağlı bir kuştan bahsedilmiş olamayacağı açıktır. Ancak anlatım çok özel bir deyimle pekiştirilmiştir. Bu özel deyim çok çarpıcı bir şekilde, Zumer Suresi 23. ayet anlamında mucize içeren ikili anlamlar olduğu yönündeki beyanatı destekler niteliktedir.

Ayrıca yukarıda anlatılan şekilsel benzerliklerin yanında bahsedilmesi gereken anlamsal bazı bağıntılar da bulunmaktadır. Tiroid kelimesinin etimolojik kökeni araştırıldığında, ayette “boyun” anlamında geçen “unuk” kelimesinin içerdiği diğer anlamlarla çok ilginç bir benzerlik gösterdiği fark edilmektedir.

tiroid	~ Fr thyroïde gırtlak üstü bezi ~ EYun thyroeidēs kapı gibi olan < EYun thýra kapı ~ HAvr *dhurā- < HAvr *dhwer- kapı → der1, +oid . • İki kanatlı kapıya benzeyen şeklinden dolayı.

http://www.nisanyansozluk.com/search.asp?w=tiroid&x=23&y=6

Yukarıdaki kaynakta da açıklandığı gibi “tiroid” kelimesi kapı gibi olan ve kapı anlamlarını içermektedir. İlginç bir şekilde ayette geçen “unuk” kelimesi de kapı kelimesini andırır şekilde “kapamak, örtmek” anlamlarını da içermektedir. Aşağıda verilen kaynaktaki tanımlamalar bu durumu açıklamaktadır.

unuk:[ç. anak] boyun / unuk: kapamak,örtmek / aneke (ya'neku): [m.ank,unuk] kapadı

7.BÖLÜM

KURAN'IN SAYISAL SİSTEMİ

İKİZKOD: 7 & 19

Bilakis onlar ilmini kavrayamadıkları ve yorumu kendilerine asla gelmemiş bir şeyi yalanladılar...
10 (Yunus) / 39

KURAN'IN KORUNDUĞUNUN İŞARETLERİ

Kuran-ı Kerim'in Müddessir Suresinin 30. ayetinde geçen 19 sayısı ile ilgili olarak, bu sayının Kuran'ın korunmasına yönelik bir sayısal sistemin mucizevî bir şekilde Kuran'a yerleştirilmiş olduğuna dair iddialar vardır. Ancak bahsedilen bu sayısal verilerden birinde, Kuran'daki toplam ayet sayısının numarasız Besmelelerle birlikte 6346 ayet olduğu ve bu sayının 19x334=6346 eşitliğini sağlayacak şekilde 19'un tam katı olduğu ve ayrıca 6346 sayısını oluşturan 6+3+4+6 toplamının da 19'a eşit olduğu belirtilmektedir. Fakat ayet sayısının numarasız Besmelelerle birlikte 6346 olarak belirtilmesi ve Kuranda 112 adet numarasız besmele olması, toplam numaralı ayet sayısının da 6234 olarak kabulünü gerektirir. Oysaki Kuran-ı Kerim'de 6236 numaralı ayet vardır.

19 sisteminin savunucuları bazı durumları gerekçe göstererek Tevbe suresinin son iki ayeti olan 128. ve 129. ayetlerini Kuran'a dahil etmezler ve bunların Kuran'a sonradan eklendiği fikrini savunurlar. Ancak Yüce Allah'ın Kuran'da bildirdiği bazı ayetler göz önüne alındığında bu fikre katılmak mümkün değildir.

Enam Suresi 115. ayet: **Rabbinin kelimesi** (Kur'an) **doğruluk ve adalet bakımından tamdır. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.**

Hakka Suresi: **43**. (O Kuran), **âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir 44. Eğer** (Peygamber) **bize atfen bazı sözler uydurmuş olsaydı, 45. Elbette onu kıskıvrak yakalardık. 46. Sonra onun can damarını koparırdık. 47. Hiçbiriniz buna mani de olamazdınız.**

Hicr Suresi 9. ayet: **Kur an'ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız.**

Fussilet Suresi 42. ayet: **"O, eşsiz ve pek kıymetli bir kitaptır. Öyle bir kitaptır ki batıl, ona ne önünden, ne ardından, hiçbir taraftan yol bulamaz. O hakim ve hamid olan Allah tarafından indirilmiştir."**

Yukarıdaki ayetler göz önüne alındığında Kuran'dan olmayanın yani Allah katından olmayanın Kuran'a dahil edilebilmesinin mümkün olamayacağı kabul edilmelidir. Yüce Allah Kuran-ı Kerim'i koruyacağını bildirmiştir ve bu koruma ileriki bir zamana ertelenen bir koruma değildir. 19 sisteminin savunucuları 1974 yılında keşfedilen bu 19 sistemi ile Kuran'a ait olmayan iki ayetin yani Tevbe Suresi 128. ve 129. ayetin ortaya çıkarıldığını savunmaktadırlar. Oysaki Yüce Allah, batıl olanın ona "hiçbir zaman" yaklaşamayacağını ve Allah kelamı olmayan bir şeyi eklemeye kalkışanın (peygamber dahi olsa) can damarının kesileceğini belirtmektedir.

Tevbe Suresinin son iki ayetini inkâr edenlerin iddialarını kabul etmek Yüce Allah'ın vaadini yerine getiremediğinin kabulü anlamına gelecektir.

Zira Yüce Allah bu korumanın her an olacağını bildirmiş, yaklaşık 1400 yıllık bir süre sonra böyle bir korumanın harekete geçeceğine dair bir işaret de vermemiştir. Çok açık bir şekilde, Allah kelamı olmayan bir sözün Kuran’a girse bile sonradan bunun 19 sistemiyle çıkarılacağını değil, hiçbir zaman Kuran’a giremeyeceğini bildirmektedir. Ayrıca 19 sistemi Yüce Allah’ın takdirine bağlıdır ama Yüce Allah 19 sistemiyle bağlı değildir. Yani, bu sistemi Kuran’ın nerelerine yerleştirip yerleştirmeyeceği konusunda takdir tamamen O’na aittir ve “toplam ayet sayılarında da olmalıydı” gibi bir varsayımla Kuran’ın ayetlerini Allah katından saymamak, sadece, kendi zanlarımızı Yüce Allah’ın iradesinin üstünde tutmak anlamına gelir. Aslında ayet sayılarındaki bu takdir, Yüce Allah’ın imtihanının önemli bir parçası da olabilir.

7&19 İKİZKOD (EL-MESANİ) MATEMATİKSEL SİSTEM

Yaptığımız araştırmalarda bu kitapta yer alan yeni bilimsel bulgulardaki bilgilerin Kuran ayetlerinde mucizevî anlatımlarla da bire bir uyuşması, Kuran’ın korunmuşluğuna büyük örnekler teşkil ettiği gibi, Kuran’daki matematiksel sistemle ilgili olarak (yine Kuran ayetlerine dayanılarak) Kuran’da ikili bir kilitlenmeyle vahyedildiği anlaşılmıştır. Bu konuda uzun yıllar araştırmalarını sürdüren İmran Akdemir’in “İkizkod 7&19” adlı kitabında ortaya koyduğu Kuran’ın matematiksel sistemi, 7 ve 19 sayılarının birbirleriyle kilitli bir şekilde ikili bir yapı arz ettiğini ortaya çıkardı. Kuran’ın matematiksel sisteminin en büyük dayanağı Hicr suresinin 87. ayeti olarak gösterilir.

Kuran-ı Kerim’den bu iddiayı destekleyen yüzlerce veri ortaya konmaktadır. Kuran’da kilitlenmiş olarak bulunan birçok parametre, sayısal bir sistem olarak 7 ve 19’un birlikte kilitlendiğini göstermekte ve Tevbe suresinin 128 ve 129. ayetlerinin de Kuran’ın öz iki ayeti olduğunu gözler önüne sermektedir. Aşağıda bu konu ile ilgili birkaç bilgi ve tabloları inceleyeceğiz.

İKİZKOD 7&19 ADLI KİTAPTAN BAZI BİLGİ VE SAYISAL TABLOLAR

İkili sistemin Allah tarafından indirildiği, Zumer suresinin 23. ayetinde ve bu sayısal sistemin Son peygamber Hz. Muhammed'e (s) verildiği haberi ise, Hicr suresinin 87. ayetinde belirtilmiştir. Bu iki farklı sayı; birbirleriyle tekrarlarda benzeşmekte ve Kuran'ı sistematik bir yapıyla kodlayarak kilitlemektedir. Bu sayısal sistem, Kuran'da "Tekrarlanan İkizli" veya "Tekrarlanan İkili" anlamına gelen "El- Mesani" (المثانى) kelimesiyle ifade edilmiştir.

İkili kodlama (El-Mesani) sistemi, Kuran'ın bütünüyle korunduğunun kanıtıdır. Kuran'ın matematiksel deyimiyle ne bakiye vermekte ne de eksik bırakmaktadır. Daha açık bir ifadeyle; Kuran'daki hiçbir ayet, hiçbir kelime fazlalık oluşturmadığı gibi Kuran'dan olup ta yerleştirilmemiş hiçbir ayeti yoktur. Kuran'ı Kerim'i baştanbaşa kuşatan bu sistem, inkârcı ve şüphecilerin uyarılıp; toparlanabilmesi için bir imkân ve özel olarak Allah'ın mü'minlere bir ikramıdır.

> "**Ve şöyle de: Hamd Allah'a mahsustur. O, mucizelerini size gösterecek siz de onları görüp tanıyacaksınız. Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir**."
>
> 27 (Neml) / 93

Önceki peygamberlere verilen mucizelerden farklı olarak Son Peygambere verilen bu mucize, vahyedilmiş bir kitaptır ki, birçok mucizeyi barındıran ve içeriğindeki benzersiz matematiksel yapısı nedeniyle âlemlere meydan okuyan, binbir güçlükle sonradan keşfedilecek bilgileri önceden haber veren, müjdeleyen, uyaran, hidayet veren ve Evren'in en büyük mucizesi olarak önümüzde duran Kur'an-ı Kerim'dir. Kuran'ın verdiği bilgiler doğrultusunda içindeki mucizevî yapının kavranılmasıyla bu evrensel mucizeye şahit olacağız.

Bilim insanı Güneş'in, Ay'ın ve daha birçok yönüyle Evren'deki oluşumların gerçek anlamını Kuran'ın inişinden yaklaşık 1400 yıl sonra ancak öğrenebilmiştir. Bilimsel bilgilerin keşfi; gelişmiş teleskoplar, uydu

sistemlerinin oluşturulması, bilgi birikimi, deneme-yanılma metodu ve çok yüksek maliyetlerle elde edilirken, Kur’an ise teknolojinin olmadığı ve tüm bunların çıplak gözle bakıp bilinemeyen evren(sel) bilgileri kesin ve doğru olarak bildiriyordu. Bilimle ispatlanabilen bu bilgilerin önceden Kuran’da yer alıp hiç hata yapmadan %100 doğru olanı bildirmesi, **Kuran’ın “sözel boyut”unun mucizelerindendir.** Öyleyse Evreni yaratan ve ona işleyiş kanununu koyan Allah, kitabında da en doğru ve kesinlik ifade eden kelimelerle bunu önceden bildirmesi, bilim ile din çatışması/yarışması değil; Allah’ın ilmiyle oluşan Evren’in anlaşılmasını sağlayan bilimsel bilgiler ile Allah’ın sözleriyle oluşan Kuran’daki bilgilerin aynı noktada buluşmasıdır.

Kur’an Ve Matematik

Ayetlerde geçen bu bilgiler **“Kuran’ın Anlam Boyutu”**nu oluşturmaktadır. Bir başka deyişle; Kuran’ın Allah kitabı olduğu ayetlerin mucizevî **sözel** ifadeleriyle anlaşılabilmektedir… Kuran’ın bir başka boyutu daha vardır. Kuran’ın sure, ayet, kelime ve hatta harf dizilişleri Yüce Yaratıcı tarafından belirlenmiş bir sistem ile dizayn edilerek, günümüze kadar kendisinde hiçbir değişikliğin mevcut olmadığını ispat eden **“Kuran’ın Matematiksel Boyutu”**dur. Peki, Kur’an neden matematik boyutu da olan bir kitaptır? Bu sorunun karşılığını aradığımızda birçok nedenle karşılaşırız.

Evren’in var olmasında ve sistemleşmesinde matematiğin merkezi rolü vardır. Bunun fark edilişi ise son birkaç yüzyıl öncesine dayanmaktadır. 20. yüzyılın sonunda Evren’in anlaşılmasında olduğu gibi bilim ve teknolojinin gelişmesinde de matematiğin “somut değer” olarak algılanıp bu değerlerin yerinde kullanılması sayesinde gelişme sağlanarak bugünkü seviyede zirveye ulaşılmıştır. İşte, Kuran’ın matematiksel mucizeleri, matematiğin zirvede olduğu bu sırada ortaya çıkmıştır. Matematiğin evrensel olması nedeniyle Evren’in son bulacağı zamana kadar bu mucizeler Kuran’da var olacaktır. Kur’an bunu 1400 yıl önce,

iniş dönemindeki insanların bu türden bilgileri anlayamaması kaygısı olmadan aktarmaktadır.

Kuran’ın matematiksel boyutlu bir kitap olmasının asıl nedeni, matematiğin kesinliği ifade etmesinden kaynaklanmaktadır. İnsan ise kesinlik duygusu arayışı içindedir. İşte, Kur’an ve insan tam bu noktada, kesin olanda buluşmaktadır. İnatlaşma olmaması kaydıyla en şüpheci kişiler bile matematiğin kesinliği karşısında itiraz edemezler. Bu nedenle Kuran’da kesinlik ifade eden, insanın inanma duygusunu tatmin eden, somutu ifade etme özelliği olan matematik kullanılmıştır. Kuran’ın matematiksel mucizeleri, matematiğin karakteristik özelliği nedeniyle tarihin belirli bir kesitinde ortaya çıkıp yok olan mucizelerden de değildir. Bu nedenle Kur’an, matematiksel mucizesini iniş tarihinden günümüze kadar hep içinde taşımış ve zamanı gelince açığa çıkarmıştır. Her an test edilebilir olması nedeniyle bu matematiksel mucizeleri, yaşam var oldukça da değerinden hiçbir şey kaybetmeyecek ve Kur’an bunu hep içinde taşıyacaktır.

İlm-El Yakin (Kesin İlim) İle Şahitlik

Ra’d suresinin 43. ayetinde belirtildiği üzere Hz. Muhammed’in (s) peygamber olarak gönderildiğini inkâr edenlere şahit olarak Allah’ın yeterli olduğu bildirilmişti. Ancak söz konusu ayette, gönderdiği kitapta var olan ilmi kavrayabilen kişilerin de buna şahit olacağı ve bunun yeterli bir delil oluşturduğu özellikle vurgulanmıştır.

İnkâr edenler: “Sen elçi olarak gönderilmiş değilsin” derler. De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter ve yanında Kitabın İlmi olanın da şahitliği yeter.

Ayette, yanında “Kitap İlmi” olanın Hz. Muhammed’in (s) bir peygamber olarak gönderildiğine şahit olacaktır iddiasına yer verilmekte ve “Kitabın İlmi” ile anlatılmak istenen, Kuran’da “O peygamber olarak gönderilmiştir” gibi benzer anlatımlarla değil, Ona verilen Kuran’daki bir ilmin, O’nun bir peygamber olduğunu kanıtlayacak olan ve karşı

konulamayan bir ilim olduğunu gösterir. Ayetin iddiasına göre, Allah buna nasıl şahitse kitaptaki ilmi kavrayabilenler de benzer şekilde buna şahit olacağını öne sürer. Bu nedenle Kuran'ın Allah katından indirilerek vahyedildiğini de haber veren Kur'an, bu haberin gerçek olduğunu belirleyecek bir ilim ile yüklü olduğu haberini de vermiş olmalıdır. O halde belirleyici olan bu ilmin ne olduğunu ve hangi özellikler taşıdığını yine Kuran'ın kendi kendini tefsir etme özelliğinden yola çıkarak Kuran'da aramalıyız. Acaba "Kitabın İlmi" ne olabilir? Kuran'ı baştanbaşa incelediğimizde, "Kitabın ilmi" hakkında bilgiler veren birçok ayetle karşılaşırız. İlk başvuracağımız yer 102. sure (Tekasür suresi) olsun. Bu surede Kitabın İlmi'ni anlayabilmek için ilginç bir şekilde Cehennem bilgisine yönlenmemiz istenmektedir. Ayrıca, Kuran'da var olan bu ilmin, Kuran'ın inişinden sonra, ilerideki bir zamanda ortaya çıkacağı haberi de yine aynı surede ard arda anlatılmaktadır.

Bismillahirrahmanirrahim

1. **Çoklukla övünerek oyalandınız**
2. **Ta ki kabirleri ziyaret ettiniz**
3. **Hayır! İlerde bileceksiniz**
4. **Sonra yine hayır! İlerde bileceksiniz**
5. **Hayır! Eğer <u>kesin olan ilim ile</u> bilirseniz,**
6. **Cehennem'i görürsünüz. (!*?)**
7. **Sonra onu, kesin gören göz ile** (ahirette) **görürsünüz.**
8. **Sonra O gün nimetten sorgulanırsınız.**

102 (Tekasür)/1-8

Bu surede konumuzla ilgili olan ana tema şudur: Kıyamette kesin gören göz (ayn-el yakin) ile Cehennem'i ve özelliklerini göreceğimiz gibi, eğer bilmemiz durumunda kesin olan bir ilim (ilm-el yakin) sayesinde de bunu görebileceğiz. Cehennem dünya gözüyle görülemeyeceği için ancak bunun ilim gözüyle Kuran'da anlatılan Cehennem bilgisine başvurarak görebileceğiz. Ancak bu başvuru, ayetin anlatımına göre en kesin olan bir ilim ile olmalıdır. Ayrıca 19. sure olan Meryem suresinin 71. ayeti de tüm insanların Cehennemle olan zorunlu buluşmasının gerçekleşeceğini bildirir.

“İçinizden oraya (Cehennem’e) uğramayacak hiçbir kimse yoktur. Bu Rabbin için kesinleşmiş bir hükümdür.”
19 (Meryem) / 71

Neden Cennet değil de Cehennem tanıklığı olacaktır? Özellikle Tekasür suresinin 5. ve 6. ayetlerinde Cehennemi görebilmemizin kesin olan ilim (ilm-el yakin) ile mümkün kılındığı bilgisi en dikkat çekenidir. O halde İlm-el Yakin ile anlatılmak istenen nedir?

Bu soruların cevabı esasen Allah’ın sonsuz merhamet sahibi olmasıyla ilgilidir. Allah, Kuran’da Cehennem azabının acıklı ve sürekli olduğunu defalarca uyarmaktadır. Bu beyanatların bir inancı gerektirdiği de aşikârdır. Dileyen buna inanır, dileyen inanmaz. Ancak; Allah, merhameti ve ilmiyle en kestirme bir yol ile inkârcılara ve şüphecilere bir inanma yolunu daha göstermektedir. Allah, Kuran’a ve Hz. Muhammed’in (s) son peygamber olarak gönderildiğine olan şüpheleri giderebilmek ve insanları Cehennem azabından korumak için inkâr edilen Cehennem’in sayısal verilerini Kuran’ın her ayetini kapsayacak şekilde anlaşılabilir bir metotla Evrenin dili olan matematiği kullanarak düzenlemiştir. Tekasur 5.ayette “Lew te’lemune = eğer bilirseniz/anlamak isterseniz” şart edatıyla beyan edilerek bunun anlaşılabilir bir ilim olduğuna da işaret edilmiştir.

Bu düzenlemenin bir temel nedeni ve bir de temel amacı vardır. Temel nedeni matematiktir. **“Eğer kesin olan ilim ile bilirseniz Cehennem’i görürsünüz”** mealindeki Tekasür suresinin bu ayetinde geçen “kesin ilim” ile anlatılmak istenen matematik ilmidir çünkü matematik, sonuçları en kesin ve en karşı konulamayan ilimdir. Temel amaç ise Kuran’ın içindeki tüm bilgilerin Allah katından olduğuna, hiçbir değişikliğe uğramadığına ve bir suresinin dahi taklit edilemeyeceğine kesin olan ilim (matematik) ile yani orijinal deyimiyle “İlm-el Yakin” ile tanık olabilmemizdir…

… “Eğer kesin olan ilim ile bilirseniz Cehennem’i görürsünüz” bilgisi aktarılmakta ise, o halde biz akıl sahiplerine düşen görev, iddia edilen Kuran’daki kesin olan ilmi (ilm-el yakini) anlayabilmek için, yine iddia sahibi olan kitabın, yani Kuran’ın içinde geçen Cehennem’in sayısal verilerini araştırmak olmalıdır. Bunun için eksiksiz olarak Kuran’ı

baştanbaşa incelediğimizde, Cehennem hakkında bilgi veren Kuran'ın sadece iki sayısal verisi ile karşılaşırız. Bu iki veri Hicr suresinde belirtilen Cehennem'in "7" Kapısı ve Müddessir suresinde belirtilen ve bu yedi kapıya muhafızlık eden "19" muhafız melektir. Bu iki sayı dışında Kuran'ın Cehennemle ilgili başka bir sayısal verisi yoktur.

43. Muhakkak Cehennem, onların hepsine va'dolunan yerdir.
44. Onun "YEDİ" kapısı vardır. Her bir kapı için onlardan bir kısmı taksim edilmiştir.

15 (Hicr) / 43,44

30. (7 kapının) **Üzerinde "ONDOKUZ"** (muhafız melek) **vardır.**
31. Biz ateşin muhafızlarını ancak melekler kıldık...

74 (Müddessir) / 30,31

El -Mesani (Tekrarlanan İkili)

Seqar'ın (Cehennem'in) iki sayısal verisi olarak birinin 7 kapı, diğerinin bu kapılara muhafızlık eden 19 melek olduğunu, bundan başka sayısal herhangi bir verisinin bulunmadığını öğrendik. 19 muhafız meleğin görevi ancak 7 kapıyı kilitli tutmaktır. Yani 7 ve 19 birbirleriyle kilitlenmektedir. İşte bunun gibi, Kuran'ın matematiksel sisteminin de birbirleriyle kilitli olabilmesi için aynı sayıda, aynı değerde iki sayı kullanılmıştır. Yani, 7 ve 19 sayıları Kuran'ın matematiksel kodlamasında da seçilen iki sayı olduğunu **tekrarlarda birbirleriyle kilitli iki sayı** anlamında **"Mesani"** kelimesiyle ifade edilerek bunun Kuran'ın iki ayetinde özellikle beyan edilmesinden anlıyoruz.

Kuran'da Mesani formu (tekrarlanan ikili kelimesi), ilginç olarak aynı kalıpta ve değeri kadar sadece iki defa tekrarlanmaktadır. Bu kelime Zumer suresinin 23. ayeti ve Hicr suresinin 87. ayetinde geçer. Bu ayetlerin anlamlarına baktığımızda Kuran'ın ikili kodlama ile indirildiğini apaçık beyan ederek matematiksel sistemi tanımlayan ayetler olduğunu görürüz. Önce Zumer suresinin 23. ayetini inceleyelim:

39 (Zumer): 23	
اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيثِ	Allah indirdi, sözün en güzelini;
كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ	"**Benzeşmeli İkili**" bir yazı olarak,
تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ	Rabb'lerine saygılı olanların **Ondan** derileri ürperir,
ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ	Sonra hem derileri hem kalpleri Allah'ın mesajına doğru yumuşar.
ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ	Bu, Allah'ın hidayetidir. **Onunla** dilediğine hidayet verir.
وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ	Allah kimi de saptırırsa, artık ona hidayet edici yoktur.

Tekrarlanan İkili'nin Birinci Kilit Sayısı "7"

Zumer suresinin 23. ayetinde "**Allah, sözün en güzelini birbiriyle benzeşen "tekrarlı ikili" bir kitap olarak indirdi...**" mealindeki cümlede geçen tekrarlanan ikili yani **"mesani"** kelimesi, bu kalıpta sadece Hicr suresinin 87. ayetinde bulunmaktadır. Bu ayet Kuran ile birlikte verilen sayısal sistemi müjdelemektedir.

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ
Andolsun; Biz sana verdik İkili- den 7'yi ve şu Büyük Kuran'ı

İşte bu ayet, Kuran'daki sayısal sistemin varlığını ilan eden referans ayettir. Ayet; Hz. Muhammed'e (s) hem sözel olarak okunabilen muazzam Kuran'ın verildiğini beyan etmekte hem de Kuran'ın vahiy olduğunu ispat edecek olan sayısal bir sistemin bu kitapla birlikte verildiğini apaçık bildirmektedir. Bu ikili sistemin bir parçasının "7" sayısı olduğu da özel olarak "min" edatıyla beyan edilmiştir...

Tekrarlanan İkili’nin İkinci Kilit Sayısı “19”

….

Tekrarlanan İkilinin diğer sayısını aradığımızda ise, “biz sana şu sayıyı da verdik” şeklinde herhangi bir ayete rastlayamayız. Ancak; Tekrarlanan İkilinin diğer sayısı Kuran’da geçen diğer sayılardan farklı bir şekilde bahsedilmiş olmalıdır. Hatırlanacağı üzere Tekasur suresinde “kesin olan ilim” (matematik) ile Cehennem’i görmenin mümkün kılındığını ve Kuran’ın inkârı ile Cehennemin inkârı özdeş sonuçlar olduğunu bildiren ayetleri incelemiştik. Kuran’ı yalanlamanın Cehennem’i yalanlama olduğunu bildiren anlatım Mutaffifin suresindeki iki adet “Rakamlanmış Kitaptır” deyimlerinin arasında geçmekteydi. Bu nedenle arayacağımız sayı öyle bir sayı olmalıdır ki; 1)Kuran’dan şüphe edenlerin şüphesini giderebilen, 2)Cehennem’in sayısal verisiyle ilişkilenen ve 3)İnsanların buna kesin bir bilgiyle inanmalarını sağlayan bu üç özelliğin tümünü kendisinde toplandığı bir sayı olmalıdır.

İşte tüm bu özellikleri veren, yani; “Kur’an”, “Cehennem” ve “Kesin Bilgi”nin birbirleriyle bağlantı kurularak kendisinde toplanmış olan Kuran’ın bir tek sayısı vardır. Bu sayı, Müddessir suresinin 30. ayetinde geçen ve Cehennem’in sayısal verisiyle **eşit ve ortak** olarak sunulan 19 sayısıdır. Çünkü bir sonraki ayette bu biricik 19 sayısı öne çıkarılarak bu sayının hem Cehennem muhafızları olan meleklerin sayısını ifade ettiğini hem şüpheleri giderici özellikte olduğunu ve tüm bunların “kesin bir bilgi” ile inanmalarını sağlayan bir sayı olduğu anlatılmaktadır.

İkili Sistemin Matematiksel Mizanı

39:23 ayeti İkili sistemin matematiksel yapısını tanımlar.

Allah sözün en güzelini birbirine “benzeşmeli ikili” bir kitap olarak indirdi…”

Bu ayet İkili sistemi tanımlarken sistemin yapısı, ayette belirtildiği gibi “benzeşmeli ikili”, yani iki adet sayının katsayısal olarak birbirine

benzeşmesi, ikizli/ahenkli olması ve “birbirinden ayrılmayan ikili” olarak birinin diğeriyle kilitlenmesidir. İşte, bu kilitlenmeleri sağlayan iki sayı (Mesani), Kuran’ın beyan ettiği 7 ve 19 sayıları olup Kuran’daki mizansel tabloları gerçekleştirmektedirler. Bu tabloların matematiksel sonuçları ise şu şekilde 7 ve 19’lu kilitlenmeleri sağlar:

1- 7’nin katı olan her sayı, 19’un katını oluşturmadığı gibi 19’un katı olan her sayı da 7’nin katını oluşturmaz. Eğer 7 ve 19 birbirlerinin katsayılarını her zaman verseydi bu durum matematiğin bir özelliği olacak ve bir sistem oluşturmayacaktı. Bu nedenle Kuran’ın herhangi bir sayısal verisi 7 veya 7’nin katları ile oluşurken, aynı fonksiyon bu defa 19 veya 19’un katları ile kilitlenebilmektedir.

2- Kuran’da ele aldığımız bir verinin toplamı, 7 veya 19’un katını oluşturduğunda, aynı sayısal verilerin arka arkaya dizimi de 7 veya 19’un katını oluşturabilmektedir. Böyle bir dizilimin 7 ve 19’un katlarını oluşturması da matematiğin bir özelliği değildir.

3- Kur’an, başlangıç harfli ve başlangıç harfsiz sureler olmak üzere iki farklı sure grubuna sahiptir. Kuran’ın herhangi bir sayısal verisi, birinci grup surelerde 7 ile tekrarlanırken ikinci grup surelerde ise 19 ile tekrarlanarak birbirleriyle kenetlenirler. Eğer sayısal sistem bir tek sayı, örneğin sadece 19 ile olsaydı, birinci grup sureler belki 19’un katsayısını verebilirdi. Ancak ikinci grup surelerde yine 19'la kodlanmış olduğunu göremiyoruz. Bu nedenle Kuran’ın neden iki farklı sure grubuna sahiptir sorusunun cevabı, Kuran’ın ikili sistem ile kodlanmış olduğunu gösterir. Yani Mizan’ın bir tarafında 7, diğer tarafında ise 19 bulunur.

Bunlar, kalan vermeyen, eksik bırakmayan ve birbirine kilitli bir mizan oluşturan Kuran’ın matematiksel tablolarıdır. Anlamları da birbirine kilitli Kur’an ayetlerinin birinde, yukarılarda anlatılan ve 7-19’lu tablolara işaret eden şu beyanat vardır:

(42:17) “**Allah, KİTAB’I ve MİZAN’I gerçek olarak indirdi…**”

Allah’ın bir başka ayeti olan evrenin de bir mizan üzere dengede tutulduğu bildirilir. (55:7) bir sonraki ayette (ister ölçü aletlerinde olsun, ister Kuran ayetleri üzerine olsun) mizanın bozulmaması gerektiği uyarısı yapılır. (55:8, 9)

7 ve 19 bir şifre arama, şifre bulup-çözme olayı değildir. Kuran’ın fiziksel yapısını bir puzzle’a benzetirsek, her puzzle’ın bir parçası 7 ve 19’lu tabloları oluşturmakta ve ana puzzle’ı yani “Lewwahe”yi meydana getirdiğini görürüz. Zaten 74:29 ayetinde geçen “Lewwahe”, ana tabloyu temsil eder ve bunun açılabilir özelliğinde olması, kelimenin mübalağa kipiyle belirtilmesinden de anlaşılır. Bu nedenle Kuran’ın korunmuşluğunun ispatı için 85:21 ve 85:22 ayetlerinde yine “Lewha” kelimesiyle açıkça belirtilmiş ve bugün 7-19’lu tabloların açığa çıkmasıyla anlaşılmıştır.

Kuran, Resul-i Ekrem’in vefatından sonra bir heyet oluşturularak bir araya getirildi. Eğer bir tabloda sureler yer almışsa, bu surelerin o heyet tarafından bir araya getirildiği şekil üzerine 7 ve 19’lu kilitlenme/kenetlenme çıkmaktadır. Bu nedenle Kuran’ın bir araya getirilmesinde görünmez bir gücün, her zaman Kuran üzerinde aktif olduğu sonucuna varırız. Bu güç Allah’ın görünmez kontrolüdür.

Arılar petek yapımını dıştan merkeze doğru örerler. Hiçbir matematiksel hesaplama yapmadan en son petek gözeneğinde birleşerek örgü tamamlanır ve arı bunu yaparken kendisine ilham edildiğinin farkında bile değildir. Dolayısıyla nasıl ki petekte bir düzen ve matematiksel harika bir yapı varsa, Kuran’ın bu 7-19’lu örgüsünde de taklit edilemez bir **örgü sistemi** mevcuttur. Bunu anlamak için, 7-19’lu tabloları peteğin her bir gözeneğine benzetebiliriz. Bu ancak Kuran dizaynının iç içe geçmeli mükemmel ve **Sistemsel Bir Bütünlülüğüdür**. Bu sistemin 7-19’lu örgüsü, birbirleriyle **entegrasyon** sağlamıştır. Tüm bu parçalar kendisiyle özgün olmuş bir koordinasyon ile fonksiyona girmekte ve “LEWWAHE”yi (ana puzzle’ı) oluşturmaktadırlar. Yani bir koleksiyondan

ziyade her bir tablo mutlak anlamda birbirinden bağımsız değildirler ve birbirleriyle kenetlenmektedirler.

Carl Sagan’ın dediği gibi, “*Bir kuşkucuyu inandırabilecek tek şeydir. Bir şey bulduğumuzu hayal edin. Aşırı karmaşık olmak zorunda değil. Pİ’nin içine rastlantı olarak yığılmış sayılardan daha düzenli bir şey. Bize gereken yalnız bu. Sonra da Dünya’nın her tarafından matematikçiler, kesinlikle aynı modeli, aynı iletiyi, ya da içine ne konulmuşsa* ***yanılgısız bulacaklardır.”*** **...**

...Bundan sonra Kuran’daki ilm al- yaqin'in birbiriyle kilitli 7-19’lu mizanını oluşturan tablolarını inceleyeceğiz.

Kuran’ın İlk ve Son Sayıları 7 ve 19’dur

Kuran’da mevcut olan sayılar 7 ve 19 üzerine kilitlenmiş mükemmel bir yapı oluşturmaktadır. Bu bölümde Kuran’daki sayıların Tekrarlanan İkili 7-19’lu bir planlamayla nasıl kodlanmış olduklarının birkaç örnek tablosunu inceleyeceğiz. Kuran’da Otuz farklı tamsayı vardır.

1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,**11***,12,**19***,**20***,30,40,**50***,**60***,70,**80***,**99***,100,200,**300***,

1000,**2000***,**3000***,**5000***,**50000*** ve **100000***

(Üzerinde yıldız işareti olan sayılar Kuran’da sadece birer defa geçmektedir.)

Tekrarlanan İkili 7 ve 19’a tam bir uygunluk içerisinde otuz farklı sayıdan seçilmiş olan 7 ve 19 sayıları, Kuran’daki geçişlerinde ilk sayı ve son sayı olacak şekilde konumlanmıştır.

Kuran’da Geçen “İLK” Sayı	Kuran’da Geçen “SON” Sayı
7	**19**

Tablo:2

Kuran’daki farklı 30 adet tamsayısının ilk geçtikleri sure ve ayet numaraları toplamı	Kuran’daki farklı 30 adet tamsayının toplamı
2968 = **7** x 424	**162146** = **19** x 8534

(Tablo:3) Başlangıç Harfler 7- 19’un Sistematik Mühürleridir:

Sabit Başlangıçların Oluştuğu 14 Harf	Harf Sıra Numarası	Harflerin Sayısal Değerleri
ELİF	1	1
LAM	2	30
MİM	3	40
SAD	4	90
RA	5	200
KAF	6	20
HE	7	5
YA	8	10
AYN	9	70
TA	10	9
SİN	11	60
HA	12	8
QAF	13	100
NUN	14	50
TOPLAM	**798** **7** x 114 & **19** x 42	

(Tablo:4)

14 harften oluşan 14 başlangıcın kombinezonları

14 Harften oluşturulan 14 Sembol Başlangıç		Başlangıçlar Sıra No	Başlangıç Harflerinin Sayısal Değerleri
Elif-Lam-Mim	الم	1	71
Elif-Lam-Mim-Sad	المص	2	161
Elif-Lam-Ra	الر	3	231
Elif-Lam-Mim-Ra	المر	4	271
Kaf-Ha-Ya-Ayn-Sad	كهيعص	5	195
Ta-Ha	طه	6	14
Ta-Sin-Mim	طسم	7	109
Ta-Sin	طس	8	69
Ya-Sin	يس	9	70
Sad	ص	10	90
Ha-Mim	حم	11	48
Ha-Mim / Ayn-Sin-Qaf	حم• عسق	12	48+230
Qaf	ق	13	100
Nun	ن	14	50
TOPLAM		**1862** **7** x 266 & **19** x 98	

(Tablo:5)

14 Çeşit başlangıcın ilk geçtikleri ve tekrarlandıkları surelerin ayet sayıları

SEMBOL BAŞLANGIÇLARIN İLK GEÇTİĞİ SURELER			SEMBOL BAŞLANGIÇLARIN TEKRARLANDIĞI SURELER		
Sure Adı	İlk geçişler	Ayet sayısı	Sure Adı	Tekrarlı geçişler	Ayet sayısı
Bakara	**Elif,lam,mim**	286	Al-i İmran	**Elif,lam,mim**	200
A’raf	Elif,lam,mim,sad	206	Ankebut	**Elif, lam, mim**	69
Yunus	**Elif,lam,ra**	109	Rum	**Elif, lam, mim**	60
Ra’d	Elif,lam,mim,ra	43	Lokman	**Elif, lam, mim**	34
Meryem	Kaf,ha,ya,ayn,sad	98	Secde	**Elif, lam, mim**	30
Ta-Ha	Ta,ha	135	Hud	**Elif,lam,ra**	123
Şuara	**Ta,sin,mim**	227	Yusuf	**Elif,lam,ra**	111
Neml	Ta, sin	93	İbrahim	**Elif,lam,ra**	52
Ya-Sin	Ya, sin	83	Hicr	**Elif,lam,ra**	99
Sad	Sad	88	Kasas	**Ta,sin,mim**	88
Mü’min	**Ha, mim**	85	Fussilet	**Ha, mim**	54
Şura	Ha, mim - ayn, sin,qaf	53	Zuhruf	**Ha, mim**	89
Qaf	Qaf	45	Duhan	**Ha, mim**	59
Kalem	Nun	52	Casiye	**Ha, mim**	37
			Ahkaf	**Ha, mim**	35
TOPLAM	**1603** = **7** x 229		TOPLAM	**1140** = **19** x 60	

(Tablo:6)

Tekrarsız ve tekrarlı başlangıçların geçtiği surelerin ayet sayıları

Kur'an'ın Tekrarsız Başlangıçları			Kur'an'ın Tekrarlı Başlangıçları		
Sure Adı	Tekrarsız Başlangıçlar	Ayet Sayısı	Sure Adı	Tekrarlı Başlangıçlar	Ayet Sayısı
			Bakara	Elif-Lam-Mim	**286**
			Al-i İmran	Elif-Lam-Mim	**200**
			Ankebut	Elif-Lam-Mim	**69**
			Rum	Elif-Lam-Mim	**60**
			Lokman	Elif-Lam-Mim	**34**
			Secde	Elif-Lam-Mim	**30**
			Şuara	Ta-Sin-Mim	**227**
			Kasas	Ta-Sin-Mim	**88**
			Yunus	Elif-Lam-Ra	**109**
			Hud	Elif-Lam-Ra	**123**
A'raf	Elif-Lam-Mim-Sad	**206**	Yusuf	Elif-Lam-Ra	**111**
Ra'd	Elif-Lam-Mim-Ra	**43**	İbrahim	Elif-Lam-Ra	**52**
Meryem	Kaf-Ha-Ya-Ayn-Sad	**98**	Hicr	Elif-Lam-Ra	**99**
Ta-Ha	Ta-Ha	**135**	Mü'min	Ha-Mim	**85**
Neml	Ta-Sin	**93**	Fussilet	Ha-Mim	**54**
Ya-Sin	Ya-Sin	**83**	**ŞURA**	**Ha-Mim**	**53**
Sad	Sad	**88**	Zuhruf	Ha-Mim	**89**
ŞURA	**Ayn-Sin-Qaf**	**53**	Duhan	Ha-Mim	**59**
Qaf	Qaf	**45**	Casiye	Ha-Mim	**37**
Kalem	Nun	**52**	Ahkaf	Ha-Mim	**35**
TOPLAM		**896** **7** x 128	TOPLAM		**1900** **19** x 100

(Tablo:7)
Bağımlı ve Bağımsız başlangıçlar ve sayısal parametreleri

BAĞIMLI BAŞLANGIÇLAR (Kelimelerle birlikte geçen Başlangıç harfler)					BAĞIMSIZ BAŞLANGIÇLAR (Harf Ayetleri)				
Başlangıç Harfler	Kur’an daki Sırası	Sayısal Değeri	Sure No	Ayet sayısı	Başlangıç Harfler	Kur-an’-daki Sırası	Sayısal Değeri	Sure No	Ayet sayısı
					الم*	1	71	2	286
					الم*	2	71	3	200
					المص*	3	161	7	206
					كهيعص*	4	195	19	98
					طه*	5	14	20	135
					طسم*	6	109	26	227
					طسم*	7	109	28	88
					الم*	8	71	29	69
					الم*	9	71	30	60
الر...	1	231	10	109	الم*	10	71	31	34
الر...	2	231	11	123	الم*	11	71	32	30
الر...	3	231	12	111	يس*	12	70	36	83
المر...	4	271	13	43	حم*	13	48	40	85
الر...	5	231	14	52	حم*	14	48	41	54
الر...	6	231	15	99	حم* عسق*	15	48+230	42	53
طس...	7	69	27	93	حم*	16	48	43	89
ص...	8	90	38	88	حم*	17	48	44	59
ق...	9	100	50	45	حم*	18	48	45	37
ن...	10	50	68	52	حم*	19	48	46	35
Toplam	**2863** 7 x 409				Toplam	**4332** 19 x 228			

(Tablo:8) Farklı formlarıyla birlikte Besmele’yi oluşturan kelimelerin birbirinden bağımsız olarak Kuran’da geçtikleri sure ve ayet numaralarının (tekrarsız) toplamları

Farklı formlarıyla Besmeleyi oluşturan kelimeler		Besmeleyi oluşturan kelimelerin birbirinden bağımsız olarak geçtikleri sure ve ayet numaralarının **tekrarsız toplamı**		
Bism	1. KELİME 3 adet	**Bism**	Sure no toplamı	39
			Ayet no toplamı	72
İsm	2. KELİME 18 adet	**İsm**	Sure no toplamı	545
			Ayet no toplamı	988
İsmuhu	3. KELİME 2 adet	**İsmuhu**	Sure no toplamı	26
			Ayet no toplamı	150
Allah	4. KELİME 2699 adet	**Allah**	Sure no toplamı	3910
			Ayet no toplamı	**118252**
Allahumme	5. KELİME 5 adet	**Allahumme**	Sure no toplamı	65
			Ayet no toplamı	228
Rahman	6. KELİME 57 adet	**Rahman**	Sure no toplamı	600
			Ayet no toplamı	2740
Rahim	7. KELİME 114 adet	**Rahim**	Sure no toplamı	1255
			Ayet no toplamı	7873
KELİME TOPLAMI	**2898=7** x 414	GENEL TOPLAM	**136743=19** x **7197**	

SECDE AYETLERİ VE 7-19

Kuran'da ayrıcalıklı işaretlerle de belirtilmiş olan secde ayetleri 14 tane olup 7 tanesi başlangıç harfsiz surelerde diğer 7 tanesi de başlangıç harfli surelerde olmak üzere her iki grupta eşit sayıda geçerek (yarısı 7 için, diğer yarısı da 19 için)7 ve 19'la tam bir uyum içerisinde kodlanmış durumdadırlar.

Tablo:9

Başlangıç Harfsiz surelerde Secde Ayetleri		Başlangıç Harfli surelerde Secde Ayetleri	
Sure adı	**Secde ayet no**	Sure Adı	**Secde ayet no**
Nahl	49	A'raf	206
İsra	107	Ra'd	15
Hac	18	Meryem	58
Furkan	60	Neml	25
Necm	62	Secde	15
İnşikak	21	Sad	24
Alak	19	Fussilet	37
TOPLAM	336 = **7** x 48	TOPLAM	380 = **19** x 20

Kuran'ın ilk secde ayetinden son secde ayetine kadar yani A'raf suresinin 206. ayetinden, Alak suresinin 19. ayetine kadar tamtamına 5054 ayet mevcuttur. Sizce ilk ve son secde ayetleriyle birlikte aralarında 5054 ayetin var olması da bir rastlantı olabilir mi? Çünkü bu sayı 7 ve 19'u katlarda kilitleyen sayıdır.

Tablo:11

Kuran'ın "ilk" secde ayetinden "son" secde ayetine kadarki ayetlerin sayısı: **5054**	
5054 = **7** x 722	**5054** = **19** x 266

Yukarıdaki tabloya göre eğer bir Besmele ayeti fazla olsaydı örneğin; Tevbe suresinin başında Besmele olsaydı veya 129 ayetten oluşan Tevbe suresinin bir ayeti eksik olsaydı 7-19’lu bu tablo asla oluşamayacaktı.

Secde ayetlerinin önemli bir özelliği, “ilk” ve “son” secde ayetlerinin Kuran’daki yerleşim planıdır. İlk secde ayeti A’raf suresinde, son secde ayeti de Alak suresinde yine birbirlerine eşit olarak her iki surenin son ayetlerini teşkil etmektedirler. Yani, ilk ve son secde ayetleri, Kuran’ın baştan 7. ve sondan 19. surelerinin son ayetleridirler.

Tablo:10

KUR’AN’IN **İLK** “SECDE AYETİ” **BAŞTAN** **7.** SURENİN SON AYETİDİR
KUR’AN’IN **SON** “SECDE AYETİ” **SONDAN** **19.** SURENİN SON AYETİDİR

32. Allah’a karşı yalan uyduran, kendisine gelen doğruyu yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkârcılar için Cehennem’de bir yer mi yoktur?

33. Doğruyu getiren ve onu doğrulayanlar, işte onlardır muttaki.

34, Rab’leri yanında dileyecekleri her şey onlarındır. İşte bu, muhsinlerin mükâfatıdır.

35. Böylece Allah, onların geçmişte yaptıkları en kötü amelleri örtecek, yaptıklarının en güzeliyle mükâfatlarını ihsan edecektir.
39 (Zumer) / 32-35

Kuran'da en çok tekrarlanan kelime "Allah" kelimesi olup bunlardan bir tanesi Tevbe suresinin son ayeti olan 129. ayette geçmektedir. Bunu göz önünde bulundurarak Kuran'da oluşan 7-19'lu iki tabloya bir daha bakalım.

Tablo:12

"Allah" kelimesinin geçtiği Başlangıç harfli sure sayısı	**"Allah" kelimesinin geçtiği Başlangıç Harfsiz sure sayısı**
28 = **7** x 4	**57** = **19** x 3
"Allah" kelimesinin Başlangıç harfli surelerdeki tekrarı	**"Allah" kelimesinin Başlangıç harfsiz surelerdeki tekrarı**
1120 = **7** x 160	**1691** = **19** x 29

Tevbe Suresi başlangıç harfsiz surelerdendir. Başında da Besmele ayeti yoktur. Eğer surenin başında Besmele ayeti olsaydı, bu gruptaki "Allah" kelimesinin tekrarı bir fazla olacaktı. Aynı şekilde Tevbe suresinin son iki ayeti Kuran'dan olmasaydı, bu kez başlangıç harfsiz surelerde tekrarlanan "Allah" kelimelerinden bir tanesi eksik olacaktı ki her iki durumda da başlangıç harfsiz surelerdeki "Allah" kelimelerinin tekrarı 19'un katını vermeyecekti. Oysa başlangıç harfli surelerdeki "Allah" formunun tekrarı 1120 (7x160) iken, Tevbe:129. ayettekiyle birlikte başlangıç harfsiz surelerdeki "Allah" kelimesinin tekrarı 1691 (**19**x89) defa geçerek tam bir 7-19 mizanı gerçekleşmiştir.

Yediyüz Doksan Sekizinci Ayet

Kuran'da "Allah" formunun surelerin özelliklerine göre 7-19'lu bir tablo gerçekleştirdiğini ve Tevbe 129. ayetteki "Allah" kelimesi merkez olarak alındığında yine 7-19'lu bir tabloyu daha gerçekleştirdiğini gördük. Şimdi, Tevbe suresinin 129. ayetinde "Allah" kelimesi geçtiği için, Kuran'ın başından başlayarak içinde "Allah" formunun geçtiği ayetler içerisinde bu 129. ayetin kaçıncı ayet olduğuna bakacağız. "Allah"

kelimesinin geçtiği Tevbe suresinin 129. ayeti, Kuran'ın numaralı ayetleri içerisinde 791. ayettir. "Allah" formunun geçtiği numaralı ve numarasız tüm ayetler dikkate alındığında ise bu kez 798. ayete denk gelmektedir. Bu sayılar ise 7 ve 19'un tam katıdırlar.

Tablo:13

Tevbe: 129'a kadar "Allah" formunun geçtiği ayetlerin sayısı	Tevbe: 129'a kadar içinde "Allah" formunun geçtiği numaralı ayetlerin sayısı	**Tevbe: 129'a kadar içinde "Allah" formunun geçtiği numaralı +numarasız ayetlerin sayısı**
Fatiha	2	**2**
Bakara	172	**173**
Al-i İmran	131	**132**
Nisa	135	**136**
Maide	88	**89**
Enam	65	**66**
A'raf	45	**46**
Enfal	52	**53**
TEVBE	101	**101**
TOPLAM	791 = 7 x 113	**798 = 19 x 42**

Kuran'ın 1. suresi olan Fatiha suresinin başındaki Besmele ayeti numaralı ayet iken, 9. sure olan Tevbe suresinin başında da ise "Allah" kelimesinin bulunduğu Besmele ayeti yoktur. Başka bir anlatımla; 1. sure ile 9. sure arasında tam 7 tane numarasız ayet geçtiğinden, Tevbe: 129. ayete kadar içinde "Allah" formunun geçtiği ayetlerin sayısı 798'e tamamlanmakta ve mükemmel bir tablo daha oluşturmaktadır. Çünkü içinde "Allah" kelimesinin de geçtiği Tevbe 129. ayet, 798. ayet sayısıyla, yani 7 ve 19'la Kuran'da tekrar tekrar kilitlenmektedir.

Tablo:14

1. sureden 9. surenin sonuna kadar 7 tane Besmele ayetiyle birlikte "Allah" formunun geçtiği ayetlerin sayısı **798**'dir.	
798 = 7 x 114	**798** = 19 x 42

Numaralı İki Besmelenin Oluşturduğu 7-19’lu Mizan

Kuran’da 114 (19x6) Besmele olduğunu, bunlardan 112 (7x16) tanesinin sure başlarında numarasız ayet olarak geçtiklerini daha önce görmüştük. Numaralı olan iki adet Besmele ayetinden birincisi Kuran’ın ilk ayeti olan Fatiha suresinin 1. ayetinde ve ikincisi de Neml suresinin 30. ayetindedir. İşte, 114 Besmele ayetinden iki tanesinin numaralı olarak geçmesinin bir hikmeti de Kur’an ayetlerinin sayısını 7 ve 19’la kodlamak içindir. Buna göre içinde Tevbe suresinin son iki ayetinin de geçtiği 1. numaralı Besmele ayetinden 2. numaralı Besmele ayetine kadarki ayetlerin sayısı 7’nin tam katını oluşturur. 2. numaralı Besmele ayetinden Kuran’ın sonuna kadarki ayetlerin sayısı ise 19’un tam katını oluşturur.

Tablo:15

1. Numaralı Besmele ayetinden 2. numaralı Besmele ayetine kadarki toplam ayet sayısı	**2.Numaralı Besmele** ayetinden Kuran’ın sonuna kadarki toplam ayet sayısı
3213 = **7** x 459	**3135** = **19** x 165

7. Sureden 19. Sureye

Şimdi, kod sayılarımız 7 ve 19 olduğu için Kuran’ın 7. ve 19. sureleri arasında kalan ayet sayılarını kontrol edelim. Kuran’da 7. sure olan A’raf suresinin Besmele’sinden 19. sure olan Meryem suresinin sonuna kadar tam 1406 (19x74) ayet mevcuttur. Geriye kalan diğer tüm Kur’an ayetlerinin sayısı ise 4942 (7x706)dır. Bu durum şu üç gerçeği bir daha açığa çıkarmaktadır.

Bir: Kuran’ın genel ayet sayısı toplamının 7 ve 19’la kodlandırıldığı gerçeği pekişmektedir.

İki: Kuran'daki sure dizilişlerinin de Allah katından olduğu bir kez daha kanıtlanmaktadır.

Üç: Tevbe suresinin son iki ayetinin 7. ve 19. sureler arasında yer alarak bu ayet sayılarının 19'la özel olarak kodlanmasını sağlayan özel iki ayet olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo:16

7. sureden **19.**sureye kadarki ayetlerin toplamı	**7.** sure ile **19.** sure arasında kalan ayetlerin dışındaki diğer tüm Kur'an ayetlerinin toplamı
1406 = **19** x 74	**4942** = **7** x 706

Besmelesi olmayan Tevbe suresinin başından iki Besmele'ye sahip Neml suresinin ikinci Besmelesine kadarki sure ve ayet sayıları

Tablo:17

Tevbe suresinden İkinci numaralı Besmeleye kadar	Sure Sayısı	Ayet sayısı
	19 Sure	1953 = **7** x **279 Ayet**

9. Sure Ve Son İki Ayeti

Kuran'ın bir kitap olarak bir araya gelmesinde doğal olarak iki sayısal veri vardır. Bunlardan birincisi, arka arkaya gelen ayetlerin sayısı ve arka arkaya gelen surelerin diziliş sayılarıdır. Bunlara ister numara verilsin isterse verilmesin, sure ve ayet numaraları kendiliğinden var olacaktır. Örneğin; 2 göz, 2 kulak, 2 el veya ellerimizdeki 10 parmak...

gibi. Bu saydığımız organların hiçbirisinin üzerinde rakam yoktur. Allah'ın beşer eliyle bir araya getirdiği Kuran'ı, kıyamete kadar kendi kontrolünde tutacağını bildirmiş ve bunu ispatlamak için Kuran'ı detaylarıyla birlikte İkizkod'la kodlayarak evrensel olan matematiği kullanmıştır. Bunun en bariz örneğini Tevbe suresinin sure numarası ile son iki ayetinin doğal sıralama olan sayısal verilerinde görebiliriz. Tevbe suresinin sure numarası olan **"9"** ile son iki ayetinin numarası olan **"128"** ve **"129"**un toplamı, 7 ve 19'un katlarda birbirine kilitlendiği sayıyı vermektedir. Bu durum aynı zamanda bir gaybi haber vermenin matematiksel gösterimidir, matematiği konuşturmaktır. Çünkü söz konusu ayetler 19 ile inkâr edilmek istenmiştir. Oysa bu ayetlerin Kuran'daki koordinatlarını belirleyen sure ve ayet numaraları tam da 19'un katını vermekte, dahası 7'nin de katını oluşturarak kilitlenmektedir. İnişinden 1400 yılı aşkın süre sonra şüpheyle bakılacak olan bu ayetlerin, şüpheye sebebiyet veren sayıyla önceden kodlanmış şekilde Kuran'daki yerinde kenetlenmiş olması, olağanüstü gaybi bir mucizenin günümüzdeki görüntüsüdür.

Tablo:18

Tevbe Suresinin Sure Numarası "9" ile Son İki Ayeti "128" ve "129"un Toplamı **266** dır.	
266 = 7 x 38	**266** = 19 x 14

Kuran'da Karekök

Doğal sure sıralamasında Kuran'ın 114 suresinden 10 tanesinin sure numarası kareköke dönüşebilmektedir. Bu sureler; Fatiha, Nisa, Tevbe,

Nahl, Furkan, Ya-Sin, Hucurat, Teğabun, Tekvir ve Adiyat surelerinin sure numaralarıdır. Bu surelerden başka Kuran'ın hiçbir suresinin sure numarası kareköke dönüşmemektedir.

İşte, sure numarası kareköke dönüşebilen bu on surenin toplam ayet sayısı 676'dır. Bu sayının karekökü ise 7+19'un tam kendisi veya bu sayı 7+19'un karesidir.

Tablo:19

Sure numarasında karekök olan Kuran'ın 10 suresinin toplam ayet sayıları

Sure Numarasında Karekök Olan Kuran'ın 10 Suresi	Kareköklü Sure Numaraları	Surelerin Toplam Ayet Sayıları
Fatiha	$\sqrt{1}$	7
Nisa	$\sqrt{4}$	176
TEVBE	$\mathbf{\sqrt{9}}$	**129**
Nahl	$\sqrt{16}$	128
Furkan	$\sqrt{25}$	77
Ya-Sin	$\sqrt{36}$	83
Hucurat	$\sqrt{49}$	18
Teğabun	$\sqrt{64}$	18
Tekvir	$\sqrt{81}$	29
Adiyat	$\sqrt{100}$	11
TOPLAM		$\sqrt{676} = 7+19$ veya $676 = (7+19)^2$

Kur'an her türlü misal ile 7-19 yapılanması üzerine vahyedildiği görülmektedir. Eğer Kuran'dan bir ayet çıkarılmış olsaydı, örneğin; Tevbe suresi 129 ayetten oluşmasaydı veya bu sureye bir ayet ilave edilseydi, 7-19'lu karekök tabloları görünmeyecekti. Kuran'ın sayısal materyalleri bu tabloda da gerçekleşerek Kuran'ın değişmediğini, Kur'an

dışı bir tek ayetin ilave edilmediğini veya eksilmediğini Evren'in dili olan matematiğin karekök metoduyla da kendini ispat etmektedir.

39."Bilakis onlar ilmini asla kavrayamadıkları ve yorumu kendilerine asla gelmemiş bir şeyi yalanladılar..."

10 (Yunus) / 39

... Ve Kutsal Ayetler

128. Andolsun, size kendinizden öyle bir Resul gelmiştir ki sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. Çünkü O size çok düşkün, mü'minlere karşı şefkatlidir, merhametlidir.

129. Yüz çevirirlerse de ki: "Allah bana yeter. Ondan başka ilah yoktur. Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O, büyük Arş'ın Rabbidir."

9 (Tevbe) / 128,129

"Rabbinin kelimesi doğru ve adilce tamamlanmıştır. O'nun kelimelerini değiştirecek yoktur."

6 (Enam) / 115

Allah, her milletin dilini ayrı kılmasıyla birlikte her milletin anlayabileceği bir dil olan evrensel matematiği yaratmıştır. O halde bunu en iyi şekilde benzersiz olarak kullanan da O olacaktır. Bu nedenle Allah, her ne kadar Kuran'ı Arapça olarak vahyetmişse de bu vahyin gerçek olduğunun kanıtlanabilmesi için, Evren'in mizan dili olan matematiği kullanarak Kuran'ı 7-19 örgüsüyle sistemleştirmiş, tüm Dünya milletlerinin bu gerçeği görebilmesi için içindeki 7 & 19 mizanı ile birlikte kitabı indirerek kıyamete dek kalıcı kılmıştır.

"Allah, K i t a b ı ve M i z a n ı gerçek olarak indirendir. Ne bilirsin belki de o saat yakındır."

42 (Şura) / 17

(www.ikizkod.com)

GEZEGEN 7 VE 19 AU URANÜS'ÜN SECDESİ

Güneş sisteminde 7-19 açısından ilginç bir sistem mevcuttur. Astronomik birim (Simgesi: AU; İngilizce: Astronomical Unit), gökbilimde kullanılan bir uzaklık birimidir. Astronomik birim, evrendeki büyük uzaklıkları belirtmek için kullanılır.

Bir astronomik birim Güneş'in merkeziyle Dünya'nın merkezi arasındaki uzaklıktır. İşte sistemin 7. Gezegeni (Uranus), Güneş'ten 19 AU uzaklıktadır.

http://www.cografyam.net/index.php?showtopic=389

Gezegenlerin çoğunun dönüş eksenleri ile yörüngeleri arasında dik sayılabilecek bir açı vardır. Dik açıdan sapma Dünya için 23,5 derecedir; Mars'ınki de yaklaşık bu kadardır; Satürn ile Neptün biraz daha eğikken Jüpiter ve Merkür neredeyse dimdiklerdir.

Uranüs'ün durumu ise tamamen kendine özgüdür. Eksenel eğikliği 98 derecedir ki bu değer dik açıdan daha fazladır; yani teknik olarak geriye doğru devinmektedir.

Turkcebilgi.com: Uranüs hakkında ansiklopedik bilgi
Genel Başvuru ve Bilgi Sitesi
Under Creative Commons License: Attribution Non-Commercial

http://www.turkcebilgi.com/uran%C3%BCs/ansiklopedi

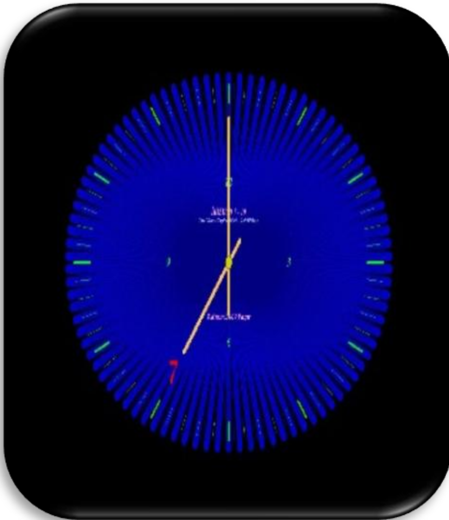
Uranüs, kutbu güneşe bakacak şekilde tekerlek gibi döner.

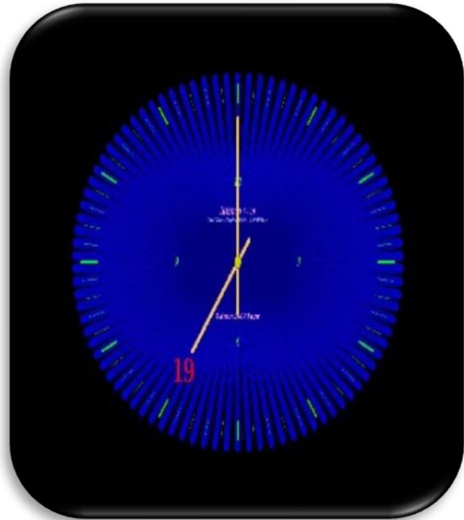
http://tr.wikipedia.org/wiki/Uran%C3%BCs_(gezegen)

ZAMAN BİRİMİNDEKİ 7-19’LU KİLİT

7-19 ikilisi 24 saatlik gün biriminde de kendisini kilitlemektedir. Öğleden sonra saat 19:00’a bakarsak, Analog saatin 7:00’yi gösterdiğini görürüz.

PEYGAMBERİMİZİN ELÇİLİĞİ ÜZERİNE

Rum Suresine ve Rumların Yakın Bir Zamanda Galip Geleceği İddiasına Farklı Bir Bakış:

Rum Suresinde bahsedilen Rum'un yani Bizans İmparatorluğu'nun Perslere yenilmesi ve bir süre sonra da galip gelmesi olayından çıkarılabilecek çok önemli bir sonuç daha vardır. İnançsız kişiler, peygamberimiz Hz. Muhammed'in (selam üzerine olsun), sadece kendi çıkarları yönünde hareket ettiğini, siyasi ve ekonomik iktidarını kurabilmek ve hatta daha da ileri giderek, şehvet duygularını tatmin edebilmek için kendisini peygamber ilan edip insanları kandırdığını iddia ederler.

Rum Suresinde bahsedilen olayı tekrar düşündüğümüzde inançsızların iddia ettiği gibi sadece kendi menfaatini düşünen çıkarcı bir insanın asla göze alamayacağı bir iddiayı peygamberimizin ortaya attığına şahit oluruz. Muhakkak ki bu iddia peygamberimize ait değildir. Doğrudan Yüce Allah'ın bir vaadidir. Ancak şu anda inançsızların bakış açısından görüldüğü haliyle olayları inceleyelim.

O dönemde Rumlar yani Bizans İmparatorluğu Perslere karşı yaptığı savaşta çok ağır bir yenilgiye uğramış ve çökme tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır. İşte böyle bir dönemde birkaç yıl içinde, bazı tefsirlere göre ise üç ila dokuz yıl arasında Bizanslıların galip geleceğinin iddia edilmesi ve bu iddianın gerçekleşmiş olması başlı başına bir mucizedir. Rum Suresinde söz edilen bu olaylarla ilgili olarak bir başka yönden mucize oluşturan özellik ise, ayetlerde Rumların (Bizanslıların) yenildiği yer ile ilgili "dünyanın en alçak yeri" ifadesinin kullanılması ve Rumların yenildiği savaşın karalarda deniz seviyesinden en aşağı bölge olan Lut Gölü havzasında gerçekleşmesi gösterilmektedir. Ancak bu olayla ilgili asıl dikkati çekmek istediğimiz husus böylesi mucizevî durumlar değildir. Şöyle bir düşünelim; Peygamberimiz inançsızların iddia ettiği

gibi sadece kişisel çıkarları ve iktidar hevesi uğruna hareket eden bir kişiliğe sahip olsaydı, çok zayıf durumda bulunan Bizanslıların galip geleceği iddiasını ortaya atar mıydı? Hem de çok kısa bir süre içinde yıkılabileceği düşünülen bir devlet için yine çok kısa bir süre zarfında tekrar galip geleceğini iddia etmek çok büyük bir risk almak anlamına gelmez miydi? Bu konudaki kilit soru şu: Sadece kendi çıkarını düşünen bir insan neden kendisini böyle riske atsın?

Eğer Kuran adına, Allah kelamı olduğu iddiasıyla açıkladığı bu olaylar gerçekleşmeseydi ve zaten çok zor durumda bulunan Bizans devleti yıkılsaydı ortaya çıkabilecek sonuçları tahmin edebilmek hiç de güç değildir. Büyük olasılıkla ona "hani, senin her şeyi bilen Allah'ın bunu bilemedi mi?" şeklinde itirazlar gelecekti. Hatta onu yalancı peygamber sayıp toplumdan dışlayabilirler ve hatta onu linç edebilirlerdi. Şimdi tekrar aynı konuyu düşünelim. Neden (inançsızların gözüyle) çıkarcı olan ve kitleleri kişisel çıkarları ve iktidar hevesi için çok akıllıca yöntemlerle yönlendiren bu insan, durup dururken böyle bir riske girsin? Hem de böyle bir riske girmesini zorunlu kılacak herhangi bir durum söz konusu değilken…

S O N U Ç

Bu kitaptaki anlatılanlar, inanca yeni bir bilinç düzeyinden bakılmasını sağlayabilen bilgilerdir.

Kuran-ı Kerim'in vahyedilmeye başlamasının 1400. yılında kutsal kitap, kutsallığının en önemli delilerini ortaya koymuştur. İster bilimsel veriler ister matematiksel delililler olsun, yeni bulgularıyla ve gelişmeleriyle onu her zaman doğrulamaktadır. Yegâne yaratıcı güç olan Yüce Allah'ın iradesinin yansıması olan ayetler, mucize parıltılarıyla bir kere daha, ama bu kez en güçlü haliyle kendilerini insanlığın hidayeti ve kurtuluşu için göstermektedirler.

Yaşadığımız yüzyılda, bilimin ilerleyişi, inançların insan ve toplum hayatında sahip olduğu sahneden çekilmesi beklentisini beraberinde getirmiştir. Ancak İslam dini ve onun en temel dayanağı olan Kuran-ı Kerim söz konusu olduğunda, bilim hiçbir zaman onun önüne geçememiş, onun geçerliliğini kaybetmesine sebep olabilecek bir veri ortaya koyamamış, aksine her zaman daha da önem kazanmasını sağlamıştır. Bilimin her yeni bulgusu mucizevî bir şekilde ayetler arasından yansımasını göstermiş ve bundan sonra da kıyamete kadar göstermeye devam edecektir.

Bu kitap, Yüce Allah'ın Kuran-ı Kerim'deki mucizeleri takdiri ve bunların insanlığın hidayeti ve kurtuluşu için ortaya çıkışı yönündeki iradesinin tespiti ve bu tespitlerin doğruluğu için, hiçbir kişi ya da kurumun onayına sunulmak amacıyla yazılmamıştır. Zaten böyle bir onay ile doğru ya da yanlış olamayacakları açıktır. Yüce Allah'ın muradını kesin bir şekilde bilebilecek olan yine Yüce Allah'tır.

Bu kitaptaki anlatımlar, bilgiler ve çıkarımlarda kesin bir şekilde ortaya çıkarılabilecek bir yanlışlık olursa bu tamamen bana aittir. Eğer insanlığın hidayetine sebep olacak kesin ve değişmez doğrular tespit edilmişse bu tamamen Yüce Allah'tandır ve her şeyin doğrusunu ancak O bilir.

Hz. Muhammed tarafından bize bildirildiği şekliyle gelen Kuran, bu kitapta yeni bilimsel verilerle de kanıtlandığı üzere;

- Kuran’ın hiçbir kelimesi bugüne kadar değişmemiş ve değişmeyecektir.

- Kuran taklit edilememiş ve edilemeyecektir.

- Zamanı gelince, Kuran; içindeki mucizelerini açığa çıkarmış ve daha da çıkaracaktır.

- Bilimle kanıtlanarak bir temele dayanmış olan veriler sayesinde Evren ve içindekilerin açıklanabilirliği, hem Evren’in hem Kuran’ın Allah katından olması nedeniyle, bilimdeki bu kanıtlar ile Kuran’daki bilgiler arasında hiçbir zaman çelişki olmamış ve olmayacaktır… Aksine: ikisinden biri, diğerini doğrular.

…Bir tek cümle ile özetlemek gerekirse…

KUR’AN, ALLAH KATINDANDIR.

De ki: Onu göklerdeki ve yerdeki gizlilikleri bilen indirmiştir. O, Bağışlayandır, Merhamet edendir.

25 (Furkan)/6